[KASİDELER]

1.
Münâcât-ı Bârî ‘*Azze Şânuhu*

Mef‘ûlü Mefâ‘ilün Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - . - / . - -

‘Işkuŋ dile hem-dem eyle yâ Rab
‘Uşşâkuŋa mahrem eyle yâ Rab

Câm-ı mey-i lutfuŋ ile cânı
Mest eyle de bî-ġam eyle yâ Rab

3. Çeşm-i emele ‘izâr-ı kâmı
Düş eyle de mükrem eyle yâ Rab

Lutfuŋ meyine idüp dili câm
Pür-neş’e vü pür-dem eyle yâ Rab

Kalbümde esâs-ı kâh-ı ‘ışkuŋ
Lutfuŋ gibi muhkem eyle yâ Rab

6. Esrâr-ı nihân-ı *küntü kenz*üŋ
Fehmiyle mu‘azzam eyle yâ Rab

Nefs itdi fesâd iddi‘âsın
Fazluŋ ile mülzem eyle yâ Rab

Her-bâr likâ-yı zât-ı pâküŋ
Kalbümde musammem eyle yâ Rab

9. Hemvâre peyâm-ı vasl-ı zâtuŋ
Bî-dillere mülhem eyle yâ Rab

Lutf u keremüŋle ehl-i ‘ışkı
Her-bâr mükerrem eyle yâ Rab

Esrâr-ı tecellî-i cemâle
‘Âşıkları a‘lem eyle yâ Rab

12. Bu bende de hisse-yâb olsun
İhsânı mu‘ammem eyle yâ Rab

Pür-zahm güneh durur ten-i zâr
‘Afvuŋ ile merhem eyle yâ Rab

Çok çekdi ġam-ı firâkı göŋlüm
Şimden-girü hurrem eyle yâ Rab

15. Gülzâr-ı vas[ı]lda eşk-i çeşmüm
Berg-i güle şeb-nem eyle yâ Rab

Vahyî-i ġam-âşnâya lutfuŋ
Her lahza vü her dem eyle yâ Rab

2.
Âġâz Kerden-i Tastîr Nu‘ût-i Celîle-i Rabbü ’l-‘Âlemin ve Hâtemü ’n-Nebiyyin ve Şefî‘ü ’l-Müznibin ‘*Aleyhi ’s-Selâm*

Mef‘ûlü Mefâ‘ilün Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - . - / . - -

Ey pâdşeh-i cihân-ı i‘câz
Oldı suhanuŋ mekân-ı i‘câz

Ey husrev-i ceyş-i nükte-sencan
Endîşeŋe ‘âlem oldı hayran

3. Ey hâkim-i milket-i ma‘ârif
Kim nükteŋ olur şeh-i letâ’if

Ey h^{v}âce-i çâr-sûy-ı ‘irfan
Nazmuŋda nühüfte şâhid-i an

Ey bülbül-i gülşen-i fesâhat
Güftâruŋa kimde var liyâkat

6. Kalbümdeki nükte-i musavver
Âyînede ‘aks-i rûy-ı dil-ber

Tab‘umdaki her hayâl-i dil-keş
Hâr u has-ı nazm-ı ġayre âteş

Bir gülşen-i feyzdür hayâlüm
Pür-gûy ku‘aytdur makâlüm

9. Hâmemdür o cây-ı feyz-i ‘allâm
Fevvâre-i Kevser-i leb-i kâm

Bir şâhid-i dil-keş-i Habeşdür
Ser-safha-i nazma ġâze-keşdür

Tab‘umdur o şûh-ı pür-zarâfet
Kim cünbişi vaz‘-ı hûr-ı cennet

12. Fikrümdür o verd-i bâġ-ı hurrem
Kim feyz-i Hudâdur aŋa şeb-nem

Dildâr-ı tahayyülüm görenler
‘Âlemde görür mi ġayri dil-ber

Tîzî-i tabî‘atum göreydi
N’idügini mi dahı bileydi

15. Mazmûnum olur idersem ibrâz
Şeh-beyt-i kasîdehâ-yı i‘câz

Görseydi nikât-ı şi‘rüm ey dil
Meşk eyleye idi sihr-i Bâbil

Bir remzümi fehm ideydi Sâ’ib
Olurdı hayâl-i şi‘re tâ’ib

18. Bir sehvüme nâ’il olsa Tâlib
Dahı niye olur idi tâlib

Ol nükteŋe bende cilve eyler
Reşk-âverî ġamzehâ-yı dil-ber

Ey hâme nedür bu hod-fürûşî
Ey tab‘ nedür bu pür-hurûşî

21. Fehm oldı ki kasd-ı midhat itdüŋ
Bir na‘t-i şerîfe niyyet itdüŋ

Vasf eyle o zât-ı pâki ey dil
Maksûduŋ olur anuŋla hâsıl

Medh eyle cenâb-ı Mustafâyı
Ol zât-ı şerîf-i pür-safâyı

24. Tâc-ı ser-i halk-ı ‘âlem Ahmed
Şâhenşeh-i dü-cihan Muhammed

Ey şâh-ı sarây-ı *kün fe-kân*î
Ey bâ‘is-i hilkat-i cihânî

Ey mihr-i münîr-i evc-i îman
Ey nûr-ı meh-i sipihr-i ‘irfan

27. Ey ġâliye-i ‘izâr-ı İslâm
Ey ġâze-i rûy-ı lutf-ı ‘allâm

Ey ân-ı cemâl-i şâhid-i din
Ey nûr-ı cebîn-i ‘arz-ı temkin

Ey mahzen-i Kevser-i tecellî
Ey micmer-i ‘anber-i tecellî

30. Ey mürşid-i hân-kâh-ı ‘âlem
Ey ‘illet-i halk-ı cinn ü âdem

Ey evvel-i hutbe-i bidâyet
Ey âhir-i nüsha-i nihâyet

Ey bülbül-i bâġ-ı vasl-ı Rahman
Ey ġonçe-i revza-i dil ü can

33. Ey ma‘den-i dürr ü gevher-i ‘ışk
Ey nâfe-i müşg-ezfer-i ‘ışk

Ey şem‘a-i bezm-i âfirîniş
Ey nûr-dih-i dü-çeşm-i bîniş

Ey h^{v}âce-i kârgâh-ı rahmet
Ey bâ‘is-i nâ‘ilî-i ‘izzet

36. Ey dürr-i yetîm-i bahr-i ‘irfan
Ey bende-kün-i hezâr sultan

Ey tâcver-i hitâb-ı *levlâk*
Ey mefhar-i ins ü cinn ü eflâk

Ey hâdî-i vâdî-i dalâlet
Ey ahter-i burc-ı kurb-ı ‘izzet

39. Ey mazhar-i lutf-ı hazret-i Hak
Ey genc-i le’âl-i hikmet-i Hak

Sen husrev-i taht-ı ıstıfâsuŋ
Sultân-ı gürûh-ı asfiyâsuŋ

Sen olmasaŋ ey recâ-yı ‘âlem
Galtân idi âb u kilde âdem

42. Bir mihr-i münîr-i evc-i cansuŋ
‘Uşşâkuŋa her nefes ‘iyansuŋ

Eflâk-i mahabbet üzre mehsüŋ
Şâhenşeh-i enbiyâ-sipehsüŋ

Hem evvel-i lafz-ı ibtidâsuŋ
Hem âhir-i harf-i intihâsuŋ

45. Hem râmiz-i remz-i kevn-i ‘âlem
Hem ġâmiz-i ġamz-ı halk-ı âdem

Hem şâhid-i gül-‘izâr-ı hazret
Hem ‘âşık-ı bî-karâr-ı hazret

Hem şâh-ı serîr-i âfirîniş
Hem h^{v}âce-i çâr-sûy-ı dâniş

48. Hem bâ‘is-i lutf-ı Rabb-i hâdî
Hem vâye-i şevk-i hoş-nihâdî

Hem ġonçe-i gülsitân-ı vuslat
Hem bülbül-i pür-fiġân-ı vuslat

Hem nûr-ı cevâmi‘-i hidâyet
Hem şem‘-i mecâlis-i ‘inâyet

51. Mahbûb-ı cenâb-ı kuds-i hazret
Ser-mâye-i h^{v}âcegân-ı rahmet

Vassâfuŋ olınca Rabb-i ‘izzet
Evsâfuŋa kim bula liyâkat

Lîkin ġarazum şefâ‘atüŋdür
Bir nîm-nigâh-ı şefkatüŋdür

54. Rahm eyle bu zâr u nâ-tüvâna
Gam-h^{v}ârda gerdiş-i zamâna

Maġlûb-ı hevâ vü nefs olupdur
Mecrûh-ı belâ vü nefs olupdur

Rahm eylemez-iseŋ ey şehenşâh
Ahvâline sad fiġân u sad âh

57. Güm-kerde sirâc-ı bezm-i ġamdur
Bî-reh-rev-i vâdî-i sitemdür

Makhûr-ı sipâh-ı nefs-i bed-kîş
Taht-ı melik-i telâş ü teşvîş

Bir bahr-i ‘amîk-i cürmdür âh
Hemvâre ġarîk-i cürmdür âh

60. Rahm ile himâyet eyle şâhâ
Lutf ile şefâ‘at eyle şâhâ

Makbûl olup hemin recâsı
‘Afv eyleye cürmini Hudâsı

Âzâd olup cahîmden tâ
Gülzâr-ı na‘îmi ide me’vâ

63. Yâ Rab be-hakk-ı nûr-ı Ahmed
Matlûb-ı cihâniyan Muhammed

Yâ Rab be-giryehâ-yı Âdem
Yâ Rab be-şevk-i kalb-i hurrem

Yâ Rab be-âh u zâr-ı Ya‘kûb
Yâ Rab be-dil-figâr-ı Ya‘kûb

66. Yâ Rab be-meh-cemâl-i Yûsuf
Yâ Rab be-rûy-ı al-i Yûsuf

Yâ Rab be-iftikâr-ı ‘Îsî
Yâ Rab be-du‘â-künî-i Mûsî

Yâ Rab be-havf-keşî-i Yahyâ
Yâ Rab be-kabûlî-i temennâ

69. Yâ Rab be-hakk-ı sabr-ı Eyyûb
Yâ Rab be-kârhâ-yı mahbûb

Yâ Rab be-sadâ-yı hûb-ı Dâvûd
Yâ Rab be-âh-ı serv-i pür-dûd

Yâ Rab be-şevket-i Süleyman
Yâ Rab be-tab‘-ı hoş-nihâdan

72. Yâ Rab be-vasl u hecr-i ‘uşşâk
Yâ Rab be-tulû‘-ı fecr-i âfâk

Yâ Rab be-hakk-ı çeşm-i pür-nem
Yâ Rab be-hakk-ı ism-i a‘zam

Yâ Rab be-hakk-ı ‘arş-ı a‘lâ
Yâ Rab be-hak-ı cemî‘ eşyâ

75. Yâ Rab be-lutfhâ-yı mebzûl
Yâ Rab be-sâlihân-ı makbûl

Yâ Rab be-hakk-ı çarh-ı heftüm
Yâ Rab be-mihr ü mâh u encüm

Yâ Rab be-mukarribân-ı dergâh
Yâ Rab be-hakk-ı bende vü şâh

78. Yâ Rab be-hakk-ı sıdk-ı Sıddîk
Yâ Rab be-hakk-ı ehl-i tahkîk

Yâ Rab be-hakk-ı ‘adl-i Fârûk
Yâ Rab be-hak-ı cemî‘ mahlûk

Yâ Rab be-hakk-ı hilm-i ‘Osman
Yâ Rab be-hakk-ı nûr-ı îman

81. Yâ Rab be-‘ilm-i Murtazâyî
Yâ Rab be-lutf-ı Mustafâyî

Yâ Rab be-kurreteyn-i İslâm
Ya‘nî Haseneyn-i sâhib-ikrâm

Yâ Rab be-hakk-ı âl ü ashâb
Yâ Rab be-hakk-ı cümle ahbâb

84. VAHYÎ-i ġarîb-i dil-figâra
Bâzû-yı derûnı dâġdâra

Lutf u kerem ile rahmet eyle
Âteşlere yakma şefkat eyle

‘Afv eyle günâh-ı bî-şumârın
Nâr itme mekânın anda yarın

87. Lutf eyler-iseŋ şehâ revâdur
Vassâf-ı resûl-i müctebâdur

Na‘t itmede mâhir olmadıysa
Vasf itmege kâdir olmadıysa

Hâk-i reh-i ehl-i midhat oldı
Lutf eyle sezâ-yı şefkat oldı

90. Sen vasf idicek o zât-ı pâki
Olur mı edâ sıfât-ı pâki

Peyġam-ber-i sâhib-i şefâ‘at
Hâdimleri şâh-ı mülk-i cennet

Gördükde ‘ulüvv-i şânuŋ aslâ
Eglenmedi gitdi tâk-ı Kisrâ

93. Seyr itdi çü nâr-ı lutfuŋ ey meh
Hurşîd-i nehâr-ı lutfuŋ ey meh

Seyr eyleyicek ziyâ-yı hüsnüŋ
Hurşîd-i cihan-nümâ-yı hüsnüŋ

Hûy-kerde olup hacâletinden
Bî-behre olup harâretinden

96. Mahv oldı bil âteş-i Mecûsan
Erbâbı olursa n’ola tersan

Gark-ı ‘arak-ı hacâlet oldı
Mahv-i keder-i hasâret oldı

Feyzüŋle nihâl-i huşk hurmâ
Bir lahzada oldı mîve-bahşâ

99. Engüştüŋ idince mâha îmâ
Oldı iki pâre bî-muhâbâ

Sen şâh-ı güzîni midhat ey can
Ben bendeŋe ola mı ke-mâ-kân

Lîkin hevesüm recâ-yı lutfuŋ
Endîşe-i ilticâ-yı lutfuŋ

102. ‘İsyânuma bakma şefkat eyle
Lutf u kerem ü mürüvvet eyle

Sen şâh-ı cihâna kim sezâdur
İhsân ile lutf ile ‘atâdur

Her lahzada her nefesde şâhâ
Envâ‘-ı salât olup müheyyâ

105. Pür-nûr ola revân-ı pâküŋ
Hem rûh-ı şerîf-i tâbnâküŋ

3.
Der-Na‘t-i Şerîf-i Nebî ‘*Aleyhi ’s-Selâm*

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Ey şem‘-i şeb-ârâ-yı ġam olan dil-i şeydâ
Tâ key heves-i vuslat-ı dildâr-ı temennâ

Gül-çîn-i gülistân-ı talebkârî-i şâdî
‘Âlemde meger hâr u has-ı ye’s ide peydâ

3. Bâġ-ı emel-i kâma nice pâde olur dil
Kim ejder-i hırmân ider etrâfını me’vâ

Gülzâr-ı hevesnâkî-i ‘işretde olanlar
Sad hâr ile tahsîl idemez bir gül-i ra‘nâ

Dil meclis-i maksûda duhûl eylemez oldı
Pîrâmenini leşger-i ahzân ideli câ

6. Bu keş-me-keş-i dehre nigâh eylemem ammâ
La‘lîn leb endîşemi şevk eylese gûyâ

Hâmem olıcak zîb-dih-i safha-i i‘câz
Bir noktada biŋ sihr-i helâli ider imlâ

Hâmem olıcak vesme-keş-i şûh-ı sahâyif
Ebrû-yı sütûr oldı cebîninde hüveydâ

9. Tab‘umdur o deryâ-yı güher-pâş-ı ma‘ânî
Kim katre degüldür aŋa nisbet yedi deryâ

Fikrümdür o zîbende gülistân-ı ma‘ârif
Her berg-i güli dikkat-i endîşeme imzâ

Bir dil-ber-i ferhunde-likâ oldı kelâmum
Mânendini seyr eylemedi dîde-i dünyâ

12. Bâd-ı reviş-i kilk-i güher-rîz-i hayâlüm
Şem‘-i hüner-i Hâfız-ı şûhı ider itfâ

Dest-âver-i gencîne-i idrâküm olaydı
Tâlib neye tâlib olur idi dahı âyâ

Bir nüktemi fehm eylese feyzinden olurdı
Fevvâre-i hikmet kalem-i ‘Urfî-i dânâ

15. Çün meclis-i i‘câza çerâġ oldı hayâlüm
Pervâne-sıfat cem‘ olur etrâfına ma‘nâ

Dest-i sipeh-i fikr-i füsun-sâzda hâmem
Bir nîze-i ‘işret-güsil-i sîne-i a‘dâ

Olsa nigeh-endâz leb-i şi‘r-i melîhüm
Memsûh ola peyker-i keyfiyyet-i sahbâ

18. Sahn-ı emelüm oldı o gülzâr-ı ma‘ânî
Kim sihr-i helâl oldı aŋa bülbül-i gûyâ

Çok görme bu da‘vâ-yı bülendi baŋa hâsid
Zâhirde saŋa çok görinür gerçi bu ammâ

Her vech-ile fahr eyler-isem baŋa sezâdur
İtdi heves-i na‘t-i nebî kalbümi me’vâ

21. Saykal-keş olup pertev-i endîşe-i vasfı
İtdi dil-i pür-jengümi mir’ât-ı mücellâ

Şâhenşeh-i evreng-i risâlet ki anuŋdur
Tâc-ı şeref ü hulle-i makbûlî-i Mevlâ

Ol fâris-i sahrâ-yı tedellâya sezâdur
Ger eşheb-i ta‘zîmine mıh olsa Süreyyâ

24. Sen hân-kah-ı vasl-ı Hudâ şeyhi olınca
Sûfî-i ‘asâdâruŋ olur hazret-i Mûsâ

Mevvâc olalı tarf-ı ‘ademden yem-i hilkat
Zâtuŋ gibi bir dürr-i yetîm olmadı peydâ

Gerd-i reh-i güm-geşte-i sultân-ı hayâlüŋ
Bir kuhl-i cilâ-sâz-ı dil ü çeşm-i müdâvâ

27. Kalbüŋde heveskârî-i mi‘râc idüp idrâk
‘Azm eyledi tebşîr içün eflâke Mesîhâ

Bir nîm-nigâh-ı ġazab itseŋ dü-cihâna
Nâ-bûd ola nokta-i mîm-i ‘ademâsâ

Cûş itse eger cûy-ı nevâlüŋ meh ü mihri
‘Uşşâka iderdi iki nîlûfer-i bûyâ

30. Lutf u keremüŋ gülşeni vâsi‘ şu kadar kim
Bir ġonçesine jâle yetişmez yedi deryâ

Bir zerre-i mihr-i ruh-ı pür-nûruŋı görse
Yûsuf ola âşüfte vü şeydâ çü Züleyhâ

Menşûr-ı belîġi be-hat-ı kâzî-i kudret
Hakkâ ki budur mühr-i nübüvvet ile mümzâ

33. Peyġam-ber-i mahbûb-ı Hudâ hazret-i Ahmed
Zâtı ile fahr-âver olur cümle eşyâ

Eflâk-i mahabbetde cemâlüŋ meh-i enver
Gülzâr-ı tecellâda ‘izâruŋ gül-i ra‘nâ

Ger füshat-i mülk-i şeref ü şânuŋı görse
İkbâl-i Süleymân ola âşüfte vü rüsvâ

36. Yok şefkat ü ihsânuŋa çün hadd ü nihâyet
Sultân-ı kerîmâ şeh-i halk-ı dü-cihânâ

Vahyî-i belâ-dîde-i mihnet-keş-i ʻışkuŋ
Bir nîm-nigâh ile dilin eyle tesellâ

Bir bende-i efkende-i pür-cürm ü günâhem
Yok fikr-i salâh u ġam-ı endîşe-i takvâ

39. Ne bâʻis-i ġufrân olacak bir ʻamelüm var
Ne Hakka sezâ zühd ü ʻibâdât dirîġâ

Sad âh bu cürm ü günehüm defter olınca
Endîşe-i lutfuŋla olınmaz ise imlâ

Hamd aŋa ki erbâb-ı temennâya salâdur
Ümmîd-i şefâʻat gibi bir h^{v}ân-ı ser-â-pâ

42. Envâʻ-ı saʻâdât ile zât-ı şerîfüŋ
Her lahza ser-efrâz ide hazret-i Mevlâ

Her demde salât ile tahiyyât-ı firâvan
Îsâr ola revzaŋa sultân-ı kerîmâ

4.
Naʻt-i Şerîf-i Seyyidü 'l-Kevneyn
Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

ʻIşk ile dil ki bahr-i hikmet olur
Katresi kulzüm-i hakîkat olur

ʻIşk ile ʻâşnâ olan hâtır
Şuʻlezâr-ı zekâ-yı vahdet olur

3. ʻIşk ile kalbüm ideli muʻtâd
Suhanum neşve-bahş-ı hâlet olur

Yârüŋ evsâfın eylesem tahrîr
Gıbta-fermây-ı hûr-ı cennet olur

Vasf-ı kâmetde yazdıġum elifüŋ
Fikri şûr-efken-i kıyâmet olur

6. Femi medhinde mîm resm itsem
Gonçe-i gülşen-i fesâhat olur

Kâküli midhatinde yazsam lâm
Şeb-i yeldâ-yı fasl-ı nekhet olur

Çeşmin endîşe eylesem kalemüm
Âhû-yı kûhsâr-ı midhat olur

9. Yâd idersem gül-i ruhın nazmum
Lâne-i bülbül-i letâfet olur

Nutkı vasfında nokta vaz‘ itsem
Kand-i mest-i mey-i halâvet olur

Lebin aŋdukça hokka-i sürhum
Hum-ı sahbâ-yı bâġ-ı lezzet olur

12. Kılca medh eylesem miyânın eger
Mû-şikâfâne cây-ı dikkat olur

Benem ol şâ‘ir-i bihişt-i hayâl
Ki sözüm Kevser-i belâġat olur

Vasf-ı tab‘um idince hâme beyan
Serv-i bostân istikâmet olur

15. Nazm-ı ‘Urfîye eylesem taklîd
Rûhı medhûş-ı câm-ı nahvet olur

Sehvümi Sâ’ibüŋ isâbetine
İtse tercîh dil isâbet olur

Fikr-i tab‘um Selîmüm itse selîm
Suhanı çâre-sâz-ı ‘illet olur

18. O ma‘ânî ki nutkum ide beyan
Cümle i‘câzdan kinâyet olur

Gamze fehm itse hiddet-i tab‘um
Çâk-ber-çâk tîġ-ı ġayret olur

Bâde seyr itse neş’e-i suhanum
Mest-i ser-şâre-nûş-ı haclet olur

21. İntizâm-ı kelâmum eylese gûş
Gonçe harc-ı gül-âb-ı hasret olur

Ne kadar da‘vî-yi kemâl itsem
Aŋa bu şi‘r-i tâze huccet olur

Ol ki zehr-âbe-nûş-ı fürkat olur
Müjde olsun ki mest-i vuslat olur

24. Hancer-i ‘ışkuŋ açdığı zahmum
Kâse-i şerbet-i şehâdet olur

Pây-ı rahş-ı ġamuŋda hâk olsam
Dile ser-mâye-i meserret olur

Nâz ile bâġda kıyâm itseŋ
Serv vakf-ı nigâh-ı nefret olur

27. Görse reftâruŋı tezerv-i cinan
Zîver-i sîh-i nâr-ı ‘uzlet olur

Sîneŋi görse h^{v}âbda mir’ât
Tâ ebed jengdâr-ı hayret olur

Gülse açılsa yâr gülşende
Gonçe şeb-nem-i hûr-hacâlet olur

30. Câna minnet yolında can virmek
N’eyleyem kûy-ı yâre siklet olur

Böyle kalursa VAHYÎyâ tab‘uŋ
Kulzüm-i lü’lü-yi melâhat olur

Habbe-zâ tab‘-ı nükte-perver kim
Aŋa hüsn-i edâ tabî‘at olur

33. Habbe-zâ tab‘-ı pâk kim i‘câz
Anı fikr itse mest-i raġbet olur

Habbe-zâ tab‘-ı lâzımu ’t-tekrîm
Ki aŋa vasf-ı dost ‘âdet olur

N’ola medh olsa ol ki hemvâre
Kârı kirdârı na‘t-i hazret olur

36. Hazret-i Mustafâ habîb-i Hudâ
Mefhar-i şer‘-i dîn ü millet olur

N’ola fahr itse ol vücûd-ıla hem
İki ‘âlemde halka rahmet olur

Zerre-i mihr-i cûdı fikr olsa
Buhl gencîne-bahş-ı himmet olur

39. Katre-i bahr-i lutfı zikr olsa
Kef-i imsâk bahr-i ni‘met olur

Vasf-ı hilmi olınsa dehre ‘iyan
Ol kadar kâ’inâta vüs‘at olur

Ki olup mûra râm bebr ü peleng
Meges ‘ankâyı sayda ruhsat olur

42. Vaz‘-ı hışmı kılınsa dehre beyan
Ol kadar halk ġark-ı heybet olur

Ki hayâl itse merdüm-i çeşmin
Şîr tebhâledâr-ı haşyet olur

Dergehinden elem güzâr itse
Mâye-i zevk ü istirâhat olur

45. Olsa manzûr-ı lutfı rûy-ı ecel
Çâre-i ʻillet-i selâmet olur

Gerd-i nâ-çîz-i kûçe-i fazlı
Hikmete kuhl-i çeşm-i ʻibret olur

Ser-i kûyında rû-be-hâk olmak
Meh degül âftâba rifʻat olur

48. Olsa pâ-mâl iltifâtı şeref
Nâʼil-i pâye-i fazîlet olur

Varsa bezm-i kemâline dâniş
Yeri saff-ı niʻâl-i-hidmet olur

Rütbe-i fazlın aŋlasa ʻirfan
Ârzûmend-i ders-i fıtnat olur

51. Şeref-i zâtı tâ o mertebe kim
Mefhar-i mansıb-ı risâlet olur

Kûy-ı taʻzîmine iden rû-mâl
Mihr-i rahşân-ı evc-i ʻizzet olur

İtse Rûhu ʼl-emîne nîm-nigâh
Haşre dek zîr-i bâr-ı minnet olur

54. Pây-bûsıyla kâm-yâb olsa
ʻArş ser-mest-i câm-ı devlet olur

Dâmenin dutsa sıdk-ıla ʻisyan
Reşk-sâz-ı derûn-ı tâʻat olur

Kemterîn intisâb-ı dergâhı
Hak budur mâye-i saʻâdet olur

57. Yâd idersem kemîne cürʼetini
Dâġ-sûz-ı dil-i şecâʻat olur

Fikr-i gerd-i sipâhı ahbâba
Rûz-ı heycâda cünd-i nusret olur

Bîm-i tîriyle katre-i bâran
Düşmene bâʻis-i hasâret olur

60. Fikr-i tîġıyla şuʻle-i hurşîd
Âteş-i hırmen-i cesâret olur

İtse endîşe hamlesin Rüstem
Tevbekâr-ı ümîd-i sıhhat olur

Pertev-i nevk-i nîzesi hakkâ
Düşmene sâkî-i hezîmet olur

63. Hışm ile baksa bir şehenşâha
Devleti lutf-cû-yı nekbet olur

H^{v}âbda bir gedâya kılsa nazar
Pâdşâh-ı serîr-i şevket olur

Tarafından o mihr-i ihsânuŋ
Aŋa kim zerrece himâyet olur

66. Dâmeni melce'-i sa'âdet olup
Dergehi menba'-ı kerâmet olur

Ol vücûd-ı şerîf-i bî-hemtâ
Lutf u ihsândan 'ibâret olur

Meclisi kân-ı gevher-i in'âm
Kefi bahr-i dür-i sehâvet olur

69. Âstânında ferş iden rûyın
H^{v}âbgeh-i sâz-ı 'arş-ı râhat olur

O habîb-i Hudâ-yı zî 'l-minenüŋ
Nice vasfında yâr 'ismet olur

Ki hayâl itse meclisin 'ismet
Cür'a-cûyâ-yı câm-ı 'iffet olur

72. Serverâ şâh-ı kudsiyan-sipehâ
Hidmetüŋ mâye-i hidâyet olur

Rûz derbânuŋ olsa kapuŋda
Kevkeb-i bahtı mihr-i tal'at olur

Karakullukçı olsa kûyuŋa şeb
Bir dil-ârâ-yı mâh-sûret olur

75. Zîver-i sadr-ı bezm-i 'irfânâ
Vasfuŋa kimde istitâ'at olur

Her ser-i mûy biŋ zebân olsa
Sanma evsâfuŋa nihâyet olur

Seni medh eyleyen Hudâ olıcak
Ben de vasfa nice liyâkat olur

78. Ben neyem kim bu kâra cür'et idem
Ben kimem ben de bu mahâret olur

Degülem ben bu devlete lâyık
Bilmesem haddümi cehâlet olur

Lîk maksûdum intisâbuŋdur
Sanma kim iddi‘â-yı kudret olur

81. Umarum ‘afv olup kusûr u küsûr
Cân u dil mazhar-i ‘inâyet olur

Ne kadar pür-kusûr olursa da çün
Câna perverde-i sadâkat olur

Bu cihetden ümîdüm oldur kim
Sebeb-i ‘afv u lutf u şefkat olur

84. Müstemendem mahall-i merhametem
Revişüm bâ‘is-i melâmet olur

Hayf sad hayf bu dil-i güstâh
Nice bir mübtelâ-yı töhmet olur

Unıdup meclis-i elesti dirîġ
Dâmen-âlûde-i kabâhat olur

87. Böyle kalursa korkaram dil-i zâr
Gark-ı şûr-âbe-i şenâ‘at olur

Ne ider meyl zühd ü takvâya
Ne heves-perver-i ‘ibâdet olur

El-amân ey şeh-i ‘atâ-pîşe
Çünki kâruŋ kula ‘inâyet olur

90. Ol zaman kim zülâl-i ihsânuŋ
Câme-şûy-ı günâh-ı ümmet olur

Beni bir katresiyle pâk eyle
Saŋa şâyeste bu mürüvvet olur

Kehf-i erbâb-ı hayretâ şâhâ
Saŋa ol gün ki ‘arz-ı hâcet olur

93. Lutfuŋa ġark olup ‘avâm u havâs
Ümmete himmet ü i‘ânet olur

Hazretüŋden recâsı Vahyînüŋ
Katre-i şerbet-i şefâ‘at olur

Bu du‘âda budur ümîdüm kim
Şübhesiz mazhar-i icâbet olur

96. Ki Hudâdan bu midhate tevfîk
Dikkat olsa aŋa beşâret olur

İmdi şimden-girü du‘â idelüm
Ki du‘â hatm-i nazma zînet olur

Tâ ki dillerde ‘ışk idüp cilve
Ehl-i dil hem-dem-i mahabbet olur

99. Ravza-i pâküŋe salât ü selâm
Evvelin tuhfe-i ziyâret olur

Eylesün Hak şefâ‘atüŋ efzûn
O kadar kim ne had ne ġâyet olur

5.

Der-Na‘t-i Şerîf ki Müsemmâ Be-İştiyâk-nâme Gofte ve Nüviste Der-Mısr-ı Mahrûse

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Göŋül fikr-i cemâl-i yâr ile gülzâr-ı hasretdür
Şiküfte güller anda ârzû-yı zevk-i vuslatdur

Hayâl-i kâkül-i müşgîn-i cânan kalb-i ‘âşıkda
Derûn-ı sâġar-ı Kevserde ‘anber-bûy-ı cennetdür

3. Ruh-ı ümmîdi eşk-i âteşînüm zerd-fâm eyler
Gül-i bâġ-ı heves nîlûfer-i cûy-ı harâretdür

Zer ü sîm-i sivâ olsun ġıdâ-yı bûte-i ifnâ
Metâ‘-ı vuslatuŋ ser-mâyesi nakd-i mahabbetdür

Girîbân-ı şikîbi çâk çâk olsa ba‘îd olmaz
Anuŋ kim cilvegâhı hârzâr-ı derd-i fürkatdür

6. Dehân-ı hande-rîzüŋ hasretiyle eşk-pâş olsam
Anuŋ her katresi bir kulzüm-i lü’lü-yi hikmetdür

İrüşsün dûd-ı âhum kâmetüŋ fikriyle eflâke
Bülend olsun ko tab‘um gibi serv-i bâġ-ı himmetdür

Kebâb itsem sezâdur mihr ü mâhı sîh-ı âhumla
Cebîn ü ‘ârızuŋ hecriyle dil tennûr-ı mihnetdür

9. N’ola tennûr-ı mihnet olsa dil künc-i melâletde
Ki nâr-ı intizâr ile hemîşe germ-ülfetdür

Dime tâ key bu şekve âteşistân itdüŋ âfâkı
Degüldür şekve bu hâl-i dil-i zârum hikâyetdür

Nice olsun bu ġamdan şekve kim mahsûd-ı şâdîdür
Nice olsun bu mihnetden şikâyet ‘ayn-ı râhatdur

12. Bu derdüŋ nice biŋ dermânı ġaltan hâk-i pâyında
Bu hecre nice vuslat zîb-bahş-ı saff-ı hidmetdür

İder bu intizâra nice zevk-i vaslı pây-endâz
O ‘ârif kim derûnî âşnâ-yı resm ü ‘âdetdür

Bu fürkat süllem-i kâh-ı sarây-ı kâmrânîdür
Bu fürkat makdem-i şâh-ı visâle hoş beşâretdür

15. Bu deşt-i mihnetüŋ her sengi yâkût-ı safâ-yı dil
Bu bâġ-ı hasretüŋ her hârı gülzâr-ı meserretdür

Bu hasret hasret-i rû-mâl-i dergâh-ı mu‘allâdur
Bu hasret hasret-i dîdâr-ı şâh-ı dîn ü devletdür

Bu hasret iştiyâk-ı kûy-ı mahbûb-ı İlâhîdür
Bu hasret ârzû-yı revza-i sâhib-sa‘âdetdür

18. O ra‘nâ revza kim gülzâr-ı cennet dâġdârıdur
O kabr-i pâke kim hâki ‘abîr-i ceyb-i raġbetdür

Sezâ pervâne-i kandîli Cibrîl-i emîn olsa
Ki pertevgâh-ı şem‘-i bezm-i üns-â üns-i vahdetdür

Gubârın bilse ‘arş iksîr-i rif‘at kendüye şâyan
Şeref-bahşı anuŋ îcâd-ı ferş ü ‘arşa ‘illetdür

21. N’ola Rıdvân aŋa gîsû-yı havrâdan hasîr itse
O türbe bûsegâh-ı kudsiyan burc-ı icâbetdür

Kemîne intisâbı ġurreyi bedr-i münîr eyler
O hâküŋ zerre-i nâ-çîzi mihr-i evc-i rif‘atdür

O cây-ı akdesüŋ mümkin mi evsâfın beyân itmek
Ki halvet-hâne-i sultân-ı iklîm-i risâletdür

24. Cenâb-ı hazret-i Ahmed resûl-i efdal ü emced
Medâr-ı devlet-i sermed şeh-i milk-i siyâdetdür

Habîb-i ekrem-i hazret edîb-i mekteb-i hikmet
Tabîb-i ‘illet-i kürbet devâ-yı derd-i zilletdür

İmâm-ı mescid-i kümmel hitâm-ı zümre-i mürsel
Kıvâm-ı âhir ü evvel nizâm-ı şer‘ ü milletdür

27. Melâz-ı merhamet-cûyân amân-ı el-aman-gûyan
‘Atâ-cûy-ı hatâ-hûyan şefî‘-i cürm-i ümmetdür

Halîl-i hazret-i Mevlâ delîl-i cennet-i Me’vâ
Kefîl-i rahmet-i ‘uzmâ meh-i burc-ı hidâyetdür

Şehenşâh-ı mükerrem dâd-h^{v}âh-ı ‘âlem ü âdem
Penâh-ı hurrem ü pür-ġam hatâ-pûş-ı ra‘iyyetdür

30. Emîr-i ma‘delet-perver nasîr-i merhamet-güster
Zahîr-i ehl-i mahşer zîver-i sadr-ı şefâ‘atdür

Hudâ zât-ı şerîfin bâġ-ı ezhâr-ı kemâl itdi
Gül ü nergis o bâġa gûş-ı hikmet çeşm-i ‘ibretdür

Cebîn-i tâbnâki matla‘-ı envâr-ı Subhânî
‘İzâr-ı pâki mihr-i ‘âlem-ârâ-yı sabâhatdür

33. Münevver ruhları sad-berg-i al-i revza-i ‘irfan
Mu‘anber turresi şeb-bûy-ı gülzâr-ı kerâmetdür

O ebrû vü müje tîr ü kemân-ı menzil-i kavseyn
O dîde vâdî-i *mâ zâġ*da âhû-yı behcetdür

O pîşânî meh-i zulmet-zidây-ı *Leyle-i İsrâ*
O ‘ârız şem‘-i mihr-engîz-i halvetgâh-ı kurbetdür

36. Dehân-ı nüktedânı rûh-bahş-ı kâlıb-ı tahkîk
Zebân-ı hoş-beyânı revnak-efzâ-yı fesâhatdür

Cemâli âftâb-ı âsmân-ı ‘ışk-ı Rabbânî
Kadi serv-i bülend-i merġzâr-ı istikâmetdür

Fesâhatle o ‘âlî-câhı vasfa var mı hâcet kim
Anuŋ ednâ kelâmı zîver-i ‘arş-ı belâġatdür

39. Gubârın görmedi sahrâ-neverdân-ı şeref anuŋ
O yekke-tâz-ı tenhâ-gerd-i deşt-i kâbiliyyetdür

O sultânu ’s-selâtînüŋ ne mümkin rütbesin idrâk
Ki aŋa hutbe *Kur’an* sikke hod mühr-i nübüvvetdür

O Mahmûdü ’l-hisâlüŋ her nefesde gerçi kim şânı
Fütüvvetdür mürüvvetdür sehâvetdür semâhatdür

42. Velîkin rûz-ı mahşerde ‘usâta itdigi lutfuŋ
Temâşâsından erbâb-ı mekârim mest-i hayretdür

Güvâh-ı huccet-i iclâli *erselnâk* ü *a‘taynâk*
Nişân-ı emr-i istiklâli mühr-i hâtemiyyetdür

Dutan dâmânını hâr olsa olur ġonçe-i ra‘nâ
Süren yüz pâyına seng olsa la‘l-i tâc-ı ‘izzetdür

45. ‘Ulûm-ı evvelîn ü âhirîni zâtı câmi‘dür
Derûn-ı ma‘rifet-meşhûnı ‘ummân-ı fazîletdür

Penâh-ı ‘âcizânâ tekyegâh-ı müstemendânâ
Senüŋ şân-ı şerîfüŋ bî-kese lutf u himâyetdür

Gedâyân oldı maġbût-ı şehân dergâh-ı lutfuŋda
Garîbân âstânuŋda hased-fermây-ı servetdür

48. Gubâr-ı dergehüŋ Vahyî-i zâra bir nigâh eyle
Talebkâr-ı nigâh-ı şefkatüŋdür nice müddetdür

Yeter pâ-mâl-i ceyş-i intizâr oldı şehâ lutf it
Harîm-i kûyuŋa eyle delâlet vakt-i ruhsatdur

Türâb-ı pâyuŋa yüz sürmege Hakdan niyâz eyler
Aŋa devlet sa‘âdet revza-i pâküŋ ziyâretdür

51. Ne rütbe dûn ise destûr-ı pâ-bûsuŋla rif‘at vir
Eger hâk ise de hâk-i reh-i ehl-i hakîkatdür

Derûnın rûşen eyle lem‘a-i mihr-i cemâlüŋle
Gam-ı hicrân-ile tenhâ-nişîn-i künc-i zulmetdür

Garîbüŋ dil-figâruŋ derdnâküŋ sîne-çâküŋdür
Ne rütbe lutf iderseŋ aŋa sultânum isâbetdür

54. Nisâb-ı zevk-i vasla dest-res bulsa ba‘îd olmaz
O kim na‘t-i şerîfüŋ aŋa mahsûl-i tabî‘atdur

Velîkin şânına şâyân-ı vasfa kimde var kudret
O sultânuŋ ki gerd-i râhı kuhl-i çeşm-i midhatdür

O şâh-ı taht-ı *levlâk*üŋ Hudâ vassâfıdur çün-kim
Aŋa şâyeste vasfı iddi‘â ‘ayn-ı kabâhatdür

57. Medîh-i fahr-i mevcûdâta kudret kanda ben kanda
‘Ayârın bilmemek erbâb-ı isti‘dâda töhmetdür

Murâdum âstân-ı Sidre-şân-ı ‘arş-‘unvâna
Zarâfetle bu yüzden çihre-sâyî-i zarâ‘atdür

Bu takrîb ile itdüm ‘arz-ı hâl ol server-i dîne
Vesîle lutf u ihsân-ı kerîmâne cesâretdür

60. Fakîrâne bu na‘t-i pâk-ile dergâha yüz tutdum
Ki anuŋ berg-i sebzi tuhfe-i ashâb-ı şevketdür

Kusûrum dâmen-i ‘afv ile mestûr olsa dûr olmaz
O dergâh-ı mu‘allâ menba‘-ı ‘afv u mürüvvetdür

Recâm oldur ki hakkumda diye rûz-ı kıyâmetde
Benüm bu na‘t-h^{v}ânumdur sezâvâr-ı himâyetdür

63. Melâz-ı mücrimânâ merhem-i zahm-ı dil ü cânâ
Bu güstâhuŋ egerçi kârı ‘isyân u şenâ‘atdür

Velî budur ümîdi sâġar-ı lutf u nevâlüŋden
İki ‘âlemde mest-i bâde-i emn ü selâmetdür

Kapuŋda ümmetüŋden benden ednâ bende yok ammâ
Bu ‘izzet ‘izzet-i dâreyne miftâh-ı kifâyetdür

66. Bu mahrûru ’l-fu’âdı Kevser-i lutfuŋla siyr-âb it
O gün kim tef ü tâbı dûr ez-vasf-ı ‘ibâretdür

Fakîrem bî-kesem bî-çâreyem muhtâc-ı ihsânam
Benüm gibi ġarîbe merhamet hakkâ mürüvvetdür

Beni dünyâ vü ‘ukbâda nevâlüŋle ser-efrâz it
Senüŋ şânuŋ ‘atâ vü lutf u ihsân u sehâvetdür

69. Salât-ile selâmuŋ vaktidür na‘t irdi pâyâna
Kelâm-ı pâke hüsn-i hâtime zîrâ tahiyyetdür

Göŋül tâ gâh hasret gâh vuslatla olup me’lûf
Gam u şâdı anuŋla hem-dem ü hem-bezm-i sohbetdür

Hudâ her demde itsün ol salâtı revzaŋa îsâr
Ki mikdârın anuŋ fehm eylemek mahsûs-ı hazretdür

6.
Na‘t-i Şerîf-i Sultân-ı Enbiyâ ve Burhân-ı Asfiyâ ‘Aleyhi ve ‘Alâ Âlihi ve Ashâbihi Mine ’s-Salâti Ezkâhâ

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Dil-i âşüfte kim dâ’im hayâl-i rûy-ı yâr eyler
Ne fikr-i vasl u ne endîşe-i bûs u kinâr eyler

Sadâkatle vücûdın hâk-i pây-ı yâr iden merdüŋ
Derûnından nice fikr-i dem-i vuslat güzâr eyler

3. Nukûş-ı ġayriden sâf olmayınca safha-i hâtır
Nice âdem cihanda da‘vî-yi ‘ışk-ı nigâr eyler

Hazer sad el-hazer ‘ışk-ı mecâz-âlûddan ey dil
Safâ-yı bezm-i ‘ayşı rehn-i derd-i intizâr eyler

Cüvânuŋ ġamze-i hun-rîzi müjgân-ı dil-âvîzi
Seni zahm-âşnâ-yı tîr ü tîġ-ı âbdâr eyler

6. İderse bir nefes memnûn-ı vuslat ‘âşık-ı zârın
Teb-i hicrân ile sad sâle cismin reşk-i nâr eyler

Çeker câm-ı elemle ‘âkıbet zehr-âb-ı hûn-ı dil
O kim dildâr ile zevk-i şarâb-ı hoş-güvâr eyler

Hased ol merd-i sâ’ib-re’ye kim âb-ı nedâmetle
İdüp pâkîze levh-i kalbi istiġfârı kâr eyler

9. Eger mâ’il olursaŋ mâ’il-i erbâb-ı ‘irfân ol
Ki ‘irfân âdemi her vech-ile nüzhet-şi‘âr eyler

Ne nüzhet belki feyz-i hazret-i Feyyâz olup yârî
Benüm gibi seni bir şâ‘ir-i mihr-iştihâr eyler

Benem ol şâ‘ir-i sâhir-edâ kim zînet-i nazmum
Zarîfân-ı zamânuŋ çeşm-i hûşın hîredâr eyler

12. Eger şeh-bâz-ı tab‘um ‘âleme açsa per-i i‘câz
Hezâran Sâ’ib ü ‘Urfî vü Hassânı şikâr eyler

O pâk-endîşeyem kim sihr ü i‘câz-ı nikât-ı hûb
Telâkî-i dil-i şûhumla her-bâr iftihâr eyler

‘İzâr-ı dil-rubâ vasfında tahrîr itdigüm ebyât
Cihânı vakt-i deyde gülşen-i fasl-ı bahâr eyler

15. Eger meyl eylesem vasf-ı leb ü dendân-ı dildâra
Dem-i midhatde hâmem lü’lü’ ü gevher-nisâr eyler

Ne hâcet iftihâra rütbe-i nazmı bilen ‘ârif
Bu şi‘r-i tâzemi gûş eyleyüp fehm-i ‘iyâr eyler

Koyup ‘uşşâkı ol meh bezm-i aġyâra firâr eyler
O güldür kim miyân-ı hârda cây-ı karâr eyler

18. İdüp pür-zahm ġamze sîne-i pür-dâġum ol hûnî
Dil-i cevr-âşnâyı gülşen iken lâlezâr eyler

Dil-i fürkat-keşîde rûz u şeb fikr-i ruh-ı yâri
Gehî meh-tâb gâhî âftâb-ı şu‘ledâr eyler

Nice sünbülsitânı vakf-ı nisyân eylemez ol kim
Ruh-ı gül-fâmuŋ üzre seyr-i zülf-i müşg-bâr eyler

21. Musahhardur saŋa mülk-i suhan-gûyî bu gün Vahyî
Kelâmuŋ fehm iden ahsente-gûyân i‘tibâr eyler

Sen ol mazmûn-güster sihr-perver nükte-pîrâsuŋ
Ki tab‘uŋ her edâyı bir nigâr-ı gül-‘izâr eyler

Bu fahr ü bu temedduh gerçi nâ-şâyestedür ammâ
Ne çâre hâme-i mu‘ciz-beyan bî-ihtiyâr eyler

24. N’ola vasf olsa ol pâkîze-gû şâ‘ir ki hemvâre
Kelâmın harc-ı evsâf-ı resûl ü çâr-yâr eyler

Cenâb-ı hazret-i Ahmed resûl-i efdal ü emced
Ki zâtın zâtına Mevlâ iki ‘âlemde yâr eyler

Sen ol Peyġam-ber-i i‘câz-perversin ki bir demde
Dıraht-ı mürdeyi feyz-i nigâhuŋ mîvedâr eyler

27. Sen ol mühr-i nübüvvet-sikke sultân-ı mu‘azzamsuŋ
Ki Mevlâ kudsiyânı saŋa ceyş-i bî-şumâr eyler

Nigâh-ı şefkatüŋ bir bende-i nâ-çîze düş olsa
Hudâvend-i zaman şâh-ı cihan sadr-ı kibâr eyler

Eger mihr-i zamîrüŋ pertev-endâz-ı cihân olsa
‘Amâ teşhîs-i ma‘kûlâta kesb-i iktidâr eyler

30. Hücûm itse eger nezzâre-i kahruŋ ‘adû üzre
Vücûd-ı kînedârın âteş-i dûzah şerâr eyler

Sen ol yekke-süvâr-ı ‘arsa-i pehn-i şecâ‘atsüŋ
Nigâhuŋ kabz-ı rûh-ı Rüstem ü İsfendyâr eyler

O şûh-ı meh-cebîn ü mihr-‘ârızsın ki mihr ü meh
Saŋa dil-dâdedür hemvâre bûs-ı reh-güzâr eyler

33. Kerem-tab‘â şefâ‘at-h^{v}âh-ı rûz-ı mahşerâ şâhâ
Ser-â-ser halk-ı ‘âlem saŋa ‘arz-ı iftikâr eyler

Bu Vahyî bendeŋi şeb‘ân-ı-h^{v}ân-ı iltifât eyle
Nice demdür ki dergâhuŋda ‘arz-ı hâl-i zâr eyler

Salât-ı bî-kıyâs olsun revân-ı pâküŋe her dem
Göŋülde tâ ki fikr-i vuslatuŋ geşt ü güzâr eyler

7.
În Na‘t-i Şerîf Der-‘akab-ı Sıhhat ez Teb Gofte Şüd

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Sözüm ki âb-ı hayât-ı dehân-ı ‘âlemdür
Edâ-yı nâzüki kût-ı revân-ı ‘âlemdür

Sözüm ki sâġar-ı sahbâ-yı nüktedânîdür
Kemîne cür‘ası rıtl-ı girân-ı ‘âlemdür

3. Sözüm ki gülşen-i her dem bahâr-ı hikmetdür
Bahâ-yı berg-i güli gülsitân-ı ‘âlemdür

Sözüm ki kulzüm-i i‘câz-ı mevc-i dikkatdür
Nikât-ı dürr-i füsun rîsmân-ı ‘âlemdür

Sözüm ki câm-ı rahîk-i cenân-ı ma‘nîdür
Hayât-bahş-ı suhan-perverân-ı ‘âlemdür

6. Sözüm ki nâdire-sencân-ı dehre her beyti
Birer kasîde-i hayret-feşân-ı ‘âlemdür

Sözüm ki lehce-i tanzîr-i nâ-pezîrâna
Güzîde nüsha-i ‘akdü ’l-lisân-ı ‘âlemdür

Sözüm ki cevhere-i efser-i fesâhatdür
Nisâb-ı hayret-i bâzârgân-ı ‘âlemdür

9. Sözüm ki hûr-ı bihişt-i füsûn-sâzîdür
Nezâresi sebeb-i iftinân-ı ‘âlemdür

Sözüm ki mahzen-i sîm ü zer-i ma‘ârifdür
Nühüfte nüktesi genc-i nihân-ı ‘âlemdür

Şeh-i füsun-sipeh-i tahtgâh-ı ma‘nâyam
Letâ’if-i suhanum hüsn ü ân-ı ‘âlemdür

12. Benümle da‘vî-yi hüsn-i edâya cür’et iden
Hemîşe bî-siper-i mülzemân-ı ‘âlemdür

Benümle fenn-i suhanda nizâ‘ı hussâduŋ
Mesâf-ı gürbe vü şîr-i jeyân-ı ‘âlemdür

Benümle ma‘reke-i nazma ‘azm iden ġâfil
Gıdâ-yı ejder-i tîġ u sinân-ı ‘âlemdür

15. Suhanverân-ı zamâna salâ gelen gelsün
Dem-i mübâhase vü imtihân-ı ‘âlemdür

Bu nev-zemînüme tanzîre eylesün akdâm
O kim yegâne-rev-i şâ‘irân-ı ‘âlemdür

Göŋül ki ‘ışkuŋ aŋa hânumân-ı ‘âlemdür
Ümîd-i vasluŋ ile kâmrân-ı ‘âlemdür

18. Ruhuŋ tulû‘ını maġribde gösterür hurşîd
Hatuŋsa fitne-i âhir zamân-ı ‘âlemdür

Kadüŋ kıyâmet ü endâmuŋ âfet ü revişüŋ
Hased-dih-i dil-i serv-i çemân-ı ‘âlemdür

Kelâm yok ki femüŋdür delîl-i cevher-i ferd
Lebüŋ hakîm-i şifâ-sâz-ı cân-ı ‘âlemdür

21. ‘İzâr-ı alüŋi yâd eyleyen ġurâb olsa
Yegâne bülbül-i sad dâstân-ı ‘âlemdür

Hayâl-i la‘lüŋ ile câm-ı hûn-dil çekenüŋ
Sirişki reşk-i mey-i erġavân-ı ‘âlemdür

Bu şi‘r-i bî-bedeli zîb-i gûş-ı tahsîn it
Ki nazm-ı Vahyî-i mu‘ciz-beyân-ı ‘âlemdür

24. ‘İyâr-ı fehm-i suhan derk ider mahâretümi
Bilür nikâtum o kim hurdedân-ı ‘âlemdür

Kelâm-ı pâk-i belâġat-şi‘ârumuŋ vasfı
Hemîşe zîver-i levh-i zebân-ı ‘âlemdür

Gelürse hâtıra tâ key bu fahr-i dûr-â-dûr
Ki nâ-pesend-i dil-i ‘ârifân-ı ‘âlemdür

27. Yeter ki hıtta-i âdâbdan güzâr itdüŋ
Bu iddi‘âya düşenler mihân-ı ‘âlemdür

Ko fahri mihr-i cihan-tâb iseŋ de zerre görin
Ki meskenet sebeb-i ‘izz ü şân-ı ‘âlemdür

Bu hod-fürûşlıġuŋ yok mı hadd ü pâyânı
Bilen bilür suhanuŋ hırz-ı cân-ı ‘âlemdür

30. Budur cevâb ki ser-mest-i bâde-i şevkem
Ki dil hemîşe kesel şâdmân-ı ‘âlemdür

Ne şevk şevk-i ‘adîmü ’l-‘adîl-i bezm-i visâl
Ki fikri hayret-i pîr ü cüvân-ı ‘âlemdür

Ne şevk şevk-i hayât-âver-i tahayyül-i dost
Ne şevk şevk-i beşâşet-resân-ı ‘âlemdür

33. Ne şevk şevk-i suhan-güsterî-i na‘t-i nebî
Ki vasfı mâye-i feyz-i cinân-ı ‘âlemdür

Cenâb-ı fahr-i rusül reh-nümâ-yı hayr-i sübül
Güzîde-i cüz’ ü kül râzdân-ı ‘âlemdür

Tabîb-i derd-i güneh nûr-bahş-ı rûy-ı siyeh
Şeh-i sürûş-ı sipeh hükmrân-ı ‘âlemdür

36. Kelîm-i Tûr-ı tecellâ ‘alîm-i sırr-ı likâ
Hakîm-i mîr ü gedâ dil-sitân-ı ‘âlemdür

İmâm-ı kıble-i din muktedâ-yı ehl-i yakin
Zeber-nişîn-i bihin dûdmân-ı ‘âlemdür

Güzîn-i zümre-i kümmel mu‘în-i dîn ü düvel
Mühîn-i Lât u Hübel nush-h^{v}ân-ı ‘âlemdür

39. Meh-i sipihr-i kerem âftâb-ı evc-i himem
Nesîm-i lutfı dem-â-dem vezân-ı ‘âlemdür

Refîk-i nâle-keşan dest-gîr-i mazlûman
Şefîk-i haste-dilan mihrbân-ı ‘âlemdür

Güvâh-ı zî ’l-‘azamet şâh-ı ıstıfâ-yı devlet
Penâh-ı ümmet ü millet amân-ı ‘âlemdür

42. Hizâne-bahş-ı sehâ zîb-i rahş-ı mihr ü vefâ
Şeh-i şehân-ı ‘atâ râygân-ı ‘âlemdür

Resûl-i ins ü perî rûh-ı cism-i nâmverî
Kemîne bendeleri husrevân-ı ‘âlemdür

Nebiyy-i ümmî-i a‘lem Muhammed-i ‘arabî
Ki hâk-i pâyı ‘abîr-i şehân-ı ‘âlemdür

45. ‘Ulüvv-i câhına nisbetle pest ‘arş-ı berin
Celâline göre devlet hevân-ı ‘âlemdür

Ne gördi ‘ilm ü ‘amelde nazîrini dünyâ
Ne bir müşâbihi hâtır-nişân-ı ‘âlemdür

Çü bildi devlet-i pâ-bûsını tevâzû‘ ile
Zemîn ġayret-i heft-âsmân-ı ‘âlemdür

48. Verâ-yı Sidreyedür evvelîn pervâzı
Huceste murġ-ı berîn âşyân-ı ‘âlemdür

Fazîlet aŋa izâfetle cerr-i fazl eyler
Ki irtifâ‘ı anuŋ nasb-ı şân-ı ‘âlemdür

Cenâbı feyz-resân-ı dil-i havâs u ‘avâm
Rikâbı mültesem-i ins ü cân-ı ‘âlemdür

51. ‘İzâr u kâkülinüŋ remzi ve *’d-Duhâ ve ’l-Leyl*
Cemâli meş‘al-i rûz u şebân-ı ‘âlemdür

Çerâġ-ı hüsnine pervâne mihr ü mâh u nücûm
Esîr-i ‘ışkı mihân ü kihân-ı ‘âlemdür

Zülâl-i lutfı tarâvet-dih-i riyâz-ı ümîd
Nigâh-ı merhameti bâġbân-ı ‘âlemdür

54. Mahabbeti dili gülzâr-ı nev-bahâr eyler
Ki dâġ-ı ‘ışkı gül-i bî-hazân-ı ‘âlemdür

‘Aceb mi zîver-i mihrâb-ı ıstıfâ olsa
İmâm-ı cümle-i peyġam-berân-ı ‘âlemdür

Habîb-i mümteni‘ü ’l-misl vâcibü ’t-tekrîm
Medâr-ı hilkat-i imkâniyân-ı ‘âlemdür

57. Anuŋla buldı zamân ü mekân nizâm-ı vücûd
Ki zâtı bedraka-i kârvân-ı ‘âlemdür

Hayâli çeşme-i mâ’ü ’l-hayât-ı haste-dilan
Nevâli sofra-i bî-imtinân-ı ‘âlemdür

Yegâne saf-şiken-i rezmgâh-ı ġayretdür
Aŋa kıyâs ile Rüstem cebân-ı ‘âlemdür

60. Kemîne cür’etin itse mülâhaza bir zen
Miyân-ı ma‘rekede Kahramân-ı ‘âlemdür

Peyâm-ı ma‘deletin zîb-i gûş-ı hûş idene
‘İyâr-ı mîr ü gedâ hem-‘inân-ı ‘âlemdür

Revâ-yı sikke-i *levlâk* ü tâc-ı *erselnâk*
Sezâ-yı hutbe-i *Kur’ân* u hân-ı ‘âlemdür

63. Penâh-ı mihr ü mehâ şâh-ı ‘arş-ı tahtgehâ
Senüŋle dâd u dihiş tev’emân-ı ‘âlemdür

Bülend-kevkebe sultânsın ki cünd-i semâ
Rikâbuŋa sipeh-i bî-kerân-ı ‘âlemdür

Zalâm-ı cehlden itdüŋ cihânı sen tahlîs
Ruhuŋ sirâc-dih-i hânedân-ı ‘âlemdür

66. Ne gûne vasf ideyüm rif‘atüŋ ki Cebrâ’îl
‘Uluvv-i şânuŋa tahsîn-h^{v}ân-ı ‘âlemdür

Nice beyân ideyüm midhatüŋ ki meddâhuŋ
Vücûd-bahş-ı zemîn ü zamân-ı ‘âlemdür

‘Arûs-ı vasfuŋa olmaz sezâ-yı pây-endâz
Bihin kumâş ki zîb-i dükân-ı ‘âlemdür

69. O vasf-ı pâk ki şâyeste-i kemâlüŋ ola
Muhayyir-i dil-i rûhâniyân-ı ‘âlemdür

Kimem ki na‘tüŋi îrâda ben cesâret idem
Bu kâr mu‘ciz-i sihr-âverân-ı ‘âlemdür

Budur ġaraz ki bu takrîb ile olam mensûb
O âstâne ki kehfü ’l-amân-ı ‘âlemdür

72. Kemîne hâk-i reh-i nâzımân-ı midhatüŋem
Bu pâye reşk-dih-i serverân-ı ‘âlemdür

Cenâb-ı pâküŋe şâyân-ı vasfa yok miknet
Bu ‘özr-i müşterek-i vâsıfân-ı ‘âlemdür

Ne deŋlü kâsır isem na‘t-gûyuŋam sad hamd
Ki hakkuma dinilür na‘t-h^{v}ân-ı ‘âlemdür

75. Hezâr şerm ile bir na‘t-i pâk nazm itdüm
Beyânı hak bu ki ni‘me ’l-beyân-ı ‘âlemdür

Kusûr-ı sehvi olursa karîn-i ‘afvuŋ eger
Sanî‘-i bî-bedel-i câvidân-ı ‘âlemdür

Bulursa nîm-nigâh-ı kabûlüŋ ile şeref
Senâsı lâzıme-i kudsiyân-ı ‘âlemdür

78. Recâm odur ola manzûr nazra-i lutfuŋ
Ki ümmete keremüŋ dâstân-ı ‘âlemdür

Bakılsa gerçi ki mahz-ı kusûrdur suhanum
Velî kelâm-ı hulûs iktirân-ı ‘âlemdür

Hele ‘alâ kad[i]ri ’t-tâka dür-nisâr itdüm
O hâk-i pâya ki tâc-ı keyân-ı ‘âlemdür

81. Mahallidür idelüm ‘arz-ı hâl o sultâna
Ki lutfı tekyegeh-i sâ’ilân-ı ‘âlemdür

Meded-resân-ı ġarîkân-ı bahr-i ‘isyânâ
Ümîd-i merhametüŋ mû-keşân-ı ‘âlemdür

Harîm-i kûyuŋuŋ ednâ türâbı Vahyî-i zâr
Dirîġ hem-reviş-i güm-rehân-ı ‘âlemdür

84. Zebûn-ı ġavta-i şûr-âbe-i şenâʻatdür
Hemîşe pâ-be-gil-i hâkdân-ı ʻâlemdür

Derûnı kârgeh-i çâr-sûy-ı güstâhî
Hayâli h^{v}âce-i her dem ziyân-ı ʻâlemdür

Süvâr-ı esp-i hevâ yekke-tâz-ı rüsvâyî
Sezâ-yı zemm-i cihan müstehân-ı ʻâlemdür

87. Hizebr rûhını mûr-ı zaʻîfe dönderdi
O nefs-i şûm ki pîl-i demân-ı ʻâlemdür

Beyân olınsa eger kubh u hüsn kirdârı
Misâl-i kâf ile berk-i cihân-ı ʻâlemdür

Nukûd-ı ʻömrin idüp sarf kâle-i ʻisyan
Füsûs şimdi ser-i müflisân-ı ʻâlemdür

90. Tezekküri dili sûzân-ı nâr-ı haclet ider
Ki sû'-i hâl-ile nukl-i meyân-ı ʻâlemdür

Bu hâl ile yine ümmîdvâr-ı lutfuŋdur
Ki ilticâgeh-i bî-çâregân-ı ʻâlemdür

Garîbüŋe nazar it el-amân sultânum
Fakîr ü bî-kes ü bî-nâm u şân-ı ʻâlemdür

93. Olursa böyle fezâhatle rû-be-râh bekâ
Mahall-i girye vü âh u fiġân-ı ʻâlemdür

Velî ümîdüm odur mazhar-i şefâʻat ola
Zebânı naʻtüŋe çün terceman-ı ʻâlemdür

Bulursa zerre kadar intisâb dergehüŋe
Vesîle-i kerem-i müsteʻân-ı ʻâlemdür

96. Şefîʻ-i rûz-ı kıyâmâ medâr-ı her keremâ
Egerçi cürm-i ʻazîmüm vezân-ı ʻâlemdür

Velî o nâr-ı nedâmetle olmışam sûzan
Ki her şerâresi dûzah-feşân-ı ʻâlemdür

Bu haclet ile eger kad hamîde âh itsem
Göŋül nişâne-i tîr ü kemân-ı ʻâlemdür

99. Ne kim hilâf-ı rızâ itdi tevbe sad tevbe
Ki fikr-i sıdkı beşâret-resân-ı ʻâlemdür

Şefâʻatüŋle beni müstahakk-ı ġufrân it
Hirâs-ı hışm ile dil nîm-cân-ı ʻâlemdür

Hayât-ı dil baŋa ancak ümîd-i lutfuŋdur
Ki rûh-ı cism-i recâ mürdegân-ı ʻâlemdür

102. Yeter yeter hazer it olmadan suhan-güstâh
Bu na‘t-i pâk şeh-i hâverân-ı ‘âlemdür

Türâb-ı pâyına ‘arz-ı merâma harf yeter
‘Atâsı vakf-ı hatâ-pîşegân-ı ‘âlemdür

Zamân-ı hatm-i suhandur du‘âya âġâz it
Şu vech-ile ki kabûli ‘iyân-ı ‘âlemdür

105. Sözümde midhat-i ruhsâr u kâkülüŋ tâ kim
Şiküfte gülşen-i sünbülsitân-ı ‘âlemdür

Saŋa o rütbeyi virsün Hudâ ki ‘arş-ı berin
Aŋa pesîn kadem nerdbân-ı ‘âlemdür

Şefâ‘atüŋ ide Mevlâ o mertebe efzun
Ki ‘öşri zâmin-i ‘isyâniyân-ı ‘âlemdür

8.

Der-Na‘t-i Şerîf-i Mefhar-i Mevcûdât ‘Aleyhi Efdali ’t-Tahiyyât

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Bir dil ki ‘ışk-ı pâk ile halvet-güzîndür
Hem-bezmi kudsiyân ile Rûhu ’l-emîndür

Bir dil ki nâr-ı ‘ışk ola anda şerâre-pâş
Tûr-ı Kelîm sırr-ı kelâm-ı mübîndür

3. Bir dil ki mihr-i ‘ışk aŋa pertev-feşân ola
Sadr-ı pesîni küngüre-i çârumîndür

Bir dil ki mest-i ‘ışk ola sahbâ-yı feyz ile
Leb-rîz-sâz-ı ke’s-i zamân u zemîndür

Bir dil ki rûyını kadem-i ‘ışka ferş ide
Evvel makâmı pâye-i ‘arş-ı berîndür

6. Bir dil ki sıdk ile reh-i ‘ışka ġubâr ola
Kuhlü ’l-cilâ-yı bâsıra-i hûr-ı ‘îndür

Bir dil ki Çâr-bâġ-ı ‘anâsırda ‘ışk ile
Hem-bezm ü hem-mu‘âşeret ü hem-nişîndür

Gûyâ fezâ-yı mecma‘-ı bahreynde Kelîm
Tevfîk-i zî ’l-Celâl ile Hızra karîndür

9. Envâr-ı ‘ışkdan o ki bî-behredür füsûs
Mihr-i münîr olursa da zulmet-rehîndür

Asl-ı usûl cümle zuhûrât-ı ‘ışkdan
Bîh-i nihâl-i kevn ü mekân u mekîndür

Dîbâce-i kitâb-ı ‘atâyâ-yı zî ’l-minen
Ser-defter-i celâ’il-i feyz-i metîndür

12. Dükkân-ı pür-menâfi‘-i bey‘ u şirâ-yı hayr
Ser-mâye-i ticâret-i dünyâ vü dîndür

Nâlân ider ‘anâdili handân ider güli
Fehm eyleyen sanâyi‘ini hurde-bîndür

Âsârın it müşâhede eşyâda cehli ko
Zann itme şekk ü vehm bu ‘ilm-i yakîndür

15. Pervâne vü çerâğı bir âteşle yandurur
Zâhirde biri hurrem ü biri hazîndür

Bir câmdan çeker ikisi bâde-i fenâ
Biri niyâzda birisi nâzenîndür

Zerrât-ı mihr-i ‘ışkdur envâ‘-ı mümkinât
Fehm idene bu sırrı hezâr âferîndür

18. ‘Işk iledür kıyâm-ı semâ vü ku‘ûd-ı arz
Bâlâ vü pestde eseri müstebîndür

‘Işk iledür temeyyüzi hâsuŋ ‘avâmdan
Genc-i nukûd-ı ‘ışk dil-i kümmelîndür

‘Uşşâkı feyz-i ‘ışk Kelîm ü Halîl ider
Nâm-ı habîb anuŋla Muhammed Emîndür

21. Ma‘şûk idindi zâtını ‘uşşâkdan Hudâ
Rif‘at ‘uluvv-i şânuŋa nisbet pesîndür

Şâh-ı rusül güzîde-i gül hâdî-i sübül
Sultân-ı ‘âşıkîn ü ser-i ‘ârifîndür

Mağbût-ı evvelîn ü şeref-bahş-ı âhirin
Mi‘mâr-ı dîn ü hâtime-i mürselîndür

24. Kân-ı himem şefî‘-i ümem menba‘-ı kerem
H^{v}ânından evliyâ-yı ni‘am rîze-çîndür

Sadr-ı kibâr müftehir-i ‘izz ü i‘tibâr
Hilm ü vakâr zâtına vasf-ı bihîndür

Mümtâz-ı asfiyâ vü ser-efrâz-ı etkiyâ
Nûr-ı hüdâ ziyâ-yı dil-i ‘âlemîndür

27. Mihr-i kemâli râh-ber-i âhirîn iken
Bedr-i cemâli bedraka-i evvelîndür

Zât-ı şerîfi ‘illet-i kevn ü mekân olup
Ser-levha-i zuhûr o nûr-ı cebîndür

Pervâne şem‘-i rûyına kerrûbiyân-ı kurb
Bülbül gül-i ‘izârına peyk-i emîndür

30. Rûz u şeb iki hâdim olup bezm-i feyzine
Mihr ü meh iki micmere-i ‘anberîndür

Devlet-sarây-ı rif‘atin idrâk iden bilür
Kim ‘arş aŋa muhtasarı şeh-nişîndür

Sandûka-i cevâhir-i esrârdur femi
Nutk-ı şerîfi ġayret-i dürr-i semîndür

33. Hükm-ile ‘âmil olana dârü ’l-emân olur
Her bir hadîsi ‘ârife hısn-ı hasîndür

Mahsûd-ı şâh-ı taht-nişîn-i zamândur
Kûyında bir ġarîb ki zîr-i zemîndür

Bir âftâbdur ki ‘adîmü ’z-zevâldür
Bir bedrdür ki naks u külefden emîndür

36. Bir necmdür ki reh-ber-i râhî-i şer‘dür
Bir şem‘dür ki revnak-ı mihrâb-ı dîndür

Bir ġonçedür ki zînet-i destâr ider şeref
Bir dürdür ol ki zîver-i tâc-ı yemîndür

Bir revzadur ki ‘ışk-ı Hudâdur şikûfesi
Bir devhadur ki feyz aŋa *mâ*’in *ma*‘îndür

39. Bir servdür ki sâyegehi deşt-i haşrdur
Bir nahldür ki mîvesi sıdk u yakîndür

Ser-mâye sûk-ı midhatine i‘tirâf-ı ‘acz
Rişte le’âl-i vasfına şevk ü hanîndür

‘Acz ü kusûr sed olamaz râh-ı na‘tine
‘Afv u kerem recâsı çü ni‘me ’l-mu‘îndür

42. Memdûh-ı ‘âlemâ şeh-i ‘âlî-menâkıbâ
Çün medh iden cenâbuŋı medh-âfirîndür

Na‘t-i şerîfüŋe dilümi gülşen itdigüm
‘Arz-ı rızâ-yı ruhsat-ı âh u enîndür

Kûyuŋda çün hezâr ide bast-ı âh u zâr
Hengâm-ı ‘arz-ı hâl dil-i âteşîndür

45. Teşmîr-ı sâk ider beni tafzîha nefs-i şûm
Cünd-i hevâ helâküm içün der-kemîndür

Cân el-aman ser-i şefekat-cû meded talep
Dâmânuŋa teşebbüs ider nevhagîndür

Şâh-ı serîr-i ma‘deletâ kân-ı himmetâ
Lutf u kerem çü lâzıme-i kâmilîndür

48. Mahsûl-i ‘ömri ġârete kasd eyledi ‘adû
Bezl-i himâyet eyleyecek vakt ü hîndür

VAHYÎ-i zâr u bî-kese lutf u himâyet it
Hem haste hem şikeste vü hem dil-hazîndür

Rû-mâl-i hâk-i pâyuŋ ile perveriş bulan
Dîrîne ‘abd-i bî-hüner-i kemterîndür

51. Dâreynde penâh idecek bir giyâhı yok
Ancak ümîd-i lutfuŋ ile kâm-bîndür

Na‘l-i semend-i ‘afvuŋa yüz tutsa vechi var
Kûyuŋ türâbına bu mülâyim zemîndür

Atma yabana hâr ise de dâmenüŋ tutar
Gülzâr-ı ‘afv tekyegeh-i mücrimîndür

54. Şâhum vesîle ‘afvuŋa cürm ü kusûrıdur
Zevk-i kerîme ‘afv u kerem şekkerîndür

Al sâye-i himâyetüŋe rûz-ı bâz-hâst
Erbâb-ı cürm o sâyede râhat-güzîndür

Nîm iltifâtuŋ aŋa nisâb-ı felâh olur
Lutf eyle gerçi lâyık-ı çîn-i cebîndür

57. Siyr eyle ol ġarîbi na‘îm-i şefâ‘ate
Çün ehl olan şefâ‘atüŋe müznibîndür

Na‘t irdi çünki ġâyete başla tahiyyete
Engüşt-i hatm-i nazma tahiyyet nigîndür

‘Işk ile tâ ki kevn ü mekân feyz-yâb olup
Hubb u vidâd ‘âşıka hablü ’l-metîndür

60. İkrâm ile salât u selâm ola revzaŋa
Ol rütbe kim veleh-fiken-i hâsibîndür

9.

Der-Na‘t-i Şerîf-i Nâzenin Hilâl Ebrû-yı Hurrem-Sezâ-yı Me’âb

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

‘Işk kim genc-i câvidânîdür
‘Âşık-ı zâra rûh-ı sânîdür

‘Andelîb-i riyâz-ı vahdetdür
Kalb-i ‘uşşâk âşyânıdur

3. Serv-i bâġ-ı sivâ ‘adüvvidür
Verd-i gülzâr-ı kâmrânîdür

Dûdman-sûz-ı ‘akl u sabr u karâr
Hâne-pîrâ-yı râzdânîdür

Bahr-i tûfan-hurûş-ı âteş-i mevc
Kevser-i revza-i cinânîdür

6. Bir cüvân-ı sürûş-hasletdür
‘Arş-ı kalbüm anuŋ mekânıdur

‘Işkdur şâ‘ir-i bedî‘-i beyan
Lübb-i ‘uşşâk tercemânıdur

Dil ki her dem nedîmdür ‘ışka
Hem-dem-i şûh u hem-zebânıdur

9. Dâ’imâ feyz-yâb olup andan
Kârı Hallâkî-i ma‘ânîdür

Bâġ-ı ezhâr-ı nüzhet ü ‘irfan
Gülşen-i verd-i nüktedânîdür

Lutf-ı dil kâbil-i beyân degül
Dûr-ı ez-vasf-ı vâsıfânîdür

12. Böyledür böyle n’eyleyem ammâ
Derd-i hicrân dûdmânıdur

Mübtelâ-yı ġam u firâk u elem
Beste-i kâkül-i bütânîdür

Âh u efġân idüp hezârâsâ
Bu ġazel zîver-i lisânîdür

15. Dil gül-i ‘ışk-ı gülsitânîdür
Lîk vakf-ı dem-i hazânîdür

‘Ârız-ı dil-rubâda hat sanma
Zülf-i ham-der-hamuŋ beyânıdur

Cebhesi üzre ebruvân degül
Rüstem-i fitnenüŋ kemânıdur

18. Mû degül tarf-ı câm-ı la‘linde
Cem-i hoş-bezm-i dâstânîdür

Vakf-ı dâġ-ı derûn iden mâhı
Dil-berüŋ hâl-i dil-sitânıdur

Halka temsîl olınsa vasf-ı sırât
Ol mehüŋ ġamze vü miyânıdur

21. Vahyî-i zâr esîr-i hasretdür
Rahm iderseŋ şehâ zamânıdur

İtmese nazma iştiġâl göŋül
Hem-demi âh ile fiġânıdur

Cevr-i tâli‘ hücûm-ı fürkat-i yâr
Dile bahşâyiş-i cihânîdür

24. Böyle işkeste dillügümle yine
Suhanum Kevser-i cinânîdür

Nüket-i nazm-ı pâküm ehl-i dile
‘Âlem-i ġayb armaġanıdur

Vasf-ı ebrûda yazdıġum ebyât
Kûh-ı ifsâh-ı bî-terânîdür

27. Medh-i zülfinde itdigüm efkâr
Reşk-i tasvîr-i kilk-i Mânîdür

Midhat-i ‘ârız eylesem suhanum
Hasret-i mihr-i âsmânîdür

Nükte-sencîde hâtırum gûyâ
Gamze-i şûh-ı dil-berânîdür

30. Nutkumı bezl-i hâs u ‘âm itmem
Bilürüm gevher-i yegânîdür

Aŋa şâ‘ir dimem ki efkârı
Rûz u şeb midhat-i edânîdür

Nazmına hayf o nâzımuŋ ki dili
Hırs u cerr ü su’âl kânıdur

33. Harf yazmam kasem bi-istiġnâ
Vasfına ol ki lutf-ı şânîdür

Nice şâyân-ı vasf olur bir hir
Tutalum ehl-i câh-ı ânîdür

Vasf-ı şâyeste-i e‘âlîdür
Sanma ‘unvân-ı câhilânîdür

36. Suhanum kadri andan a‘lâdur
Ki dîne midhat-i fülânîdür

Vasf idersem tabî‘atum iderem
Kim şeh-i mülk-i hurdedânîdür

Evc-i sihr-i helâl şeh-bâzı
Bâġ-ı i‘câz bâġbânıdur

39. Fehm olınmaz nikâtum ol şûhuŋ
Ya miyânı yahud dehânıdur

Sözüm âb-ı hayâtdur kalemüm
Kevser-i feyz-i nâdirânîdür

Gonçe-i nükte-bûydur tab‘um
Sihr-i‘câz-ı bülbülânîdür

42. Ten-i hussâda hâme-i zerkâr
Tab‘umuŋ tîġ-ı zer-nişânıdur

Sürh-rîz olsa vasf-ı la‘linde
Deşne-i tîz-i hun-feşânîdür

Şâhid-i fikrüme hat u ruh-ı yâr
Câme-i sebz ü erġavânîdür

45. Da‘vî-yi sihr tab‘-ı müsbetdür
Nazm u nesrüm çü şâhidânıdur

Gazelüm vasf-ı la‘l u ‘ârızda
Sâġar-ı âb-ı zindegânîdür

Safha-i nazm-ı pâküm üzre sütûr
‘Arş-ı i‘câz nerdbânıdur

48. Sürhda hâmem âteş üzre ‘abîr
Hatt-ı müşgîn anuŋ duhânıdur

Bu temedduh bu fahr-i dûr-â-dûr
Sanma merdûd-ı ‘ârifânîdür

Medh olınsa n’ola o kim kârı
Na‘t-i şâh-ı cihâniyânîdür

51. Fahr-i ‘âlem nebiyy-i ekrem kim
Îzid-i pâk vasf-h^{v}ânıdur

Ahmed-i müctebâ ki her demde
Lutfı mebzûl-i ins ü cânîdür

Zâtı mahbûb-ı zî ’l-minen suhanı
Gevher-i gûş-ı Ümmühânîdür

54. Cismi gülzâr-ı feyz-i Hak kalbi
Lutf u ihsân bostânıdur

Hâk-i pâyı ‘abîr-i dergâhî
Tûtiyâ kuhl-i Isfahânîdür

Dergehinde olan hazef-pâre
Zîver-i efser-i şehânîdür

57. Habbe-zâ dil-rubâ ki ‘ışk-keşi
Şâhid-i bezm-i *len terânî*dür

Habbe-zâ hâne-zâr-ı ‘ışk-ı hudâ
Ki melek reşk-i reh-revânîdür

Şâh-ı zemzem-suhan ki dergâhı
Ka‘be-i rûh-ı kudsiyânîdür

60. Lutf-tab‘â ‘adîm-mânendâ
Midhatüŋ baŋa hırz-ı cânîdür

Hokka-i dürr-i vasf olan diller
Haşre dek vakf-ı şâdmânîdür

Vâsıfâna cenâb-ı ‘izzetden
Vasfı rütbe-i müjdegânîdür

63. Şems-i millet Muhammed-i ‘arabî
Ki zekâ hasret-i mekânîdür

Şeh-i kudsî-sipâh kim Cibrîl
Bende-i hâs-ı âstânîdür

Deheni dürc-i dürr-i ‘ışk sözi
Gevher-i feyz-i rîsmânîdür

66. ‘Arş-tahtâ sürûş-huddâmâ
Dü-cihan vasfuŋuŋ beyânıdur

Ben kimem kim sezâ-yı vasfuŋ olam
Lîk kasdum niyâz-h^{v}ânîdür

Vahyî-i bî-şumâr-ı ‘isyânam
Hevesüm lutf-ı râygânîdür

69. Bende-i kemterîn-i dergâham
Minnetüm nazra-i nihânîdür

Ser-te-ser mû-be-mû günâh oldum
Lutf vakti şefâ‘at ânıdur

Ey resûl-i Hudâ be-hakk-ı Hudâ
Merhamet kıl kerem zamânıdur

72. Nefs-i bed-kîşe bendeyüz şâhâ
Lutf u cûd u ‘atâ evânıdur

Dest-gîr ol şefâ‘at eyle bize
Kerem it kim kerîm-şânîdür

Gerçi pür-cürm ü pür-günâham lîk
Şefkatüŋ müjde-i ‘iyânîdür

75. Müjde ey dil o şâh-ı feyz-sipâh
Dil-i her dem harâbbânîdür

Hamd sad hamd ki o zât-ı şerîf
Ümmetinüŋ nigâhbânıdur

Tîr-i derd ü belâya destümde
Siperüm vasf u na‘t-h^{v}ânîdür

78. Ne kadar pür-kusûr isem de hele
Suhanum vasfuŋuŋ beyânıdur

Dil-i zâruŋ recâsı himmetüŋüŋ
Katre-i bahr-i bî-kerânıdur

Vaktidür idelüm du‘âya şürû‘
Ki du‘â kâr-ı ‘âcizânîdür

81. Biŋ salât ü selâm-ı bî-mânend
Ki hıred mest-i ‘izz ü şânıdur

Ola her dem nisâr revzaŋa tâ
‘Âşıka ‘ışk rûh-ı sânîdür

10.
Der-Na‘t-i Resûl-i Emced Hazret-i Muhammed *Salla ’llâhu ‘Aleyhi ve Sellem*

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Bir müsellim cüvândur hâmem
Şeh-i hayl-i bütândur hâmem

Bir siyeh-çerde tıfl-ı nâzükdür
Feyz-bahşâ-yı ândur hâmem

3. Dem-be-dem eşk-i hat revân eyler
Dîde-i ‘âşıkândur hâmem

Müşg-rîz-i sütûr-ı ma‘nîdür
Gûyiyâ rîgdândur hâmem

Verd-i mazmûnı tâzedür her-bâr
Gülşen-i bî-hazândur hâmem

6. Eyleyüp cümleden ümîdin kat‘
Ser-i âzâdegândur hâmem

Şâh-bâz-ı ma‘ânî-i hikeme
Bir güzel âşyândur hâmem

Şâhid-i şûh-tab‘-ı efkâra
Leb-i gevher-feşândur hâmem

9. Menzil-i leşger-i ma‘ânîdür
Bir müferrih mekândur hâmem

Sadef-i dilde perveriş bulmış
Dürere rîsmândur hâmem

Şâh-ı hûbân-ı lafz u ma‘nîdür
Server-i mehveşândur hâmem

12. Cânib-i zî ’l-minenden ehl-i dile
Bî-gümân armaġandur hâmem

Sîne-i kînedâr-ı a‘dâya
Nîze-i can-sitândur hâmem

Çekmede tîġını ser-i hasma
Rüstem-i bî-amândur hâmem

15. Rûh-ı elfâza nükte-perverdür
Cism-i ma‘nâya cândur hâmem

Oldı sehv ü hatâsı sihr-i helâl
Şöyle mu‘ciz-beyândur hâmem

Tab‘a hayl-i hatâ yakîn olmaz
Elde hatt-ı emândur hâmem

18. Çeşm-i şeh-beyt-i şi‘r-i ‘Urfîye
Sürme-i Isfahândur hâmem

Bâġ-ı vasfında ideli reftâr
Bir tezerv-i cinândur hâmem

İdeli bûy-ı na‘tini izhâr
Micmer-i kudsiyândur hâmem

21. Ahmed-i mürselüŋ ki medhinde
Reşk-i kerrûbiyândur hâmem

Şem‘-i na‘t-i nebiyy-i muhtereme
Gûyiyâ şem‘dândur hâmem

Evc-i vasf-ı resûl-i ekremde
Mihr ile tev’emândur hâmem

24. Âstân-ı sarây-ı na‘tinde
Ahkar-ı hâdimândur hâmem

Anda bârân-ı vasf olup bâran
Bî-nücûm âsmândur hâmem

Sahn-ı gülzâr-ı na‘t-i pâkinde
Bülbül-i pür-fiġândur hâmem

27. Reh-i medhinde rû-be-hâk olalı
Hırz-ı cân-ı cihândur hâmem

Oldı hûy-kerde şermden zîrâ
Kemter-i vâsıfândur hâmem

Şeh-i Cibrîl-hâdimâ kapuŋa
‘Abd-i bî-imtinândur hâmem

30. Olup iksîr-gîr-i na‘t-i nebî
Genc-bahş-ı şehândur hâmem

Gül-i vasf oldı anda perverde
Dil-güşâ gülsitândur hâmem

Vahyî-i pür-günâh u ‘isyânam
Ra’yet-i müznibândur hâmem

33. Kıl meded kim sevâd-ı rûyumdan
Gûyiyâ bir nişândur hâmem

Bir fakîrem kapuŋda destümde
Kâse-i sâ’ilândur hâmem

Şâh-ı kerrûbiyân-ı sipâh-kenâ
Midhatüŋde devândur hâmem

36. Budur ümmîd ‘afv ola cürmüm
Çün saŋa vasf-h^{v}ândur hâmem

Dilde endîşe-i ġam olmaz çün
Na‘tüŋe tercemândur hâmem

Naġme-i medhüŋ ideli izhâr
Nây-ı bezm-i cinândur hâmem

39. Midhatüŋde ne dirse gerçekdür
Asdak-ı kâ’ilândur hâmem

Mâ-hasal mahfil-i ma‘ârifde
Haşre dek na‘t-h^{v}ândur hâmem

11.
Der-Na‘t-i Şerîf-i Habîbü ’r-Rahman ‘Aleyhi Elf Elf Salât fî Külli Ân

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Kalem ki oldı zülâl-i hayâle fevvâre
Beyân-ı vasf-ı lebüŋ döndi anda gül-nâra

Kalem ki sâġar-ı gerdân-ı vasf-ı la‘lüŋ ola
Şarâb-ı merg içirür iştihâr hammâra

3. Kalem ki hâl-dih-i levh-i midhat ola ider
Füsûn-ı merdüm-i çeşm-i bütânı âvâre

Kalem ki medh-i ruh-ı yâri eyleye tahrîr
Hazân-ı reşk düşer nev-bahâr-ı gülzâra

Kalem ki ola nukat-pâş-ı nazm-ı meşk-i sütûr
Döner sahîfe ruh-ı hâldâr-ı dildâra

6. Kalem ideydi eger vaz‘-ı nokta hurşîde
İderdi ‘âlemi hirbâ-sirişt yek-pâre

Kalem ki cilveger-i bâġ-ı vasf-ı vuslat ola
Tezerv-i ‘ismet ider tevbe tarh-ı reftâra

Kalem ki ġâliye-sâ-yı ruh-ı sahâ’if ola
Hased yazar dil-i meşşâta-i sihirkâra

9. Kalem ne mertebe hod-bîn olursa lâyıkdur
Çü vasf-ı ebrû-yı yâr oldı kârı hemvâre

Kalem musâhib-i hem-râz-ı ehl-i ‘irfândur
Küşâd-ı ‘ukde-i râz eylesün mi aġyâra

Kalem ne mertebe medh olsa hûbdur çün-kim
Nedîmdür şu‘arâ-yı füsûn-kirdâra

12. Sezâ-yı midhat olursa n’ola o kim kârı
İ‘ânet ola benüm gibi mu‘ciz-âsâra

Benem o şâ‘ir-i nâdîde-nükte bikr-edâ
Ki lutf-ı tab‘umı yokdur mecâl inkâra

Benem o şâ‘ir-i i‘câz-ı fikr-i sihr-i hayâl
Ki feyz-i nutkum ider bahş-ı rûh eş‘âra

15. Olurdı Sâ’ib isâbet hatâ hemîşe eger
Kemîne nüktemi kâdir olaydı izhâra

Pesîn fikrime bulsaydı dest-res ‘Urfî
İderdi ‘arfını perrende çarh-ı devvâre

Göreydi dikkatümi Enverî-i nâdiredan
Virürdi eşk-i hased nûr-ı dîdesin nâra

18. Benüm gibi kanı bir şâ‘ir-i suhan-pîrâ
Ki mâlik ola dil-i şûh u tab‘-ı sehhâra

Kemâl-i ma‘rifetem fehme raġbet eyler iseŋ
Bu şi‘r-i nâdire besdür bu hükmi eş‘âra

Gözümde rûyını nakş eyledi o mekkâre
Gül-i şiküfte kodı sanki câm-ı ser-şâre

21. Göŋül göŋül ko temennâ-yı vaslı bir nazar it
Bu mâh-ı her deme mahsûf baht-ı ġaddâre

Fiġan fiġân o perî-peyker eylemiş ta‘yin
Rakîbi şefkate ‘uşşâk-ı zârı âzâra

Hezâr reşk o cesâret-şi‘âr-ı bû ’l-hevese
Ki cism-i yâri çeke bâzuvân-ı efkâra

24. Hazer hazer o siyeh-mest-i ‘ışk hışmından
Ne kalb-i zâra bakar ne derûn-ı efkâra

Yeter yeter dili pâ-mâl-i esp-i nâz itdüŋ
Ne var ne var nazar itseŋ bu zâr-ı ġam-h^{v}âra

Zebân-ı VAHYÎ-i mu‘ciz-beyâna sad tahsin
Ki mâlik oldı bunuŋ gibi pâk güftâra

27. Füsûn-ı ‘akluma tilmîz ‘akl-ı Eflâtun
Fünûn-ı tab‘um ider bezl-i ma‘rifet câra

Revâ mıdur bu tabî‘atla eyleyem raġbet
Beyân-ı vasf-ı bütân u vezîr ü hunkâra

Degül degül kalemüm tâbe-haşr vakf iderem
Beyân-ı na‘t-i şerîf-i nebiyy-i muhtâre

30. Habîb-i hazret-i ‘izzet resûl-i zî ’l-‘azamet
İmâm-ı ehl-i cemâ‘at şeh-i ‘abâ-hâre

Tabîb-i derd-i güneh çâre-sâz-ı bende vü şeh
‘İlâckâr-ı dil-i müstemend ü pür-yâre

Vücûdı ‘illet-i ġâ’iyye-i zemîn ü zaman
Zuhûrıdur sebeb îcâd-ı dâr u diyâra

33. Cenâb-ı hazret-i Ahmed şehenşeh-i emced
Ki lutfı dâr-ı emân oldı ehl-i evzâra

İdeydi dûzaha mikdâr-ı zerre feyzi güzer
Cinân olurdı bedel sûz-ı reşk ile nâra

Sadâ-yı ma‘deleti olsa dehre gûş-nişin
Cihânı yek-sere nev-rûz iderdi her-bâra

36. İreydi gûşına h^{v}âb içre vasf-ı insâfı
Salâh emrine başlardı nefs-i emmâre

Halâvet-i suhanın fehm ideydi zehr eger
Olurdı ta‘ne-zenân lezzet-i leb-i yâre

İrişse pertev-i ruhsâr-ı enverüŋ mihre
Dönerdi ser-te-ser ‘âlem meh-i ziyâdâra

39. Şeb içre şu‘le-fiken olsa şem‘-i ruhsâruŋ
Virürdi revnak-ı sad rûze her şeb-i târa

O çeşm-i pür-hikemüŋ mahz-ı lutfıdur yohsa
Yeterdi tîġ-ı nigâhuŋ helâk-i küffâra

Ser-i rehüŋde olaydı eger ġubâr-âlûd
Gelürdi bûy-ı bekâ nâf-ı müşg-i Tatara

42. Gubâr-ı reh-güzerüŋ olsa ebr-i nîsânı
Rahîk olurdı düşen katreler fem-i mâra

İdince katre-çekân rûyuŋ âftâb-ı hayâ
Nikâb-ı şermi sadef çekdi dürr-i şehvâra

Çün oldı sencileyin mâhdan cüdâ Ka‘be
‘Aceb mi haşre dek itse libâsını kara

45. Şefî‘-i cürm ü günâhâ şeh-i ‘atâ-h^{v}âhâ
Nigâh-ı merhamet it VAHYÎ-i günehkâra

Şefâ‘at eyle kerem eyle lutf u ihsân it
Ne deŋlü lâyık ise hışm u ‘unf u âzâra

Du‘â evânıdur irdi kelâm encâma
Du‘â ile olınur intisâb ahrâra

48. Cihanda kilk-i emel zîb-i levh-i hâtır olup
Vücûd-bahş ola tâ kim nukûş-ı efkâra

Hemîşe revza-i pâk-i ‘adîm-mânendüŋ
Ola hizâne salât u selâm ebrâra

12.
Na‘t-i Şerîf-i Nebiyy-i Muhtâr Salavâtü ’llâhi ve Selâmuhu ‘Aleyhi ve ‘Alâ Âlihi ve Ashâbihi ilâ Yevmi ’l-Haşri ve ’l-Karâr

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Fiġan ki gülşen-i âmâl şûrezâr oldı
Nesîmi sarsar-ı ye’s âbı inkisâr oldı

Fiġan ki peyk-i heves reh-neverd-i h^{v}âhiş iken
Şehîd-i hancer-i hırmân-ı bî-kenâr oldı

3. Fiġan ki sâġar-ı dil pür-şarâb-ı behcet iken
Şikeste kâse-i zehr-âb hârhâr oldı

Fiġan ki cûşiş-i seyl-âb-ı eşk-i hasretden
Esâs-ı bîniş-i ‘işret hebâ-şi‘âr oldı

Fiġan ki şu‘le-i cevvâleveş ġam u endûh
Hemm-âġuş oldı bir ef‘î-i pîçdâr oldı

6. Fiġan ki yek-dil olup tâli‘ümle çarh-ı nigun
Bu âsyâb-ı belâda aŋa medâr oldı

Fiġan ki şâhçe-i bülbül-i visâl-i göŋül
Hirâmgâh-ı ġurâb-ı firâk-ı yâr oldı

O bâde-nûş-ı firâkam ki reşk-i cür‘am ile
Dehân-ı zehrde âb-ı hayât-ı mâr oldı

9. O şu‘le-pûş melâlüm zebâne-pâş olalı
Şerâr-ı âteş-i dûzahda şermsâr oldı

O bahr-i cûş-ı belâyem kemîne katremden
Cihân ġarka-i tûfân-ı ıztırâr oldı

Bu gûne cünbiş-i nâder-ber-â-ber-i çarha
Sebeb meger hüner-i Bû ‘Alî ‘iyâr oldı

12. Belî belî ezelî ehl-i dâniş ü hünere
‘Atâ ġam u elem ü derd ü âh u zâr oldı

Benem o sihr-nevâ bülbül-i riyâz-ı suhan
Ki her terânesi mestî-dih-i hezâr oldı

Benem o ġonçe-i gülzâr-ı nükte-âb u hevâ
Ki fikr-i bûyı nigunsâr-ı zülf-i yâr oldı

15. Benem o şâ‘ir-i mu‘ciz-dem-i füsun-lehce
Ki şöhretüm sebeb-i terk-i iftihâr oldı

Hüner benümle meger iftihâr ide *min ba‘d*
Ki iftihâr hünerle yanumda ‘âr oldı

Velî bu emrde nâ-hak-şinâs-ı tab‘ olana
Ki çeşm-i dikkati reşk ile hîredâr oldı

18. Mahalli geldi ki bir ‘arz-ı hâl-i dâniş ola
O şi‘r-i nev ki bu *Dîvan*da der-kenâr oldı

Göŋül ki âteş-i ‘ışk ile şu‘lezâr oldı
O dûzah oldı ki ‘Adn aŋa reşkdâr oldı

Helâk-i siklet-i şâdî ola o kim tab‘ı
Gamın koyup o mehüŋ zevk ümîdvâr oldı

21. Hayâl-i rûy-ı visâl ile dil ki gülşen idi
Hücûm-ı şerha-i fürkatle lâlezâr oldı

Safâ-yı hâli koyup dil recâ-yı la‘l eyler
Bırakdı neş’e-i afyûnı bâde-h^{v}âr oldı

Füsûn-tab‘-ı sih[i]r-perverüŋle ey Vahyî
Riyâz-ı şi‘r zemistân iken bahâr oldı

24. Bu kadr-i pâye-bülendüŋ ne sûdı var bilsek
Ne lutfı oldı müşâhid ne i‘tibâr oldı

Hemân yok yere tazyî‘-i nakd-i ‘ömr itdüŋ
Ne câh-ı kâm ele girdi ne iktidâr oldı

Dem oldı kim idesüŋ ‘arz-ı hâl o servere kim
Gubâr-ı dergehi rû-mâlgâh-ı ‘âr oldı

27. Habîb-i fahr-i dil ü dîn ü milletem ki sürûş
Ser-i tarîka-i iclâline ġubâr oldı

Cenâb-ı mefhar-i ‘âlem Muhammed-i ‘arabî
Kemîne bendesi reşk-âver-i vakâr oldı

O feyz-mâye kerem-kârgâh-ı hoş-güherüŋ
Le‘âl-i midhati Cibrîle gûşvâr oldı

30. Yegâne h^{v}âce-i bâzâr-ı ıstıfâdur ol
Ki rîze seng-rehi dürr-i şâhvâr oldı

Gedâ-yı bî-ser ü sâmân-ı kûy-ı ‘âtıfeti
Şeh-i memâlik-i i‘zâz u i‘tibâr oldı

O şâh necl-i sehâdur ki tab‘-ı Rûhu ’l-kuds
Simât-ı meclis-i feyzinde nân-h^{v}âr oldı

33. Olursa reşk-dih-i tînete safî şâyan
Nigâh-ı lutfı ki bir hâke sâzkâr oldı

Ne dem ki tîġ-ı kazâ-zâġ-ı merg şa‘şa‘ası
Hirâm-sâz-ı çimenzâr-ı kârzâr oldı

Atıldı hûn-ı ‘adû ‘arşa hem-çû fevvâre
Ruh-ı sürûşa idüp katreler bihâr oldı

36. Görüp o şevketi ashâb-ı mahz cür’et olup
Dem-i mesâfda reşk-i sipend-i yâr oldı

Ebû Cehil gibi her kec-nigâh-ı ikbâli
La‘în-i sermedî vü h^{v}âr u sengsâr oldı

Türâb-ı kûyına rû-mâl iden Hız[ı]r-diller
İki cihânda ‘azîz ü sepîdkâr oldı

39. Hezâr-ı pür-naġam-ı gülsitân vasfı olan
O deŋlü hurrem ü şâdân u kâmkâr oldı

Ki şevk-i kalbine nisbet anuŋ şeh-i ‘âlem
Garîb-i bî-ser ü sâmân sûgvâr oldı

Hased hased o gürûh-ı huceste-menkabete
Ki ol şehenşeh-i kudsî sipâha yâr oldı

42. Cenâb-ı hazret-i Sıddîkdur biri anuŋ
Ki o hulâsa-i kûyına hem-civâr oldı

Gehî seferde vü gâhî hazarda hem-dem olup
Zamân-ı hicret ü fürkatde yâr-i ġâr oldı

Tarîk-i dînde makdûrın eyleyüp mebzûl
O şâh-ı Hâtem-ʻatâ mâ-melek nisâr oldı

45. İkinci hazret-i Fârûk kim ser-i dîne
Peyâm-ı maʻdeleti tâc-ı iştihâr oldı

Ne dem ki hışm ile şemşîrin eyledi ʻuryan
Ne dem ki nîzesi aʻdâya ber-güzâr oldı

Cihânı ġarka-i hûn eyledi o mertebe kim
Sadefde dâne-i dür-dâne-i enâr oldı

48. Üçünci hazret-i ʻOsmân câmiʻu ʼl-*Kur'an*
Ki bezr-i ʻâtıfete kalbi kiştzâr oldı

O gülsitân-ı edebdür ki ġonçe-i şermin
Görüp melâʼike-i ʻarş şermsâr oldı

İmâm-ı mescid-i ʻirfân olursa lâyıkdur
Ki rûy-ı mâh-feri şemʻ-i nûr-bâr oldı

51. Bilâ-muʻâraza dördüncidür ʻAliyy-i velî
Ki bûs-ı dergehi reşk-i dil-i kibâr oldı

Mesâf-ı rûz-ı ġazânuŋ ʻadîm-mânendi
Ki ġırre şîr-i ner-i Âfrîdgâr oldı

Fuʼâd-ı bî-ġışı dürc-i leʻâl-i feyz-i Hudâ
Derûnı mahzen-i ilhâm-ı Girdgâr oldı

54. Şehenşeh-i dü-cihânâ cihân-ı ʻirfânâ
Kemîne bendelerüŋ şâh-ı tâcdâr oldı

Dirîġ gird-i reh-i midhatüŋ olan Vahyî
Hücûm-ı bâd-ı firâk ile nîmkâr oldı

Meded meded nigeh-i şefkatüŋle şâdân it
Yeter yeter dile hırmân-ı ġam-güsâr oldı

57. Beni tahammül-i cürm ü güneh zaʻîf itdi
Göŋülse bâr-ı ġam-ı hecr ile nizâr oldı

Nesîm-i meyl-i hevâ ile gülşen-i dilde
Şiküfte ġonçe-i perhîz târmâr oldı

Mahall-i merhametem ʻafvuŋ isterem şâhâ
Zamân-ı cûşiş-i eltâf bî-şumâr oldı

60. Ne deŋlü mücrim isem hamd sad hamd kârum[1]
Beyân-ı na‘t-i resûl ü çahâr-yâr oldı

Du‘âya başlayalum sûz-ı dille hasret ile
Tamâm-ı vakt du‘â-yı senân kâr oldı

Salât ile ola pür-nûr revza-i pâküŋ
Cihanda ma‘deletüŋ tâ mihir-‘ayâr oldı

63. Garaz münâsebet-i hâk-i pây-ı vasfuŋdur
Baŋa cenâbuŋa yohsa du‘â ne kâr oldı

13.
İlâhîyyât-ı Na‘t-i Şerîf
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Göŋül kim anda ‘ışkuŋ cilvegerdür yâ Resûla ’llâh
Hased-fermây-ı ‘arş-ı mu‘teberdür yâ Resûla ’llâh

Yüzin ferş-i ser-i kûyuŋ iden erbâb-ı ‘irfâna
Gubâr-ı dergehüŋ kuhl-i basardur yâ Resûla ’llâh

3. O şem‘-i bezm-i üns-â üns-i ‘ışk-ı pâk ü haksın kim
Kemîne pertevüŋ şems ü kamerdür yâ Resûla ’llâh

Kadüŋ bir serv-i Firdevs-i tecellîdür ki zıllinde
Bütün kevn ü mekân pür-zîb ü ferdür yâ Resûla ’llâh

Eger sûretde hurşîd olsa da ma‘nîde zulmetdür
Senüŋ ‘ışkuŋdan ol kim bî-haberdür yâ Resûla ’llâh

6. Kapuŋda halka-i der gibi kaldı çeşmi Vahyînüŋ
Garîbüŋdür recâsı bir nazardur yâ Resûla ’llâh

14.
Na‘t-i Şerîf
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

O kim ‘ışkuŋla pür-derd ü elemdür yâ Resûla ’llâh
‘Usâta âstânı mültesemdür yâ Resûla ’llâh

N’ola gülzâr rûy-ı vuslat olsa iltifâtuŋla
Gamuŋla niçe demdür dîde nemdür yâ Resûla ’llâh

3. Sen ol sultân-ı *ev ednâ* serîr-i mülk-i vuslatsın
Ki ‘arşa tahtuŋ olmak muġtenemdür yâ Resûla ’llâh

[1] Vezin bozuk.

Garaz ‘arz eylemekdür hâlümi dergâh-ı vâlâŋa
Ki kaddüm bâr-ı ‘isyân ile hamdur yâ Resûla ’llâh

Elüm tut baŋa imdâd eyle ihsân eyle lutf eyle
Çü kâruŋ müstemendâna keremdür yâ Resûla ’llâh

6. Gubâr-ı dergehüŋ VAHYÎ-i nâ-çîze şefâ‘at kıl
Giriftâr-ı hevâ ġark-ı töhemdür yâ Resûla ’llâh

15.
Na‘t-i Şerîf
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Ruhuŋ gülzâr-ı Firdevs-i ezeldür yâ Resûla ’llâh
Kelâmuŋ Kevsere ni‘me ’l-bedeldür yâ Resûla ’llâh

Kadüŋ mahsûd-ı Tûbâdur hırâmuŋ ġayret-i Sidre
Gubâruŋ ‘arşa kuhl olsa mahaldür yâ Resûla ’llâh

3. Gumûm-ı ma‘siyet medhûş-ı ye’s itmez dil-i zârı
Çü lutfuŋ zîver-i levh-i emeldür yâ Resûla ’llâh

N’ola tercîh idersem hikmet-i Lokmâna ihsânuŋ
Devâ-yı ‘illet-i sehv ü zeleldür yâ Resûla ’llâh

Ne mümkin hall olınmak ‘ukde-i vasfuŋ murâd üzre
Za‘îfem dest-i endîşem eşeldür yâ Resûla ’llâh

6. Bu VAHYÎ bendeŋi kıl neşve-yâb-ı cür‘a-i lutfuŋ
Humâr-âlûd-ı ġamdur pür-keseldür yâ Resûla ’llâh

16.
Na‘t-i Şerîf
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Göŋüller ârzûmend-i visâlüŋ yâ Resûla ’llâh
N’ola ‘uşşâka ‘arz itseŋ cemâlüŋ yâ Resûla ’llâh

Helâk eylerdi erbâb-ı hatâyı derd-i ‘uşşâkuŋ
Şifâ-sâz olmasa fikr-i nevâlüŋ yâ Resûlla ’llâh

3. Sen ol sultân-ı baht-ı taht-nişîn-i ıstıfâsın kim
İder Cibrîli dem-beste kemâlüŋ yâ Resûla ’llâh

N’ola hemvâre maġşûş nukûş-ı mâ-sivâ olsa
O dil kim olmaya fikri hayâlüŋ yâ Resûla ’llâh

Yüz urdı dergeh-i vâlâŋa VAHYÎ-i ‘atâ-cûyuŋ
Yeter devlet olursa pây-mâlüŋ yâ Resûla ’llâh

17.
Na‘t-i Şerîf

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Mücrimem ‘afvuŋ ‘atâ kıl yâ Resûla ’llâh meded
Derdmendem bir devâ kıl yâ Resûla ’llâh meded

Raġbet-i lezzât-ı zellât itdi zulmânî beni
‘Işkuŋ-ıla pür-ziyâ kıl yâ Resûla ’llâh meded

3. Keştî-i dil tâbe-key gird-âb-ı gird-i hecr ola
Vuslatuŋla âşnâ kıl yâ Resûla ’llâh meded

Kalb-i müştâkı koma fürkatde mahmûruŋdur
Mest-i sahbâyı safâ kıl yâ Resûla ’llâh meded

Rûz-ı mahşerde şefâ‘at-h^{v}âham ol lutf eyleyüp
‘Afv ü ġufrâna sezâ kıl yâ Resûla ’llâh meded

6. Gülsitân-ı na‘t-i pâküŋde bu VAHYÎ bendeŋi
‘Andelîb-i hoş-nevâ kıl yâ Resûla ’llâh meded

18.
Na‘t-i Şerîf

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Cenâbuŋdan talebkâr-ı nevâlem yâ Resûla ’llâh
Rehâ-h^{v}âhende-i bend-i celâlem yâ Resûla ’llâh

Halâs it dest-i ihsânuŋla lutf it ben siyeh-rûyı
Garîk-i lücce-i cürm ü vebâlem yâ Resûla ’llâh

3. Beni şâdân-ı pâ-bûs-ı visâl it mahz-ı lutfuŋla
Esîr-i derd-i hecrem pür-melâlem yâ Resûla ’llâh

Mukîm-i bezm-i ‘iffet câ-nişîn-i künc-i ‘ismet kıl
Meded bâd-ı hevâdan bî-mecâlem yâ Resûla ’llâh

Nigâh-ı iltifâtuŋla n’ola şâyân-ı şevk olsam
Garîbem VAHYÎ-i şefkat-su’âlem yâ Resûla ’llâh

19.
Na‘t-i Şerîf

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Göŋül yüz sürmek ister hâk-i pâya yâ Resûla ’llâh
İre tâ rütbesi fevka ’l-‘alâya yâ Resûla ’llâh

Hayâl-i revza-i pâküŋ dili reşk-i cinân itdi
Mahal olsa n’ola zevk ü safâya yâ Resûla ’llâh

3. Sülûkinde şeb-i deycûrı seçmez rûz-ı rûşenden
Uyan ‘ışkuŋ gibi bir reh-nümâya yâ Resûla ’llâh

Sirişkin râh-ı ‘ışkuŋda ġubâra eylesün tebdîl
İdenler ârzû kuhlü ’l-cilâya yâ Resûla ’llâh

Garîbem derdmendem bî-kesem dergâha yüz tutdum
Meded sad el-meded eyle himâye yâ Resûla ’llâh

6. Kodı ihlâs ile dergâhuŋa yüz Vahyî-i sâ’il
‘Atâlar eyle lutf it ol gedâya yâ Resûla ’llâh

20.
Na‘t-i Şerîf
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Dehânuŋ râzdân-ı ‘ilm ü hikmet yâ Resûla ’llâh
Zebânuŋ tercemân-ı sırr-ı vahdet yâ Resûla ’llâh

Sipâh-ı evvelîn ü âhirînüŋ şâhı zâtuŋdur
Senüŋdür taht-ı devlet tâc-ı ‘izzet yâ Resûla ’llâh

3. Recâ-yı ilticâ-yı dergehüŋle ‘azm-i râh itdüm
Meded def‘ itme lutf eyle icâzet yâ Resûla ’llâh

N’ola müjgân u çeşm ü rûyumı bu yolda pây itsem
Derûnî eyledüm kasd-ı ziyâret yâ Resûla ’llâh

‘Aceb mi rûzgâr el virse yüz sürsem o dergâha
Beni hâkister itdi nâr-ı fürkat yâ Resûla ’llâh

6. Reh-i ‘azmi idince pâk çirk-âb-ı ‘avâ’ikden
Akıtdum dîdeden çok eşk-i hasret yâ Resûla ’llâh

Sürüp biŋ şerm ile yüz âstâna Vahyî-i ‘âsî
Cenâbuŋdan niyâz eyler şefâ‘at yâ Resûla ’llâh

21.
Der-vasf-ı Mâh-ı Ramazân u Kandîl ü Tesbîh ü Temcîdeş
Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Hamdü li ’llâh dil-i şeydâ yine şâdân oldı
Ceyş-i nâ-kâmî-i ‘uşşâk perîşân oldı

Hamdü li ’llâh yine bezm-i emel-i şâdîde
Şem‘-i kâfûrî-i ümmîd fürûzân oldı

3. *Hamdü li ’llâh* yine def‘ itmege cû‘-ı emeli
H^{v}ân-ı eltâf-ı Hudâ dehre nümâyân oldı

Hamdü li ’llâh ki zuhûr eyleyüp eyyâm-ı neşât
Şeb-i deycûr-güsil h^{v}âb ile yeksân oldı

Hamdü li ’llâh açılup yine serâ-perde-i şevk
Nâz-ı sad sâlesine kâm-ı peşîmân oldı

6. Tîre-i ebr-güsil keşf olup evc-i dilde
Mâh-ı dest-âverî-i zevk nümâyân oldı

Vâsıl-ı bezm-i dil olınca nigâr-ı ümmîd
Baht ile nice zaman dest ü girîbân oldı

Def‘-i târ-ı ġam idüp zevk-i kudûm-i ramazan
Âsmân-ı dile gûyâ meh-i tâbân oldı

9. Şehri bir gülşen-i zîbendeter itdi fî ’l-hâl
Her menâre sanasın Lâle-i Nu‘mân oldı

Giceler zâhir olan şu‘le-i kandîl degül
Gülşen-i lutf-ı İlâhîde çırâġân oldı

Feyz-bahş olmada ‘uşşâka sadâ-yı temcîd
Her mü’ezzin sanasın bülbül-i nâlân oldı

12. Döşenüp meclis-i ġufrâna fütûr-ı rahmet
Rûzedârân gene şevk-ile şeb‘ân oldı

Her menâre görinür şûh-ı ser-efrâz gibi
Gûyiyâ sahn-ı cihan vâdî-i Ken‘ân oldı

Savt-ı tesbîh ile câmi‘ler olup mâl-â-mâl
Sanki bir bülbüli çok hûb gülistân oldı

15. Tâb-ı kandîl degül ân-ı cemâl-i ramazan
Şu‘le-güsterlik idüp şem‘ fürûzân oldı

Gûşe gûşe okınup şevk ile *Kur’ân*-ı ‘azîm
Ser-te-ser rûy-ı zemin şimdi debistân oldı

Meh-i savm ile cihan hâsılı revnakver olup
Vasf-ı VAHYÎ-i suhan-pervere şâyân oldı

18. Benem ol şâ‘ir-i bî-bâk ki her mazmûnum
Reşk-i ihvân u hased-kerde-i yârân oldı

Kadrümi nazmumı fehm eyleyen idrâk eyler
Suhanum tılsım-ı gencîne-i ‘irfân oldı

Şeh-i endîşe-sipeh tab‘-ı bülendümdür kim
‘Âleme efser-i i‘câz ile sultân oldı

21. Nükteme ben-dahı reşk eylerem insâf idicek
Ki zarâfetle dil-i şûhuma mihmân oldı

Benem ol münşî-i mektûb-ı me'âl-i i'câz
Ki hıred dikkat-i endîşeme hayrân oldı

Ben o pâkîze-edâ nâdire-gûyâyam kim
Feyz-i Hak nâme-i iz'ânuma 'unvân oldı

24. Reşk-i bûs-ı leb-i la'lîn-i nigâr-ı nazmam
Dâġ-sûz-ı dil-i pür-kîn-i hasûdân oldı

Satr-ı eş'âr-ı bülendümde olan her harfüm
Ten-i a'dâya birer hancer-i bürrân oldı

22.

Kasîdeyiçe Der-vasf-ı 'Îd-i Rûze ve Ahvâl-i İstanbûl

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Bâreka 'llâh zihî 'îd-i şerîfü 'l-eyyâm
K'oldı mesrûr kudûmiyle dil-i hâs u 'avâm

Lev haşa 'llâh zihî rûz-ı ferah-zây-ı latîf
Buldı teşrîfi ile zevk ü safâ kalb-i enâm

3. Oldılar şevk-ile şeb'ân-ı na'îm-i Mevlâ
İştihâ-yâb-ı meh-i savm olan erbâb-ı sıyâm

Rûzedârân-ı firâk eylesün iftâr-ı visâl
Güzerân itdi meh-i rûze irişdi bayrâm

Yevm-i 'îd oldı hevâ mu'tedil 'âlem pür-şevk
İtse hûbân-ı Sitanbûl n'ola nâz ile hırâm

6. Geşt idüp kand ile kannâdlar etrâfı dilâ
Fikr-i bûs-ı leb-i dildâra iderler ikdâm

Câme-i şa'şa'a-perdâz-ı sepîd ile nigâr
Âb-ı mevvâcda gûyâ ki mukaşşer bâdâm

Sayd-ı murġ-ı dil içün eylemiş ol meh hakkâ
Hâlini dâne vü gîsû-yı girih-gîrini dâm

9. Kendi hûb u revişi hûb u libâsı merġûb
Cünbiş-i ġamzesi ârâm-rubâ-yı suvvâm

Bu letâfetle aŋa cân u ser olmazdı bahâ
Olmasa gülşen-i vasluŋ güli hicrân-ı zükâm

'Îddür 'âşıka kand-i lebüŋ ihsân eyle
Ey şehenşâh-ı zarâfet-sipeh ü 'ışk-ġulâm

12. Merhabâ ol meh-i tannâz-ı vefâ-kirdâra
Dest-bûsıyla dil-i pür-ġama bahş eyledi kâm

Mest-i câm-ı mey-i zevk oldı göŋül ma'zûruz
Eylesek hâl-i dil-i zârı o şûha i'lâm

Vakt-i izhâr-ı vefâ mevsim-i dil-cûyîdür
'Âşık-ı zârı n'ola eylese şâyân-ı selâm

15. Pür-safâ oldı cihan 'işret ü zevk oldı 'iyan
Vahyî-i hûb-beyân eyledi inşâ-yı kelâm

Benem ol şâ'ir-i hoş-tab' ki hüsn-i sebküm
Oldı ġâretger-i memdûhî-i nazm-ı nazzâm

Naġme-senc olsa eger nazmum ile mutrib-i şûh
Raks ide şevk-ile her mürde-i efsürde-'izâm

18. Tab'-ı pâkümdür o 'allâme-i nâdire-edâ
Olsa tilmîz sezâdur aŋa tab'-ı Hayyâm

Reşk-sâz-ı dil-i erbâb-ı ma'ârifdür hep
Ol suhan kim dil-i şûrîdeme oldı ilhâm

Bu kadar itmez idüm hâmeyi güstâh-makâl
Lîk mestî-i safâ itdi bu kâra ikdâm

23.
Kasîdeyiçe Berây-ı 'Îd-i Rûze ve Evsâf-ı Hûbân u Üftâdegân

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Hamdü li 'llâh irişüp 'îd-i şerîfü 'l-ezman
'Âlemi eyledi şeb'ân-ı na'îm-i Rahman

Âyet-i 'îd idüp nesh-i vücûb-ı imsâk
Emr-i fıtr itdi Hudâvend-i kadîmü 'l-ihsan

3. Cem' olup hûr-likâyân u perî-ruhsâran
İtdiler şehrümüzi hak bu ki mânend-i cinan

Bir yaŋa haste-dilan bir yaŋa aġyâr u bütan
Seyr-i ezdâd murâd eyleyen olsun nigeran

Şevk hem sünnet ü hem 'âdet ü hem hurmetdür
N'ola olursa bu eyyâmda diller şâdan

6. Merhabâ şevk-i şeref-yâbî-i pâ-bûs-ı nigâr
Habbe-zâ mevsim-i dil-cûyî-i hûbân-ı zaman

Rûze-ber-rûze iken 'âşık-ı fürkat-zedeye
'Îd-ber-'îd olur olursa vefâ-yı cânan

O kazâ-ġamze eger eyler ise ‘arz-ı cemâl
‘Îd-i savma vire mahsûdî-i ‘îd-i kurban

9. Câme-i sürh ile seyr eyleyen ol âfeti dir
Menzil itmiş şafakı mâh-ı münîr ü rahşan

Hûblar her biri bir gülşen-i zîbâ olmış
Çeşmi nergis kadi serv ü ruhı verd-i handan

VAHYÎyâ muhtasar eyle suhan-ı dil-keşüŋi
Şimdicek mâ’il-i tafsîl degüldür yâran

24.
Kasîdeyiçe Der-vasf-ı ‘Îd-i Şerîf-i Latîf
Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

‘Îd geldi yine ‘ayş ü demi te’kîd itdi
Câme-i şevki ser-â-ser dile tecdîd itdi

Zeyn idüp yâri nec[i]m-nakş libâs-ı zer-beft
Revnak-ı ‘îd o meh-pâreyi hurşîd itdi

3. ‘Îd geldi diyü rahm eyleyüp ol nâdiredan
Hışm-ı dîrînesini lutf-ıla terdîd itdi

Şeh-levendâne o âfet kec idüp destârın
Dilleri vakf-ı dem-i hasret-i câvîd itdi

Vasf-ı câm-ı lebi çeşm-i siyeh-i ser-mesti
Ser-te-ser ‘âlemi ‘işretgeh-i Cemşîd itdi

6. Ma‘nî-i va‘d-i visâlin nigeh-i nükte-bedî‘
Gâyet âlûde-beyân eyledi ta‘kîd itdi

Zînet-i ‘îd ile seyr eyleŋ o şûhı hakkâ
Deşne-i tâbiş-i ruhsârını tecdîd itdi

Ârzû-yı dile dildâr muvâfık görinür
Korkaram bu revişi cevrine temhîd itdi

9. Dil fenâ-pûş-ı temennâ-yı visâl olmış idi
Dest-i hışm ile velî ġamzesi tecrîd itdi

Cezm idüp yâr sükûn u hareketde kereme
Lutf iderdi varup aġyâr anı teşdîd itdi

Kâkül-i ham-be-hamın gör o meh-i tannâzuŋ
Ki o dâma nice ‘ankâları tasfîd itdi

12. Şevk-bahş oldı o mikdâr bütân-ı ‘âlem
Felegüŋ mâhını hurşîdini Nâhîd itdi

Bir firîbende hırâm eyledi kim ‘uşşâkı
Yek-sere mest-i mey-i sâġar-ı ümmîd itdi

Soŋra bir hışm-ı nigâh ile bütün dünyâyı
Küşte-i hancer-i ye’s eyledi nevmîd itdi

15. Yalıŋuz şîfte dillerde degül behcet-i ‘îd
Şevk-i dîdâruŋ ile ‘îd dahı ‘îd itdi

Lutf-ı çeşmüŋ bize ıtlâk-ı visâl itmiş idi
Yârî-i baht ile ġamzeŋ anı takyîd itdi

‘Ârızuŋda hat-ı müşgîn degüldür şeh-i an
Mansıb-ı hüsni saŋa hatt-ıla te’yîd itdi

18. Reşk ol hâtıra kim vasf-ı hat-ı sebzüŋde
Böyle bir nazm-ı füsun-lehceyi tesvîd itdi

Vahyîyâ tab‘-ı füsun-sâzuŋa ahsent ahsent
Seni Feyyâz-ı ezel nazmda tefrîd itdi

25.
Kasîdeyiçe Der-vasf-ı ‘Îd-i Adhâ ve Ahvâl-i Hûbâneş

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Künc-i ‘îdi dehre Hak çün-kim nümâyân eyledi
Tılsım-ı hecr ü esâs-ı cevri vîrân eyledi

Bâġbân-ı hancer-i lutf-ı dil-ârâ sînemi
Verd-i zahm ile pür idüp bir gülistân eyledi

3. Oldı nakd-i eşk-i ‘âşık çün havâyicden füzun
Cân-ı bî-dil kıymet-i kurbânı erzân eyledi

Rüstem-i şâdî olınca pâ-dih-i sahrâ-yı dil
Ceyş-i ahzânı sadâsıyla gürîzân eyledi

Kalbi dîde bir nigâh-ı lutf-ıla şâd eylesün
Niçe dem etfâl-i eşke şîvenistân eyledi

6. Fikr-i zülf-i şâhid-i lutfuŋ göŋülde ey perî
Leşger-i hicrânı ser-tâ-ser perîşân eyledi

Kârgâh-ı ‘îd-i vasluŋda şehâ kand-i nebât
Tıfl-ı cân-ı ‘âşıkı bî-sabr u sâmân eyledi

Ka‘be-i dil cây-ı ‘uşşâk-ı safâ oldı bugün
Sa‘y ile kebş-i ġamı ‘uşşâk kurbân eyledi

9. Lâlezâr-ı şevki şem‘-i zevk ile pür-nûr idüp
Bâġ-ı tende şâh-ı dil meyl-i çırâġân eyledi

Sûret-i endîşe-i dildâr bir mahbûb olup
Hüsni ġâze çeşmi şîve rûyını ân eyledi

Çarh sâkîyi kudûm-i ʻîd-i ʻuşşâk ʻışkına
Sâġar-ı ʻişret be-kef meclisde gerdân eyledi

12. Dil leb-i fikr ile rûy-ı şâhid-i maksûdını
Bûs idince zevk-i vuslat anı şâdân eyledi

Hâsılı nahl-i safâ vü zevke sahn-ı sînemüz
VAHYÎyâ lutf-ı Hudâ bu demde bostân eyledi

26.

Kasîde ez-Berây-ı ʻÎd-i Adhiye ve Evsâf-ı Hûbân-ı Şehr-i İstanbûl

Müstefʻilün Müstefʻilün Müstefʻilün Müstefʻilün

Recez - - . - / - - . - / - - . - / - - . -

Mevlâya sad hamd ü senâ kim oldı ʻâlem pür-safâ
Nâ-bûddur cevr ü cefâ erzândur mihr ü vefâ

Geldi irişdi rûz-ı ʻîd zevk ü safâ oldı cedîd
Endîşe-i ġam nâ-bedîd diller talebkâr-ı ʻatâ

3. Seyr itmede dildârlar dildâr-ı şîrinkârlar
Âşüfte vü nâ-çârlar olmakda dîdâr-âşnâ

Dil âh u feryâd itmede sâmânı ber-bâd itmede
Ol şûh bî-dâd itmede ʻuşşâk-ı zâra dâʼimâ

Çekdüm niçe dem hasretüŋ şimdi sezâdur şefkatüŋ
Destûr-ı bûs-ı talʻatuŋ ihsân-ı ʻîd eyle baŋa

6. Ol dil-ber-i hûrî-meniş ʻışkumla buldı perveriş
Zahm-ı dile itse küşiş olmaz baʻîd u nâ-sezâ

Dildâr kurbân eyledi reşk-i dil ü cân eyledi
ʻUşşâkı bî-cân eyledi ol çeşmi kassâb-ı kazâ

Ey ʻişvesi hicran-güsil v'ey reşk-i hûbân-ı Çigil
Senden niyâz eyler bu dil bir nazra-i şefkat-nümâ

9. Lutf eyle cânâ vaktidür ihsân u ʻatâ vaktidür
Vasl-ı dil-ârâ vaktidür maʻdûmdur hecr u belâ

Vasluŋ muhâl itmek neden her demde al itmek neden
Vakf-ı celâl itmek neden ʻuşşâk-ı nâ-şâdı şehâ

Giy câme-i zerkâruŋı seyr idelüm reftâruŋı
Çöz zülf-i ʻanber-bâruŋı olsun perîşan-dem sabâ

12. Şehre salın nâz iderek eltâfa âġâz iderek
Gamzeŋ rah[i]m-sâz iderek ʻarz eyleyüp hüsn ü bahâ

Cânâ lebüŋ yâd eyledüm âlâmı ber-bâd eyledüm
Bir şi'r inşâd eyledüm kâbil mi gör tanzîr aŋa

Ey çeşmi bâzâr-ı vefâ ey rûyı gülzâr-ı recâ
Ey serv-i bostân-ı hayâ dil saŋa oldı mübtelâ

15. Ol 'ârız-ı hurrem nedür ol dürdeki 'âlem nedür
Ol verd ü ol şeb-nem nedür ey meh-likâ vü dil-rubâ

Ol dîde-i bâdâmı gör ol zülf-i 'anber-fâmı gör
Ey murġ-ı dil ol dâmı gör kim saydıdur 'ankâ hümâ

Tahsînler ruhsâruŋa hem turre-i tarrâruŋa
Hem zülf-i 'anber-bâruŋa ey şâhid-i rengîn-edâ

18. Hüsn ile ey reşk-i felek oldı hased-bürdüŋ melek
Lâyık seni vasf eylemek bu Vahyî-i sihr-âzmâ

Bu hüsn ile etrâfı sen geşt eyleseŋ dirdi gören
Ma'yûb olur ger mihrden eylerse meh kesb-i ziyâ

Ol çeşm ü ebrû var iken zülf-i semen-bû var iken
Ol var iken bu var iken hurşîde meyl itmek hatâ

21. Kûyuŋda ey 'âlî-cenâb geh mâh gâhî âftâb
Rû-mâl-i bâlîn-i türâb eyler niçün virdüŋ rızâ

Dil âha âġâz eylesün dâ'im o şeh nâz eylesün
Derdin devâ-sâz eylesün 'uşşâk-ı zâr-ı bî-nevâ

Tahsîn-tab'-ı pâküme hem verziş-i idrâküme
Hem hâtır-ı bî-bâküme nazm itdi dürr-i bî-bahâ

24. Bu kalb-i pür-efkâr ile âmed-şüd-i züvvâr ile
Hem siklet-i aġyâr ile buldı kasîdem intihâ

Ma'zûrdur sehv ü halel var ise 'afv olsun 'ilel
Oldı bu nazm-ı bî-bedel bir vakt-i teng içre edâ

27.

Kasîde-i 'Îd ü Bahâriyye Der-Zeyleş Sitâyiş-i İmâm-ı Sultânî Sâlih Efendi

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Hoşâ vakt-i safâ vü mevsim-i gül-geşt-i sahrâdur
K'o hem eyyâm-ı 'îd ü hem bahâr-ı 'âlem-ârâdur

Na'îm-i zevk ile her hâne mânend-i sarây-ı sûr
Şemîm-i şevk ile her bir mesîre cennetâsâdur

3. Bisât-ı lezzet ü hâlet döşendi şehr ü sahrâya
Derunda ni'met ü bîrûnda 'işret müheyyâdur

‘Aceb mi Yûsuf-ı sânîler olsa şâhid-i bâzâr
Cihan zînetde şimdi hâne-i hâs-ı Züleyhâdur

Açıldı ġonçe-femler lâle-hadler seyr-i gülzâra
Salındı serv-kadler semt-i enhâra temâşâdur

6. İdüp sükker-fürûşan bûs-ı la‘l-i dil-beri işrâb
Murâdı bâġbânuŋ ‘arz-ı gülden rûyın îmâdur

Olup maġlûb ruhsâr u lebi yârüŋ gül ü sükker
Eritdi kandi ġayret gülde hod haclet hüveydâdur

Tamâm oldı dey ü rûza salâdur ‘îd ü nev-rûza
Mahal yok âh-ı dil-sûza dem-i vasl-ı dil-ârâdur

9. Saçıldı bâġda güller açıldı tâze sünbüller
İçildi la‘lden müller zamân-ı hâlet-efzâdur

Salındı seyre ol âfet çalındı sâza germiyyet
Alındı va‘de-i vuslat göŋüller pür-tesellâdur

Kimi geşt ü güzâr eyler kimi seyr-i bahâr eyler
Kimi bûs u kinâr eyler bahâr u ‘îd hem-pâdur

12. Safâlar ihtilât-efzâ hevâlar inbisât-efzâ
Dil-ârâlar neşât-efzâ kederden dil mu‘arrâdur

Göŋülden gitdi jeng-i ġam pür oldı şevk-ile ‘âlem
‘Aceb mi tarh-ı şi‘r itsem zamân-ı şi‘r ü inşâdur

Dil-i şûrîde bir bâġa hezâr-ı nâle-peymâdur
Ki her hârında dikkat olsa biŋ gülşen hüveydâdur

15. Tabîb-i ‘akl tedbîr idemez derd-i dil-i zâra
Devâ ancak marîz-i fürkate terk-i müdâvâdur

Sözüm yok hâline ruhsârına ebrûsına yârüŋ
Hilâl ü âftâb-ı ‘âlem-ârâ vü Süreyyâdur

Nice mest olmasun âşüfte-diller bezm-i vuslatda
O çeşm-i pür-humâruŋ her nigâhı câm-ı sahbâdur

18. Vefâ ümmîd iden dildârdan mahrûm-ı ye’s olsun
Benüm kasdum firîb-i ġamze-i ümmîd-fermâdur

O şûhuŋ nâzişinde muhtefî bûs u kinâr ey dil
Sarılsaŋ feth olur bir yüzden ol müşkil mu‘ammâdur

Bakan bu nazm-ı sâfa nîk ü bed kendin görür Vahyî
Egerçi sâdedür ammâ ki mir’ât-ı mücellâdur

21. Ben ol mu‘ciz-edâ nâdîde-lehce nükte-pîrâyem
Ki şâhenşâh-ı tab‘um hükmrân-ı mülk-i ma‘nâdur

Ben ol yekke-süvâr-ı ʻarsa-i nazmam ki meydânum
Hemîşe hasmdan hâlî vü ġavġâdan müberrâdur

Murâd itsem miyân-ı yârdan bârîk olur fikrüm
Velî bu sâde nazmuŋ tarhı şevk-engîz ü raʻnâdur

24. Ne hâsıl tumtırâk-ı lafz-ıla taʻkîd-i maʻnâdur
Beyânum sâdedür nazm-ı bedîʻum hûb u zîbâdur

Tekellüf ber-taraf bu nazm-ı dil-cûdan ġaraz ancak
Neşât izhârıdur ʻarz-ı mahâret başka daʻvâdur

İdüp feyz-i bahâr u ʻîd-i şevk-i tabʻumı tecdîd
Enîsüm bikr-i maʻnâdur celîsüm nazm-ı ġarrâdur

27. Husûsâ midhati fikriyle bir zât-ı kerîmüŋ dil
Mücellâdur musaffâdur muhallâdur mutarrâdur

İmâm-ı şehryârî hazret-i Sâlih Efendi kim
Sadâsı zîver-i mihrâbgâh-ı ʻarş-ı aʻlâdur

Safâ-yı lehce-i nâdîdesi hakkâ hayât-efzâ
Sadâ-yı hûb u bî-mânendi mahz-ı feyz-i Mevlâdur

30. Ne işitdi nazîrin gûş-ı ʻâlem olalı sâmiʻ
Ne gördi mislini bu çeşm-i dünyâ tâ ki bînâdur

Hezârân-ı bahâra lehcesi şevk-âver-i hayret
Sufûf-ı ehl-i ʻîde hutbesi sükkerden aʻlâdur

Nevâsı kalb-i ʻuşşâk-ı Hudâya mâye-i teşvîk
Sadâsı mahfil-i evc-i ʻalâya feyz-bahşâdur

33. Kuʻayt-ı pençgâh-ı Ahmedî dirsem o nutka râst
Sabâ vasf itse anı sünbüle gül mest-i asfâdur

Nihâvend ü sıfâhân u ʻacem medhiyle mâlîdür
Hicâz ile ʻırâk ol rütbe dinse belki ahrâdur

Mahâfilde makâm-ı naʻt-i pâki çârgâh oldı
Ki hüsn-i hulk u halk u savt u nutk-ıla muhallâdur

36. Riyâz-ı bezminüŋ her rûz u nev-rûzı letâfet-bahş
Şeb ü rûzı misâl-i Kadr u ʻîd-i dehr-pîrâdur

Muhayyerdür anuŋ vasfında ebnâ-yı zamân ey dil
Ne hâcet vasfa kim vassâf aŋa ser-cümle dünyâdur

ʻAtâda tabʻı ġâret-sâz-ı mülk-i şöhret-i Hâtem
Sehâda himmeti zîr-efken-i emvâc-ı deryâdur

39. Melek-haslet sitûde-menkabet bahr-i dür-i himmet
Melâz-ı merhamet kehf-i ʻinâyet kân-ı iʻtâdur

Fezâ'ilde fevâzılda nazîrin görmedi 'âlem
Ma'ârifde letâyifde misâlin fikr-i bî-câdur

Letâfetde zarâfetde fesâhatde belâġatde
Aŋa taklîd kasd itmek heman bîhûde sevdâdur

42. Kemâl ü 'ilm ü fazl u ma'rifet eczâ-yı bezmidür
Makâm-ı bendegîde şi'r ü inşâ dahı pür-lâdur

Bu haslet kimde var insâf idüŋ kim zerreveş dâniş
Yanında âftâb-ı 'âlem-ârâdan da a'lâdur

Kerîmâ kâm-bahş-ı hâtırâ mihr-i felek-kadrâ
'Ulüvv-i şânuŋa nisbet bu vaz'um gerçi ednâdur

45. Velîkin dîde-i lutfuŋla manzûr olsa bir kerre
Mu'allâdan mu'allâdur müzekkâdan müzekkâdur

Suhan pâyâna irdi Vahyî âġâz-ı du'â eyle
Du'â-yı hayr ile hatm-i suhan ahrâ vü evlâdur

Ko ıtnâb-ı mümelli çün ġaraz bu nazm-ı zîbâdan
Heman tebrîk-i 'îd u nev-bahâruŋ resmin icrâdur

48. Olup tâ nev-bahâr u 'îdi her bir sâlda mevcûd
Biri 'ibret-nümâdur birisi endûh-fersâdur

Hudâ tab'-ı şerîfin mest-i sahbâ-yı neşât itsün
Disünler şevk-i bezmi dâġ-sûz-ı kalb-i a'dâdur

Ola her rûzı 'id ü her zamânı nev-bahâr anuŋ
Felekde mihr ü mâhuŋ gerdişi tâ emr-i Mevlâdur

28.
Kasîdeyiçe Berây-ı Evsâf-ı Bahâr u Letâfet-i Ezhâr

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Çâk-i sürâdik-i dey idüp hancer-i bahâr
'Ankâ-yı gülşen açdı yine şeh-per-i bahâr

Zer câm verd-i zerde dür-i jâle vaz' idüp
Tezyîn ider zarâfet ile zerger-i bahâr

3. Zerrîn bâġ üsküf-i zerrîn ile olur
Derbân-ı çûb-ı deste-be-dest-i der-i bahâr

Hıfz itmege sihâm-ı şitâdan vücûdını
Berg-i çenârı itdi siper server-i bahâr

Düzd-i harîf-i berg-rubâyı şikâr içün
Gönderdi bâġa şâh-ı çimen leşger-i bahâr

6. Nâ-bûd olınca efser-i gül fehm-i düzd içün
Yakdı behûr-i Meryemi da'vetger-i bahâr

Mazmûnı gül hatı çimen elfâzı yâsemen
Tarh-ı kasîde itdi suhan-perver-i bahâr

Tertîb-i sûr idüp kamu ezhârı gülşenüŋ
Varmış 'arûs bâġa bu şeb duhter-i bahâr

9. Bâġ-ı benefşe germde hem-çün siyâh-gûş
Mîş-i deyi yemiş gibi şîr-i ner-i bahâr

Dâġ-ı derûn-ı 'âşık-ı şûrîde zann olur
Her nev-küşâde ġonçe-i verd-i ter-i bahâr

Âb u hevâ-yı hâk-i gülistânı seyr idüŋ
Sûzân-ı nâr-ı 'ışka sala Kevser-i bahâr

12. Gülşende lâle sanma gülüŋ armaġanıdur
Kâġıd içinde şerbet-i nîlûfer-i bahâr

Ezhâr-ı bâġ mest-i sabâ oldı ser-te-ser
Her nergis-i küşâde olup sâġar-ı bahâr

Etrâf-ı meşhed-i dili devr itmede müdâm
Zencîr-i bâd ile gül olup micmer-i bahâr

15. VAHYÎ-yi bî-karârı perîşan-dil eyledi
Evsâf-ı kâkül-i siyeh-i dil-ber-i bahâr

29.
Kasîdeyiçe Sünbül ü Gül Redîf Der-vasf-ı Cânan

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Gülşene zîb-dih oldukda dilâ sünbül ü gül
Oldı ezhâra 'aceb 'işve-nümâ sünbül ü gül

Devr idüp câm-ı sabûhî ile sâkî-i ziyâ
Oldı medhûş-ı mey-i zevk ü safâ sünbül ü gül

3. Zülf ü ruhsâruŋa 'âşık iki âvâreŋdür
Ey şeh-i tahtgeh-i hüsn ü bahâ sünbül ü gül

'Âşık-ı zâra gülistân-ı ġam-ı hecrüŋde
Rîşe-i zahm-ıla dâġ oldı şehâ sünbül ü gül

Ser-i zülf ü leb-i pür-handeŋi seyr eyleyenüŋ
Çeşmine hâr u has olursa sezâ sünbül ü gül

6. Zâhidâ bîhüde ta'n eyleme ihsân eyle
Baŋa gîsû vü ruh-ı yâr saŋa sünbül ü gül

Gülşen-i feyz benem âb-ı revân endîşem
Nazm u nesrümde olan pâk-edâ sünbül ü gül

Levh-i şi'rümdeki her hatt-ı siyâh u sürhum
Ravza-i ma'rifete olsa revâ sünbül ü gül

9. Şâhid-i fikrüm eger pâ-dih-i gülzâr olsa
Bûs-ı dâmânını eylerdi recâ sünbül ü gül

Vasf-ı ruhsâr u hatuŋ ideli VAHYÎ mu'tâd
Pür eder gülşen-i tab'ın sanemâ sünbül ü gül

30.
Kasîdeyiçe Der-vasf-ı Kâğıd-hâne

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Sahn-ı Kâğıd-hânedür ehl-i dile cây-ı karâr
Kim komaz nezzâresi âyîne-i dilde ġubâr

Bir zemîn-i pâki var neşr olsa tohm-ı hâr eger
Hüsn-i te'sîri ider gülzâr-ı ra'nâ âşkâr

3. Bir nesîm-i sâfı var kim dûzaha itse güzer
Cennetâsâ i'tidâl-ile bulurdı iştihâr

Katre-i cûyı eger olsa çekîde Kevsere
Cûş idüp şevkinden eylerdi cihânı hissedâr

Habbe-zâ cevlangeh-i hûbân-ı pâk-iz'ân-ı Rûm
Kim sabâ-yı zevki eyler zülf-i hecri târmâr

6. Serv-kâmetler temâşâgâhıdur olmaz ba'îd
Reh-güzârında kıyâm itse niçe bâlâ çenâr

Yâ kenâr-ı cûyda ol kasr-ı rûh-efzâ nedür
Bir cüvân-ı al-pûş-i meh-cebîn ü gül-'izâr

Seyr iden Yûsuf-likâ gül-pîrehen dil-berlerin
Nice kîtûn-ı Züleyhâyı satup itmez nisâr

9. Sad hased ol mihr-i baht-âşüfteye kim mâhını
Eyleyüp der-hâle-i âğuş ide zevk-i kenâr

Kasr-ı ra'nâ sâye-i râhat-nümâ âb u hevâ
Kûh u sahrâ dil-berân-ı pür-vefâ vakt-i bahâr

Eyleyüp tahrîk tab'-ı pâk-i i'câz-âfirin
N'ola tarh itsem bu gûne nazm-ı sâf u âbdâr

12. Nazm-ı pâküŋ VAHYÎyâ bir âb-ı efsun-mevcdür
Sâye-i vasf-ı kad-i cânândan eyler güzâr

Zabta nutk ile ne hâsıl fahr-i dûr-â-dûrdan
Sen o şâ‘irsin ki fahr eyler senüŋle rûzgâr

31.
Kasîdeyiçe i Nev-rûziyye

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

‘Azm-i bâġ it ey hezâr-ı hoş-nevâ nev-rûzdur
Güller açıldı gidüp fasl-ı şitâ nev-rûzdur

Şâh-ı gül bezm-i şikûfe tarh idüp gülzârda
Sâġar-ı nergisle devr itsün sabâ nev-rûzdur

3. Fikr-i rûy-ı yâr ile seyr-i gülistân eylesün
‘Âşık-ı ġamnâk-i hicrân-âşnâ nev-rûzdur

Müjde kim ‘unvân-ı tûmâr-ı ‘izâr-ı yârda
Hatt-ı nev-hîzi yazar sâl-i vefâ nev-rûzdur

Çün temâşâ eyledük ol meh-cebîn ü gül-ruhı
Ey dil-i şeydâ bu gün yâ ‘îd yâ nev-rûzdur

6. Gice nev-rûz-ı ‘Acemdür savt-ı bülbül bâġda
Geh nevâ olur seherde geh sabâ nev-rûzdur

Ferş-i bezm-i gülşen-i ‘ışk eyleyüp seccâdeŋi
‘İşret it ey zâhid-i sâhib-riyâ nev-rûzdur

Niçe demlerdür zemistân-âşnâ-yı hecr iken
Bir bahâr-ı vasl seyr itdür şehâ nev-rûzdur

9. Her dıraht evrâk u ezhârı idüp hâke nisâr
Oldı kemhâ-yı gülistân-ı fezâ nev-rûzdur

Zülf sünbül çeşm nergis hat benefşe rûy gül
Vakt-i hüsn-i yâr şimdi gûyiyâ nev-rûzdur

Âh bülbül zahm ġonçe şerha lâle eşk cûy
Gülsitân-ı cism-i ‘âşık dâ’imâ nev-rûzdur

12. Gül-‘izârum seyre çık lutf eyle ben ġamnâküŋe
‘Azm-i bâġ itdi bu gün şâh ü gedâ nev-rûzdur

Fikr-i vasf-ı gülsitân-ı tal‘at-ı dildâr ile
Hurrem olsun tab‘-ı pâküŋ Vahyîyâ nev-rûzdur

32.
Kasîdeyiçe-i Şitâiyye
Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Hoşâ ki kuvvet-i feyz-i nesîm-i sermâyî
Ridâ-yı zâhide dönderdi bezm-i dünyâyı

Hoşâ ki sâkî-i ser-şâre-bahş-ı ebr-i şitâ
Fezâyı eyledi mest-i şarâb-ı tenhâyî

3. Hoşâ ki itdi berîd-i sebük-rev-i sarsar
Peyâm-ı berf ile leb-rîz deşt ü sahrâyı

Sipâh-ı dey o kadar oldı ġâret-efken-i sayf
Ki tîġ-ı reşk ile çâk itdi h^{v}ân-ı yaġmâyı

Çimende cûylar itdükde ‘azm-i istikbâl
Reh-i şitâya döşendi harîr-i deryâyî

6. Fezânuŋ oldı çü kemhâ-yı sebzi fersûde
Şeh-i şitâ aŋa biçdi sepîd dîbâyı

Dağıldı meclis-i gülşen bozuldı ‘ayş-ı çimen
Kaçırdı derd ü mihen ‘andelîb-i şeydâyı

Kanı o şevk ü tarab yâ kanı o şûr u şaġab
Unutdı Rûm u ‘Arab lezzet-i temâşâyı

9. Nühüfte zevk ü safâ hufte ehl-i mihr ü vefâ
Bu demde mîr ü gedâ itdi meclis-ârâyı

Kanı o nâziş-i gül yâ nevâziş-i bülbül
Ne hâle geldi göŋül gör o bezm-i zîbâyı

Kanı nesîm-i seher yâ şemîm-i gülden eser
Hafâda ġonçe-i ter geçdi şahs-ı ‘ankâyı

12. Hemîşe cilveger-i tarf-ı bâġ iken âyâ
Benefşe şimdi neden oldı böyle hercâyî

Bozuldı sürhî-i gül sebzî-i çimen şimdi
Ne yüzden eyleye ‘uşşâk def‘-i sevdâyı

O rütbe lüccever itdi zemîni bârân kim
Garîk-i eşk-i hased kıldı mevc-i deryâyı

15. Zihî şitâ ne şitâ reşk-i dûzah-ı serdî
Sezâdur eylese efsürde naġme-i nâyı

Miyân-ı ‘âşık u cânân olurdı mülzem eger
Anuŋla eylese serdîde bahs ü da‘vâyı

O deŋlü tûde-i berf oldı ser-firâz u bülend
Çıkılsa seyr ide âdem semâ-yı dünyâyı

18. Didüm göŋül nedür erbâb-ı ‘ışka tesliyetüŋ
Ki oldı sahn-ı gülistân vakf-ı rüsvâyî

Didi ki gülşen-i bezm-i nigâr sağ olsun
Ki itdi mest-i mey-i ġıbta bezm-i me’vâyı

Bu gülşenüŋ ki güli ‘ârız-ı dil-ârâdur
Hezâr tut aŋa ‘uşşâk-ı nâle-peymâyı

21. Bu meclisüŋ ki meyi la‘l-i nâb-ı dil-berdür
Getürme hâtıra bir dahı câm-ı sahbâyı

Hırâm-ı şîveger-i kadd-i dil-rubâ var iken
Neden mülâhaza şimşâd u serv-i bâlâyı

İder mi seyr-i gülistân-ı bezm-i dil mahrem
İden der-âġuş-ı nezzâre ol hod-ârâyı

24. Gül ü benefşe vü nergisle gülşen ister iseŋ
‘İzâr u kâkül ü çeşm ile gör o sîmâyı

Şehâ letâfet-i verd-i sefîdi eyle hacl
Hemân bezmde gel aç sîne-i semen-sâyı

33.
Der-Menkabet-i Mevlânâ Fâzıl ‘Abdu ’l-Halîm Efendi el-Kırîmî Rahmetu ’llâhi Ta‘âlâ

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Hayâl-i yâr ki hırz-ı dil-i figârumdur
Hemîşe gûşe-i fürkatde ġam-güsârumdur

Ümîd-i bûs-ı lebüŋ sâġar-ı tahayyülde
Mey-i neşât-dih-i kalb-i jengdârumdur

3. Firâk-ı yâr ile sînemde şerha vü dâġum
Nigâr-ı serv-kad ü yâr-i gül-‘izârumdur

Dem-â-dem encümen-ârâ-yı ‘âlem-i ye’sem
Sirâc-ı şu‘le-fiken âh-ı pür-şerârumdur

Cemâl-i yâr ki bir gülsitân-ı hurremdür
Hezâr-ı zârı dil-i şûh-ı bî-karârumdur

6. N’ola zücâc-ı cefâsı olursa işkeste
Hemin nişâne-i peykân inkisârumdur

Hemîşe geşt iderem şâh-bâz-ı hasret ile
Hümây-ı fikr-i visâl-âşnâ şikârumdur

Benem o ‘âşık-ı mu‘tâd-ı hecr-i mâder-zâd
Ki ‘ömr-i Nûh gürîzân-ı intizârumdur

9. Zah[ı]mlar ile tenüm bir hadîka-i ġarrâ
Ki çeşmesârı anuŋ çeşm-i eşk-bârumdur

Hat-ı nev-âmede sanma ‘izâr-ı dil-berde
Nişân-ı tılsım-ı bâzû-yı dâġdârumdur

‘İzâr u kâkül ü hatt ile tal‘at-ı cânan
Gül ü benefşe vü şeb-bûy ile bahârumdur

12. Bu za‘f-ı ġamla olur bûs-ı hâk-i pây elbet
Çü tarf-ı kûçe-i dildâr reh-güzârumdur

Cihanda dûrî-i vuslatdan eylemem şekvâ
Çü şeng-i fikr-i dil-ârâm der-kenârumdur

Bu nüh kıbâb-ı müh[ü]r-şemse zarf-ı ebrîde
Defâtir-i ġam u âlâm-ı bî-şumârumdur

15. O h^{v}âce-i Hotan-i fikr-i zülf-i dildârum
Ki nâf-ı müşg benüm kemterîn-i yârümdür

Vefâ-‘adû olalı ġamze-i siyeh-mestüŋ
Sarây-ı hecrde ye’s-i visâl-i yârümdür

Duhân-ı âh ki bir tîr-i seng-dûzumdur
Kemânı vü hedefi bu ten-i nizârumdur

18. Belâ vü mihnet ü ġam çünki yârdan geldi
Yanumda her biri bir yâr-i şîvekârumdur

Dem-i visâlde nezzâre-i lebüŋle şehâ
Nigâh-ı câm be-kef rind-i bâde-h^{v}ârumdur

Benem o şâ‘ir-i pâkîze-dil ki her suhanum
Birer şehenşeh-i pür-cûd-ı dür-nisârumdur

21. Benem o şâ‘ir-i sahbâ nikât-ı câm-ı suhan
Ki tab‘-ı ġamze-i ser-mest neşvedârumdur

Benem o şâ‘ir-i nâzük-hayâl-i tîz-tab‘
Ki fikrüm eylemesem çün zurât ‘ârumdur

Ne deŋlü eyler isem fahr-i dûr dûr sezâ
Ki vasf-ı pâk-i edîb-i zamân kârumdur

24. Cenâb-ı hazret-i ‘Abdu ’l-Halîm Efendi kim
Visâl-i dergeh-i vâlâsı iftihârumdur

Sa‘id-belâġat Aristo-hikem ‘Alî-cevdet
Ebû Hanîfe-meniş Şâfi‘î-vakârumdur

Zahîr-kuvvet ü ‘Allâme-fikr ü Fahr-nazar
Ebû ’l-Hasan-şiyem ü Hâfız-iktidârumdur

27. ‘İsâm-dikkat ü Câmî-edâ [vü] Kutb-himmet
Gazâlî-menkabet ü Seyyid-iştihârumdur

Geleydi ‘âleme ‘asruŋda Bû ‘Alî Sînâ
Dir idi bûs-ı yed-i fazluŋ i‘tibârumdur

Mu‘allim-i hüner-âmûz-ı fazl-şâkirdâ
Beyân-ı hâl-i kemâ-hî benüm ne kârumdur

30. Garaz budur ki beni neşve-yâb-ı fazluŋ ide
Bu nazm-ı pâk ki sahbâ-yı hoş-güvârumdur

Ne deŋlü eyler isem cedd ü sa‘yi tafsîle
Yine beyâna gelen biŋde bir ya yarumdur

Dırâz olur kem ü keyf-i kıyâs-ı vasf velî
Yine netîcesi bu şekl-i ihtisârumdur

33. Dem oldı kim ola âġâze-i du‘â Vahyî
O zât içün ki benüm ebr-i feyz-bârumdur

Zücâce-i dili olsun ġubâr-ı ġamdan sâf
Cihanda tâ ki felek ‘aks-i kalb-i zârumdur

34.
Kasîde Der-vasf-ı Sadr-a‘zam ‘Alî Paşa ve Dâmâd-ı Sultân Ahmed-i Sâlis
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Müjde ey dil kesb-i feyz idüp gülistân-ı kerem
Tâzelendi ser-te-ser ezhâr-ı bostân-ı kerem

Tâ’ib oldı hisset-i dîrîneye ‘asr-ı la’îm
İtdi mihman-hâne-i dünyâyı pür h^{v}ân-ı kerem

3. Meşk-i lutf-âlûd debîr-i çarhdan şimdi cihan
Oldı ebnâ-yı zaman zîb-i debistân-ı kerem

Ravza-i ümmîd olursa sebz ü hurrem vaktidür
‘Âleme oldı tarâvet-bahş-ı bârân-ı kerem

Şevkden çâk-i girîbân itseler şâyestedür
Eyleyenler ârzû-yı bûs-ı dâmân-ı kerem

6. Görmez iken cür‘a-i derd yine bezm-i dehrde
Çekmede rıtl-ı girân ümmîdvârân-ı kerem

Nakd-i lutf ol rütbe mebzûl oldı hâs u ‘âma kim
Oldı reşk-i aġniyâ deryûzekârân-ı kerem

Böyle mevsimde ba‘îd olmaz göŋül ‘arz-ı merâm
Bir kerîme kim odur mümtâz-ı ihvân-ı kerem

9. Âsaf-ı devran vezîr-i a‘zam-ı şâh-ı zaman
Ya‘nî dâmâd-ı ‘atâ-mu‘tâd sultân-ı kerem

Hâmî-i devlet ‘Alî Paşa-yı ‘âlî-menkabet
Dâver-i Hâtem-tabî‘at rûh-ı ebdân-ı kerem

Nâfizü ’l-ahkâm-ı ‘âlem ‘âkidü ’s-sulh-ı ümem
Sâhib-i seyf ü kalem bahşende-i kân-ı kerem

12. ‘Ârif-i pâkîze-meşreb vâkıf-ı fenn-i edeb
Mazhar-i eltâf-ı Rab mi‘mâr-ı erkân-ı kerem

Mesned-i a‘yân-ı kümmel kehf-i erbâb-ı düvel
Dâmenin tutsa mahal bâlâ-nişînân-ı kerem

Melce’-i erbâb-ı dâniş menba‘-ı dâd ü dihiş
Dâver-i Hâtem-meniş ġavvâs-ı ‘ummân-ı kerem

15. Mâh-ı evc-i ma‘delet şâh-ı cihân-ı mekrümet
Yekke-tâz-ı deşt-i himmet merd-i meydân-ı kerem

Kâm-fermây-ı ġarîban şevk-bahş-ı ġam-keşan
Dürc-i la‘linde nihan dârû-yı Lokmân-ı kerem

Dergehi cây-ı penâh-ı ârzûmendân-ı cûd
Âstânı bûsegâh-ı behre-cûyân-ı kerem

18. Eylemiş nâm-ı şerîfin nâzım-ı takdîr anuŋ
Matla‘-ı ġarrâ-yı bî-hemtâ-yı dîvân-ı kerem

Âsmân-ı lutfdur gûyâ devât-ı dil-keşi
Hâme-i mu‘ciz-beyânı ebr-i nîsân-ı kerem

Bezm-i hâsı gülşen-i bî-hâr-ı lutf u merhamet
Nutk-ı pâki çeşmesâr-ı âb-ı hayvân-ı kerem

21. Rezmgâh-ı heybetinde na‘rasın gûş eylese
Tâ ebed medhûş ola Sâm u Nerîmân-ı kerem

Bezmgâh-ı şefkatinde cür‘asın nûş eylese
Tâbe-mahşer olmaya huşyâr mestân-ı kerem

Şevk-tab‘-ı fâtırâ ümmîd-bahş-ı hâtırâ
Zû ’l-minen itdi makâmuŋ sadr-eyvân-ı kerem

24. Hisse-yâb-ı zerre-i dâniş olan erbâb-ı dil
Sofra-i lutfuŋdan oldı cümle şeb‘ân-ı kerem

Vahyî-i hurşîd-tab‘uŋ olması şâyeste mi
Necm-i bahtum gibi vakf-ı ebr-i hırmân-ı kerem

Himmetüŋ gülzârınuŋ bir ġonçesi besdür baŋa
İtmege zülf-i ümîdüm sünbülistân-ı kerem

27. Bûy-ı vasfuŋ ‘anberâsâ neşr iderdüm ‘âleme
Feyz-i lutfuŋla olaydum ben de şâyân-ı kerem

Bendedür ammâ tekâsül itmedüm ‘arz-ı niyâz
Dergeh-i vâlâŋa kim dil ola şâdân-ı kerem

Bülbülâsâ gülşen-i kûyuŋda efġân itmedüm
Olmadum pervâne-i şem‘-i şebistân-ı kerem

30. ‘Arz-ı hâlüm der-kenâr itdüm mahallidür buyur
Lutf-ıla tevcîh-i zihn it eyle fermân-ı kerem

Cür’et-i tasdî‘de ma‘zûr tut dâ‘îŋi kim
Ravza-i tab‘uŋdan aldum bûy-ı imkân-ı kerem

İtme ıtnâba heves maksûd hâsıldur göŋül
Katresin imsâk itmez bahr-i cûşân-ı kerem

33. İrdi söz pâyâna âġâz-ı du‘â hengâmıdur
Ol vücûda kim odur hurşîd-i rahşân-ı kerem

Tâ ki olup melce’-i ehl-i recâ bezm-i kirâm
Gürsine çeşmân ide tasdî‘-i merdân-ı kerem

Hak ta‘âlâ zâtını âfâtdan mahfûz idüp
Eylesün hemvâre zîb-i sadr-ı dîvân-ı kerem

35.
Der-Sitâyiş-i Şeyhü ’l-İslâm Müftî’ü ’l-Enâm Mahmûd Efendi Rahmetu ’llâhi Ta‘âlâ

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Demdür ki dost mazhar-i feyz-i cemâldür
Düşmen ġarîk-i lücce-i kahr-ı celâldür

Demdür ki sâġar-ı sitemin çarh idüp şikest
Leb-rîz-sâz-ı kâse-i lutf u nevâldür

3. Demdür ki sûk-ı ‘ilme gelüp nevbet-i revâc
Merġûb-ı nâs şimdi metâ‘-ı kemâldür

Gülzâr-ı dehre gelse tarâvet ‘aceb degül
Feyz-âşnâ-yı nâmiye-i i‘tidâldür

Bir ‘ukde kalmadı ki felek hallin itmege
Ey baht-ı pîç pîç dem-i inhilâldür

6. Olsun şiküfte ġonçe-i dil bâd-ı şevk ile
Dehrüŋ bu âb u tâbı ‘adîmü ’l-misâldür

Bir kalb işitmedük ki ola mübtelâ-yı ġam
Bir tab‘ görmedük ki esîr-i kelâldür

Dirseŋ bu şevk-i tâze neden geldi ‘âleme
Hall it bu müşkili ki mahall-i su’âldür

9. Budur cevâb eyledi ihsân zû ’l-minen
Bir ni‘meti ki şükrini itmek muhâldür

Rabt itdi hall ü ‘akdini ‘asruŋ o zâta kim
Kân-ı salâh u ma‘delet ü hüsn-i hâldür

Nasb itdi ya‘nî mesned-i fetvâya yümn-ile
Bir şahsı kim edîb-i hamîdü ’l-fa‘âldür

12. Mahmûd Efendi ‘izz ile müftî ’l-enâm olup
Nâsa peyâmı mâye-i tefrîh-i bâldür

Tefrîh-i bâl iderse peyâmı ‘aceb degül
Mahsûl sad du‘â vü hezâr ibtihâldür

Olsa du‘âsı vird-i zebân-ı cihan revâ
Kim mahz-ı nef‘ u lutf u ‘atâ vü nevâldür

15. Hayrü ’l-halef güzîn-i selef mefhar-i kirâm
Tahrîr-i bî-‘adîl bedî‘u ’l-hisâldür

Gülzâr-ı ‘ilm ü fazlına bir ġonçedür fuhûl
Hâtem riyâz-ı cûdına kûteh nihâldür

Hilm ü edebde cümleye ruchânı bî-nizâ‘
‘İffetde hod yegâneligi bî-cidâldür

18. İtse sükût ġonçe-i bâġ-ı hayâ olur
Gelse edâya bülbül-i şîrin-makâldür

‘Ankâ-yı Kâf-ı zühd ü vera‘ tab‘-ı pâkidür
Aŋa kemâl-i ‘ilm ü ‘amel perr ü bâldür

Mûr-ı za‘îfi hilmi Süleymân-ı vakt ider
Çîn-i cebîni zehre-güdâz-ı cibâldür

21. Kimdür o kim anuŋla ide da‘vî-yi kemâl
Hurşîd olursa mazhar-i naks-ı zevâldür

Fikri yanında ebr-i siyehdür şu‘â‘-i meh
Envâr-ı mihr-i re’yine nisbet zılâldür

Sultân-ı mülk-i ma‘deletâ fazl-perverâ
Nazmum egerçi ġayret-i sihr-i helâldür

24. Medhüŋde lîk her ne kadar dikkat eylesem
Biŋde birin edâda kusûr ihtimâldür

Tab‘um mahall-i noktaya biŋ nükte derc ider
Vasfuŋ beyânına gelicek deng ü lâldür

Fikr-i kemâlüŋ ‘ârife intâc-ı ‘acz ider
Melzûmdan bu lâzıma bir intikâldür

27. Vasf-ı şerîfüŋe bulamaz kimse iktidâr
Maksûd hâk-i pâyuŋa bir ‘arz-ı hâldür

Dânişverân-ı ‘asruŋ olur sadr menzili
VAHYÎ-i zâr zîver-i saff-ı ni‘âldür

Akrânı bezm-i şevkde ser-şâre-nûş anuŋ
Mahsûl-i tab‘ı rıtl-ı girân-ı melâldür

30. Yekke-süvâr-ı ma‘reke-i nazm u nesr iken
Tenhâ-nişîn-i zâviye-i ihtilâldür

Baht-ı siyâhı gör ki meh-i burc-ı ma‘rifet
Ebr-i hafâda kaldı nice mâh u sâldür

Har-mühre sandı sayrefî-i rûzgâr hayf
Ol gevher-i kelâmı ki reşk-i le‘âldür

33. ‘Asruŋ bu vaz‘-ı nâ-hoş u nâder-ber-â-beri
Erbâb-ı fazl u dânişe bir kîl ü kâldür

Nâ-dân elinde kâse-i faġfûr-ı ‘ârifüŋ
Câm-ı mey-i ümîdi şikeste sifâldür

Erbâb-ı cehl tâc-ı ser-i iltifât olup
Ashâb-ı ‘ilm ü fazl u hüner pây-mâldür

36. Bu fikr egerçi bâd-zen-i ye’s ile dile
Tehyîc-sâz-ı nâ’ire-i infi‘âldür

Olmam bu infi‘âlden ammâ ziyân-keş
Dükkân-ı dilde nakd-i rızâ re’s-i mâldür

‘Asrında bâ-husûs o kerem-pîşenüŋ derun
Ümmîd ile hazîne-i âb-ı zülâldür

39. Mir’ât-ı kalbi sâf idelüm jeng-i şekveden
Manzûr-ı çeşm-i raġbet ola ihtimâldür

Ser-levha-i ma‘ârif olan ehl-i dânişe
Endîşe-i li-külli makâm-ı makâldür

Şimdi mihakk-ı sîm ü zer-i ‘ilm ü ma‘rifet
Ol zât-ı pür-fezâ’il-i ferhunde-fâldür

42. ‘Arz-ı sebîke-i hüner it bil ‘iyâruŋı
Sâhib-‘iyâr-ı vakt dakîkü ’l-hayâldür

Zabt it ‘inân-ı nutkı cesâret yeter yeter
Tafsîl-i hâl-i tarz-ı melâl iştimâldür

Remz-i ümîd besdür o zât-ı kerîme kim
İmsâk-i nakd-i lutf yanında vebâldür

45. İhlâs ile du‘â idelüm ol vücûd içün
Zîrâ du‘â kasîdede hayrü ’l-me’âldür

‘Âlemde tâ ki hüzn ü sürûr ile kabz u bast
Bir muktezâ-yı hükm-i celâl ü cemâldür

Sadr-ı sa‘âdet üzre murabba‘-nişîn olup
Şânında diyeler ruh-ı ikbâle hâldür

48. Kalb-i şerîfi mazhar ola ol safâya kim
Reşk-efken-i derûn-ı safâ-yı visâldür

Evlâd-ı pâk-nijâd-ı melâ’ik-nihâdı kim
Evc-i kemâle her biri hâlâ hilâldür

Bedr idüp anları da sa‘âdetle zû ’l-minen
Îsâl ide o sadra ki burc-ı kemâldür

36.
Sitâyiş

Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün
Recez - - . - / - - . - / - - . - / - - . -

Gel ey safâ-endîş olan Sâ‘atçi Paşa Köşkine
Memnûn-ı zevk ü ‘îş olan Sâ‘atçi Paşa Köşkine

Bir semti bâġ u gülsitan bir semti bahr-i bî-keran
Zevk isteyen olsun revan Sâ‘atçi Paşa Köşkine

3. Olup vezân anda sabâ bülbüller eylerken nevâ
‘Uşşâk meyl itse revâ Sâ‘atçi Paşa Köşkine

Resmi latîf ü bî-bedel nakş u nigârı pek güzel
Mânendi yok dirsem mahal Sâ‘atçi Paşa Köşkine

‘Azm eylesün gül-çîd olan zevk ü safâ ümmîd olan
Yârân-ı İznikmîd olan Sâ‘atçi Paşa Köşkine

6. Al revzeninden bûy-ı zevk câmından iç sahbâ-yı şevk
Ahbâbı eyle anda ‘avk Sâ‘atçi Paşa Köşkine

Çarh ursa rakkâs-ı hayâl her rûz ü şeb devran-misâl
El-hak bedel bulmak muhâl Sâ‘atçi Paşa Köşkine

Zevk ü safâya dâ’imâ zarf eylemiş anı Hudâ
Miftâh-ı dil dirseŋ sezâ Sâ‘atçi Paşa Köşkine

9. Zevke bu yoldan ol revan budur giriş ġayri güman
Ekdârı def'e gel heman Sâ'atçi Paşa Köşkine

Tulumbasından içse âb bulur meh ü mihr âb u tâb
Burc-ı safâ dinse savâb Sâ'atçi Paşa Köşkine

Yâr ile eyle ülfeti elden çıkarma fursatı
Kur bezm-i 'ayş ü 'işreti Sâ'atçi Paşa Köşkine

12. Vasfında 'âcizdür kalem medhinde kâsırdur rakam
Bâġ-ı İrem olmaz harem Sâ'atçi Paşa Köşkine

Her semti bir cây-ı safâ her gûşesi hayret-fezâ
Gitseŋ 'aceb mi VAHYÎyâ Sâ'atçi Paşa Köşkine

37.

Kasîdeyiçe-i Du'â-nâme

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Ey Kerîm-i bî-misâl ü ey Rahîm-i zî 'n-nevâl
Yüz tutup dergâhuŋa eyler 'ibâduŋ 'arz-ı hâl

Lutf u ihsânuŋ recâsıyla derildük kapuŋa
Şâhid-i ümmîd ide me'mûldur 'arz-ı cemâl

3. Bende-i efkendeyüz 'isyândan şermendeyüz
Bakmayup cürm ü kusûra eyle fazluŋ ber-kemâl

Bî-kes ü bî-çâreyüz sensin bize ancak mu'in
Gayriden imdâda yok mikdâr-ı zerre ihtimâl

Kuvvet ü kudret senüŋdür heybet ü nusret senüŋ
Cünd-i İslâma mu'în ol düşmen olsun pây-mâl

6. Kesret-i 'isyâna bakma nâliş-i sıbyâna bak
Müstecâb eyle du'âmuz ey Kerîm-i bî-zevâl

Mücrimüz âlûde-i çirk-âb-ı 'isyânuz velî
Eyledük âb-ı nedâmetle hezârân iġtisâl

Fahr-i 'âlem hurmetine cünd-i dîne vir nizâm
Düşmeni kıl mübtelâ-yı ihtilâl ü i'tilâl

9. 'İzzet-i nasr-ı 'azîz ü devlet-i feth-i mübin
Lutf u ihsânuŋla olsun mü'minîne hasb-i hâl

Yâ İlâhî devlet-i Sultân-ı Ahmed Hânda
Târmâr u hâksâr olsun 'adüvvi bed-fa'âl

Tîġını Hân Ahmedüŋ âvîze-i 'arş eyleyüp
Hûnını câsâruŋ eyle zâġ-ı şemşîr-i celâl

12. Bahr ü berde ‘asker-i İslâmı mansûr eyleyüp
Düşmenüŋ her fırkasın eyle za‘îf ü bî-mecâl

Ehl-i küfr olup ġıdâ-yı ejder-i rumh-ı ġuzât
Cünd-i dînüŋ konmaya dâmânına gerd-i melâl

‘Avn u imdâduŋla Sultân Ahmedi kıl kâm-yâb
Zîr-i na‘l-i rahş-ı iclâlinde mahv olsun krâl

15. ‘Asker-i İslâma eyle Hızr-ı tevfîküŋ refîk
Ola makhûr u müdemmer dâ’imâ ehl-i dalâl

38.
Mesnevî-i Mahabbet-nâme

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Sâhib-i lutf u cûd u tab‘-ı bülend
Big Efendi o zât-ı bî-mânend

Hazretinüŋ huzûr-ı ‘izzetine
Nâdî-i pâk-i ‘arş-ı rif‘atine

3. Nice biŋ iştiyâk u hasret ile
Nice biŋ ihtirâk ü fürkat ile

İderüz ol du‘âları ihdâ
Ki kabûlin müyesser ide Hudâ

Bu du‘â ol du‘âdur ey dil-i zâr
Ki komaz dil secencelinde ġubâr

6. Bu du‘âdur medâr-ı hubb u vidâd
Bu du‘âdur ‘iyâr-ı sıdk u sedâd

Bu du‘âdur du‘â-yı pür-ihlâs
Buŋa dil-bestedür ‘avâm u havâs

O du‘âdan kim olmaya memnûn
Ki riyâdan ola berî vü masûn

9. Ba‘dehu ihtirâm u ‘izzet ile
Dahı ta‘zîm-i bî-nihâyet ile

Hâtır-ı pâkini su’âl iderüz
Tab‘-ı derrâkini su’âl iderüz

Eylesün hazret-i Hudâ dâ’im
Sadr-ı devletde zâtını kâ’im

12. Gam u ekdârdan masûn olsun
İki ‘âlemde istegin bulsun

Devlet ü ‘izzet ü sa‘âdet ile
Kuvvet ü sıhhat ü selâmet-ile

Gözedüp hükm-i şer‘ ü fetvâyı
Eyleyüp pîşe zühd ü takvâyı

15. Ala ‘ömr-i tavîlden vâye
Eyleye hüsn-i hâli ser-mâye

İsr-i zâkir be-muktezâ-yı vefâ
Cilve idüp nesîm-i lutf u ‘atâ

Mevc-hîz olur ise bahr-i su’âl
Dinilürse bu mahlasa nice hâl

18. *Minneta ’llâh* zî ’n-nevâle henûz
Sâkinüz gûşe-i bekâda bu rûz

Kârumuz cümleye du‘âdur hep
Hâzır u ġâ’ibe senâdur hep

Bâ-husûs ol vücûd-ı bih-bûda
Zât-ı mes‘ûd u Hâtemi cûda

21. Bezl-i makdûr idüp zamân-ı safâ
İderüz bî-riyâ du‘â vü senâ

Hazret-i zî ’l-celâli ve ’l-ikrâm
Feyz idüp cümleye safâyı tamâm

‘An-karîbi ’z-zaman bilâ-te’hîr
Sohbet ü ülfet eyleye takdîr

24. Ve ’s-selâm oldı bunda hatm-i kelâm
Bâkî olsun safâ göŋülde müdâm

Hâlisu ’l-kalb bî-riyâ dâ‘î
Şeyh Seyyid Muhammed-i VAHYÎ

39.

Bahr-i Tavîl Der-Beyân-ı Evsâf-ı Ser-â-pây-ı A‘zâ-yı Cânan

Birinci dize, ölçüsü: *50 Fe‘ilâtün*

Gel e ey ‘âşık-ı şûrîde-i âvâre göŋül deşne-i hun-h^{v}âr-ı ġam-ı yâr ile pür-yâre göŋül tîġ-ı kazâ-şa‘şa‘a-i fürkat-i dildâr ile sad pâre göŋül sâye-i pür-dâhiye-i tâli‘-i vârûnede hemvâre zah[ı]m-hûrde vü bî-çâre göŋül ol gül-i bî-hâr-ı gülistân-ı vefânuŋ yine evsâfına dâmen-be-meyân ol leb-i mey-gûnını yâd eyleyüp ol neşve-i can-bahş ile ser-cümle zebân ol meh-i ruhsârını fikr eyleyüp ol şevk ile ser-levha-i i‘câza rakam-pâş-ı beyân ol bu sebebden salup âvâze ekâlîm-i ma‘ânîye pesendîde-i ebnâ-yı zamân ol gözüŋ aç sa‘y-i belîġ it ki budur midhat-i cânan

İkinci dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

Çeşm-i insâf ile bak ol kad-i bâlâ niçedür kâkül-i pür-çîn-i dil-ârâ niçedür cebhe-i pür-nûr-ı mehâsâ niçedür ebrû-yı müşgîn-i semen-sâ niçedür ol müje-i saf-şiken-i sabr u şikîbâ niçedür çeşm-i füsun-perver-i şehlâ niçedür ġamze-i i'câz-nümâ nâdire-pîrâ niçedür 'ârız-ı dil-cûy-ı mutarrâ niçedür la'l-i suhan-gûy-ı musaffâ niçedür yâ dehen-i teng-i şeker-hâ niçedür yâ dem-i can-bahş-ı hased-sâz-ı Mesîhâ niçedür gerden-i sîmîn-i ferah-zâ niçedür var mıdur ol şâh-ı vefâ-pîşe-i pür-ân-ı suhandâna bu evsâf ile hûbân-ı zamân içre nazîr eyle gel im'ân ile iz'ân

Üçüncü dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

Evvelâ başdan o bahtum gibi pür-pîç olan turre-i tarrârına söz ne leb-i la'lîn-i şeker-bârına söz ne dem-i vuslatda olan lezzet-i güftârına söz ne o tezerv-i çimenistân-ı cinan reşk idecek şîve-i reftârına söz ne dil-i nezzâreyi ser-mest-i füsûn eyleyen ol ġamze-i mekkârına söz ne nigeh-i hûş-rubâ ile heveskârların zîb-i şifâ-hâne-i ümmîd iden ol dîde-i bîmârına söz ne niçe biŋ lutf deger vaz' ile âzârına söz ne o hayâlinden ecel havf idecek hancer-i ġaddârına söz ne ne kadar vasf-ı senâ olsa sezâvârdur ol dil-ber-i mümtâz-ı ser-efrâz u vefâ-sâz

Dördüncü dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

Çeşm ü ebrû da güzel la'l-i suhan-gû da güzel kâmet-i dil-cû da güzel zülf-i semen-bû da güzel sîne-i bî-mû da güzel hâl-i füsun-perver-i Hindû da güzel hat çü şeb-bû da güzel 'işve-i şûriş-fiken-i fitne-i câdû da güzel rû da güzel hû da güzel mâh-likâ pâk-edâ kân-ı vefâ pâdşeh-i hüsn ü bahâ nükte-küşâ fitne-nümâ nâdire-fermâ suhan-ârâ ki gören tal'at-ı hurşîd-i ziyâsın diye hakkâ bu letâfet bu tarâvet bu pesendîde kıyâfet bu melek reşk idecek hey'et ü sûret bu felek hasret-i nezzâre-i ruhsârı olan mihr-i vefâ pertev-i nâdire kesâfetle budur şâh-ı cüvânân

Beşinci dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

İmdi bu hüsn ü letâfetle ki sen şâh-ı cihansuŋ bu zarâfetle ki ser-defter-i hûbân-ı zamansuŋ bu hakîkat bu mürüvvetle ki her vech-ile şâhenşeh-i mülk-i dil ü cansuŋ saŋa şâyeste budur kim olasın ehl-i dil ü tab' ile hem-dem zurefâ bezmine mahrem şu'arâ meclisine meyl ile dil-hurrem ü bî-ġam dil-i mecrûh-ı belâ-dîde-i âşüfteye merhem idesin encümen-i ma'rifete hasr-ı nazar tâ ola erbâb-ı hüner rûz u şeb ol cebhe-i pür-nûr ile ruhsâre-i hayret-fiken-i hûr ile mahsûd-ı meh ü mihr-i münevver ki cemâlüŋle kemâlüŋ ola rif'atde ber-â-ber ideler ehl-i zemin şânuŋa tahsin

Altıncı dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

Sendedür şâh-levendâne reviş hûb gülüş serv-i hırâman gibi nâzende reviş şem'-i fürûzan gibi mevzûn oturuş hem meh-i tâban gibi nâzük yürüyüş mülk-i dil ü cânı harâb eylemeye âb-ı revan gibi akış pertev-i hüsnüŋle dil-i 'âşıkı hâkister idince yakış âhû-yı Hotan gibi bakış âh ki âşüftelerüŋ hâli tebâh oldı felekler hedef-i nâvek-i âh oldı cihan ġavta-hor-ı dûd-ı siyâh oldı amân ey şeh-i tannâz saŋa 'arz-ı recâ mevsimidür [lutf u 'atâ mevsimidür mihr ü vefâ mevsimidür zevk ü safâ mevsimidür][1] bende-i dîrîne ki bir nîm-nigâh ile gel ey fitne-i devran

Yedinci dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

Benem ol tâze-edâ şâ'ir-i i'câz-nümâ ġamze-i mestüŋ gibi şûr-efken-i dünyâ ki ruhuŋ vasf idicek 'âlemi gülzâr iderem gülleri bülbül gibi şeb-tâbe-seher zâr iderem nâle-i 'uşşâk-ıla bu halk-ı cihânı degil e bahtumı bîdâr iderem zülfüŋi yâd eyleyicek sünbüli mahbûs-ı çeh-i 'âr iderem dîdeŋi medh itsem eger şerm-ile nergisleri bîmâr iderem ['ârız-ı rengîn ile la'l-i leb-i şîrînüŋi aŋsam kalemüm reşk-i nihâl-i gül ü gül-nâr iderem][2] nükte-i mu'ciz-eser-i hâl-i füsun-perverüŋi zikr idicek ruk'a-i nazmumda olan noktaları merdüm-i çeşm-i dil-i sehhâr iderem ben

Sekizinci dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

Dehen-i teng-i şeker-handeŋi fikr eyleyerek lehce-i nâdîdem ile fenn-i fesâhatde ser-â-ser dil ü tab' ehlini dil-teng iderem hep şu'arâ haylinüŋ eş'âruma reşk itdürerek bâr-ı hasedle güzelüm[3] kadlerini ceng iderem hep füsahâ zümresin ey yekke-süvâr-ı çimenistân-ı vefâ ġamzeŋi endîşede fitrâk-i semend-i dil-i çâlâküme âveng iderem hep suhanum rütbesini aŋlamayup kadrümi fehm eylemeyüp fazluma teslîm-nümâ olmayan evvel hasedüŋ her birinüŋ sende olan hilm ü hayâ medhini ibrâz idicek şerm ile rûyın degil e çeşmini gül-reng iderem hep bunı bil ey meh-i tâban

Dokuzuncu dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

Hamdü li 'llâh benem ol VAHYÎ-i pâkîze-nazar şâ'ir-i ferhunde-eser mâdih-i gîsû-yı mu'anber ruh-ı enver ki sarîr-i kalemüm salmada nüh tâka bu âvâzeyi kim bendedür esrâr-ı fesâhat dahı âsâr-ı belâġat ki olur nükte-şinâsâna sözüm ke's-i zarâfet ġazelüm sâġar-ı sahbâ-yı letâfet baŋa feyz oldı Hudâdan hele eş'âr-ı füsun-lehce-i pür-dikkat ü ser-tâbe-kadem hâlet ü yek-pâre melâhat baŋa lutf oldı bu nâ-güfte vü neşnîde suhan kim leb-i endîşeyi tâ mahşer ider vakf-ı halâvet ruh-ı nezzâre bulur nazmum ile pâye-i rif'at ü şeref nükhet ü behcet idinür mâye-i devlet

Onuncu dize, ölçüsü: *50 Fe'ilâtün*

Diŋle ey hâsid-i pes-pâye-i bî-mâye sözüm kim ġarazum hazret-i Mevlâya bu takrîb ile de 'arz-ı senâdur ki bu evsâf-ı pesendîde baŋa dâd-ı hudâdur bunı zann itme ki câhillere izhâr-ı fazîlet baŋa bir kesb-i safâdur hele sad hamd ki her safhada şeng-i kalemüm 'işve-nümâdur o şehüŋ vasfına her vech-ile dikkatler idüp gûş-ı cihan diŋlememiş güftelerüŋ nüktelerüŋ cem'ine tertîbine himmetler idüp nazmuma biŋ dürlü mezâmîn ile zînetler idüp şi'r-i dil-âvîzümi tahrîrde geh sihr ü geh efsûn u geh i'câz ile izhâr-ı mahâretler idüp nâmumı itdüm hele üstâd-ı suhandan

40.
Bahr-i Tavîl-i Dîger

Birinci dize, ölçüsü: *35 Fe'ilâtün*

Âh kim bir ruh-ı hûbı meh-i ġarrâ deheni ġonçe-i ra'nâ lebi sahbâ-yı musaffâ müjesi leşger-i ber-pâ kaşı mihrâb-ı mu'allâ teni mir'ât-ı mücellâ suhanı Kevser-i asfâ kadi Tûbâ revişi reşk-dih-i cünbiş-i serv-i çimen-ârâ bu dil-i zârumı[4] bir nîm-nigâh ile

kılup vâlih ü şeydâ beni bir ‘işve[5] ile eyledi âşüfte vü rüsvâ hele şâdam aŋa k’ol şâhid-i tannâz degül dil-ber-i mümtâz-ı cefâ-sâz

İkinci dize, ölçüsü: *24 Fe‘ilâtün*

Hak bu kim dil-ber-i ra‘nâ dir iseŋ ancak olur tal‘at-ı zîbâ dir iseŋ ancak olur dîde-i şehlâ dir iseŋ ancak olur ġamze-i i‘câz-nümâ kâmet-i bâlâ dir iseŋ ancak olur la‘l-i musaffâ dir iseŋ ancak olur hâsılı bu bezm-i fenâda aŋa mânend ü nazîr olmadı bir ġamzesi şeh-bâz

Üçüncü dize, ölçüsü: *33 Fe‘ilâtün*

Nedür ol rûy-ı münevver nedür ol cebhe-i enver nedür ol zülf-i mu‘anber nedür ol la‘l-i hased-sâz-ı dil-i sâġar-ı Kevser nedür ol cünbiş-i şeng-i müje-i tesliyet-âver nedür ol çeşm-i füsun-perver ü ol ġamze-i şeh-bâz-ı dil-âver ki bu evsâf-ı pesendîde ile halk-ı cihân ol sanemüŋ bende-i bî-minneti[dür] küşte-i tîġ-ı heves-i vuslatıdur hasret-i nîm-i nigeh-i şefkatidür bî-ser ü sâman

Dördüncü dize, ölçüsü: *31 Fe‘ilâtün*

Dil-berâ nâz ile reftâruŋa kurbân olayum lutf-ıla güftâruŋa kurbân olayum deşne-i zerkâruŋa kurbân olayum hışm-ıla âzâruŋa kurbân olayum ġamze-i hun-hᵛâruŋa kurbân olayum nergis-i bîmâruŋa kurbân olayum turre-i tarrâruŋa kurbân olayum la‘l-i şeker-bâruŋa kurbân olayum bir nigeh-i merhamet-âlûd ile şâd eyle dil-i zârumı ey dil-ber-i tannâz

Beşinci dize, ölçüsü: *22 Fe‘ilâtün*

Ser-te-ser ‘âlemi hüsn ile o şûh ârelemişdür müjesi tîri dil-i zârını âşüftelerüŋ yârelemişdür heves-i vasl ile tîġ-ı elem-i fürkati[6] âvârelerüŋ sînesini pârelemişdür heves-i zînet-i gîsû ile[7] meh-tâb-ı ruhı safhasını [karalamışdur][8]

Altıncı dize, ölçüsü: *22 Fe‘ilâtün*

Hele bir sencileyin ‘âşıka şefkatli mahabbetli meveddetli zarâfetli letâfetli şehenşâh-ı hüs[ü]n-‘asker ü serdâr-ı füsûn[9]-leşgeri seyr eylemedi dîde-i dünyâ imdi bu hüsn ü letâfetle budur şânuŋa şâyân [u] vassâf u senâ-hᵛân ayâ dil-ber-i mümtâz

Yedinci dize, ölçüsü: *35 Fe‘ilâtün*

Bir güzelsin ki senüŋ vasfuŋı tasvîre sezâvâr degül Hâfız u Tâlib kalem-i ‘Urfî vü Sâ’ib emel-i Sâhib ü Tâ’ib dahı tahrîrine kâtib olamaz hâzır u ġâ’ib sanem-i hûb-likâ pâk-edâ kân-ı vefâ ma‘den-i ‘irfân u hayâ ‘âşıkına rahm idici râh-ı vefâya gidici ‘işve-i pey-der-pey ile bende-i efkendesini mest-i harâb eyleyici çeşm-i dili fikr-i visâl ile pür-âb eyleyici şâh-ı vefâdâr

Sekizinci dize, ölçüsü: *35 Fe‘ilâtün*

N’ola ol şâh-ı cefâ-pîşeyi vasf eyler isem subh u mesâ sayf u şitâ aŋa benüm[10] gibi vas[ı]f-hᵛân u suhandan gerekdür k’ide evsâfını tahrîr ü beyân eyleye pâkîze-edâ ile kemâlâtını izhâr u ‘iyân olmaya sebkinde fütûr eylemeye sehv ü kusûr ‘ârif ü nâzük-

dil ola ‘âlim ola kâmil ola tâ ki biraz vasf ola ol şâh-ı levendan fezâ-yı dil ü can fehm ide hûbân-ı zaman kim nedür ol serv-i ser-efrâz

Dokuzuncu dize, ölçüsü: *26 Fe‘ilâtün*

Benem ol şâ‘ir-i pâkîze-edâ mâdih-i ruhsâr-ı dil-ârâ ki felek mislini seyr eylememişdür suhanum gibi suhan gûş-ı cihan diŋlememişdür ġazelüm gibi ġazel hîç şu‘arâ söylememişdür o mezâmîn ki perverde sarây-ı dil-i pâkümdür anuŋ hüsn ü cemâlin dahı bir kimse temâşâ-yı ‘iyân eylememişdür

Onuncu dize, ölçüsü: *28 Fe‘ilâtün*

Lev haşa ’llâh benem VAHYÎ-i hoş-tab‘ u suhandân benem milket-i ‘irfânda hâkân benem reşk-i dil-i halk-ı cihan şâ‘ir-i mahsûd-ı nükât-ı dil-i pür-kîne-i ebnâ-yı zaman[11] kim göricek lehce-i nâdîdemi ihvân-ı safâ didi ki hakkâ bu nezâket bu zarâfet bu letâfet bu fesâhat bu belâġatle budur ‘asrumuza mu‘cize-perdâz

İBTİDÂ-YI GAZELİYYÂT

Harfü ’l-Elif

1.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Niyâz-ı ‘âşık-ı güm-geşte-dil esîr-i belâ
Safâ-yı hâtır-ı pâküŋdür ey melek-sîmâ

Gam-âşnâ olan ‘uşşâka hışm idüp itme
Nigâh-ı lutfuŋı bî-gâne-âşnâ cânâ

3. Letâfet-i ruhuŋa vâkıf olsa şerminden
Küşâde olmaya gülşende ġonçe-i ra‘nâ

Olınca bâz-ı dilüm kâkülüŋle per-beste
Kebûter-i ġamı bî-bâl ider şehâ peydâ

O gülsitân-ı hayâ olmış âyîne-düşmen
Ki ‘aks-i dîdesi de itmeye nezâre aŋa

Bu şi‘r-i tâzede tarh-ı tekellüf it Vahyî
Ki sâf olup ola âyîne-i cihân-nümâ

2.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Murġ-ı ümmîde kafesdür fikr-i zülf-i dil-rubâ
Şest-i mâhî-i hevesdür fikr-i zülf-i dil-rubâ

N’ola ta‘tîr-i meşâm itse çü ‘ûd-ı ahkerin
Sûz-ı dille hem-nefesdür fikr-i zülf-i dil-rubâ

3. Seyr-i sünbülzârı vakf-ı çeşm-i nisyân eyledüm
Bu dil-i şeydâya besdür fikr-i zülf-i dil-rubâ

Bezm-i hicrânı perîşân itmek ister var-ısa
Kûçe-i dilde ‘asesdür fikr-i zülf-i dil-rubâ

N’eyleyem gül-hangeh-i fürkatde ‘ûd u ‘anberi
Baŋa ancak mültemesdür fikr-i zülf-i dil-rubâ

6. Meyl-i vaslında hayâl-i ġamzeden vehm eyleme
Çün saŋa feryâd-resdür fikr-i zülf-i dil-rubâ

Kalbe gelse iŋledür âhum cihânı Vahyîyâ
Kârvân-ı pür-ceresdür fikr-i zülf-i dil-rubâ

3.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Olmaz göŋül o zülf-i dil-ârâmdan cüdâ
Bir turfe murġdur olamaz dâmdan cüdâ

Dûrî-i la'l-i yâr ile dil künc-i 'ışkda
Bir bâde-h^{v}ârdur mey-i gül-fâmdan cüdâ

3. Fikr-i visâl cilvegeh-i ye'sdür diyü
Ey hâtır olma kûçe-i akdâmdan cüdâ

Ser-tâbe-pây âteş olursa 'aceb midür
'Âşık ki ola yâr-i gül-endâmdan cüdâ

Vasf-ı leb-i bütânı ben almam dehânuma
Ol bâde medh olur mı k'ola câmdan cüdâ

6. İtme amân çeşmümi gird-âb-ı eşk-i hecr
Ey mevc-i hüsni mestî-i ârâmdan cüdâ

İzhâr-ı mihr idüp dimiş ol yâr-i pür-vefâ
Oldum dirîġ VAHYÎ-i nâ-kâmdan cüdâ

4.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Derûn-ı 'âşık-ı sâdıkda âh nâ-peydâ
Ki nâr-ı sâfda dûd-ı siyâh nâ-peydâ

Müşâhid-i nigeh-i mest-i dil-berüz her dem
Dem-i firâkda ammâ nigâh nâ-peydâ

3. Şeb-i humâr-ı hec[i]rde muhâl vasl-ı visâl
Hız[ı]r nühüfte vü çeşm hufte râh nâ-peydâ

Vefâ-sipâhî-i şâh-ı tahayyülüŋ zâhir
Ne hâldür bu zuhûr-ı sipâh nâ-peydâ

Tarîk-i 'ışkda pervâne-i nizârı görüŋ
Harîk-i vuslat olur âh u vâh nâ-peydâ

6. Hücûm-ı ġamze-i cânân katl-i 'âm ideyor
Yine fütâdeleri intibâh nâ-peydâ

Saŋa nedür bilemem bâ'is-i cefâ VAHYÎ
Ümîd-i vuslat u cürm ü günâh nâ-peydâ

5.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Ruhuŋda bûs-ı aġyâr ile çün-kim tâb olur peydâ
Derûn-ı 'âşıkanda bir yem-i hûn-âb olur peydâ

Gelürse hâtır-ı nâ-şâduma fikr-i leb-i la'lüŋ
Sadefde gûyiyâ bir gevher-i nâ-yâb olur peydâ

3. Ruhuŋ nezzâresinde girye itsem fart-ı hasretden
Şehâ her katre-i eşkümde bir meh-tâb olur peydâ

'Aceb mi çeşm-i lutf-ı dil-rubâ olursa vakf-ı h^{v}âb
Benüm te'sîr-i bahtumdan seherde h^{v}âb olur peydâ

Görince 'ârız-ı hûy-kerde-i dildârı ey VAHYÎ
Göŋülde geh 'arak gâhî şarâb-ı nâb olur peydâ

6.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Ey tal'atı âyîne-i dildâr-ı tesellâ
V'ey reng-i lebi ġâze-i ruhsâr-ı tesellâ

Fikr-i nigeh-i şefkat-i mahbûb-ı hayâlüŋ
Oldı sebeb-i germî-i bâzâr-ı tesellâ

3. Ol mâh-likâ 'âşık-ı ġam-dîdesin eyler
Bir ġamze ile vâkıf-ı esrâr-ı tesellâ

Endîşe-i bûs-ı leb-i handeŋle göŋülde
Cânâ açılur ġonçe-i gülzâr-ı tesellâ

VAHYÎ dil-i şûrîde-i mihnet-keşe müjde
İtdi o perî lutf-ıla izhâr-ı tesellâ

7.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey çeşm-i lutf-ı ġamzesi nâ-mahrem-âşnâ
V'ey pertev-i cemâli gibi 'âlem-âşnâ

Mahbûb-ı merg-i şâdî-i ümmîd-i vuslatuŋ
Cânâ der-âġuş eyleyemez her ġam-âşnâ

3. Te'sîr-i sûzişümle çü hûy-kerde-rûy ola
Verd-i 'izâr-ı pâkin ider şeb-nem-âşnâ

Etfâl-i eşk-i hecr ile şîvengeh-i çeşm
Sad âh u vâh tâ key ola mâtem-âşnâ

Ey meh bihişt-i tal'at-ı gül-reng-i 'ışkuŋa
Şeh-bâz-ı nâz-ı ġamzeŋi kıl âdem-âşnâ

6. Bârân-ı lutf-ı şâhid-i şûh-ı hayâl-i yâr
Gül-deste-i tasavvurum itdi nem-âşnâ

Vahyî göŋül şarâb-ı ġam-ı 'ışk mestidür
Olmaz bu bezmgâhda câm-ı Cem-âşnâ

8.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Murġ-ı tahayyülüm olıcak şeh-per-âşnâ
Gîsûsı oldı dâm-ı füsun-perver-âşnâ

Cân-ı za'îfi tuhfe kabûl it disem olur
Dest-i teġâfül-i nigehüŋ hancer-âşnâ

3. Nûş-ı hayâl-i la'lüŋ ile neşve-yâb olup
Bâzû-yı şevkini dil ider ahker-âşnâ

Bezm-i ġamuŋda hecr ile çok ülfet eyledük
Sâkî-i çeşm-i hasret olup sâġar-âşnâ

Dendân u la'li vasfın idüp hâme Vahyîyâ
Oldı 'arûs-ı şi'r-i terüm zîver-âşnâ

Harfü 'l-Bâ'

9.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Göreydi h^vâbda câm-ı leb-i nigârı şarâb
İderdi bezm-i Cemi hasret-i humârı şarâb

İşitse vasfını ol dîde-i siyeh-mestüŋ
Olurdı 'âşık-ı bî-sabr u bî-karârı şarâb

3. Takaddüm itdi aŋa bûs-ı la'l-i dil-berde
'Aceb mi sâġara eylerse inkisârı şarâb

O şûhı gül gül ider ehl-i 'ışkı bülbül ider
Esîr-i kâkül ider bu dil-i figârı şarâb

Enîs-i Vahyî-i ġam-h^vâr fikr-i la'lüŋdür
Şu rinde döndi o kim ola ġam-güsârı şarâb

10.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Eylerse hüsn-i rûyuŋı meh-tâb iktisâb
Mihr-i münîr mehden ide tâb iktisâb

Olmazdı çeşm-i neş'esi eşk-i humâr-ı ye's
Evsâf-ı la'lüŋ itse mey-i nâb iktisâb

3. Fehm-i ma'ânî-i hikeme sarf-ı himmet it
Tâ ders-i 'ışkdan ola âdâb iktisâb

Mir'ât-ı dîde 'aks-i hayâlinden ola dûr
Nâz-ı bütânı itse eger h^vâb iktisâb

Bâzâr-ı nazma nice gelür VAHYÎ itmeyen
Yâd-ı lebiyle gevher-i kem-yâb iktisâb

11.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Şebangeh çünki bezm-i 'âlemi tenvîr ider meh-tâb
Dil-i 'uşşâkı fikr-i rûy-ı yâre siyr ider meh-tâb

Nişân-ı şeh-per-i Cibrîl sanmaŋ perr-i vefkdür kim
Nigâr-ı nûr-ı şemsi kendüye teshîr ider meh-tâb

3. Görince turre-i tarrâr-ı yâri hâle göstermiş
Meger ol âftâba peykerin tanzîr ider meh-tâb

Şeb-i pür-ebrde bang-ı ra'[a]d sanmaŋ idüp şükûh
Felekde âh u vâh u nâle-i şeb-gîr ider meh-tâb

Meger şeyh-i nücûm olup idinmiş hucre-i hâle
Girüp tenhâda h^vâb-ı ahteran ta'bîr ider meh-tâb

6. Ruh-ı al-i nigâruŋ vasf-ı pâkin kilk-i reşk ile
Hemîşe safha-i şeft-âlûya tahrîr ider meh-tâb

Felekde rû-nümûd oldukda VAHYÎ kalb-i 'uşşâka
O şûhuŋ hasret-i ruhsârını tasvîr ider meh-tâb

12.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Yâd-ı lebüŋle zevk-i şarâb eyledük bu şeb
Bir demde cânı mest-i harâb eyledük bu şeb

Âh-ı bülendi mutrib-i hoş-lehce eyleyüp
Bu sîne-i nizârı rebâb eyledük bu şeb

3. Bezm-i mey-i hayâl-i visâlüŋde ey perî
Nâr-ı hevesle cânı kebâb eyledük bu şeb

Yârâna vasf idüp ‘arak u zülf-i dil-beri
İzhâr-ı resm-i ‘ûd u gül-âb eyledük bu şeb

Setr itdi dîdeden lebin ol dil-rubâ dirîġ
Çeşm ile la‘lini şeker-âb eyledük bu şeb

6. Ümmîd-i pây-bûs-ı nigâr ile tâ seher
Kûyında cism-i zârı türâb eyledük bu şeb

VAHYÎ o şûha hâl-i dil-i zârı ‘arz idüp
Çeşm-i recâ-yı vaslı pür-âb eyledük bu şeb

13.

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Ruh turreye turre ruh-ı zîbâya münâsib
Gül sünbüle sünbül gül-i ra‘nâya münâsib

Bir serv-i bülend-i çimenistân-ı vefâsuŋ
Kâmet saŋa sen kâmet-i bâlâya münâsib

3. Ruhsâruŋı zülfüŋle görenler didi hakkâ
Meh hâleye hâle meh-i ġarrâya münâsib

Dil rûyuŋa meyl itdi didüm didi o fettan
Bülbül güle gül bülbül-i şeydâya münâsib

Vasf-ı lebi gitmezse dehânumdan ‘aceb mi
Sâġar meye mey sâġar-ı sahbâya münâsib

6. Gör lutfın o şûhuŋ dimiş âşüftelerüm de
VAHYÎ baŋa ben VAHYÎ-i gûyâya münâsib

14.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Cüvânan bezl-i nakd-i cevr ile meşhûrlardur hep
Velî deryûzekârân-ı cefâ ma‘zûrlardur hep

Göŋül delk-i ümîdi rehn-i sahbâyı ferâġ eyle
Kadeh-nûşân-ı bezm-i ârzû mahmûrlardur hep

3. O ġonçe biŋ niyâz ile tebessüm-rîz-i nâz olmaz
Belî nev-devletân-ı hüsn ü an maġrûrlardur hep

‘İzâruŋ ‘akl alur zülfüŋ ider insânı der-zencîr
Saŋa meyl itmede erbâb-ı dil mecbûrlardur hep

Hirâs-endâz olur çîn-i cebînüŋ gerçi aġyâra
Suhan-fehmân-ı nâz ol vaz‘dan mesrûrlardur hep

6. Cehâlet-pîşegan ser-şâre-nûş-ı meclis-i vuslat
Humâr-ı hecr ile ehl-i hüner rencûrlardur hep

Zülâl-i nazm-ı pâküŋ eyle cârî bâġ-ı i‘câza
Ki VAHYÎ sâha-gerdân-ı suhan mahrûrlardur hep

Harfü ’t-Tâ’

15.

Fe‘ûlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün Mefâ‘îlün
Tavîl . - - / . - - - / . - - / . - - -

Görince ruh-ı pâkin göŋül eyledi raġbet
Kim oldur gül-i bâġ-ı dil-i ‘âşık-ı vuslat

İdersüŋ fidâ-yı can visâle irem dirseŋ
Safâ kesb ider mi hîç şu kim çekmeye mihnet

3. Sürûra ‘ilâc olmazsa bu dehr-i fânîde
Gel ey ġam senüŋle idelüm bir zamân ülfet

Esüp rûzgâr-ı iştiyâkı derûnumda
Varur kûy-ı dildâra ten-i zâr bî-zahmet

Şehâ VAHYÎ-i âvâre hâlin su’âl eyle
Şeb-i ġamda derd-i hecrüŋ ile ider sohbet

16.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Bulursa ‘aks-i ruh-ı yâr ile cilâ mir’ât
Olur hased-fiken-i mihr-i pür-ziyâ mir’ât

‘Aceb mi eylese sad pâre inkisârum anı
O mâhı eyledi hod-bîn ü hod-nümâ mir’ât

3. O hûr-tal‘atuŋ olsa ‘izârına me’vâ
Olurdı gülşen-i cennetle hem-bahâ mir’ât

Olursa Mânî vü Bih-zâda ta‘ne-zen lâyık
Çıkardı nakşuŋı bir lahzada şehâ mir’ât

Ümîd-i vasla ider tevbe-i Nasûh ‘uşşâk
Alınca destine ol şûh-ı pür-cefâ mir’ât

6. İderdi şâne gibi şerhazâr sînesini
Olaydı nefha-i zülfüŋle âşnâ mir’ât

O şâh-ı hüsne felek var-ısa gedâ geçinür
Ki mihr ü mehle sunar rûz u şeb aŋa mir’ât

Verâ-yı zarfına vasf-ı ‘izâruŋ itsem nakş
‘Ukûsı göstere ma‘kûs dâ’imâ mir’ât

9. Hayâli cilvegeh itmez dili şeb-i ġamda
Ki baht hufte vü ma‘kûs hâliyâ mir’ât

Şikeste olsa da sûret-pezîrdür hâli
Ki çekdi sîneye cânânı ibtidâ mir’ât

Tabî‘at olsa kedernâk sînesin yâd it
Küsûfda tutılur mihre Vahyîyâ mir’ât

17.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Harâb-ender-harâb itdi dil-i zârum ġam-ı fürkat
Meded ey fikr-i vuslat gel yetiş ol hem-dem-i fürkat

İder talan her dem zevk ü şevk ü sabr u ârâmı
Mahabbet nâr-ı mihnet derd-i hasret mâtem-i fürkat

3. Hele yârî-i baht-ı dûn ile çarh-ı nigûn itdi
Dil-i pür-ıztırâbum rûz u şeb vakf-ı dem-i fürkat

Şikâyet sad şikâyet ta‘ne-i aġyârdan cânâ
Gül-i fikr-i visâlüŋ eyledi pür-şeb-nem-i fürkat

Tecellîgâh-ı rûy-ı vuslat ol ey dîde-i tâli‘
Yeter olduŋ bu hasretgâhda cây-ı yem-i fürkat

6. Nisâr-ı nakd-i eşk eyler dem-â-dem çeşm-i hun-rîzüm
Sehâlar itse lâyıkdur ki oldı Hâtem-i fürkat

Belâ vü derd ü mihnet ceyş-i bî-pâyândur Vahyî
Dil-i şûrîde zîrâ oldı şâh-ı ‘âlem-i fürkat

18.

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

La‘lüŋ var iken ġonçe-i handâna ne minnet
Zülfüŋ var iken sünbül-i reyhâna ne minnet

Can viren alur kâle-i vaslum dimiş ol şûh
Şimden-girü yâ vuslat-ı cânâna ne minnet

3. Bîhûde hezâr-ı dili gel eyleme nâlan
Kûyuŋda senüŋ nâle vü efġâna ne minnet

İnsâf eger ‘âlemi ihlâk ise kasduŋ
Gamzeŋ yetişür hancer-i bürrâna ne minnet

Lutf eyle didüm yâre didi lutf u keremle
Vahyî olıcak lutf-ı firâvâna ne minnet

19.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Sahrâ-yı kâma irmedi hîç şâh-râh-ı baht
Evc-i safâda olmadı gerdân mâh-ı baht

Meyl-i der-i nigâr ideli halka-i çeş[i]m
Vakf-ı der-i sarây-ı cefâdur nigâh-ı baht

3. Hayfâ ki bezm-i 'âlem-i pür-pîç ü tâbda
Bir ġâze-sây bulmadı rûy-ı siyâh-ı baht

Bu dehr-i bâz-gûnede geşt ü güzâr idüp
Menzilgeh itdi deşt-i belâyı sipâh-ı baht

Vahyî ümîd-i bâġ-ı visâl ideli göŋül
Perverde-i zemîn-i elemdür giyâh-ı baht

20.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Olalı tab'-ı cüvânan lutf-düşmen cevr-dost
Oldı nâ-çâr ehl-i 'irfan lutf-düşmen cevr-dost

Çeşm-i şûh-ı 'işve-perver cevr-düşmen lutf-dost
Gamze-i hun-h^{v}âr-ı fettan lutf-düşmen cevr-dost

3. Kâr-ı çarh-ı dûn 'aks-i raġbet-i 'uşşâkdur
Oldı anuŋ'çün dil ü can lutf-düşmen cevr-dost

Sen de ey tâli' felek-tâbi' misin ol meh gibi
Kim olursuŋ fitne-cûyan lutf-düşmen cevr-dost

Ey şeh-i ümmîd-keş tebdîl-i hûy itme aman
Oldı Vahyî-i suhandan lutf-düşmen cevr-dost

Harfü 's-Sâ'

21.

Fa'lün Fe'ûlün Fa'lün Fe'ûlün
Mütekârib - - / . - - / - - / . - -

Aġyâra lutfa keyf oldı bâ'is
Hakkâ ki oldur ümmü 'l-habâ'is

Ednâ vefâda biŋ fikr ider yâr
Olmaz cefâda bir lahza mâkis

3. ‘Uşşâk-ı nâ-şâd ‘ukbâya gitse
Mâl-i belâya kim ola vâris

Fenn-i füsûnuŋ müşkillerinde
Çeşmüŋle olmaz bir kimse bâhis

Kânûn-ı lutfuŋ icrâ iderken
Şimdi dirîġâ cevr oldı hâdis

6. Oldukda pâ-dih kûy-ı nigâra
Geldi rakîban çün kelb-i lâhis

‘İlm-i visâlüŋ bir fasldur lîk
Hecrüŋde ġâyet çokdur mebâhis

Zülf eylemekde ‘aklum perîşan
Bu fitneden yâr olmaz mı hânis

9. Cânân u ‘âşık beyninde hergiz
Olmasa VAHYÎ aġyâr-ı sâlis

22.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . - -

Dilüŋ ki ‘ışkdur ol şûha irtibâtına bâ‘is
Anuŋ da olsa n’ola dille ihtilâtına bâ‘is

Dem-i visâlde bûs-ı leb ü ‘izâra salâdur
Ki bezmüŋ oldı nuk[u]l revnak-ı simâtına bâ‘is

3. Göŋül nesîm-i niyâz ile açdı ġonçe-i vasluŋ
‘Aceb mi gül gibi olursa inbisâtına bâ‘is

Hemîşe seyl-sıfat bî-karâr iken dil-i şeydâ
Nedür o zülf-i perîşanda inzibâtına bâ‘is

Şarâb-ı la‘li olur bezm-i vuslatında o mâhuŋ
Olursa VAHYÎ-i ġam-h^{v}ârınuŋ neşâtına bâ‘is

Harfü ’l-Cîm

23.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Bezm-i firâka fikr-i ruhuŋ eyleyüp sirâc
Yârân-ı ye’s-i vuslat ile itdüŋ imtizâc

Erbâb-ı hüsn ser-te-ser ey şûh-ı meh-cebin
Virse şeh-i cemâlüŋe şâyestedür harâc

3. Dil-berle yek-dil olmaġı ben eylemem ümîd
İtmez münâsebet sanemâ seng-ile zücâc

Meyl eyledükçe cevre o meh-pâre bulmada
Bâzâr-ı ‘ışk içre metâ‘-ı belâ revâc

Derd-i dil-i figâra iderse cihânda
Yârüŋ tabîb-i lutfı ider VAHYÎyâ ‘ilâc

24.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Sevâd-ı hâl-i ruhuŋ kâr-ı ġâze-sâya ‘ilâc
Cevâhir-i suhanuŋ ‘illet-i devâya ‘ilâc

Göŋül ki mest-i şarâb-ı vefâ-nigâhuŋ ola
Ümîd ider mi ġam-ı ‘ışkdan rehâya ‘ilâc

3. Beyân-ı nokta-i mevhûmesinde kilk-i hayâl
Ne resm ider ise yok tengini edâya ‘ilâc

Olaydı pîle-i hun-pâş-ı zahm-ı dil der-hem
Olurdı mîl-i ser-i hancerin recâya ‘ilâc

Miyân-ı şâhid-i şûh-ı hayâl-i dildârı
Der-âġuş itmek olur derd-i ibtilâya ‘ilâc

6. Bulınca bûs-ı ‘izâr-ı tebessüm ile şeref
Dehân-ı tûl-i emel istemez cefâya ‘ilâc

Revâ mı VAHYÎ-i dil-haste bî-nasîb olmak
Nihân iken leb-i la‘lüŋde bî-nihâye ‘ilâc

25.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Bâde-i la‘lin gören sahbâya çekmez ihtiyâc
Seyr iden rûyın meh-i ġarrâya çekmez ihtiyâc

Tekye-i ġamda küleh-pûş u mürîd-i ‘ışk olan
Tâc-ı şâh u devlet-i Dârâya çekmez ihtiyâc

3. ‘Âşık-ı pür-dâġ-ı feryâd-âşnâ-yı sîne-kûb
Naġme-i tanbûr u def ü nâya çekmez ihtiyâc

Gülşen-i ‘âlemde me’nûs-ı ruh-ı cânân olan
Bülbülâsâ ġonçe-i zîbâya çekmez ihtiyâc

Âşnâ-yı ye’s-i vasl u kâni‘-i seyr-i cemâl
Hem-çü VAHYÎ dil-ber-i ra‘nâya çekmez ihtiyâc

Harfü ’l-Hâ’

26.

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Ey lebi sâġar-ı müdâm-ı ferah
Tal‘atı ‘illet-i nizâm-ı ferah

Haşre dek olmasun mı mest-i neşât
Dehenüŋden alan peyâm-ı ferah

3. Sûret-i meyde sanma ola habâb
Şâh-ı neşve kurar hiyâm-ı ferah

Ola revnak-şikest-i sâġar-ı Cem
La‘lüŋi ol ki ide câm-ı ferah

Çekmeden âġuş-ı visâle seni
VAHYÎ-i zâr alur mı kâm-ı ferah

27.

Fe‘ûlün Fe‘ûlün Fe‘ûlün Fe‘ûl
Mütekârib . - - / . - - / . - - / . -

Göŋül çekme gel intizâr-ı ferah
Açılmaz nikâb-ı ‘izâr-ı ferah

Temennâger-i vuslat-ı yâr olup
Olur diller ümmîdvâr-ı ferah

3. Nukûd-ı dür-i eşk harç olmadın
Der-âġûş olmaz nigâr-ı ferah

Zemistân-ı hicran güzâr eyleyüp
İrişmez mi âyâ bahâr-ı ferah

Revân eyle cûy-ı sirişkin revan
Bulur revnakın lâlezâr-ı ferah

6. Şeb-i ġamda fikr-i ruh-ı yâr ile
Gelür VAHYÎyâ bir nehâr-ı ferah

28.

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Düş olup dest-i ‘atâ-pîşe-i cânâne kadeh
Dâ’imâ feyz-dih olur dil-i yârâna kadeh

Korkaram bî-edebâne heves-i bûse ider
Nûş idüp la‘l-i lebüŋden iki peymâne kadeh

3. Dîdesi ‘aks-dih olmış dem-i nûşîde meger
Bezm-i dildârda gördüm katı mestâne kadeh

Sûret-i meyde habâb itme kıyâs ey meh-rû
Egdi destârını keyf ile levendâne kadeh

Bezm-i hûbânda gerdân olıcak bâde ile
‘Aksler ile olur sanki sanem-hâne kadeh

6. Sâkî-i gül-ruh ayaġ üstine kalkar çün-kim
Mey der-âġûş gele meclis-i rindâne kadeh

Vahyîyâ va‘d-i hevâdârî-i hecr itmiş idi
Bezm-i vuslatda velî durmadı peymâne kadeh

Harfü ’l-Hâ’

29.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Lebüŋ nezzâresinden ey perî insân olur güstâh
Ki bezm-i Cemde olsa şübhesiz mestân olur güstâh

Temâşâ-yı ‘izâr-ı yâr içün nâlem ba‘îd olmaz
Olınca mevsim-i gül bülbül-i hoş-h^{v}ân olur güstâh

3. Şehâ gîsû-yı lutfuŋ her gedâya sâyebân itme
Vefâ itdükçe hûbân-ı zaman yârân olur güstâh

Ruhuŋ fikriyle âhum kurs-ı mâhı dâġdâr eyler
Ki sûz-ı ‘ışk ile mâtem-keş-i hicrân olur güstâh

Bu şi‘r-i tâze Vahyî Yûsuf-ı Mısr-ı melâhatdür
Buŋa reşk itmede endîşe-i ihvân olur güstâh

30.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

‘Ârız-ı yâr al olınca la‘l-i nâb olmaz mı sürh
Rûy-ı sâkî sürh olup câm-ı şarâb olmaz mı sürh

Şâhid-i deşneŋ görince hûn-ı dil bârân olur
Ey perî-rû dîde-i zahm-ı pür-âb olmaz mı sürh

3. Sürhî-i dâġ-ı dilüm seyr eyleyüp ‘ayb eyleme
Reng-i rûy-ı dîde-i mest-i harâb olmaz mı sürh

Humret-i ruhsâruma hışm-ı dil-ârâdur sebeb
Çihre-i mahcûb-dil vakt-i ‘itâb olmaz mı sürh

Reşk-i rûy-ı dil-rubâ imiş aŋa bâ‘is meger
Vahyîyâ gâhî felekte âftâb olmaz mı sürh

Harfü ’d-Dâl

31.

Mefâ‘îlün Fe‘ûlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün
Hezec . - - - / . - - / . - - - / . - -

Olupdur zevk ü şâdî ġam-ı hecrüŋle ber-bâd
Nigâh-ı merhametle yeŋiden eyle âbâd

Ruh-ı hâl-âverüŋde olınca tâb-kerde
O gîsû-yı mu‘anber ider biŋ fitne îcâd

3. Hezâran murġ-ı dildür şikârı her nazarda
Gören dir çeşm-i yâri zihî sayyâd-ı üstâd

Gül-i ra‘nâ şeb ü rûz senüŋ hem-sohbetüŋken
Katı dîvânelikdür hezârâ itme feryâd

Belâ-yı derd-i ‘ışkuŋ safâ ‘add eylemez mi
Ümîd-i vuslatuŋla dil-i Vahyî-i nâ-şâd

32.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Dil-i şûrîde kim oldı firâkuŋla belâ-mu‘tâd
Ne mümkin cem‘-i azdâd eyleyüp olmak safâ-mu‘tâd

Gül-i fikr-i ruhuŋ şevkiyle bâġ-ı ġamda ‘âşıklar
İder âh u fiġan çün ‘andelîbân-ı nevâ-mu‘tâd

3. Çıkarduk dilden ümmîd-i visâlüŋ bârî lutf eyle
Nigâr-ı çeşmüŋi eyle nigâh-ı âşnâ-mu‘tâd

Bu deŋlü nâz u istiġnâ ile ey şûh-ı cevr-ülfet
Nice şeng-i hayâl-i vuslatuŋ oldı vefâ-mu‘tâd

Dehân-ı hande-rîz ü ġamzesin vasf iderek Vahyî
Olupdur hâme-i mu‘ciz-beyânuŋ nüktehâ-mu‘tâd

33.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Ne nâz-ı gâm u ne cevr-i nigârdan feryâd
Hücûm-ı ‘ışk-ı sihirkâr-ı yârdan feryâd

Hatuŋ ziyân-dih-i kâle-i cemâl olalı
Hezâr-ı zâr-ı dil eyler bahârdan feryâd

3. Çü tab‘-ı râhatiyan düşmen-i fiġân olayım
İdersem ol nigeh-i merg-bârdan feryâd

Cefâ-yı fikr-i visâl itdi pür-melâl dili
Bırakdı cümleyi eyler bu kârdan feryâd

Derûn-ı Vahyî-i âvâreveş harâb olsun
İden cüdâyî-i bûs u kinârdan feryâd

34.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Virdi neş'e 'işvesiyle 'âleme dildâr-ı 'îd
İtdi fermân-ı neşât 'âşıklara hunkâr-ı 'îd

Âh-ı 'âşık 'andelîbi 'ârız-ı dil-ber güli
Bir dil-efzâ gülsitân-ı hûbdur gülzâr-ı 'îd

3. Nakd-i câna satdı bir şeft-âlûyı mahbûblar
Pür-revâc oldı o mikdâr ey göŋül bâzâr-ı 'îd

Fikr-i la'l-i yâr ile 'uşşâk sükker-hᵛâr olur
Anuŋ içün geşt ider kannâd-ı şîrinkâr-ı 'îd

Rûze-i fürkat güzâr itdi gelüp 'îd-i visâl
'Âşıka iftâr-ı vuslat zâhide iftâr-ı 'îd

6. Reşk-i nev-rûz-ı 'Acem mahsûd-ı Âzerbaycan
Ol kadar merġûbdur eyyâm-ı pür-envâr-ı 'îd

Âftâbı sayd ider reftâr iderse nâz ile
Ol mehi tezyîn idince câme-i zerkâr-ı 'îd

Gamze-i fettânuŋı mîl-âşnâ-yı rahm kıl
Dil-berâ düşvâr olur 'âşıklara âzâr-ı 'îd

9. Sâdedür bu nazm-ı pâkîze tekellüf ber-taraf
Şevk-bahş olmak gerekdür Vahyîyâ güftâr-ı 'îd

35.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

İtdi nezâresi dil-i zârum şehîd-i 'îd
Ber-dûş olınca yâre kabâ-yı sefîd-i 'îd

Çekdi yed-i 'atâ ile İskender-i vefâ
Ye'cûc-ı derd-i fürkate sedd-i sedîd-i 'îd

3. Bir hüsn-i tâze revnak-ı nev buldı hak bu kim
Tezyîn idince yâri libâs-ı cedîd-i 'îd

Çün mevsim-i kemâl cemâl-i nigârdur
Şâyestedür olursa bu eyyâm 'îd-i 'îd

İzhâr-ı lutf u rahmdadur hep bütân-ı dehr
Mahsûsdur saŋa bu ‘itâb-ı şedîd-i ‘îd

6. ‘Âşıkdan itme bûs-ı leb ü ‘ârızuŋ dirîġ
Lutf eyle olma şâh-ı ‘atâ nâ-bedîd-i ‘îd

VAHYÎ-i zâra ruk‘a-i va‘d-i visâl ile
Geldi hezâr müjdeler itdi berîd-i ‘îd

36.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Gel ey hayâl-i ser-i zülfi şeh-per-i ümmîd
Tasavvur-ı kad-i dil-cûyı ‘ar‘ar-ı ümmîd

Hücûm-ı derd ü ġam-ı fürkatüŋ görüp cânâ
Kabâ-yı ye’s be-dûş oldı dil-ber-i ümmîd

3. Meh-i visâl görinmezse evc-i hâtırda
Hele zuhûr ideyor gâhî ahter-i ümmîd

Şarâb-ı bûs-ı lebüŋle pür itmek olmadı hayf
Elümde böyle tehî kaldı sâġar-ı ümmîd

Derûn-ı VAHYÎ-i bî-çâreyi ider sad çâk
Hemîşe tîġ-ı teġâfülle hancer-i ümmîd

37.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Meh-i rûyuŋ olaydı şu‘leger mânende-i hurşîd
İderdi nûr-ı dehri ser-te-ser mânende-i hurşîd

Hirâs-ı şâm-ı hüsn-âşâm-ı hattuŋ eyledi tab‘um
Şafak-bârende-i hûn-ı ciger mânende-i hurşîd

3. N’ola sadr-âşnâ-yı âsmân-ı iltifât olsa
O kim rû-mâl-i kûy-ı yâr ider mânende-i hurşîd

Hayâl-i mâh-ı ruhsâruŋla âh-ı pür-şerâr itsem
Şebi rûz eyleyeydi her şerer mânende-i hurşîd

N’ola âşüfteler efġân iderse ‘andelîbâsâ
O gül-rû ‘azm-i bâġ itdi seher mânende-i hurşîd

6. Sipihr-i sînemi vakf eyler idüm ahter-i dâġa
O mâhı sîneye çeksem eger mânende-i hurşîd

Bu şi‘r-i tâze vasf-ı rûy-ı yâr olmaġla ey VAHYÎ
Cihânı eyledi pür-zîb ü fer mânende-i hurşîd

38.

Mef'ûlü Mefâ'îlün Mef'ûlü Mefâ'îlün
Hezec - - . / . - - - / - - . / . - - -

Bir nîm-nigâh itse ol çeşm-i nevâl-âlûd
Eyler dil-i 'uşşâkı ümmîd-i visâl-âlûd

Bir âh ile mahv eyler 'âlemleri ser-tâ-pâ
Ol dil ki ola dâ'im hecrüŋle melâl-âlûd

3. Ol la'l-i leb-i rengîn itse suhanın şîrin
Bir kand-i mükerrerdür gûyâ ki zülâl-âlûd

Biŋ dâne vü dâm eyler murġ-ı dili râm eyler
Oldukda şikenc-ârâ ol turre-i hâl-âlûd

Dendânuŋı vasf ile VAHYÎ olalı mümtâz
Eş'âr-ı dil-âvîzi olmakda le'âl-âlûd

Harfü 'z-Zâl

39.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Yazıldı ol meh-i bî-mihre subh-dem kâġaz
Debîr-i 'ışk kalem âh-ı derd ü ġam kâġaz

Hemîşe Mânî-i dil verd-i al nakş eyler
Ümîd-i bûs u hayâl-i vefâ kalem kâġaz

3. Beyân-ı âteş-i ġam nâ-nüvişte kalmaz idi
Olaydı berg-i gül-i gülşen-i sitem kâġaz

O bezm-i hâsa güzâr itse kâsıd-ı nâme
Sütûrı müşg olur âhû-yı harem kâġaz

Hirâs-ı hecr ile ta'vîz tıfl-ı cân eyler
Yazarsa 'âşıka dildâr-ı ġonçe-fem kâġaz

6. Kebûterüŋ olamaz sûz-ı 'ışka tâbı meger
O şûha seyl-i sirişkümle gönderem kâġaz

Bulursa VAHYÎ hased-dest-bûsı rütbesini
Basınca meclisine dil-berüŋ kadem kâġaz

40.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Tarafuŋdan ki gele 'âşıka pinhan kâġaz
Niçe olmaz sanemâ hırz-ı dil ü can kâġaz

Kilk-i fürkatle ġamuŋ na‘tini tahrîr itdüm
Eyleyüp âh-ı şerernâki zer-efşan kâġaz

3. Def‘ idüp dîv rakîbi o mehe yol bulamam
Olsa destümde eger mühr-i Süleyman kâġaz

Sa‘dî-i ‘akl-ı pesin nüktemi tahrîr idemez
Ser-te-ser olsa da evrâk-ı Gülistan kâġaz

VAHYÎyâ gülşen-i ikbâline olsa pâ-dih
Şevk-i vuslatla olur bülbül-i nâlan kâġaz

41.

Müfte‘ilün Mefâ‘ilün Müfte‘ilün Mefâ‘ilün
Recez - . . - / . - . - / - . . - / . - . -

Oldı leb-i tahayyüle bûs-ı ruh-ı vefâ lezîz
Geldi meşâm-ı hâtıra bûy-ı gül-i safâ lezîz

Lutf-ı nigâh-ı şâhid-i dîde-i meh-likâ latîf
Şîve-i sad cefâ-keş-i ġamze-i dil-rubâ lezîz

3. Ol şeh-i nâz-pîşe-i ‘işve-sipâh gûşına
Mutrib-i âhumuŋ gelür naġmesi dâ’imâ lezîz

Dest-i emel irişmedin nahl-i gül-i visâlüŋe
Rahne-i hâr-ı hecrüŋe diyemezüz şehâ lezîz

Zevk ü safâsı ‘âlemüŋ tecribe olsa ser-te-ser
Ru’yet-i rûy-ı yârdan olmaya VAHYÎyâ lezîz

Harfü ’r-Râ’

42.

În Der-Tarîk-i Hac Gofte-est

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Âb-ı maġâre sâye salup hayme-i nigâr
Feyz-i ruhıyla oldı bir içüm su cûybâr

Gösterdi ‘aks-i zülf ü ruhı sünbül ü güli
Vakt-i şitâda eyledi dünyâyı nev-bahâr

3. Zeyn itdi sebz-fâm çet[i]rler bu sâhayı
Cûyuŋ kenârı hûb olur oldukda sebzezâr

Âsâr-ı iltifât-ı Kelîm ü Şu‘aybdur
Buldı bu sâha kesret-i ni‘metle iştihâr

Engûr-ı tâze oldı tenâvül rutab degül
Huccâca lutfın eyledi Feyyâz âşkâr

6. Gûş eyledükde ‘İLMÎ-i şûhuŋ kelâmını
Oldı zebanda cârî bu ebyât-ı âbdâr

‘Afv eylesün kusûrını yârân VAHYÎyâ
Oldı bu nazm-ı tâze bedîhî zeban-güzâr

43.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Hezâr-ı gülşen-i ‘ışkam hemîşe zâram zâr
Ne zâr zahm-hor-ı nevk nevk-i hâram hâr

Dil oldı vakf-ı temennâ-yı hâk-râhî-i dost
Hıyef dahı ben esîr-i kemend-i ‘âram ‘âr

3. O şûh bir nigeh-i şefkat itdi fehm itdüm
Ki defter-i dil-i pâkinde ben de varam var

‘Aceb mi haşrda da mest-i câm-ı vasl olsam
Şehîd-i ġamze-i hemvâre-mest-i yâram yâr

Ümîd-i bûs-ı ruh-ı dil-ber ile VAHYÎveş
Hezâr-ı gülşen-i ‘ışkam hemîşe zâram zâr

44.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Şu turre kim ruh-ı hâl-âver-i nigâra çıkar
O mârdur süzilüp nahl-i mîvedâra çıkar

Olup şikûfe-i zahm-ı ġamıyla pür sînem
Bir erġavân-ı ter ü tâzedür bahâra çıkar

3. Nigâh-ı ‘ışk-meniş-i bâz-ı ġamze der-bâzû
Fezâ-yı ‘ışkda murġ-ı dili şikâra çıkar

Hemîşe keştî-i dil bahr-i ġamda geşt itmez
Hevâ-yı vuslat-ı yâr ile bir kenâra çıkar

Nazar kılınsa zarâfetle şi‘r-i VAHYÎye
Netîce-i suhanı vasf-ı hüsn-i yâre çıkar

45.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Sâde-levhân ol hat-ı nev kim ‘izâra yazdılar
Nazm-ı târîh-i Hüseyni sanki nâra yazdılar

Tarf-ı la‘l-i dil-rubâda hatt-ı müşgin sanmaŋuz
Vasf-ı Cemdür kim şarâb-ı hoş-güvâra yazdılar

3. Cünbiş-i gîsûsı îhâm itdi fikr-i vaslın âh
Âyet-i mihr ü vefâyı püşt-i mâra yazdılar

Nâ-ümîdî-i visâl-i dil-beri üftâdegan
Âteş-i seyyâl-i eşk-i intizâra yazdılar

VAHYÎyâ insâf idüp bu şi'rüŋi erbâb-ı dil
Safha-i berrâk-ı çeşm-i i'tibâra yazdılar

46.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Göŋülde bûs-ı rûy-ı yâr ile 'ışk u cünûn artar
Ne hâletdür devâ itdükçe bu derd-i derûn artar

O meh-rû nâz ile oldukda şem'-i bezm-i mey-nûşan
Ruh u la'linde âb u tâb çeşminde füsûn artar

3. Hurûş-ı eşk-ile noksan-pezîr olur kıyâs itme
Hemîşe âteş-i 'ışk-ı dil-i zâr u zebûn artar

Hayâl-i la'li 'ışk-efzâ olur dilde karâr itse
Hum içre dursa çün keyf-i şarâb-ı la'l-gûn artar

Eger meşrûta-dih 'add olsa VAHYÎ ser-te-ser 'âlem
Yine erbâb-ı 'ışka zulm-i baht-ı vâj-gûn artar

47.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Ne dem cevr ü cefâ-yı dil-rubâ-yı şîvekâr artar
Kudûm-i şeng-i va'd-i vasla dilde intizâr artar

Hat-ı mevhûm bâzâr-ı leb-i la'lüŋ kesâd itmez
Bahâr irse harîdâr-ı şarâb-ı hoş-güvâr artar

3. Fetîl-i zahm cism-i şerhadârumda münâsibdür
Çırâġân itseler elbette zevk-i lâlezâr artar

Ne ġam kâlâ-yı vasl-ı dil-rubâ efzun-bahâ olsa
Dem-â-dem çünki nakd-i genc-i çeşm-i eşk-bâr artar

Görelden VAHYÎyâ ruhsâr-ı gîsû-perver-i yâri
Fiġân u âh u vâh u nâlemüz leyl ü nehâr artar

48.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Dil oldı mest-i bâde-i pür-cûş-ı lutf-ı yâr
Hayrân-ı nâz-ı ġamze vü medhûş-ı lutf-ı yâr

Câm-ı şarâb-ı nâb görinsün mi çeşmine
Ol ʻâşıkuŋ ki ola kadeh-nûş-ı lutf-ı yâr

3. H^{v}âb-ı safâdan açmaya tâ haşr çeşmini
Râhatgeh ola aŋa ki âġûş-ı lutf-ı yâr

Ser-beste kalmaz idi göŋül müşkilât-ı ʻışk
Hışm u ʻitâb olmasa rû-pûş-ı lutf-ı yâr

Vahyî kelâmuŋ olsa n'ola sâġar-ı neşât
Dil oldı mest-i bâde-i pür-cûş-ı lutf-ı yâr

49.

Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Gerçi eyler bülbüli derd ile nâlân intizâr
İtdürür âhir güle çâk-i girîbân intizâr

İştiyâk-ı nâz ile ʻuşşâk olur âşüfte-hâl
Çekse ʻâşıkdan niyâza n'ola cânân intizâr

3. Sîneye gel zîver-i âġuş ol ey rûh-ı revan
Hâleye teklîf ider mi mâh-ı tâbân intizâr

Olmasa dâʻî bihişt-i vuslata ġamzeŋ eger
Dûzah olurdı baŋa hecrüŋle her ân intizâr

Cân u dil hasret-keş-i bûs-ı leb-i dildârdur
Câm-ı sahbâya çeker elbette rindân intizâr

6. Oldı sâkî-i şarâb-ı ye's bezm-i h^{v}âhişe
Mest-i nâzum haşre dek bulmaz mı pâyân intizâr

Vahyî-i âvâreŋi kıl nâ'il-i zevk-i visâl
Câna te'sîr eyledi ey şâh-ı hûbân intizâr

50.

Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün
Muzâriʻ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Çeşmüŋ ki mest ü âfet-i devrân olup gider
Esrâr-ı ʻışk dehre nümâyân olup gider

Bir nazra-i vefâ-menişüŋle ʻimâret it
Dil şehri seyl-i eşk-ile vîrân olup gider

3. Var-ısa ʻazm-i bâġ ider ol şeh-levend-i nâz
ʻUşşâk-ı zâr hâk-ile yeksân olup gider

Olsun yine şehâdete âmâde bî-dilan
Ol tıfl-ı pâk dil-ber-i fettân olup gider

VAHYÎ-i zâr fikr-i ruh-ı al-i yâr ile
Bâġ-ı suhanda bülbül-i nâlân olup gider

51.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Cânan şu dem ki 'âşıka bir tâze nâz ider
Miskîn o şevk-ile nice mümtâza nâz ider

Andan ta'allüm eyler iken nâz u şîveyi
Bir vakt olur ki ġamze-i ġammâza nâz ider

3. Nâz eyleyeydi ol yüzi gülden niyâz-ı nâz
Nâz ile dirdi dil-ber olan nâza nâz ider

Sînemde zahm-ı tîġ-ı cefâŋ ey tabîb-i can
Bih-bûd-ı lutf u merhem-i i'zâza nâz ider

Savt-ı hazîn-i âhum irişdi çü gûşuŋa
Olsa 'aceb mi naġme-i şeh-nâza nâz ider

6. VAHYÎ ġam-ı firâk ile germ-ülfet olalı
Va'd-i visâl-i hecr-i ber-endâza nâz ider

Sûretde sehldür bu ġazel lîk her tab'
Mazmûn-ı dil-pesendini ibrâza nâz ider

52.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Bezm-i ġamda baht ile dil hep belâ söyleşdiler
Fenn-i derd-i 'ışkı iki mübtelâ söyleşdiler

Zahm-ı hûn-âlûdelerle çeşm-i eşk-efşânlar
Meclis-i fürkatde vâfir mâ-cerâ söyleşdiler

3. Gird-i ferş-i dilde cem' olup etıbbâ-yı hayâl
Hastegî-i derd-i hicrâna devâ söyleşdiler

Tîre olmış çeşm-i lutf-ı yâr gerd-i hışm ile
Cem' olup 'uşşâk aŋa kuhl-i cilâ söyleşdiler

Gamze vü çeşmin suhan-perdâz gördüm var-ısa
Güftehâ-yı VAHYÎ-i şîrîn-edâ söyleşdiler

53.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Sürhî-i bûse kim ruh-ı hûbâna dizdiler
Gûyâ kenâr-ı Kevsere peymâne dizdiler

Bârân idince tîrini müjganlaruŋ şehâ
San‘atla cümlesin hedef-i câna dizdiler

3. ‘Uşşâk fikr-i zülfüŋ idüp dâm-ı murġ-ı sabr
Cânâ hayâl-i hâlüŋ aŋa dâne dizdiler

Gamzeŋ yanında dîdelerüŋ seyr iden didi
Cây-ı ‘itâba bir iki mestâne dizdiler

VAHYÎ ümîd-i vuslatı terk it ki hûblar
Yâkût-ı va‘di rişte-i nisyâna dizdiler

54.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . - -

Nigâh ider mi güle ‘ârız-ı nigârı görenler
Bakar mı sünbüle şeb-bûy-ı zülf-i yâri görenler

Görince hattını bûs eylerüz ‘izâr-ı latîfin
Tahammül eyleyemez ‘işrete bahârı görenler

3. Nice nezâre ider ġayrı dil-rubâya cihanda
O şâhid-i semen-endâm u gül-‘izârı görenler

Fiġân-ı bülbül-i gülzâra gûşdâr olur mı
Bez[i]mde sûziş-i pervâne-i nizârı görenler

İder mi bir dahı VAHYÎ şarâb-ı bî-ġışa raġbet
Cihanda keyf-i mey-i vasl-ı hoş-güvârı görenler

55.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Eyleyüp ruhsâre-i dil-berde yer zerrînler
Oldı reşk-endâz-ı kalb-i verd-i ter zerrînler

Şermsâr-ı ‘ârız-ı gül-reng-i dil-berdür meger
Anuŋ-içün gülsitanda baş eger zerrînler

3. Bâd-ı nerm ile hırâm-ı nâzük eyler sanma kim
Şevk ile evrâd okur vakt-i seher zerrînler

Seyr idüp la‘lin kadeh sanmaŋ miyân-ı bergde
Hasretüŋle nûş ider hûn-ı ciger zerrînler

Bûs-ı dâmânuŋ recâsıyla olurdı hâk-i pâ
VAHYÎyâ bu nazmuŋı fehm itse ger zerrînler

56.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Tal'at-ı dil-bere gülzâr-ı temennâ dirler
Dîde-i mestine mir'ât-ı tesellâ dirler

Mürde-diller dem-i ihyâ-kün-i dildârı görüp
Derd-i 'ışk ehline gel işte Mesîhâ dirler

3. Zâhidâ 'ışkda ta'n itme baŋa kim o mehe
Şâhid-i hûb-likâ şûh-ı dil-ârâ dirler

Nigeh-i merhamet it nâz u teġâfül tâ key
Olma maġrûr kemâle buŋa dünyâ dirler

Gûş-ı insâf ile gûş eyleyen erbâb-ı suhan
Vahyîyâ nazmuŋa gencîne-i ma'nâ dirler

57.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Görüp çeşmüŋ hurûş itsem şehâ mestânedür dirler
Ruhuŋ yâd eyleyüp âh eylesem dîvânedür dirler

Leb ü dendânı fikriyle o şûhuŋ girye-pâş olsam
Görenler katre-i gevher yahud dür-dânedür dirler

3. Göŋül âh-ı bülendüŋ çarhı ber-bâd itse de hûban
Ne lutf-ı himmet eylerler ne bu ġavġâ nedür dirler

O hâl-i 'anberîni seyr idenler çîn-i zülfüŋde
Şikâr içün dil-i 'uşşâkı dâm u dânedür dirler

Niçe demdür ki Vahyî âşnâ-yı bezm-i vuslatdur
Velî aġyâr-ı bed-kirdâr anı bî-gânedür dirler

58.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

'Işkuŋ ki tef ü tâbına âzer hased eyler
Me'nûsı olan kalbe semender hased eyler

Bir âfet-i cerrâh firâkıyla figâram
Kim merhem-i bih-bûdına nişter hased eyler

3. Sîneŋ olalı zîver-i mecmû'a-i hâtır
Endîşeme mir'ât-ı Sikender hased eyler

Bûs itmede ruhsâruŋı güstâhem o mikdâr
Kim cür'etüme zülf-i mu'anber hased eyler

Gamzeŋ idicek murġ-ı dilüŋ saydına raġbet
Pervâzına şeh-bâz-ı sebük-per hased eyler

6. Dil yârî-i hicrân ile buldı o huzûrı
Kim pister ü bâlînine hancer hased eyler

Bir mertebedür hasret ile sûz-ı niyâzum
Te'sîrine tâ ġamze-i dil-ber hased eyler

Bir lezzet-i güftâr var ol ġonçe-dehende
Tu'm-ı suhan-ı telhine sükker hased eyler

9. VAHYÎ gibi bir nâdire-perdâz-ı zamânem
Eş'âruma her şûh-ı suhanver hased eyler

59.

Müzeyyel Bâ-Sitâyiş-i 'Îd

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Geldi ol gün ki dem-i 'ayşına can reşk eyler
Belki âsâyiş-i gülzâr-ı cinan reşk eyler

Halka bir 'îd-i safâ rûz u şeb oldı ihsan
Ki pesin 'işretine pîr ü cüvan reşk eyler

3. Merhabâ 'îd-i neşât-âver-i ġam-fersâ kim
Gamına lezzet-i dîdâr-ı bütan reşk eyler

Habbe-zâ 'îd-i ferah-perver-i hâtır-pîrâ
Hüzn-i şîvengehine sûr-ı zaman reşk eyler

Seyr idüp şîve-i reftârın o sîm-endâmuŋ
Serv ü şimşâd degül âb-ı revan reşk eyler

6. Hat u zülfiyle ruh u cebhesine cânânuŋ
Meh ü hurşîd-i felek rûz u şeban reşk eyler

VAHYÎ bu şi'r-i ter-i nâdire-ta'bîri görüp
Ancak erbâb-ı suhan sanma cihan reşk eyler

60.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Şeker-hand-i nigâra lü'lü-yi meknûn reşk eyler
O la'l-i can-fezâya bâde-i gül-gûn reşk eyler

Gül-i ruhsâr-ı dil-ber hasretinde çeşm-i tûfan-pâş
O kanzîl meste döndi kim dil-i pür-hûn reşk eyler

3. Göŋül çâk olur ise tîġ-ı hışm-ı çeşm-i mestüŋden
Yine her çâkine biŋ hâtır-ı memnûn reşk eyler

Nice minnet-hor-ı meşşâta olsun ol perî-rû kim
Cemâl-i pâkine mecmû‘a-i efsûn reşk eyler

Kelâmuŋ nâsih-i eş‘âr-ı hoş-gûyândur VAHYÎ
Edâ-yı sâdeŋe sad nükte vü mazmûn reşk eyler

61.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Göŋül kim pîçiş-i zülf-i nigâra iltifât eyler
Çü tıfl-ı nâ-resîde nakş-ı mâra iltifât eyler

Dirîġ itmez vefâsın bu dil-i âvâreden ġamzeŋ
Ki elbet çeşm-i sayyâdı şikâra iltifât eyler

3. Temâşâ-yı kad-i dil-cûy-ı cânân eyleyen âdem
Nice gülşendeki serv ü çenâra iltifât eyler

Yeter ey bülbül-i zâr-ı dil-i şeydâ fiġân itdüŋ
O gül-ruhsâr sanma âh u zâra iltifât eyler

Recâ-yı câm-ı la‘lin terk idüp meclisde cânânuŋ
Niçe VAHYÎ şarâb-ı hoş-güvâra iltifât eyler

62.

Müfte'ilün Mefâ'ilün Müfte'ilün Mefâ'ilün
Recez - . . - / . - . - / - . . - / . - . -

Gûşe-i hatt-ı tâze kim zülf-i siyâha yüz sürer
Sanki sehâb-pâredür hâle-i mâha yüz sürer

Reşk o ‘ışk-bâza kim dîde-i dür-nisâr ile
Pây-ı visâl-i dil-ber-i ‘işve-nigâha yüz sürer

3. Lezzet-i bûse-h^{v}âhî-i kefş-i ümîd-i yâr ile
Rûz u şebân mihr ü meh dâmen-i râha yüz sürer

Âh o vakt olur mı kim rahm idüp ol vefâ-meniş
Çihre-i zerd-i ‘âşık-ı ‘ışk-nigâha yüz sürer

Nâtıka-ı suhanveran böyle zemîn-i tengde
Dergeh-i tab‘-ı VAHYÎ-i nâdire-h^{v}âha yüz sürer

63.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

O dil ki bûs-ı ruh-ı al ü la‘l-i nâb ister
O mestdür ki şarâb üstine şarâb ister

Recâ-yı vasl ile olma sakın nigeh-güstâh
O şûh çeşm-i temennâ-yı vakf-ı h^{v}âb ister

3. Cihanda nûş-ı mey-i vuslat-ı nigâra dilâ
Emel piyâle vü laht-ı ciger kebâb ister

Garîb cilvesi var rûy-ı yârda anuŋ
Meger ki ġamze-i bed-mestden ʻitâb ister

Dehân-ı dil-bere şâyeste nazm-ı VAHYÎdür
O pâk-rû sadefe lü'lü-yi hoş-âb ister

64.

Feʻûlün Feʻûlün Feʻûlün Feʻûlün
Mütekârib . - - / . - - / . - - / . - -

Göŋül şemʻ-i bezm-i nigâr olmak ister
Bu ten kûy-ı yâre ġubâr olmak ister

Meger kasdı yârüŋ helâk eylemekdür
Vefâ gösterür der-kenâr olmak ister

3. Göŋül bûs-ı ruhsâr-ı dil-berde sabr it
O gül hâsıl olmaz bahâr olmak ister

Açılmaz bu dil yâre-i zahm gibi
Arada mey-i hoş-güvâr olmak ister

Güzel semtdür VAHYÎ bu nev-zemînüŋ
Buŋa hak budur iʻtibâr olmak ister

65.

Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Göŋül ne keyf ne sahbâ-yı hoş-güvâr ister
Nezâre-bâzî-i laʻl-i şeker-şiʻâr ister

Safâ-yı hâk-rehî-i nigâra nâ'il olan
Ne ʻizzet ü ne vakâr u ne iʻtibâr ister

3. Metâʻ-ı vuslatı erzan-bahâ kıyâs itmeŋ
Dil-i figâr ile bu çeşm-i dür-nisâr ister

Hatı irişmedin olmaz ʻatâ-yı bûs-ı ʻizâr
Belî safâ-yı güle mevsim-i bahâr ister

Firâk-ı yâr ile peyġûledâr-ı hasretdür
Bu demde VAHYÎ-i nâ-kâm ġam-güsâr ister

66.

Mefʻûlü Mefâʻîlün Mefʻûlü Mefâʻîlün
Hezec - - . / . - - - / - - . / . - - -

Endîşe-i fürkatde dimem ki keder göster
Tîġ-ı ġamına ey dil sâmânı siper göster

Tîr-i müjesi yârüŋ dir hancer-i hun-h^{v}âra
Meydân-ı mahabbetde çık sen de hüner göster

3. Mecmû‘a-i ‘ışkuŋda gördük varak-ı hecrüŋ
Lutf eyleyüp ‘uşşâka evrâk-ı dîger göster

Tûtî-i ferih ey dil dem-beste-i mihnetdür
Fikr-i leb-i dil-berle geh aŋa şeker göster

Bezm-i dil-i nâ-şâda teşrîf murâd itmiş
Sâkî ġam-ı cânâna ta‘zîm ile yer göster

6. Nakş eyler ise şeng-i tîr-i müjesin Mânî
Hûn-ı dil-i zârumla rûyında füger göster

Yok yerlere ey Vahyî tafsîl-i kelâm itme
Evsâf-ı dehânında bir dürc-i güher göster

67.

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Bu ne hâl ü ne zülf-i zîbâdur
Bu ne çîne ne dâm-ı belâdur

Bu ne ruhsâr-ı bî-nikâb olur
Bu ne gencîne-i hüveydâdur

3. Bu ne la‘lin leb ü ne mâye-i şevk
Bu ne câm-ı mey-i musaffâdur

Bu ne dil-cûy-ı ‘ârız-ı rengin
Bu ne hoş-bûy-ı verd-i ra‘nâdur

Bu ne nâzük hicâb-ı sürhî-dih
Bu ne meşşâta-i füger-sâdur

6. Bu ne hüsn-i safâ-füzûd olur
Bu ne sultân-ı lutf-fermâdur

Bu ne fikr-i visâldür ey dil
Bu ne feth olmaduk mu‘ammâdur

Bu ne kâkül ne kâmet-i dil-keş
Bu ne sünbül ne serv-i a‘lâdur

9. Bu ne nev-güfte şi‘r olur Vahyî
Bu ne mu‘ciz-tırâz-ı ma‘nâdur

68.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Hayâl-i tal'atı kim bu dil-i harâbdadur
O âftâb-ı cihan-tâbdur ki âbdadur

Tebessüm-i ruh-ı hûy-kerdesin temâşâ kıl
Şu tâze güldür o kim şîşe-i gül-âbdadur

3. Meger ki baht-ı siyeh meyl-i zülf-i yâr itdi
Anuŋ'çün ol dahı her lahza pîç ü tâbdadur

Kerem ger[i]m-nigeh-i mest-i nâz-ı yârdadur
Ne câmda vü ne sâkî vü ne şarâbdadur

'Aceb mi sâf-kelâm olsa Vahyî-i gûyâ
Hemîşe fikr-i ruh-ı al ü la'l-i nâbdadur

69.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Düşde görmek yâri çün-kim devlet-i nâ-yâbdur
Dîde-i 'uşşâk me'yûs-ı hayâl-i h^{v}âbdur

Zâhidâ meyl-i dil-ârâda bize ta'n itme kim
Gamzesi 'ismet-rubâ-yı kalb-i şeyh ü şâbdur

3. Gülşen-i çeşmümde cânâ her fetîl-i zahm-ı 'ışk
Havz-ı ġamda gûyiyâ fevvâre-i hûn-âbdur

Rûyuŋa nezzâre itsem la'lüŋi bûs eylesem
'İşretüm reşk-efken-i sad 'işret-i meh-tâbdur

Vahyîyâ ser-sübha-i lü'lüyi nazm-ı pâk kıl
Vasf-ı la'l-i yâri zîrâ gevher-i hoş-âbdur

70.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Zülf-i dil-ber silk-i dürr-i şevk-i ġam-fersûddur
La'li dürc-i gevher-i mânend-i nâ-mevcûddur

Cüst-cû itmekdedür iklîm-i ye'si kalb-i zâr
Var-ısa ümmîd-i zevk-i vuslatuŋ nâ-bûddur

3. Ey tabîb-i dil devâ-perdâz-ı derd-i fürkat ol
Yohsa zahm-ı tîġ-ı çeşmüŋ kâbil-i bih-bûddur

Gamze vaz'-ı renciş-âmîzin nümâyân ideli
Bezm-i derd ü ġamdan ümmîd-i vefâ merdûddur

VAHYÎyâ vasf-ı ruh-ı hûy-kerdesin resm ideli
Kilk-i dür-efşân-ı endîşeŋ gül-âb-âlûddur

71.

Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Gül midür tal'atında rûy mıdur
Zülfi sünbül midür ya mûy mıdur

Fark ider mi şehâ olan nâzır
Sahn-ı gülşen midür ya kûy mıdur

3. Fikr-i zülfüŋde bâ'is-i mestî
Fart-ı hasret midür ya bûy mıdur

Gamzeŋüŋ itdigi cefâlar hep
Çeşm-i ta'lîmi mi ya hûy mıdur

Dikkat ister ki fehm ola VAHYÎ
Gül midür tal'atında rûy mıdur

72.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Dil-i şikeste-i 'uşşâk nâza 'âşıkdur
O dil-nevâzumuz ammâ niyâza 'âşıkdur

Göŋül nigâh-ı ġazabnâk-i yâre meyl itmiş
Bu ne kebûter olur şâh-bâza 'âşıkdur

3. 'İzâr-ı şâhid-i bâzâr 'âşık-ı ġâze
O fitne-'ârıza ammâ ki ġâze 'âşıkdur

Çü mihr ü mehle felek tâze dâġlar yakmış
Meger ki mihr-i ruh-ı yâre tâze 'âşıkdur

Zemîn-i tâze vü nazm-ı latîf ü şi'r-i belîġ
Zebân-ı VAHYÎ-i mu'ciz-tırâza 'âşıkdur

73.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Mey-i la'l-i visâl-i dil-beri nûş itdigüm yokdur
Velî hâtırdan ümmîdin ferâmûş itdigüm yokdur

Göŋül me'nûs-ı vasl-ı dil-rubâ her lahza ammâ ben
Miyân-ı şâhid-i va'din der-âġûş itdigüm yokdur

3. Ne dest-i sâkî-i gül-ruh ne la'l-i yâr bûs itdüm
Şarâbâsâ anuŋ'çün bezmde cûş itdigüm yokdur

Olaldan sâkin-i mey-hâne-i endîşe-i vuslat
Riyâ-yı zâhid-i seccâde ber-dûş itdigüm yokdur

Sunarken câm-ı pür-sahbâ-yı ‘ışk-ı yâri her demde
Yine VAHYÎ dil-i şeydâyı medhûş itdigüm yokdur

74.

Mef‘ûlü Mefâ‘ilün Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - . - / . - -

Gamzeŋ gibi bî-amân yokdur
Hüsnüŋ gibi mihrbân yokdur

Murġ-ı dile gülşen-i hevesde
Zülfüŋ gibi âşyân yokdur

3. Sahrâ-yı tahayyül-i ferahda
Rûyuŋ gibi gülsitân yokdur

Seyyâh-ı mahabbete cihanda
Hecrüŋ gibi mîzbân yokdur

Sen nokta-dehen nigârı vasfa
VAHYÎ gibi nüktedân yokdur

75.

Müzeyyel Bâ-Sitâyiş-i Hazret-i Şeyh Nazmî Efendi Kaddese Sırrahu ve Rahimehu ’llâh

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Hayâl-i la‘l-i vasluŋ kim şarâb-ı sâġar-ı candur
Aŋa sâkî nigâh-ı lutf-ı fikr-i çeşm-i cânandur

Reg-i ümmîd nişter-hûrde-i fassâd-ı ye’s oldı
N’ola hun-pâş-ı hicrân olsa hükm-i nabz-ı hırmandur

3. Şu‘â‘-i mihr ü mâhı şem‘-i huddâm eylemez ol kim
Sipihr-i hâtırında hasret-i rûyuŋ dırahşandur

Leb-i nazra-i dü-nîm erre-i çîn-i cebîn olsun
Ki dil hayrân o gül-çîn-i ‘izâr-ı vasl-ı hûbandur

N’ola ser-şâre-nûş-ı ârzû-yı vasl-ı yâr olsam
Tabîb-i lutfı merhem-sâz-ı zahm-ı bîm-i hicrandur

6. Fem-i nezzâre siyr-âb-ı temâşâ-yı cemâl olmaz
Ziyâ-yı rûy-ı vuslat hîredâr-ı çeşm-i im‘andur

Ruh-ı endîşe vakf-ı nâhun-ı ġayretdür andan kim
Miyân-ı fikri zîb-i âġuş-ı aġyâr-ı nâ-dandur

O bezm-i ‘işve kim sâkîsi çeşmüŋ câmı ġamzeŋdür
Kemîne şevki merg-i şâdî-i baht-ı ġarîbandur

9. ‘Aceb mi nazm-ı üstâda olursam pey-rev ey Vahyî
Kelâmum gevher-i mu‘ciz-bahâ-yı sûk-ı ‘irfandur

Cenâb-ı kutb-ı ‘âlem hazret-i Nazmî Efendi kim
Fezâ-yı rahş-ı vasfı mâ-verâ-yı ‘arş-ı imkândur

O hurşîd-i fezâ’il-pertev-i evc-i kemâlâtuŋ
Gubâr-ı dergehi kuhlü ’l-cilâ-yı mihr-i rahşandur

12. O ‘ankâ-yı kerâmet-bâl-i kûh-ı fazl u takvâ kim
Nisâb-ı ‘akl şânın der-girih çâk-i girîbandur

Hudâ kalb-i şerîfin mehbit-ı envâr-ı feyz itmiş
Anuŋ’çün nutk-ı pâki reşk-sâz-ı âb-ı hayvandur

Vücûdıyla İlâhî kalb-i dehri şâd-kâm eyle
Dil-i ‘uşşâkda tâ kim hayâl-i vasl pinhandur

76.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Hakkâ ki gülsitân-ı letâfet hisârdur
Ârâmgâh-ı ehl-i zarâfet hisârdur

Kevser-lebân [u] hûr-‘izârânını görüp
Âdem sanur ki revza-i cennet hisârdur

3. Dil-haste-i belâ-keşe vir ey tabîb can
Gül-nâr-ı bûs-ı la‘lüŋe ruhsat hisârdur

‘Uşşâkveş nevâlar idüp n’ola ‘andelîb
Gösterse her makâmda san‘at hisârdur

Maġlûb-ı ‘ışka ceyş-i elemden halâs içün
Cây-ı gürîz ü şehr-i selâmet hisârdur

6. Gördükde sâġar-ı leb-i hûbânın aŋladum
Nâdî-i zevk ü menzil-i ‘işret hisârdur

Vahyî koyup safâ-yı temâşâyı eyleme
İnşâ vü şi‘r-i tâzeye raġbet hisârdur

77.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Vir cânı ‘ışk-ı dil-bere dil-dâdelik budur
Düş sâye gibi pâyına üftâdelik budur

Cismüŋ zebân-ı ʻarz-ı niyâzıyla ser-te-ser
Teşrîf-i şeng ü nâzına âmâdelik budur

3. Gâhî nigâh-ı hışm-ı nigârı tahayyül it
Kayd-ı ümîd-i vasldan âzâdelik budur

Her zahm-ı sîne bir gül-i sad-berg iken o şûh
Cevr ile imtihân ideyor sâdelik budur

VAHYÎ şehîd-i hancer-i hun-h^{v}âr-ı ye's olup
Vir cânı ʻışk-ı dil-bere dil-dâdelik budur

78.

Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Dil ki hatt-ı nigâr ile açılur
Bülbülâsâ bahâr ile açılur

Tabʻ-ı zahm-ı derûnı ʻuşşâkuŋ
Deşne-i rîş-bâr ile açılur

3. Dîde-i mest-i h^{v}âb-ı baht-ı siyâh
Nigeh-i lutf-ı yâr ile açılur

Açılursa bu pîç ü tâbı dilüŋ
Yine ol gül-ʻizâr ile açılur

VAHYÎ bûs-ı lebiyle defʻ-i ġam it
Dil mey-i hoş-güvâr ile açılur

79.

Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün
Muzâriʻ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Hâlüŋ şikenc-i turrede çün-kim bedîd olur
Sayyâd-ı âhuvân-ı Hotan dâm-çîd olur

Gûşuŋ gül-i sefîd femüŋ ġonçedür didüm
Havfum budur ki bâʻis-i güft ü şenîd olur

3. Yârî-i sûz-ı fürkat ile eylesem niyâz
Her harfi kufl-ı vasla hezâran kilîd olur

Vakf-ı humâr-ı ye's iken erbâb-ı dil yine
Âdem görince ġamzeŋi mest-i ümîd olur

Gûş eyleyüp bu nazm-ı belâġat-nizâmını
Bildüm zebân-ı tâzede VAHYÎ ferîd olur

80.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Zülfüŋ nikâb olınca 'izâruŋ şerîf olur
Bir mihrdür küsûf ile dahı latîf olur

Nazm eylesem göŋülde hayâl-i murâdumı
Ye's-i tasavvur-ı dem-i vuslat redîf olur

3. Mahsûd-ı za'f-ı hâme vü maġbût-ı nâl olur
Ebrûlaruŋ hayâl ile ol kim nahîf olur

Mir'ât-ı kalbe düşse eger sûret-i vefâ
Endîşe-i cemâl cefâda za'îf olur

VAHYÎ bu tab'-ı pâk ile 'âlemde var mıdur
Meydân-ı nazm-ı tâzede saŋa harîf olur

81.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Ol ki âhı bülbül-i gûyâ ile yek-reng olur
'Ârız-ı yâri gül-i zîbâ ile yek-reng olur

Mâh câma nûr-bahş-ı pertev olsa bezmde
Ruhları mihr-i cihân-ârâ ile yek-reng olur

3. Künc-i mihnetde humâr-ı hecr ile kan aġlayup
Dîdesi 'âşıklaruŋ sahbâ ile yek-reng olur

Çün letâfetden nigâhum gösterür anda nişan
Tal'at-ı cânan meh-i ġarrâ ile yek-reng olur

Böyle kalursa eger cevr ü cefâ-yı dil-rubâ
Dûd-ı âhumdan cihan deryâ ile yek-reng olur

6. Sîne-i 'uşşâka gülzâr-ı belâ dirsem n'ola
Tâze zahmı ġonçe-i ra'nâ ile yek-reng olur

Leblerüŋ vasf eylese VAHYÎ-i dil-teşneŋ şehâ
Nazm-ı pâki râh-ı rûh-efzâ ile yek-reng olur

82.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Şu dem ki kâkülüŋüŋ şâne pîç ü tâbın alur
Hezâr 'âşıkuŋ âh-ı dil-i harâbın alur

Göŋül hayâl-i hayâ mânî'-i visâl olmaz
Şarâb-ı vuslat-ı yâr âdemüŋ hicâbın alur

3. Nigeh ki vehm-i hat-ı nev-demîdeŋi ide dûr
Cemâl-i şâhid-i maksûdumuŋ nikâbın alur

Dem-i nezârede çeşmümde eşk zann itme
Nezâket ile gül-i rûyuŋuŋ gül-âbın alur

Nikât-ı ġamze-i dildârı fehme tâlib olan
Zebân-ı VAHYÎ-i âvâreden cevâbın alur

83.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Cism-i pür-zahmın o kim gülzâra beŋzetdüm sanur
Dûzahı me'vâ-yı pür-ezhâra beŋzetdüm sanur

Gülşeni fahr ile geşt eyler tezerv-i hoş-hırâm
Var-ısa reftârını dildâra beŋzetdüm sanur

3. Gonçe-i bîdârî-i bahtum 'aceb nâ-bûddur
Kendini gûyâ dehân-ı yâre beŋzetdüm sanur

Hayf gülzâr-ı fenâda zâġ-ı zişt-endâmlar
Nâlesin savt-ı hezâr-ı zâra beŋzetdüm sanur

Gurre gördüm mâh-ı tâbânı bu şeb VAHYÎ meger
Hâlesin ol zülf-i 'anber-bâra beŋzetdüm sanur

84.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Zîr-i gîsûda ruhın dil-ber nihân itmekdedür
Bu ne mehdür dâ'imâ hasfın 'iyân itmekdedür

Ol perî idüp kabâsın gâh sürh u gâh sebz
Nahl-i kaddin reşk-i serv ü erġavân itmekdedür

3. Tîġ-ı hışm-ı deşne-i hun-h^{v}âr-ı ġamzeyle müdâm
Yâr 'uşşâk-ı figârın imtihân itmekdedür

Hasret-i verd-i ruhuŋla gülşen-i ümmîdde
'Andelîb-i dil hemîn âh u fiġân itmekdedür

Haste-i derd-i ümîd-i vasl olup VAHYÎ-i zâr
Nazm u nesr ile saŋa hâlin beyân itmekdedür

85.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

'Azm-i seyr itse o meh 'âşık-ı zârı biledür
Kankı gülşende ise ġonçe hezârı biledür

Bûs-ı ruhsârına der-pey emel-i siklet-i hat
Neş'e-i bâde ile renc-i humârı biledür

3. Zahm-ı cismüm var iken n'eyleyeyüm gülzârı
'Âşık-ı bû 'l-hevesüŋ bâġ u bahârı biledür

Reşk ol 'âşık [u] ma'şûk-ı dimâġa kim anuŋ
Dâ'imâ bezm-i hayâlinde nigârı biledür

Vahyî murġ-ı dilümüz zülfine bend olmışdur
Kanda 'azm itse o şeh-bâz şikârı biledür

86.
Müzeyyel Bâ-Sitâyiş-i Müftî Mahmûd Efendi-zâde 'Abdu 'r-rahîm Efendi
Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Dil mülki yâre 'arz olınan mâlikânedür
Evvel mezâdı bir nigeh-i mahremânedür

Encüm-şumâr-ı hecr iseŋ it girye tâ seher
Ol mâhı mihrbân iden âh-ı şebânedür

3. Müjgân u ebruvânı hayâlinde sînemüz
Tîr ü kemân-ı fitneye dâ'im nişânedür

Ruhsâr-ı hâldârda ol zülf-i pîç pîç
Murġ-ı dilüŋ şikârı içün dâm u dânedür

Biŋ 'aklı bir şikende esîr-i 'ikâl iden
Kâkül ki aŋa rişte-i enzâr şânedür

6. Ol mertebe revâcda bâzâr-ı lutf-ı yâr
Her harf-i va'd-i vuslatı bir nakd-i cânadur

Olsa bu nev-zemîni müsellem yerindedür
Gâhî zebân-ı tâzede Vahyî yegânedür

Dime nazîre olmadı asl ile hem-'inan
Ol 'âlimâne ise bu da şâ'irânedür

9. Erbâb-ı nazma 'arz-ı mahâret degül ġaraz
Mahdûm-ı hoş-hisâle ri'âye bahânedür

Necl-i sa'îd-i hazret-i müftî 'l-enâm kim
Zât-ı şerîfi mefhar-i devr ü zamânedür

Her ġonçe-i kemâlini Hak gülsitân ide
Evzâ'-ı dil-pesendi anuŋ kâmilânedür

87.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

O şûh-ı 'işve-nümâ i'tinâya sâlihdür
Tamâm-ı medhe sezâ i'tinâya sâlihdür

Kadüŋ müşâhedesi lutf u kahrda hoşdur
Ki serv-i sayf u şitâ i'tinâya sâlihdür

3. Marîz-i 'ışkuŋa la'lüŋ sununca biŋ nâz it
Tabîbüm öyle devâ i'tinâya sâlihdür

Yeter yeter güzelüm bezl-i nakd-i cevr itdüŋ
Bu yolda cevr ü cefâ i'tinâya sâlihdür

'Aceb mi da'vî-i i'câz idersem ey VAHYÎ
Bu şi'r-i tâze-edâ i'tinâya sâlihdür

88.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

O servüŋ sâye-i lutfında dil bir âb-ı sâfîdür
Ki çeşm-i tab'-ı Kevser tîre olsa fikri şâfîdür

Yeter râz-ı nihânuŋ bezl-i aġyâr itdüŋ ey bülbül
Bu vaz'-ı nâ-pesendüŋ da'vî-i 'ışka münâfîdür

3. Ko zevk-i bâde seyr-i gülşen olsun kârı aġyâruŋ
Baŋa bûs-ı lebi nezzâre-i ruhsârı kâfîdür

Dururken câm-ı vuslat nûş-ı Kevser fikr ider zâhid
Bu meşreb meşreb-i erbâb-ı 'irfânuŋ hilâfîdür

Ne ġam VAHYÎ-i zârın vakf-ı âzâr itse ol meh-rû
Ki bir kerre nigâh-ı şefkat itse biŋ telâfîdür

89.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Şâh-ı hûbân-ı cihan la'l ü feminden bellidür
Kim Süleymânı zamânuŋ hâteminden bellidür

Kiştzâr-ı cismi bârân-âşnâ-yı eşk kıl
'Âşık-ı ġam-dîde çeşm-i pür-neminden bellidür

3. Hâk-i pâyı sâkî-i mey-hâne-i 'ışk olsa da
Zâhid-i hod-bîn rûy-ı der-heminden bellidür

Hüsn-i 'ışk-efzâ-yı rûyuŋ leblerüŋden fehm olur
Neş'e-bahşî-i bez[i]m câm-ı Ceminden bellidür

Tarz-ı müjgânından aŋlansun hücûm-ı ġamzesi
Ceng-cû kâfir hisâr-ı muhkeminden bellidür

6. Gonçenüŋ hâlin cefâ-yı hârdan idrâk kıl
Ey hezâr-ı zâr hem-dem hem-deminden bellidür

Vahyîyâ nakd-i sirişk-efşân-ı rûy-ı hasret ol
H^{v}âce-i bâzâr-ı mihnet dirheminden bellidür

90.

Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Sûzişümle sûziş-i pervâne cânâ bir midür
Talʻatuŋla pertev-i şemʻ-i şeb-ârâ bir midür

Bûs-ı laʻl-i al ü hâl olmaz ber-â-ber zevkde
Neş'e-i hab ile keyf-i câm-ı sahbâ bir midür

3. Derd-i ʻışka cevrden ġayri ʻilâc olmaz mı yâ
Ol tabîb-i tâze-verzişde müdâvâ bir midür

Nâle-i ʻuşşâka beŋzer mi nevâ-yı ʻandelîb
Hîç tahrîk-i gül ü rûy-ı dil-ârâ bir midür

Gâh pür-kînî gehî nâ-âşnâyî geh cefâ
Gamze-i bed-mestden cânâna şekvâ bir midür

6. ʻÂşıkan ʻarz-ı niyâz u meh-cebînan nâzda
Dehr-i dun bâzîçegâhında temâşâ bir midür

Her nigehde biŋ vefâ izhâr ider ʻuşşâkına
Vahyîyâ ol şûh-meşrebde tesellâ bir midür

91.

Gazel-i Nazîre-i Nazmî Efendi

Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün
Muzâriʻ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Geldi bahâr seyr-i çimenzâr vaktidür
Geşt ü güzâr-ı ʻâşık-ı bî-kâr vaktidür

ʻUşşâkuŋ oldı nâle-i nev-rûzı sûznâk
Bülbül sabâ-nevâyî-i gülzâr vaktidür

3. Hicrân ümîd-i vuslatı can-ber-leb eyledi
Cânâ tamâm-ı ruhsat-ı dîdâr vaktidür

Dil seyr-i bâġa cûyveş olsa n'ola revan
Kim pây-bûs-ı sâye-i dildâr vaktidür

Vahyî hayâl-i vasf-ı leb ü rûy-ı yâr ile
Seyr-i Hisâra çık gül ü gül-nâr vaktidür

92.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün

Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Dildâr-ı sihirkâra ruh-ı sâde gerekdür
Hem la'l-i şeker-hand-i meyâsâ da gerekdür

Hem ġonçe-i hun-rîz-i siyeh-mest-i teġâfül
Hem turre-i müşgîn-i semen-sâ da gerekdür

3. Hışm itme dil-i zâr-ı belâ-dîdeye çün kim
Sen dil-ber-i fettâna bir üftâde gerekdür

Ey sâkî-i endîşe getür sâġar-ı la'lin
Bezm-i ġam-ı hicrâna dahı bâde gerekdür

VAHYÎ dil-i zâr itdi çü da'vâ-yı mahabbet
Bir şâhid-i gül-pîrehen âmâde gerekdür

93.

Müzeyyel Bâ-Sitâyiş-i Es'ad-zâde Kâşif Efendi Rahmetu 'llâhi Ta'âlâ

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

O kim fikr-i ruhuŋla derd-ber-ser dâġ-ber-dildür
Aŋa reşk ile gerdûn-ı sitemger dâġ-ber-dildür

'İzâruŋ mihre teşbîh eylemiş güstâh teşbîhât
Anuŋ'çün çarh-ı çârum tâbe-mahşer dâġ-ber-dildür

3. N'ola neşküftegân-ı gülşen-i hüsn olsa âşüfteŋ
Lebüŋ şevkiyle ey gül ġonçe-i ter dâġ-ber-dildür

Olaldan zîver-i rû hâl-i müşgin-mû o fettâna
Hasedden micmer-i pür-dûd-ı 'anber dâġ-ber-dildür

Bu nazm-ı pâk bir mecmû'a-i efsûndur VAHYÎ
Ki her bir noktasından çeşm-i dil-ber dâġ-ber-dildür

6. 'Aceb mi KÂŞİF-i hoş-gûya tanzîr eylesem k'anuŋ
Kemîne nüktesinden her suhanver dâġ-ber-dildür

Yegâne fâzıl-ı 'âlem ki tab'-ı pür-ziyâsından
Degül mâh-ı münevver mihr-i enver dâġ-ber-dildür

Gül-i kadrin Hudâ hem-şâh-ı hurşîd eylesün tâ kim
O gülzâr-ı kemâle kîneverler dâġ-ber-dildür

94.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilâtün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . - -

O şûh 'âşık-ı ġam-h^{v}ârına cefâda degüldür
Niçün yine dil-i şûrîdemüz safâda degüldür

Ne fehm ider ġam-ı 'uşşâk-ı zârı zâhid-i hod-bin
Fezâ-yı fürkat-i dildâra pâ-nihâde degüldür

3. Vefâ recâ diyü çekme amân bend-i cefâya
Sakın sakın göŋül endîşe-i vefâda degüldür

Hayâl-i bûs-ı lebüŋdür miyân-ı bezm-i hevesde
Neşât-güster-i erbâb-ı 'ışk bâde degüldür

Kelâm-ı Vahyî-i hoş-gûya ġayri görme mu'âdil
Ki gevher ile hazef-pâre bir bahâda degüldür

95.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Kimüŋle âşnâsın mahrem-i 'ayş ü demüŋ kimdür
Kime nezzâre-pâş-ı 'işvesin dil-hurremüŋ kimdür

Kimüŋ âġuşın itdüŋ reşk-sâz-ı hâle ey meh-rû
Benüm gibi bu şeb encüm-şumâr-ı makdemüŋ kimdür

3. Kimüŋ bezmin gülistân-ı visâl itdüŋ cemâlüŋle
Zarâfetle yine gül-çîn-i ruhsâr u femüŋ kimdür

Tabîbüm zahmdâr-ı nişter-i hecrüŋ bütün 'âlem
'Aceb şâyeste-i vasluŋ sezâ-yı merhemüŋ kimdür

Cihan hayrân-ı ruhsâr u cebînüŋ mihr ü mâhâsâ
Perîşan-hâl-i fikr-i kâkül-i ham-der-hamuŋ kimdür

6. Kim oldı hânuman-sûz-ı tahammül nâr-ı 'ışkuŋla
Ser-â-ser çâk-i tîġ-ı sükkerin-zâġ-ı ġamuŋ kimdür

N'ola şâyân-ı tahsîn olsa eş'âr-ı dil-âvîzi
Suhanverlikde misli Vahyî-i mu'ciz-demüŋ kimdür

96.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

O şûh kim nigeh-i lutfı nâz-düşmendür
Zebân-ı 'âşık-ı zârı niyâz-düşmendür

Göŋül ki 'işret-i fikr-i leb-i nigârdadur
Kemâl-i şevk ile âh-ı dırâz-düşmendür

3. Şarâb-ı ye’s ile mest-i harâb olan ‘âşık
Recâ-yı vuslat u ifşâ-yı râz-düşmendür

Dem-i visâlde ta‘n-ı rakîb-i dîv degül
Nigâh-ı merhamet-i dil-nevâz düşmendür

Edîb-i hân-kah-ı ‘ışk-ı pâk olan VAHYÎ
Fiġân-ı nâle vü sûz u güdâz-düşmendür

97.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Sipâh-ı fitne sahrâ-yı hevesde zülf-i çînüŋdür
Velî ġâretger-i sabr ol hat-ı ser der-kemînüŋdür

Gül-i gülzâr-ı h^{v}âhiş fikr-i ruhsâr-ı latîfüŋdür
Hilâl-i evc-i hasret ebrû-yı hâtır-nişînüŋdür

3. Niçün ey ġamze-i hod-re’y çeşm-i yâre râm olduŋ
Meger semt-i füsûn-ı dil-rubâyîde mu‘înüŋdür

Göŋül şâhenşeh-i iklîm-i hırmân-ı visâl oldı
Bu himmet baŋa hep bu baht-ı vârûn-ı pesînüŋdür

Revâ makbûl-i erbâb-ı tabî‘at olsa ey VAHYÎ
Bu şi‘r-i tâze hakkâ kâr-ı tab‘-ı nâzenînüŋdür

98.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Derun ki âteş-i derd ü ġamuŋla micmerdür
Hayâl-i kâkül-i hoş-bûyuŋ anda ‘anberdür

Fetîl ü penbe kıyâs itme zahm-ı sînemde
Hümây-ı cânuma pervâze bir niçe perdür

3. Şeb-i firâkda târîk-i ye’s yok zîrâ
Göŋülde fikr-i ruhuŋ bir meh-i münevverdür

Femüŋle rûyuŋı endîşe eyleyenler dir
Bu dahı ġonçe-i neşküfte bu gül-i terdür

‘Aceb mi olsa safâ-bahş nutkuŋ ey VAHYÎ
Ki vasf-ı yâr ile âlûde vü muhammerdür

99.

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Dil-i ‘âşık niyâz-perverdür
Dil-rubâ ise nâz-perverdür

Murġ-ı dil saydın ideli mu‘tâd
Gamze-i şâh bâz-perverdür

3. Hasret-i kâmetüŋle her lahza
‘Âşık âh-ı dırâz-perverdür

Oldı pervâne şem‘-i rûyuŋa dil
Şimdi sûz u güdâz-perverdür

Vahyî-i zâr vasf-ı hüsnüŋ içün
Tab‘-ı mu‘ciz-tırâz-perverdür

100.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Dem-i şâdî zamân-ı vasl-ı dil-berden ‘ibâretdür
Safâ-yı câm-ı Cem bûs-ı leb-i terden ‘ibâretdür

Ne yüzden âşnâ-yı bezm-i vuslat meyl-i bâġ itsün
Gül ü sünbül ruh u zülf-i mu‘anberden ‘ibâretdür

3. Ba‘îd olmaz ecel havf itse gördükde miyânında
Kazâ-yı nâ-gehânî çün o hancerden ‘ibâretdür

‘Aceb mi küşte-i tîġ-ı nigâhuŋ mest-i şevk olsa
Cihanda merg-i şâdî böyle şeylerden ‘ibâretdür

Hele ser-çeşme-i feyz-i belâġat şimdi ‘âlemde
Zebân-ı Vahyî-i i‘câz-perverden ‘ibâretdür

101.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Âmed-şüd-i sipâh-ı ġamuŋ dil vefâ bilür
Bir hastedür tabîbi ne itse devâ bilür

Yok ‘arz-ı hâle ey dil-i şûrîde ihtiyâc
Elbet şehîd-i ‘ışkını ol pür-cefâ bilür

3. Kûy-ı belâ-nişîn olan ‘uşşâk-ı dil-figâr
Efkâr-ı vaslı çeşm-i dile tûtiyâ bilür

Mecrûh-ı deşne-i sitem-i ġamzeŋ ey perî
Ne hastegî bilür ne ümîd-i şifâ bilür

Dime göŋül visâl-i dil-ârâ muhâldür
Anı hezâr söz ile ‘arz-ı recâ bilür

6. Sahbâ-yı fikr-i bûs-ı lebüŋ mestidür göŋül
Cânâ belâ vü mihneti zevk ü safâ bilür

Fenn-i suhanda kâmil olur sanma herkesi
Etvâr-ı nazmı VAHYÎ-i mu'ciz-edâ bilür

102.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Zevk-i visâli fürkat-i yâri bilen bilür
Keyf-i şarâbı renc-i humârı bilen bilür

Mestî-i bî-humâr nedür bezm-i 'ışkda
Sahbâ-yı bûs-ı la'l-i nigârı bilen bilür

3. Rahm-âşnâyî-i nigeh-i nâz-perveri
Bezm-i visâl-i dil-bere varıbilen bilür

Bizden belâ-yı hecri su'âl eylemeŋ anı
Zevk ü safâyı bûs u kinârı bilen bilür

Tîġ-ı nigâh-ı nâzına 'âlem şehîddür
VAHYÎ o şûh-ı fitne-'izârı bilen bilür

103.

Müfte'ilün Fâ'ilün Müfte'ilün Fâ'ilün
Münserih - . . - / - . - / - . . - / - . -

Tâbiş-i sahbâ ile al ruhuŋ güllenür
Her 'arakı rûyuŋuŋ câm-ı dile müllenür

Der-hem olaldan beri zülfüŋ-ile tâze hat
Bâġda sünbülleri̇ŋ niçesi kâküllenür

3. Şol kadar âlûdedür hûn ile tîr-i müjeŋ
Dîde-i 'âşık-küşüŋ al karanfüllenür

Bâde-i vasf-ı lebüŋ câm-ı dehânumdadur
Sîne surâhî durur âh da kulkullenür

'Âşık-ı şûrîdenüŋ cân u dili VAHYÎyâ
Sûzda pervânedür nâlede bülbüllenür

104.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Sâfî 'arak ki 'ârız-ı cânâne gösterür
Câm-ı la'[a]lde lü'lü-yi şâhâne gösterür

Mir'ât-ı hüsn-i tal'at-ı dil-ber ġarîbdür
Vakt-i nigehde 'âkili dîvâne gösterür

3. Ruhsâr-ı yâr gâh hat u gâh zülf ile
Eşkâl-i hâleyi meh-i tâbâne gösterür

Hâl-i siyeh degül pes-i gîsûda câ-nişin
Murġ-ı dilüŋ şikârı içün dâne gösterür

Remz itdi bûs-ı la'lini şefkat-nigâh-ı dost
Bir meste döndi kim reh-i mey-hâne gösterür

6. Cevr-i nigâr olursa eger böyle bî-şumâr
Eşküm kemâl-i cûşişi 'ummâne gösterür

Ta'vîz-i 'ışk bâzû-yı dilde ne hâldür
Çeşm-i nigâra 'âşıkı bî-gâne gösterür

Gir râh-ı 'ışka şâl-ı tevekkül be-dûş olup
Gör ey dil-i sitem-zede Mevlâ ne gösterür

9. VAHYÎ bu tab'-ı pâk kalursa bu şevk-ile
Eş'âr-ı tâze-tarzını yârâna gösterür

105.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Hatt-ı rûyın görse şerminden ruhı nem gösterür
Gûyiyâ âyîne jeng ü verd şeb-nem gösterür

Hayf mir'ât-ı temennâ-yı dil-i âşüftegan
Peyker-i şeng-i safâyı dahı mâtem gösterür

3. Ol tabîb-i 'ışkdan dürc-i devâ itsem su'âl
Nâz u şîveyle tebessüm eyleyüp fem gösterür

Câm-ı la'l-i dil-rubâ tâ ol kadar berrâkdur
Kim hayâl-i sûret-i sad sâle-i Cem gösterür

VAHYÎyâ sahn-ı dilüm bir gül-bün-i hicrân iken
Sûretâ bir menzil-i hoş-cây u hurrem gösterür

106.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Nâme kim dil-ber-i pür-kîn selâmın getürür
'Andelîbe gül-i rengîn selâmın getürür

Rîşe-i rîşümi tahrîk idicek bâd-ı firâk
Her biri deşne-i müşgîn selâmın getürür

3. Fikr-i zülfüŋdür o seyyâh-ı cihan-peymâ kim
Tâ Hatâ vü Hotan ü Çîn selâmın getürür

Yeter olduŋ yeter ey bâz-ı kebûter-düşmen
Sanma kim 'âşık-ı miskîn selâmın getürür

VAHYÎ-i sâf-dilüŋ her suhanı vasfuŋda
Ehl-i ʿışka leb-i laʿlîn selâmın getürür

Harfü ’z-Zâ

107.

Mefâʿilün Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Cefâ-yı yâr dile lutf olur cefâ olmaz
Belâsı fürkat olur fürkati belâ olmaz

Cihanda âyîne-i kalb-i münkir-i ʿışkuŋ
Cilâsı kasvet olur kasveti cilâ olmaz

3. Görince verd-i ruh-ı pâkini hezâr-ı dilüŋ
Sadâsı lüknet olur lükneti sadâ olmaz

Ne hâldür bu ticâret-girân-ı şâdînüŋ
Gınâsı nekbet olur nekbeti ġınâ olmaz

Ne cây-ı ʿişret olur bu ki gülşen-i ʿışkuŋ
Safâsı mihnet olur mihneti safâ olmaz

6. Ne vâdî-i ġam olur kim zamân-ı hicrânuŋ
Ziyâsı zulmet olur zulmeti ziyâ olmaz

Nişeste der-reh-i kûy-ı nigâr-ı ʿuşşâkuŋ
Cüdâsı hasret olur hasreti cüdâ olmaz

Güzârgâh-ı dil-ârâda hâk olan cismüŋ
Hebâsı zahmet olur zahmeti hebâ olmaz

9. Bu bâz-gûne-reviş dehr-i pür-cefâda dilüŋ
Safâsı hayret olur hayreti safâ olmaz

ʿİzâr-ı mehveşüŋi kâkülüŋle zeyn itseŋ
Dücâsı nekhet olur nekheti dücâ olmaz

Şüd âmedin dir isem bezm-i yâre aġyâruŋ
Edâsı siklet olur sikleti edâ olmaz

12. Ne gûne ʿarz ide hâlin nigâra ʿâşık kim
Recâsı vuslat olur vuslatı recâ olmaz

Cemâl-i pâküŋe düşse hatâ ile zülfüŋ
Hatâsı zînet olur zîneti hatâ olmaz

Bu şiʿr-i tâzede mahbûb-ı nazmumuŋ VAHYÎ
Bahâsı hilʿat olur hilʿati bahâ olmaz

108.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Gamze-i yâr ki bir vech-ile ta'bîr olmaz
Dîde-i mestinüŋ evsâfı da tahrîr olmaz

Niçe dil-beste ider 'âşıkı dirdüm ammâ
N'eyleyem böyle zebân ile o takrîr olmaz

3. 'Âşıka nîm-nigehle nazar itmez ol şûh
Bu ne şeh-bâz olur mâ'il-i nahçîr olmaz

Şehr-i şâdî n'ola itse giderek mahv-i vücûd
Hem harâb olmada hem bir dahı ta'mîr olmaz

Dimiş erbâb-ı suhan gûş idicek bu ġazelüm
VAHYÎ-i nükteverüŋ nazmına tanzîr olmaz

109.

Gazel-i Müzeyyel

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Letâfetde 'izâruŋ verd-i ra'nâyı salındurmaz
O yüzden dil hezâr-ı nâle-peymâyı salındurmaz

Firâkuŋla sirişküm oldı bir 'ummân-ı tûfan-pâş
Ki kemter katresi cûşişde deryâyı salındurmaz

3. Ser-i bî-devlet-i 'uşşâkı itmez zîver-i fitrâk
O nahvet-pîşe kim Cemşîd ü Dârâyı salındurmaz

Niçün bîhûde çeksün rûzgâruŋ mihnetin ol kim
Yanınca serv-kâmet bir dil-ârâyı salındurmaz

Kelâm-ı dür-şi'âruŋ şeng-i istihsândur VAHYÎ
Velî ehl-i hased ol dürr-i yektâyı salındurmaz

6. O şâh-bâz-ı hümâ-pervâzdur ġamzeŋ ki bâl açsa
Ne şâhîn evc-i istiġnâda 'ankâyı salındurmaz

Bu reftâr-ı dil-âvîz ile ol kebg-i fezâ-yı hüsn
Tezerv-i hoş-hırâm-ı hâlet-efzâyı salındurmaz

Eger tûtî vü tâvus olsaŋ ey dil iltifât umma
Seni söyletmez ol dildâr-ı hercâyî salındurmaz

110.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey rûy-ı ali şu'legeh-i âftâb-ı nâz
V'ey târ-ı zülf-i pîç-be-pîçi sehâb-ı nâz

Rûyuŋda hatt-ı nev-res-i müşgin degüldür ol
Tahrîr olundı berg-i gül üzre kitâb-ı nâz

3. Ey meh verâ-yı ebrde gösterme vaz'-ı nâz
Ol mihr-i hüsn itmez olur irtikâb-ı nâz

Te'sîr-i baht-ı 'âşık-ı şûrîdedür meger
Hemvâre ülfet eyledi çeşmüŋle h^{v}âb-ı nâz

Bir vaz'-ı nâzenîn ile ol şûh eyledi
VAHYÎ-i zârı mest-i harâb-ı şarâb-ı nâz

111.

Fe'ûlün Fe'ûlün Fe'ûlün Fe'ûl
Mütekârib . - - / . - - / . - - / . -

O şûh 'âşık-ı dil-figâr istemez
Hüs[ü]n şâh-bâzı şikâr istemez

Hezâr-ı dilüm zârdur dâ'imâ
Gülistân u vakt-i bahâr istemez

3. Hayâl-i cefâ-yı dil-ârâ yeter
Göŋül zevk-i bûs u kinâr istemez

Ümîd-i visâlüŋle mestüz şehâ
Bize bâde-i hoş-güvâr istemez

Ruhı turresüz olsa da hûbdur
Ferah gencine VAHYÎ mâr istemez

112.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilâtün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . - -

Cihanda vuslat-ı dildâr intizârına degmez
Devâ-yı zevk ü safâ derd-i âh u zârına degmez

Yeter hezâr gül ü gülsitân vasfı ferâġ it
Ne deŋlü hûb ise de dil-berüŋ 'izârına degmez

3. Şarâb-ı la'lüŋe dil bezl-i nakd-i cân itsün[2]
Ki keyf-i bâde anuŋ mestî-i humârına degmez

---

[2] Vezin bozuk.

Hemân bîhüde feryâd ider hezâr-ı gülistan
Fiġân u zâr gülüŋ gûş-ı i'tizârına degmez

Ümîd-i zevk-i visâli çü VAHYÎ eyle ferâmûş
Cihanda vuslat-ı dildâr intizârına degmez

113.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilâtün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . - -

Dili esîr idüp ol şûh-ı dil-nevâz görinmez
Yatur kebûter-i dil per-şikeste bâz görinmez

Görince hâl-i dil-i zârı lîkin 'arz iderdüm
Felekde ol meh-i tâbân-ı evc-i nâz görinmez

3. Hezâr rîş-i derûnumda perveriş bulamazdı
Ger olmayaydı o dildâr-ı çâre-sâz görinmez

İderse nîm-nigâh ol perî görür anı herkes
Fiġan ki bu çekilen âh-ı can-güdâz görinmez

Şu dem ki hecrde geçdi hezâr sâl oldı VAHYÎ
Vas[ı]lda rûz-ı füzûn u şeb-i dırâz görinmez

114.

Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün
Muzâri' - - . / - . - - / - - . / - . - -

Nîş-ı cefâyı ol kim 'ayş-ı safâya virmez
Sultân-ı mülk-i ġamdur derdi devâya virmez

Hışmında ol perînüŋ biŋ lutf muhtefîdür
Cevrin anuŋ'çün 'âşık mihr ü vefâya virmez

3. Pâ-mâl-i 'ışk olan dil devlet bilür belâyı
Sevdâ-yı zülf-i yâri zıll-i hümâya virmez

Ey nûr-ı cân-ı vuslat can nakdin eyle ihzâr
Cânan mmetâ'-ı vaslın erzan-bahâya virmez

Mısr-ı dilin çü VAHYÎ hâs itdi 'ışk-ı yâre
Mahsûd-ı Yûsuf olsa bir dil-rubâya virmez

115.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Esrâr-ı bütan siklet-i hem-râz götürmez
Kânun heves-i naġme-i ibrâz götürmez

Baŋa ġam-ı zülfüŋde şerîk olmasun aġyâr
Bârîk resendür iki can-bâz götürmez

3. Tenhâ-rev-i sûk-ı heves ol terk-i devân it
Dükkânçe-i vuslat göŋül enbâz götürmez

Bir lahzada pâ-mâl-i tesellâ ider ammâ
Nev-gül-bün-i va‘di gül-i incâz götürmez

Ey şûh-ı cefâ-cû nice bir hat be-dehânî
Bir va‘de-i vuslat bu kadar nâz götürmez

6. Geh remz-i vefâ gâh teġâfül yeter oldı
Bu hâtırayı havsala-i âz götürmez

Vasf-ı dehenüm aġzına almaz dimiş ol mâh
Yok yok bunı Vahyî-i suhan-sâz götürmez

116.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Egerçi zevk-i bezm-i vuslat-ı dildârdan dûruz
Velî şâduz aŋa kim siklet-i aġyârdan dûruz

Dil-i şeydâ n’ola efġân iderse ‘andelîbâsâ
Mukîm-i gülşen-i hecrüz o gül-ruhsârdan dûruz

3. Nice gûyâ ola tûtî-i dil şevkiyle ‘âlemde
Kim ol âyîne-ruhsâr u şeker-güftârdan dûruz

Vefâ-yı yârdan evvelde dûr idi dil-i şeydâ
Velî şimdi tesellâ-yâbî-i âzârdan dûruz

Dimiş izhâr-ı mihr idüp o meh-rû bezm-i hâsında
Dirîġâ sohbet-i Vahyî-i şîrinkârdan dûruz

117.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Meyl-i ruhuŋda ta‘ne-i aġyâra bakmazuz
Gül-çin ruhına dîdelerüz hâra bakmazuz

Her lahza kûy-ı yârda geşt ü güzâr idüp
Tîġ-ı ‘itâba nâvek-i âzâra bakmazuz

3. Cevr ü cefâŋı ġamzeye isnâd eylerüz
Âsîb-i remz-i turre-i tarrâra bakmazuz

Bûs-ı ruhında siklet-i gîsûsı ġam degül
Ümmîd-i genc ile elem-i mâra bakmazuz

Vahyî cemâl-i Yûsuf aŋa jeng olursa da
Mir’ât-ı hüsn-i şâhid-i bâzâra bakmazuz

118.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Cây-ı bütân-ı zühre-cebîn oldı bezmümüz
Revnak-şikest-i çarh-ı berîn oldı bezmümüz

La'lin sadefden oldı cüvânân rû-nümâ
Engüşterî-i şevke nigîn oldı bezmümüz

3. 'Uşşâk kâr idinse nevâ-yı niyâzı râst
Gülzâr-ı hande-i nemekîn oldı bezmümüz

Mânî de olsa sûret-i dîvâr olur gören
Reşk-i nigâr-hâne-i Çîn oldı bezmümüz

El-hak bu şi'r-i nâdire-tarz ile VAHYÎyâ
Şâyân-ı vasf-ı tâze zemîn oldı bezmümüz

119.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Ruhlaruŋdur bâġ-ı dildârîde verd-i ter henûz
La'l-i nâbuŋdur cinân-ı hüsnde Kevser henûz

Şu'le-yâb eyle sirâc-ı kalbi şem'-i vasl ile
Cism-i sûzân olmadın hecrüŋle hâkister henûz

3. Murġ-ı cânı sayd idüp mecrûh kılmaz ġamzesi
Âşyan-perverdür ol şeh-bâz-ı nev-şeh-per henûz

Hışm-ı pey-der-pey 'itâb-ı nev-be-nev ma'zûrdur
Nâ-şinâs-ı resm-i dil-cûyîdür ol dil-ber henûz

Dil şehîd-i tîġ-ı tîz-i 'ışk-ı mâder-zâd iken
Nâvek-i hışm ile ol meh imtihân eyler henûz

6. Olmış iken ser-te-ser 'âlem şehîd-i ġamzesi
Dahı dûr olmaz miyân-ı yârdan hancer henûz

Vasf-ı la'l-i yârda bu nazm-ı rengîni dilâ
İtdi âlü 'l-âl VAHYÎ-i suhan-perver henûz

120.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Ne dem ki fikr-i 'izâr u lebüŋle âh iderüz
O âh ile ruh-ı mihr ü mehi siyâh iderüz

Huzûr-ı kâzî-i hüsnüŋde eşk ile âhı
Sübût-ı da'vî-i 'ışka iki güvâh iderüz

3. Ümîd-i vuslat-ı pâ-bûs-ı yâr ile şeb u rûz
Bu cismi gülşen-i kûyuŋda hâk-râh iderüz

N'ola açılmasa bir lahza dîde-i ümmîd
Kim aŋa vuslat-ı dildârı h^{v}âbgâh iderüz

Cihanda vasl-ı dil-ârâ muhâl iken VAHYÎ
Niçün bu fikr ile hâl-i dili tebâh iderüz

121.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Bâde-i vasl ile çün-kim dili medhûş iderüz
Elem-i fürkat-i dildârı ferâmûş iderüz

Terk-i afyûn-ı ġam-ı fürkat-i mu'tâde içün
Yâd-ı la'lüŋle dili rind-i kadeh-nûş iderüz

3. Hele tenhâ degülüz şimdi firâş-ı ġamda
Fikr-i vasl u dem-i dîdâr der-âġuş iderüz

Sûret-i bâde habâb-âver olur zann itme
'Arak-ı sâkî-i ra'nâ ile pür-cûş iderüz

Dîdeden eylemezüz dûr hayâl-i ruhuŋı
Câm-ı hûn-âbe gül-i tâzeyi ser-pûş iderüz

6. Gülşen-i kûyuŋa vardukda görürseŋ rûyuŋ
Âh u efġân ile bülbülleri medhûş iderüz

Reh-i midhatde biz ol şâh-süvâra VAHYÎ
Kâsıd-ı şi'r-i teri ġâşiye ber-dûş iderüz

122.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Endîşe-i ruhuŋla dili hurrem eylerüz
Çeşm-i ümîd-i vuslatuŋı pür-nem eylerüz

Gülzâr-ı fikr-i vasl-ı dil-ârâda dâ'imâ
Ye'si gül-i murâdumuza şeb-nem eylerüz

3. Laht-ı cigerle hûn-ı dil âmâde olmaġın
Cânâ nedîm-i ġamla 'aceb 'âlem eylerüz

Bend-i recâ-yı zevk ü safâdan halâs olup
Zahm-ı derûna derd ü ġamı merhem eylerüz

Evsâf-ı la'l-i bî-ġış-ı cânânı VAHYÎyâ
Engüşt-i şi'r-i tâzemüze hâtem eylerüz

Harfü ’s-Sîn

123.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Dilde zahm-ı nâvek-i müjgân-ı dil-ber bî-kıyâs
Gül-han-ı mihnetdür olur anda ahker bî-kıyâs

Fikr-i rûyuŋla ‘aceb mi cismi pür-dâġ eylesem
Gülşen-i ġamdur n’ola olsa gül-i ter bî-kıyâs

3. Hüsnüŋ olmaz kesret-i hûbân ile noksan-pezîr
Mâha virsün mi ziyân olmaġla ahter bî-kıyâs

Eşkümi Nîl eyledi ol Yûsuf-ı Mısr-ı cemâl
N’ola virse sükker-i la‘lin mükerrer bî-kıyâs

Vahyîyâ bu nev-zemîne var mı bir tanzîr iden
Söyledürsün şâ‘ir-i i‘câz-perver bî-kıyâs

124.

Müfte‘ilün Fâ‘ilün Müfte‘ilün Fâ‘ilün
Münserih - . . - / - . - / - . . - / - . -

Vasl-ı dil-ârâya hîç bulamadı dest-res
Nice zamandur dil-i zâra odur mültemes

Dîde-i tûl-i emel düş olıcak zülfüŋe
Çekdi sipâh-ı müjeŋ bende-misâl ‘ases

3. Âhı derâ eyledüm leşger-i ‘uşşâka kim
Güm-rehe düşvâr olur kâfile-i bî-ceres

Nahl-i kadüŋde mekân eyler idi dâ’imâ
Murġ-ı dile olmasa cism-i nizârum kafes

Lezzet-i nezzâresi saŋa yeter Vahyîyâ
Vuslat-ı dildârdan deşne-i ümmîdi kes

125.

Müfte‘ilün Fâ‘ilün Müfte‘ilün Fâ‘ilün
Münserih - . . - / - . - / - . . - / - . -

Ey dil-i âşüfte-i vuslat-ı cânan heves
İtmez o gülşende bil hande-i gül mültemes

Cânı humâr-ı ġam-ı fürkat iderdi harâb
Neş’e-i yâd-ı lebüŋ olmasa feryâd-res

3. Gül-han iderdi gül-i gülşeni sûz-ı dili
Olsa eger ‘andelîb âhum ile hem-nefes

İtme ġam-ı zülfde dille rakîbi şerîk
Bülbül ile eyleme zâġı şehâ hem-kafes

Tab'uŋa VAHYÎ senüŋ ġayride olmaz nazîr
Nice mukâbil olur âteş ile hâr u hes

Harfü 'ş-Şîn

126.

Fe'ilâtü Fâ'ilâtün Fe'ilâtü Fâ'ilâtün
Remel . . - . / - . - - / . . - . / - . - -

Olur 'âşık-ı hazînüŋ nefes-i kebûdı âteş
Nice âteş olmaz ey dil ki bütün vücûdı âteş

O ki sâha-i hevesde düşe çâh-ı iftirâka
Giyer ol kabâ-yı derdi k'ola târ u pûdı âteş

3. Göŋül oldı bâġ-ı 'ışkuŋ rehi eşk ü reh-beri âh
Bu ne gülsitân-ı ġamdur reh ü reh-nümûdı âteş

Daġıdan nukûd-ı eşki ala kâle-i visâlüŋ
Bu ne sûk-ı bû 'l-'acebdür zarar âb u sûdı âteş

Dile fikr-i vasl u hicrân olur iki nâr-ı sûzan
N'ola bu cihân VAHYÎ ki nebûd u bûdı âteş

127.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Nakd-i niyâz kîse-i ibrâza sıġmamış
Âh-ı dırâz dâ'ire-i râza sıġmamış

Lutf-âşnâ göŋül olamaz sayd-ı çeşm-i ġayr
Perverde murġ pençe-i şeh-bâza sıġmamış

3. Çok kûşiş eylemiş aŋa erbâb-ı dil velî
Vasfuŋ zebân-ı nâdire-perdâza sıġmamış

Zülf ü dehânı vasfına cem' itdigüm nikât
Levh-i füsûna safha-i i'câza sıġmamış

VAHYÎ-i zâra şöyle vefâ itmiş ol perî
Kim fikr-i zevki havsala-i âza sıġmamış

128.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Mislüŋ çü dil-berîde aranmış bulınmamış
Gamzeŋ dil-âverîde aranmış bulınmamış

Hûrî mi yâ melek mi bilinmez o meh velî
İnsân ile perîde aranmış bulınmamış

3. Ol necm-i fitne şu‘le-i evc-i cemâl-i yâr
Mirrîh ü Müşterîde aranmış bulınmamış

La‘l-i lebüŋ safâsı heman câm-ı Cem degül
Tâ ke’s-i Kevserîde aranmış bulınmamış

Ey mâh mihr ü ahter-i dümdâr vasluŋuŋ
Ma‘nâsı Ahterîde aranmış bulınmamış

6. Ol şûh gibi bir büt-i sad büt-güsil dilâ
Çak deyr-i Âzerîde aranmış bulınmamış

Şeft-âlû-yı ruh u lebi bîmâr-ı hecr içün
Bâġ-ı keremverîde aranmış bulınmamış

Bûy-ı hayâl-i zülf-i dil-âvîz-i dil-rubâ
Vâdî-i ‘anberîde aranmış bulınmamış

9. Vahyî bu gûne tâze edâ şi‘r-i nev-zemîn
Sûk-ı suhanverîde aranmış bulınmamış

129.

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Ol zülf-i müca‘‘ad ki ruh-ı yâre sarılmış
Bir rişte-i zerdür gül-i bî-hâra sarılmış

Gördükde mezâd oldıġını sûk-ı hevesde
Kâlâ-yı ġama bu dil-i bî-çâre sarılmış

3. Medhûş-ı mey-i vuslat olur tâbe-kıyâmet
Ol ‘âşık-ı ġam-dîde ki dildâra sarılmış

Var-ısa hayâl-i hatuŋı h^{v}âbda gördi
Kim hâle-i meh bedr-i ziyâdâra sarılmış

Pîş-i nigehüŋde görinen kec-müje gûyâ
Gezdür ki ser-i nâvek-i âzâra sarılmış

6. Şeh-per-zen ider zülfini gördüm çü kebûter
Bildüm reme-i ‘ışkına âvâre sarılmış

Çün midhat-i ġamzeŋde ola güfte-i Vahyî
Dür sübha olur deşne-i hunkâra sarılmış

130.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Zülf-i siyeh ki rûyına ol ġonçe-fem komış
Gûyâ sahîfe-i güle müşgin rakam komış

Bahş eyleyen cihâna dem-i 'ayş ü 'işreti
'Uşşâk-ı zâra hisse-i derd ü elem komış

3. Dilden ümîd-i zevk-i visâlin tebâh iden
Hayfâ yerine fürkat ü hicrân u ġam komış

'Âşık sirişk ü şerha vü dâġın sipâh idüp
Dûd-ı şerâre-perver-i âhı 'alem komış

Âdem cinân-ı bezmüŋi terk eylesün mi kim
Anda rakîb-i dîv-i safâ-keş kadem komış

6. 'İşveyle kendüyi dile nakş eylemiş nigâr
Hîleyle Ka'be içre o kâfir sanem komış

Nev-tarz u nev-edâ vü nev-îcâd u nev-zuhûr
Eş'ârı dehre Vahyî-i nâzük-şiyem komış

131.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Fezâ-yı cevre ol şâh-ı cefâ-mu'tâd ayak basmış
Anuŋ'çün kalbe ceyş-i âh-ı âteş-zâd ayak basmış

Ya fikr-i vasla yâ endîşe-i dîdâradur kasdı
Yine sicn-i dile ġam gibi bir cellâd ayak basmış

3. Senüŋ reftâruŋa taklîde cânâ bulmamış çâre
Egerçi gülşene çok serv ile şimşâd ayak basmış

Çü ġâze rû-nümûd olmış ruhında sürhî-i bûse
Hıyefler mülk-i hüsn-i rûy-ı yâre yâd ayak basmış

Senüŋ gibi sebük-cevlân zâhir olmamış Vahyî
Rikâb-ı rahş-ı vasf-ı yâre çok üstâd ayak basmış

132.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

'İşretle safâ ol meh-i ġarrâya virilmiş
Mihnetle cefâ bu dil-i şeydâya virilmiş

Ey 'âşık-ı bî-çâre nedür âh u fiġânuŋ
Dil-ber saŋa gül bülbül-i gûyâya virilmiş

3. Bûs itse lebüŋ mest kala tâbe-kıyâmet
Ol neş’e-i can-bahş ki sahbâya virilmiş

Sînemde duran dâġ degül surre-i zerdür
Dükkân-ı ġam-ı ‘ışkuŋa ser-mâye virilmiş

Reşk ile ider sünbüli ser-geşte vü hayran
Ol bûy ki bu zülf-i semen-sâya virilmiş

6. Bîhûde hırâm eyleme ey serv ki ‘işve
Reftâr-ı dil-âvîz-i dil-ârâya virilmiş

Destinde gören zülfin o sâhir-nigehüŋ dir
Ef‘î-i ‘asâdur yed-i beyzâya virilmiş

Eş‘âr-ı pesendîde vü mazmûn-ı güzîde
Bu VAHYÎ-i şûh-ı suhan-ârâya virilmiş

133.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

O meh ki zülfini pür-pîç ü tâb göstermiş
Fünûn-ı fitnede muġlak kitâb göstermiş

Bu hâmyâze-keş-i hecre ‘arz idüp la‘lin
Esîr-i bend-i humâra şarâb göstermiş

3. Görince rûyuŋı hurşîde eyleyüp tercîh
Felekde mâh-ı münîr inkılâb göstermiş

‘İzârın ‘âşıka kâkülsüz eylemiş izhâr
O şûh zerresine âftâb göstermiş

O şûh-çihre-i mahbûb-ı vasla ey VAHYÎ
Belâ-yı fürkatini ber-nikâb göstermiş

134.

Nazîre-i ‘Abdî Efendi

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

O fettan hâlini zülf-i girih-gîr içre göstermiş
Ne câdûdur ki şahs-ı sihri zencîr içre göstermiş

Gazâl-ı çeşm-i meste ġamzesin râm eyleyüp cânan
Ne hâletdür ki şîri hükm-i nahçîr içre göstermiş

3. O hûnî va‘d-i vaslın ġamzesinden eyleyüp iş‘âr
Cemâl-i h^{v}âhişi mir’ât-ı şemşîr içre göstermiş

Dehânından haber yok nüsha-i hüsninde ‘uşşâka
Meger bir noktadur kim vefk-i teshîr içre göstermiş

Hayâli mest-i ye’s-i vasl ider ‘uşşâk-ı nâ-şâdı
O sahbâ-yı vefâ kim câm-ı te’hîr içre göstermiş

6. Miyânında meger ümmîd-i vaslın eyleye hâme
O Bih-zâd-ı emel kim yâri tasvîr içre göstermiş

Libâs-ı ‘îd ile zeyn itse sebk-i nazmını VAHYÎ
Sezâdur anı çün ‘ABDÎye tanzîr içre göstermiş

135.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

O meh kim çihre-i hûy-kerdesin evreng göstermiş
Mey-i gül-fâm ile ruhsârını yek-reng göstermiş

Hat-ı müşgîn-i rûy-ı dil-rubâ zann eyleme üstâd
Siyeh tasvîr ile âyîne-i bî-reng göstermiş

3. Gürîzân olmasun mı leşger-i ümmîd-i eltâfuŋ
Ki tîġ-ı tîz-i hışmın ġamze-i dil-teng göstermiş

Görüp müjgân u ebrû sanmaŋuz Mânî-i hüsn-i yâr
Şeh-i âna direngî-i dil içün ceng göstermiş

Leb-i la‘lîni dendân-ı ümîde niçe sayd olsun
Ser-i efkâr-ı vasla derd-i hecrin seng göstermiş

6. ‘İzârın nekhet-efzâ eyleyüp meşşâta-i bâde
Cemâl-i tâbdâruŋ nüsha-i Erjeng göstermiş

Dür-i elfâz ile tezyîn idüp VAHYÎ-i âvâre
Bu şi‘r-i pâkini bir dil-rubâ-yı şeng göstermiş

136.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

O mest-i ‘ışk kim hasretle rûy-ı yâre yüz sürmiş
Hezâr-ı zârdur gûyâ gül-i bî-hâra yüz sürmiş

Ümîd-i pây-bûsıyla o serv-i revza-i hüsnüŋ
Varup şevk ile cûlar sû-be-sû gülzâra yüz sürmiş

3. Şehâ bûy-ı ‘abîri habs-i çâh-ı nefret itmez mi
O kim ruhsâruŋ üzre zülf-i müşg-âsâra yüz sürmiş

N’ola reşk-i hayât-ı Hızr olursa lezzet-i mevtâ
Dem-i âhirde ol kim dergeh-i dildâra yüz sürmiş

Olupdur dîde-i tâli‘ küşâde çeşm-i zahmâsâ
Ki cism-i şerhadâr ol hancer-i zerkâra yüz sürmiş

6. Dil-i güstâh-fikr endîşe-i bûs-ı dehânuŋla
O rind-i neş’e-cûdur sâġar-ı ser-şâre yüz sürmiş

Bu şi‘r-i pâke tanzîr istedükde VAHYÎ-i gûyâ
Gürûh-ı nükte-sencan dâmen-i a‘zâra yüz sürmiş

137.

Müfte‘ilün Fâ‘ilün Müfte‘ilün Fâ‘
Münserih - . . - / - . - / - . . - / -

Zülf-i siyeh kim ruh-ı dil-bere düşmiş
Sünbül-i nev-restedür Kevsere düşmiş

Ey meh-i evc-i derun sanma meh-i nev
Hasretüŋ-ile felek hancere düşmiş

3. Kâkül-i endîşesi kim dile geldi
‘Anbere hoş-bûydur micmere düşmiş

Lü’lü-yi şehvâr olur bahr-i la‘[a]lde
Çün ‘arakuŋ sâkiyâ sâġara düşmiş

Reşk ki vasf-ı leb-i la‘l-i dil-ârâ
VAHYÎ-i zâr-ı suhan-pervere düşmiş

Harfü ’s-Sâd

138.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Fikr-i rûy-ı yârdan olmaz dil-i şeydâ halâs
Meyl-i vasl-ı şem‘den pervâne olmaz tâ halâs

İtmesün ‘âşık ümîd-i bezm-i vasl aġyârsuz
Hârdan gülşende olmaz bülbül-i gûyâ halâs

3. Oldı der-pey vehm-i hat yârüŋ kemâl-i hüsnine
Bedr olınca hâleden olmaz meh-i ġarrâ halâs

Zülf-i müşgînüŋle seyr itse ruh-ı rengînüŋi
Olmaya zencîr-i ‘ışkuŋdan gül-i ra‘nâ halâs

‘Âlem olmışken esîr-i kâkülüŋ VAHYÎ gibi
Nice olsun bu dil-i âşüfte vü rüsvâ halâs

139.

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

‘İşretle safâ dünyede ol dil-bere mahsûs
Fürkatle cefâ ‘âşık-ı bî-dillere mahsûs

Gîsûsı eger âteş-i ruhsârına düşse
Kimse diyemez bûy-ı latîf ‘anbere mahsûs

3. Rûyında nümâyân olıcak râz-ı derûnum
Bildüm ki degül âyîne İskendere mahsûs

Cânı sakınursam n’ola aġyâr ġamından
Bir tuhfedür ol yâr-i bülend-ahtere mahsûs

Fürkat bize vuslat kimedür didüm o şûha
Güldi didi Vahyî-i suhan-pervere mahsûs

Harfü ’z-Zâd

140.

Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün
Recez - - . - / - - . - / - - . - / - - . -

Def‘-i kederdür bezmde bu devr-i sâġardan ġaraz
Kesb-i safâdur zâhidâ dîdâr-ı dil-berden ġaraz

Tîġ-ı teġâfül sînemüz sad pâre eylerken yine
Âyâ nedür ey meh-likâ izhâr-ı hancerden ġaraz

3. Gülzâr-ı hüsn-i yârda terk eyleyüp ruhsârını
Bilmem nedür bülbüllere meyl-i gül-i terden ġaraz

Cânı şikâr itmek-durur tezyîn-i ‘ârızdan murâd
Murġ-ı dili bend itmedür zülf-i mu‘anberden ġaraz

Nûş-ı mey-i la‘lin recâ itdükde Vahyî hışm idüp
Didi ne ola dünyede ümmîd-i Kevserden ġaraz

141.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey dil niyâz-ı vuslatı cânâna itme ‘arz
Ümmîd-i saltanatdur o sultâna itme ‘arz

Hükmince itmedüŋse mahallinde der-kenâr
Tuġra-yı hattın ol şeh-i devrâna itme ‘arz

3. ‘Âşık yanında eyleme âh ey rakîb-i zâġ
Tarz-ı fiġânı bülbül-i nâlâna itme ‘arz

Bâzârı sîm ü zerle olur sûk-ı vuslatuŋ
Bîhûde eşk ü dâġuŋı hûbâna itme ‘arz

Vahyî-i zâr esîr-i humâr-ı firâk iken
Câm-ı leb-i visâlüŋi nâ-dâna itme ‘arz

Harfü ’t-Tâ’

142.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Gerd-i la‘linde hat-ı Yâkût anı sanma hat
Dâm-ı ‘ankâ-yı nigâh-ı ‘âşıkânı sanma hat

‘Anber-i gîsûsı düşmiş âteş-i ruhsârına
Tarf-ı rûyından zuhûr iden duhânı sanma hat

3. ‘Ârız-ı dildâr bir âyîne-i bî-jengdür
Anda peydâ olan ‘aks-i ebruvânı sanma hat

Kâtib-i kudret katı muġlak yazup kâküllerin
Rûy-ı pâkinde beyân itmişdür anı sanma hat

VAHYÎyâ sanma gül-i gülzâr-ı Firdevsi ‘izâr
Nev-demîde sünbül-i sahrâ-yı cânı sanma hat

143.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Feyz-bahş-ı dil hayâl-i rûy-ı dil-berdür fakat
‘Âlemi pür-nûr iden mihr-i münevverdür fakat

Sünbül ü şeb-bûy u reyhânı getürdüm hâtıra
Zîb-i gülzâr-ı emel zülf-i mu‘anberdür fakat

3. Cân olur yâr ile her lahza hem-âġuş-ı visâl
Mânî‘-i vuslat baŋa cism-i mükedderdür fakat

Deyr-i hüsnüŋ çok büt-i ‘Îsî-demin gördüm velî
Cilveger hâtırda ol rûh-ı musavverdür fakat

Gerçi çokdur şâ‘ir-i hoş-lehce ammâ n’eyleyem
Böyle mu‘ciz-gû bu VAHYÎ-i suhanverdür fakat

144.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey fikr-i çeşmi bâ‘is-i ‘ayş ü dem-i neşât
V’ey yâd-ı la‘li ‘âşıka câm-ı Cem-i neşât

Bir dil ki ala kabza-i teshîre dil-beri
Olsa ‘aceb mi pâdşehe ‘âlem-i neşât

3. Pür-zahm-ı deşne-i keder oldı amân aman
Sar câna ey tabîb-i vefâ merhem-i neşât

Te’sîr-i girye-i seheri feyz-i ‘ışk ile
İtmez mi gülşen-i dili pür şeb-nem-i neşât

Bu nazm-ı pâk-i tâze-edâ-yı ferah-fezâ
VAHYÎ-i zârı eyledi dil-hurrem-i neşât

Harfü ’z-Zâ’

145.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Dehen ki ola leb-i la‘l-i nâbdan mahzûz
Olur mı bir dahı nûş-ı şarâbdan mahzûz

Esîr-i turre-i pür-pîç ü tâb-ı yâr olalı
Kebûter-i dil olur ıztırâbdan mahzûz

3. Revâ mıdur o mehe âşnâyî-i aġyâr
Melek olur mı likâ-yı kilâbdan mahzûz

Görürse h^{v}âbda çeşm-i küşâde havf eyler
O rütbe dîde-i baht oldı h^{v}âbdan mahzûz

Verâ-yı ebrde ey mihr ihticâb itme
Sakın sakın k’ola ol meh nikâbdan mahzûz

6. Amân eyleme ey şâh-ı merhamet-pîşe
Meşâm-ı tab‘uŋı bûy-ı ‘itâbdan mahzûz

Sirişk ‘ışk-ı dile bâ‘is-i terakkîdür
Ne hâldür ki ola âteş âbdan mahzûz

Beni rakîb ile hem-meclis-i visâl itme
Mukîm-i cennete olma ‘azâbdan mahzûz

9. Olur çü nazm-ı FEHÎM-i suhanver ehl-i hüner
Kelâm-ı VAHYÎ-i hâzır cevâbdan mahzûz

146.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

Dil ruh-ı dildârdan itmez mi haz
Bülbül-i gülzârdan itmez mi haz

‘Aklı olan zahm ile can virse de
Gamze-i hun-h^{v}ârdan itmez mi haz

3. Teşne-i hışmuŋ iken erbâb-ı ‘ışk
Lutf ile güftârdan itmez mi haz

Ol kişi kim sünbüle dil-bestedür
Turre-i tarrârdan itmez mi haz

Vahyî-i pervâne-dil ol tîre-baht
Şem'-i ruh-ı yârdan itmez mi haz

Harfü 'l-'Ayn

147.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Vâsıl-ı dîdâr-ı yâr olduk cefâya el-vedâ'
Mevsim-i şâdîdür efkâr-ı belâya el-vedâ'

Bir ser-âmed ġonçe-i bî-hâra dil meyl itdi kim
Diye ruhsârın gören her meh-likâya el-vedâ'

3. Zâhid-i hod-bîn görse bir nigâh-ı lutfını
Eyleyeydi vâdî-i zühd ü riyâya el-vedâ'

Neş'e-yâb-ı bâde-i la'l-i leb-i dildâr olan
Eyler elbette hicâb ile hayâya el-vedâ'

Hande-i pür-'işvesin seyr eyleyen 'uşşâk ider
Vahyîyâ üftâdegî-i bî-vefâya el-vedâ'

148.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Olursa vasluŋa ey şûh bîm-i can mâni'
Şehîd-i hışm ideyüm olsa ger cihan mâni'

Ol âfetüŋ ser-i tîġıyla eyleyem sad çâk
Olursa vakt-i şehâdetde el-aman mâni'

3. Duhân-ı nârı ġıdâ-yı hümây-ı derd olsun
Hadeng-i cevrine olursa üstuh^{v}an mâni'

'Aceb mi habs-i çeh-i intizâr-ı subh itsem
Ki oldı râhat-ı cânâneye fiġan mâni'

Şeb-i visâl ki şem'-i meh-i cemâlüŋdür
Olur mı pîrehen ey şûh-ı dil-sitan mâni'

6. Göŋül dimem seni mecrûh-ı tîr-i âh iderem
Dem-i visâlde gel olma her zaman mâni'

Bu şeb o mâh ile bir bezm-i hâs tarh itdük
Hazer ki olmaya Vahyî-i nüktedan mâni'

149.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

İder nigehle seni çeşm-i hun-feşan teşyî'
Şafak gibi ki ider mihri bir zaman teşyî'

O bezm-i hâsdan ey dil çıkar mı 'âşık-ı zâr
Kim eyleye anı dil-ber vefâ-künan teşyî'

3. O mihr-i evc-i kerem itdi hânemi teşrîf
'Aceb mi sâyeveş itsem cihan-cihan teşyî'

Helâk olur çıkaran fikr-i vuslatuŋ dilden
Olur mı itmese mihmânını bu can teşyî'

N'ola olınsa eyâ şâhid-i tevâzu'-hûy
Bu tab'-ı pâk-ile Vahyî-i nüktedan teşyî'

Harfü 'l-Gayn

150.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Gülşen-i meyl-i ruhında bitmedi verd-i ferâġ
Rû-nümûd olmadı hergiz lâle-i zerd-i ferâġ

Şâh-ı fikr-i sûret-i yâre güzergâh olmağın
Dilde bâr-ı iştiyâkı komadı gerd-i ferâġ

3. Niceye dek mübtelâsın diyüben hışm eyleme
Oynanılmaz zâr-ı vuslatsuz şehâ nerd-i ferâġ

Gerçi sabr-ı derd-i hecr-i yâr müşkildür velî
Bir çekilmez derddür 'âşıklara derd-i ferâġ

Her ne rütbe zûr-gîr olursa Vahyî dünyede
Pehlevân-ı 'ışka ġâlib gelmeye merd-i ferâġ

151.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Ne dil olur heves-i lutf-ı yârdan fâriġ
Ne yâr olur sitem-i bî-şumârdan fâriġ

Gören o kadd-i kıyâmet-nümâyı tâ mahşer
Olur mı hasret ile intizârdan fâriġ

3. Ruh u miyânını yârüŋ severseŋ ol ey dil
Ümîd-bâzî-i bûs u kinârdan fâriġ

Görince ‘âşık o ruhsârı nâledür kârı
Hezâr olur mı gül açılsa zârdan fâriġ

Bu tab‘-ı pâk ile lâyık mı VAHYÎyâ olmak
Edâ-yı şi‘r-i belâġat-şi‘ârdan fâriġ

Harfü ’l-Fâ’

152.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Tîr-i ta‘nına rakîb-i dîvüŋ olmaz ten hedef
Ey şeh-i şûriş-fiken incinme hâtır ber-taraf

Nâ’il olmaz bûs-ı rûy-ı vasla hergiz itmeyen
Dil-rubâ yolında nakd-i eşk-i hûnînin telef

3. Lü’lü-yi evsâf-ı cânân anda bulup perveriş
Hâme-i gevher-feşânum oldı mânend-i sadef

Destüŋe al gâh geh lutf eyleyüp ey meh-likâ
Zîr-i pâda kalmasun mir’ât-ı dil hem-çün hazef

VAHYÎ-i âvâre şâd olsa sezâdur buldı çün
Hâne-i kalbi kudûm-i fikr-i yâr ile şeref

153.

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Gûyiyâ düşdi ġam-ı ‘ışk-ı cüvânâna sadef
Saldı fülk-i dil-i ġam-h^{v}ârını ‘ummâna sadef

‘Ârızuŋ sandı görüp ‘aks-i mehi deryâda
Başladı hasret ile çâk-i girîbâna sadef

3. Fikr-i dendânuŋ ile bağrını deldi incü
Sîneye çekse n’ola şerha levendâne sadef

Hayretinden ‘arak-ı rûy sanup cânânuŋ
Can gibi raġbet ider katre-i nîsâna sadef

Vasf-ı dendânını dildâruŋ idelden mu‘tâd
Reşk ider hâtır-ı VAHYÎ-i suhandâna sadef

Harfü ’l-Kâf

154.

Müfte‘ilün Müfte‘ilün Müfte‘ilün Müfte‘ilün
Recez - . . - / - . . - / - . . - / - . . -

Nûş-ı mey-i vasl olamaz cân kebâb olmayıcak
Âh u fiġan mutrib olup sîne rebâb olmayıcak

Bülbül-i şeydâ idemez hâl-i dil-i zârını ‘arz
Gonçe-i nev-reste ferâ-gîr-i nikâb olmayıcak

3. Şevk ile tahrîr idemez râz-ı nihânın dil-i zâr
Bâde-i la‘lüŋle şehâ mest-i harâb olmayıcak

Pâyını bûs itmek o meh-pârenüŋ olmadı nasîb
Reh-güzerinde ten-i pür-zahm türâb olmayıcak

VAHYÎ-i i‘câz-nümâ yazmadı bu şi‘rini tâ
Tâze zemin tâze edâ tâze cevâb olmayıcak

155.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün
Muzâri‘ - - . / - . - - / - - . / - . - -

Ey çeşm-i fitne-sâzı kurbângâh-ı ‘âşık
V’ey fikr-i lutf-ı tab‘ı cây-ı penâh-ı ‘âşık

Hasretle bir nezâre dil-nerm ider cüvânı
Hârâ-güdâzdur bil tîr-i nigâh-ı ‘âşık

3. Ceyş-i zalâm-ı hecr-i dildâr-ı pür-cefâyı
Def‘ itdi şâh-ı âh-ı âteş-sipâh-ı ‘âşık

Bîdâr olmaz ey dil bezm-i cihanda hergiz
Çeşm-i vefâ-yı dil-ber baht-ı siyâh-ı ‘âşık

VAHYÎ-i dil-figâra cânâ bu cevr tâ key
Hâtır-güzâruŋ olsun te’sîr-i âh-ı ‘âşık

156.

Müfte‘ilün Müfte‘ilün Fâ‘ilün
Serî‘ - . . - / - . . - / - . -

Ey deheni ġonçe-i gülzâr-ı ‘ışk
Tal‘atı meşşâta-i dildâr-ı ‘ışk

Oldı hayâl-i ruh-ı tâb-âverüŋ
Bâ‘is-i germiyyet-i bâzâr-ı ‘ışk

3. Fikr-i leb-i la‘l-i suhan-perverüŋ
Gâze-i revnak-dih-i ruhsâr-ı ‘ışk

Dil bile olmazdı haberdâr bil
Âh-ı derûn itmese izhâr-ı ‘ışk

VAHYÎ-i âvâre-dile kıl nazar
Ey deheni ġonçe-i gülzâr-ı ‘ışk

157.

Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Ey nigâh-ı hışmı ʻuşşâk-ı figâra zehr-i ʻışk
V'ey dehân-ı hande-rîzi hurde-i pâ-zehr-i ʻışk

Hâne-i kalbe ʻarûs-ı fikr-i vasluŋ gelmedi
Tuhfe-i cân-ı zaʻîfi almayınca mehr-i ʻışk

3. Hecr-i ġamla ey perî-ruhsâr sahn-ı sînede
Eşk-i zahm-ı ġamze-i hun-h^{v}âruŋ oldı nehr-i ʻışk

Nazra-i verd-i ruh-ı hûb-ı dil-âvîzüŋ olur
Bâʻis-i maʻmûrî-i gülzâr-ı bâġ-ı şehr-i ʻışk

Tarz-ı şiʻr-i Vahyî-i âvâreyi seyr eyleyüp
Didiler hakkâ budur muʻciz-tırâz-ı dehr-i ʻışk

Harfü 'l-Kef

158.

Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

O şûhuŋ rûyı zîbâ turre-i tarrârı hem nâzük
Bahâr-ı hüsndür gülzârı sünbülzârı hem nâzük

Kad-i mevzûnına serv-i cinan dirsem baʻîd olmaz
Sükûtı hâlet-efzâ şîve-i reftârı hem nâzük

3. Sükût itdükçe ġonçe söyledükçe güldür ol lebler
Sözüm yok ġonçesi raʻnâ gül-i bî-hârı hem nâzük

İder dil-beste serv ü şemʻ ü mâhı ʻişvesi yârüŋ
Otursa dursa gitse hûbdur etvârı hem nâzük

Lebi mül ʻârızı gül zülfi sünbül hâller fülfül
Dil itsün mi tahammül hem güzeldür yâri hem nâzük

6. Kadi dil-cû teni bî-mû hatı hoş-bû gözi câdû
Gören dir her yeri memdûhdur her kârı hem nâzük

Bu vâdîde n'ola Hüsnîye olsam pey-rev ey Vahyî
Zemîni tâze tarz-ı nazmı hoş güftârı hem nâzük

159.

Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Lebin zîb-i nigâh-ı hasret it câm-ı Cem isterseŋ
Femin bûs it eger nâdîde ʻayş ü ʻâlem isterseŋ

Mu‘azzez tut göŋülde can gibi ‘ışk-ı dil-ârâyı
Enîs ü ġayre muhtâc eylemez bir hem-dem isterseŋ

3. Göŋül rahm eylemem tâ haşr mecrûh-ı firâk olsaŋ
Ger ol ‘Îsî-demüŋ zahmından özge merhem isterseŋ

Nedür geşt ü güzâruŋ söyle ey bâd-ı cihan-peymâ
Bulınmaz haşre dek sa‘y olsa kalb-i hurrem isterseŋ

Dehânuŋ vasfını Vahyî-i nâzük-tab‘a ta‘yîn it
Eger bir şâ‘ir-i hoş-lehce vü mu‘ciz-dem isterseŋ

160.

Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Murġ-ı ümmîde dâmdur ġamzeŋ
Bâde-i lutfa câmdur ġamzeŋ

Dest-i nahvet-nigâh-ı çeşmüŋde
Tîġ-ı âteş-niyâmdur ġamzeŋ

3. İtdi mihrâb-ı ebruvânı makâm
‘İşveye san imâmdur ġamzeŋ

Ne kadar pür-füsûn olursa yine
Dîde-i meste râmdur ġamzeŋ

Vahyî-i şûha hoş musâhibdür
Ya‘nî mu‘ciz-kelâmdur ġamzeŋ

161.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Gül-berg-i al-i gülşen-i ‘irfândur ruhuŋ
Mihr-i münîr-i evc-i dil ü cândur ruhuŋ

‘Asruŋda mâh da‘vî-i hüsn itse lâfdur
Mahsûd-ı hüsn-i mihr-i dırahşândur ruhuŋ

3. Def‘-i humâr-ı hecr içün âşüfte-dillere
Bir bâde câm-ı la‘l-i Bedahşândur ruhuŋ

Pîrâhen-i tahammüli fersûdedür anuŋ
Kim evc-i çeşmine meh-i tâbândur ruhuŋ

Vahyî gibi görenleri mest-i ümîd ider
Ke’s-i müdâm-ı ġamze-i fettândur ruhuŋ

162.

Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

'Arak-ı câm-ı ândur 'arakuŋ
Neşve-bahş-ı revândur 'arakuŋ

Zülf fevvâre havz çâh-ı zekan
Selsebîl-i cinândur 'arakuŋ

3. Teşne-leb çeşme-i dehânuŋ arar
'Âşık-ı nüktedândur 'arakuŋ

Dökilürse 'aceb degül zîrâ
Kevkeb-i 'âşıkândur 'arakuŋ

Eşk-i 'uşşâka beŋzedürdüm lîk
Gâh u bî-geh nihândur 'arakuŋ

6. Tâb-ı meyden gül-i 'izâruŋda
Şeb-nem [ü] erġavândur 'arakuŋ

Hâsılı rûy-ı pâküŋle cânâ
Dür-i zînet-resândur 'arakuŋ

163.

Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Çün ruhuŋda 'iyân olur 'arakuŋ
Hayret-endâz-ı cân olur 'arakuŋ

Dizilüp silk-i zülf-i müşgîne
Dür-i zînet-resân olur 'arakuŋ

3. Baksam ey gülşen-i hayâ yüziŋe
Şeb-nem [ü] erġavân olur 'arakuŋ

Bûs idüp gül gül eylesem rûyuŋ
Başka bir gülsitân olur 'arakuŋ

Meyi habs-i sebû-yı hayret ider
Şöyle hâlet-feşân olur 'arakuŋ

6. Bezm-i rûyuŋda olıcak gerdan
Câm-ı sahbâ-yı ân olur 'arakuŋ

VAHYÎ-i zâra feyz-i hüsnüŋle
Selsebîl-i cinân olur 'arakuŋ

164.

Fe'ûlün Fe'ûlün Fe'ûlün Fe'ûlün

Mütekârib . - - / . - - / . - - / . - -

Gül-i al-i bâġ-ı İremdür 'izâruŋ
Sirâc-ı şebangâh-ı ġamdur 'izâruŋ

Alup ġâze-i sun'-ı Hak 'andelîbi
Gülistân-ı hûb u haremdür 'izâruŋ

3. Dil-i zârumuz mest nezzâresinden
Mey-i al-i pür-câm-ı Cemdür 'izâruŋ

Harâm olsun aŋa eger mey dir isem
Şehâ Kevser-i muhteremdür 'izâruŋ

Dimiş vasf idüp VAHYÎ-i dil-şikeste
Gül-i al-i bâġ-ı İremdür 'izâruŋ

165.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Ehl-i 'ışka ol kadar hâlet-nümâdur kâkülüŋ
Kim harîf-i ġamze-i sihr-âzmâdur kâkülüŋ

Olmaz iken biŋ Hotan pür-çînine kemter-bahâ
Müşge teşbîh eylemek cânâ hatâdur kâkülüŋ

3. Açılınca neşr-i bûy-ı vasl ider 'âşıklara
Sünbül-i rengîn-i Firdevs-i vefâdur kâkülüŋ

Bûy-ı lutfı ceyb-i dilden haşre dek olmaz cüdâ
'Anber-i sûzâna reşk itse revâdur kâkülüŋ

Bestedür her târına biŋ dil dil-i VAHYÎ gibi
Böyle sihr-engîz ü efsûn-âşnâdur kâkülüŋ

166.

Müzeyyel Bâ-Sitâyiş-i Hazret-i Şeyh Nazmî Efendi Zen-peder-i Sâhib-*Dîvan*

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün

Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Meftûn-ı vaz'-ı ġamze-i fettânuŋam senüŋ
Mecnûn-ı bend-i zülf-i perîşânuŋam senüŋ

Bir kerre cür'a-nûş-ı mey-i vuslat olmadum
Tâ key humâr-hâne-i hicrânuŋam senüŋ

3. Cevrüŋle dâġ dâġ dil olsam da ġam degül
Minnet-hor-ı nevâl-i firâvânuŋam senüŋ

Bîrûn-perde nâlede ma‘zûr tut beni
Ey bâġ-ı hüsn bülbül-i nâlânuŋam senüŋ

Ser-şâre-nûş-ı raġbet-i câm-ı Cem olmadum
Ser-mest-i fikr-i la‘l-i Bedahşânuŋam senüŋ

6. Pâ-mâl-i gûşe-i nigeh itmem meh olsa da
Pertev-güzîn-i ‘ârız-ı rahşânuŋam senüŋ

Vahyî gibi ‘aceb mi olursam nazîre-sâz
Feyz-âşnâ-yı meclis-i ‘irfânuŋam senüŋ

Nazmî Efendi hazreti kim rütbesin bilen
Mihr olsa dir ki hâk-ile yeksânuŋam senüŋ

9. İdrâk iden bülendî-i câh-ı belâġatin
Şâh olsa dir ki bende-i fermânuŋam senüŋ

Hemvâre Hak cenâbuŋı dil-hurrem eylesüŋ
‘Âlemde ben de tâ ki senâ-h^{v}ânuŋam senüŋ

167.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Eylerse eylesün beni sad pâre hancerüŋ
Tek hem-dem olmasun ten-i aġyâra hancerüŋ

Nûş ide ide hûn-ı dil-i zâr-ı ‘âşıkı
Hem-meşreb oldı ġamze-i hun-h^{v}âra hancerüŋ

3. Kendin ‘izâr-ı pâküŋe tanzîr ider diyü
San‘atla mâhı eyledi pür-pâre hancerüŋ

Hakkâ bu tarz ile saŋa ‘âlem giriftedür
Zîbâ yaraşdı câme-i zerkâra hancerüŋ

Havzı dil âbı hûn-ı ciger selsebîli ten
Oldı riyâz-ı vuslata fevvâre hancerüŋ

6. Kurbânuŋ olam olma meded âşnâ-firîb
Bir himmet eyle hışm ile izhâra hancerüŋ

Âb-ı hayât küşte-i tîġ-ı makâlidür
Vasf eyledükde Vahyî-i âvâre hancerüŋ

168.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Şem‘-bâz-ı bezm-i etfâl-i cefâdur hancerüŋ
Şeh-per-i ‘ankâ-yı fermân-ı kazâdur hancerüŋ

Düzd-i endîşem karîn-i sîm-pehlûŋ olmadı
Pâsbân-ı kûçe-i merg-i safâdur hancerüŋ

3. Sîneme teşrîf-i ânî idüp ârâm itmedi
Dil-rubâ-yı pür-şitâb âteş-be-pâdur hancerüŋ

Bû ʻAlînüŋ çeşm-i zahm âmed-şüdin fark eylemez
Ey perî var-ısa sâhib-sîmyâdur hancerüŋ

Rûzedâr-ı fürkate VAHYÎveş iftâr itdürür
San hilâl-i ʻîd-i evc-i ibtilâdur hancerüŋ

169.

Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Hasretüŋ derdine maʻcûn-ı devâdur leblerüŋ
Fürkatüŋ bîmârına dârü 'ş-şifâdur leblerüŋ

Söyleseŋ güldür sükût itseŋ kızarmış ġonçedür
Aġzıma virseŋ şarâb-ı can-fezâdur leblerüŋ

3. Laʻlden levni musaffâ kandden tuʻmı lezîz
Var-ısa gül-nâr-ı Firdevs-i vefâdur leblerüŋ

Haşre dek mest-i harâb-ı feyz-i ʻışk olur gören
Câm-ı rengîn-i mey-i hüsn ü bahâdur leblerüŋ

Aġzıŋa alma dime VAHYÎ-i zâra dostum
Böyle vasf-ı pâke şâyeste ʻatâdur leblerüŋ

170.

Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Himmet-efzâ-yı dil-i vuslat-recâdur gözlerüŋ
Tûtiyâ-yı çeşm-i ümmîd-i vefâdur gözlerüŋ

Biz ʻatâ-yı nazra-i şefkat-nümûdı görmedük
Lîk zâtında heman ʻayn-ı ʻatâdur gözlerüŋ

3. ʻÂşıkı tâ subh-ı mahşer mest iderse çok degül
Ol kadar mestî-dih ü hâlet-nümâdur gözlerüŋ

ʻAyn-ı taʻyîb olsa ʻâlem kimse bulmaz ʻayb aŋa
N'eyleyem ammâ ki aġyâr-âşnâdur gözlerüŋ

Sâha-gerd-i fürkat olsa ġam degül VAHYÎ-i zâr
ʻÂkıbet kûy-ı visâle reh-nümâdur gözlerüŋ

171.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Âh-ı cangâhuŋdan aŋlandı göŋül fürkatdesüŋ
Sûzişüŋden fehm olundı âteş-i hasretdesüŋ

Rûz u şeb feryâd-pâş olmakdasuŋ ey 'andelîb
Var-ısa sen de benüm gibi ġam u mihnetdesüŋ

3. Böyle midür resm-i 'âşık-perverî ey bî-vefâ
Biz ġam u fürkatde sen aġyâr ile ülfetdesüŋ

Gâh la'lin geh ruh-ı zülf-âverin yâd eyleyüp
Ey dil-i âşüfte-meşreb rûz u şeb 'işretdesüŋ

Şem'-i hüsn-i dil-rubâ pîrâmeninden dûrsun
Ey göŋül pervâneveş kimlerle germiyyetdesüŋ

6. Perde-bîrun nâle ey bülbül saŋa bîhûdedür
Dâ'imâ çün-kim gül-i ra'nâ ile sohbetdesüŋ

Görmez olduk meclis-i dildârda hergiz seni
VAHYÎyâ şimdi 'aceb kimlerle ünsiyyetdesüŋ

172.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Yolda kaldı dîde-i tûfan-nişan gelmez misüŋ
Gitdi ârâm u şikîb ey bî-aman gelmez misüŋ

Bir sen ü bir dil-rubâ bir 'ışk-ı kâmil bir de bezm
Doġrı söyle zâhidâ bî-imtinan gelmez misüŋ

3. Keştî-i dil oldı ġark-âb-ı sirişk-i intizâr
Dahı ey İlyâs-ı bahr ü Hızr-ı kân gelmez misüŋ

Eyledüm cân u dili âmâde pây-endâz içün
Gûş ber bang-ı ni'âlem her zaman gelmez misüŋ

Vasf-ı hüsn-i yâr içün bezm eylemiş erbâb-ı dil
Sen dahı ey VAHYÎ-i mu'ciz-beyan gelmez misüŋ

173.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Olalı şeng-i hayâl-i dil sigâl-i fürkatüŋ
Oldı dildâr-ı ümîdüm tâl ü mâl-i fürkatüŋ

Zahm-ı hûn-âlûd kim cism-i dil-i zârumdadur
Şîşe-i billûra konmış sanki kâl-i fürkatüŋ

3. Hem-çü hışm-ı ġamze-tîġ-ı merg zahm-ı ye’s olur
Kâr-ı nâ-hemvâr-ı devr-i gûşmâl-i fürkatüŋ

Genc-i nakd-i eşk bir şeft-âlûya olmaz bahâ
Pür-revâc oldukda sûk-ı huşk-sâl-i fürkatüŋ

Bâde-i la‘l-i nigâr-ı vasluŋ üzre ey perî
Nûş olur mı sâġar-ı ka‘bü ’l-ġazâl-i fürkatüŋ

6. Dâġ-sûz-ı mihnet olmakda derûna dem-be-dem
Var-ısa oldı felek cânâ hemâl-i fürkatüŋ

Sîne-i Vahyî-i ġam-hârı figâr itmekdedür
Deşne-i hun-pâş-ı derd-i heft-hâl-i fürkatüŋ

Harfü ’l-Lâm

174.

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Ey lebi ġâze-i nekhet-keş-i ruhsâr-ı emel
Turresi zîb-dih-i ġonçe-i destâr-ı emel

Kâkül-i şâhid-i mihr-i ruhuŋ ey mâh görüp
Oldı Mecnûn aŋa Leylî-i şeb-i târ-ı emel

3. Eşk-i çeşm-i heves-i ‘ârız-ı hûy-kerdeŋ ile
Jâledâr olmada berg-i gül-i gülzâr-ı emel

Âġuş-ı hasret-i vuslatda uyutmış yâri
Haylî kuvvetde imiş tâli‘-i bîdâr-ı emel

Levh-i âmed-şüd-i etfâl-i debistân-ı ġama
Meşk-i âzâd yazar hâme-i zerkâr-ı emel

6. Mest-i dîdârı olup râz-ı dilüm fâş itdi
Yâr ile hem-dem olaldan beri dildâr-ı emel

Vahyîyâ tarz-ı pesendîdeŋe tahsîn itmiş
Ol lebi ġâze-i nekhet-keş-i ruhsâr-ı emel

175.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey ġamzesi şikeste-kün-i inkisâr-ı dil
V’ey ‘işvesi kesel-güsil-i intizâr-ı dil

Nâ-bûd olur şehâ nefes-i râmiz-i hayât
Fikr-i ‘izâruŋ olmasa âyînedâr-ı dil

3. Endîşe-i leb-i güher-efşân-ı bî-ġışuŋ
Bezm-i hayâl-i vasla mey-i hoş-güvâr-ı dil

Bâd-ı nesîm-i gülşen-i ümmîd-i vuslatuŋ
Mestî-dih-i tabî‘at-ı şûh-ı hezâr-ı dil

Vahyî olınca şu‘le-fiken mihr-i tal‘atı
Ber-bâd oldı nakd-i şikîb-i nigâr-ı dil

176.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Hattuŋ görüp leb-i suhan-ârâya düşdi dil
Geldi bahâr sâġar-ı sahbâya düşdi dil

Zahm-âşnâ kıyâs idüp ol fitne-ġamzeyi
Hayfâ zemîn-i saht-ı temennâya düşdi dil

3. Seyr eyledükde ‘ârız-ı dil-cûy-ı yârda
Ol zülf-i pîç-pîç-i semen-sâya düşdi dil

Cism-i nizârı hâk-reh itsem ‘aceb degül
Bir nev-resîde dil-ber-i ra‘nâya düşdi dil

Vahyî güher-nisâr-ı nikât ü ma‘ârif ol
Tanzîr-i şi‘r-i Tâ’ib-i gûyâya düşdi dil

177.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Bülbüli nâlân iden rûyuŋdur ey meh gül degül
Sad hezâr ‘uşşâk var kûyuŋda bir bülbül degül

Rûy-ı pâküŋde gören dir kâkül-i müşgînüŋi
Şîşe-i billûra ‘anber-bû komış kâkül degül

3. Âteş-i ‘ışkuŋla yandurduŋ behûr-i Meryemi
Dûdıdur zâhir olan gülzârdan sünbül degül

Revnak-ı hüsnüŋ görüp ‘aksüŋ sürâhîden şehâ
Âh ider ol naġmedür gûş itdigüŋ kulkul degül

Vahyî-i şûrîde sahbâ ile itmez def‘-i ġam
Şevk-bahşâ ‘âşıka câm-ı lebüŋdür mül degül

Harfü ’l-Mîm

178.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . - -

Bihişti dûzah iderdüm dilüŋ te’ellümin aŋsam
Ya dest-i bahtdan ümmîdümüŋ tazallumın aŋsam

İşitse harfini mâhî olur helâk-i hirâsı
Kemîne katre-i bahr-i ġamuŋ telâtumın aŋsam

3. Olurdı tâbe-kıyâmet rehîn-i reşk-i fesâhat
Eger o kand-i lebüŋ lezzet-i tekellümin aŋsam

Ser-â-ser eyler idüm ‘âlemi riyâz-ı letâfet
O şûh-ı ġonçe-femüŋ şîve-i tebessümin aŋsam

Seni füsun-naġam-ı gülşen-i belâġat iderdüm
O bülbül-i suhanuŋ VAHYÎyâ terennümin aŋsam

179.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Vasfında bû-feşân olamaz sünbül-i kalem
Ol hasret ile yûha çıkar ġulġul-i kalem

Tâb-âver olmaya o mehüŋ bâr-ı vasfına
Vassâfı ger ‘Alî ise de Düldül-i kalem

3. Her bir şikencin eyleye bir nâfe-i Hotan
Neşr itse bûy-ı zülfin eger kâkül-i kalem

Bak fart-ı ‘ışkına ki zebân-ı hezâr ile
Destümde naġme-senc olur bülbül-i kalem

VAHYÎ olursa bûy-nisâr-ı recâ saŋa
Hâkister ola sûz-ı dilinden gül-i kalem

180.

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Fikr-i ruhuŋı câm-ı zer-endûda degişmem
Bûy-ı heves-i kâkülüŋi ‘ûda degişmem

Rîş-i ecelüŋ sînede ey hancer-i hun-rîz
Zahm-ı müje-i kâbil-i bih-bûda degişmem

3. Âmâde ġam-ı fürkatüŋ ey şûh-ı cefâ-cû
Biŋ va‘d-i dem-i vuslat-ı nâ-bûda degişmem

Âzâdegî-i cünbişini ġamzeŋüŋ ey meh
Zevk-i nigeh-i merhamet-âlûda degişmem

Deryûzeger-i vuslata VAHYÎ o perînüŋ
Evzâ‘-ı la’îmânesini cûda degişmem

181.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Vechi var ruhsâr-ı yâre verd-i handânum disem
Hûbdur ol zülf-i 'anber-bâra reyhânum disem

Feyz-i nutkumdan bulurdı sûret-i dîvâr rûh
Sîneye çekdükde ol 'Îsî-demi cânum disem

3. Vaz'-ı hışmı vakf-ı ye's-i ebr ider mihr-i dili
Bir gice yâre açılsam mâh-ı tâbânum disem

Âh ol vakt olsa kim idüp der-âġuş-ı nigâh
Sevdigüm şîrin-zebânum pâk-iz'ânum disem

Niçe müddetdür o şûha bendeyem VAHYÎ gibi
Fursat olsa bârî bir kez âh sultânum disem

182.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Medhûş oluram la'l-i Bedahşânını görsem
Can bezl iderem ġamze-i fettânını görsem

Pejmürde olur ġonçe-i neşküfte-i hâtır
Gîsû ile destâr-ı perîşânını görsem

3. Bezl eyler idüm yolına ser-mâye-i 'ömri
Bir kerre dahı gûşe-i dâmânını görsem

Cânı iderem müjde-i teşrîf-i şehâdet
Destinde eger hancer-i bürrânını görsem

Huffâş-sıfat düşmen-i hurşîd olurdum
Kâküller ile 'ârız-ı rahşânını görsem

6. Oldum hedef-i ta'ne-i aġyâr-ı cefâkâr
Bârî o mehüŋ lutf-ı firâvânını görsem

Cân u dil ile ben dahı kurbânı olurdum
VAHYÎnüŋ o vasf itdigi cânânını görsem

183.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Lutfuŋa cân-ı belâ-dîdeyi nâ'il görsem
Vasluŋa bu dil-i şûrîdeyi vâsil görsem

Hâlet-i 'ışkı murâdumca iderdüm tefhîm
Seni kendüŋ gibi bir dil-bere mâ'il görsem

3. Şübhesiz dîde-i idrâküme ahvel dir idüm
Dil-rubâlarda eger saŋa mu'âdil görsem

Bildürürdüm mehe eksüklügin ey şûh tamâm
Bir gice rûyuŋ ile anı mukâbil görsem

VAHYÎyâ yâre sarıl bûsesin al dirdüm eger
Bir dahı bezm-i visâle seni dâhil görsem

184.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Çihre-i 'âşık u pehlû-yı dil-ârâ zer ü sîm
Hûb olur cem' olıcak bir yere cânâ zer ü sîm

Zîb-i destâruŋ olaldan beri zerrîn ile sîm
Reşk ider revnakına ey gül-i ra'nâ zer ü sîm

3. Kâle-i vasluŋ içün kârgeh-i sînemde
Olmada dâġ u sirişkümle müheyyâ zer ü sîm

Olmaz ihlâs u 'ubûdiyyet ile vasl-ı bütan
İtsün üftâdeleri var-ısa ihdâ zer ü sîm

Çeşm-i VAHYÎ yolıŋa lü'lü-yi ter neşr eyler
Yâ dirîġ ola mı ey verd-i mutarrâ zer ü sîm

185.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Bâġ-ı kûyuŋ gibi bir gülzâr-ı hurrem bulmadum
Hâk-i pâyuŋ gibi kuhl-i çeşm-i pür-nem bulmadum

Gerçi itdi 'âlemi ihyâ Mesîhâ-yı lebüŋ
Lîk ben zahm-ı dil-i mecrûha merhem bulmadum

3. Deyr-i hüsnüŋ sûret-i dîvâr buldum bütlerin
Bir saŋa mânend olur rûh-ı mücessem bulmadum

Gülşen-i 'âlemde ruhsâr-ı 'araknâküŋ gibi
Bir gül-i la'lin dür-i vassâf-ı şeb-nem bulmadum

N'ola açılsam yüzüŋ gördükçe cânâ gül gibi
Keşf-i râz-ı 'ışka senden ġayri mahrem bulmadum

6. Saŋa teslîm eylesem şâyestedür nakd-i dili
Bir senüŋ gibi dil-ârâyı müsellem bulmadum

Hayf ol âyîne-ruhsâra şeker-güftâr ile
Kendümi tûtî gibi bir lahza hem-dem bulmadum

Bûse-çîn-i rûy u kâkül-perver-i cânân olup
Bu harâb-âbâdda genc-i mutalsam bulmadum

9. Devlet-i ‘ışkuŋda sultânum revâ mıdur bu kim
VAHYÎ-i âvâreŋi bir lahza bî-ġam bulmadum

186.

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Rûyuŋ görüp ol çeşm-i vefâdâra kapıldum
Gülzârı gezüp nergis-i bîmâra kapıldum

Âzâde iken kayd-ı hevesden yine sad âh
Ol nazrası şeh-bâz-ı cefâkâra kapıldum

3. Şimden-girü biŋ hışm ile âzürde-dil olmam
Ol hande vü ol lutf-ıla güftâra kapıldum

Âzâd iken oldum yine ol ġamzeye bende
Bir şîr-i kazâ-pençe-i hun-h^{v}âra kapıldum

Hep lutf u ‘atâdur dil-i şûrîdeye kârı
VAHYÎ hele bir dil-ber-i ġam-h^{v}âra kapıldum

187.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Gam-ı firâk ile zâram nigârum aldurdum
Figâr-ı hâr-ı hezâram bahârum aldurdum

Ümîdvâr-ı vefâyam ki bî-ser ü pâyam
Niyâzmend-i ‘atâyam ki varum aldurdum

3. Hemîşe telh-i mezâkam ġarîb ü müştâkam
Esîr-i bend-i firâkam ki yârüm aldurdum

Sitem-hor-ı şeh-i ‘ışkam elemgeh-i ‘ışkam
O h^{v}âce-i reh-i ‘ışkam ki bârum aldurdum

Çü tab‘-ı VAHYÎ-i pür-ġam firâk ile hem-dem
Seher-keş-i şeb-i hecrem nehârum aldurdum

188.

Berây-ı Tanzîr-i Antakî-zâde Feyzî Efendi

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Bakdum ruh-ı yâre gül-i bî-hârı unutdum
Gördüm lebini sâġar-ı ser-şârı unutdum

Bir lutf-ıla şîrin-dehen itdi beni cânan
Zehr-âbe-i pey-der-peyi âzârı unutdum

3. Evsâf-ı miyân u lebidür bûs u kinârum
Ben devlet-i tâli'de o efkârı unutdum

Çün fikr-i ġubâr-ı hatuŋ itdi beni hayran
O hayret ile seyr-i çimenzârı unutdum

FEYZÎye didüm nazmuŋa tanzîr ider olmaz
Gör ġafleti VAHYÎ-i füsunkârı unutdum

189.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

O meh-likâya göŋül keşf-i râza başlayalum
Recâ-yı vasl ile sûz u güdâza başlayalum

Yeter şarâb-ı hicâb ile mestî-i hasret
O şâh-ı 'işve-sipâha niyâza başlayalum

3. Neden takayyüd-i nâmûs u 'âr 'uşşâka
Hemân şevk ile âh-ı dırâza başlayalum

Çü itdi şûh müjeŋ cünbiş-i vefâ-âmîz
Ümîd-i vuslatuŋa tâze tâze başlayalum

Husûl-i fâ'ide-i kâm sehldür VAHYÎ
Hele ticâret-i kâlâ-yı nâza başlayalum

190.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Eger pertev-nümâ olsa ruhuŋ yek-bâr sultânum
Gören kâfirse de 'ışkuŋ ider ikrâr sultânum

Ne hikmetdür bu âb u tâb ile gülzâr-ı hüsnüŋde
Ruhuŋ gibi biter bir verd-i âteş-bâr sultânum

3. Perîşan-hâl olur 'uşşâk elbette olınca cem'
'İzâr-ı tâbdâr u zülf-i 'anber-bâr sultânum

Derûnı peşm-i hicrân ile mâl-â-mâl olmışdur
İdüp ümmîd-i vasluŋ bâliş-i zerkâr sultânum

Şu deŋlü sedd olupdur VAHYÎ-i zâra der-i vasluŋ
Ki yokdur ihtimâli ru'yet-i dîdâr sultânum

191.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Dilde vasf-ı la'lüŋi ol dem ki îrâd eyledüm
Âb-ı hayvân üstine mey-hâne bünyâd eyledüm

Bîsütûn-ı ġam ġubâr-ı himmetüm olsa n'ola
Her müjem bir tîşe-i kûh kâh-ı Ferhâd eyledüm

3. Haşre dek mest-i harâb-ı vuslat olsam çok degül
Yârümüŋ çeşm-i tesellâ ġamzesin yâd eyledüm

Telh-kâmî-i mey-i fürkatden olmam şekve-gû
Devlet-i tâli'de ben ol kârı mu'tâd eyledüm

Es-salâ tanzîr iden erbâb-ı tab'a VAHYÎyâ
Hoş-edâ bir nev-zemîn-i pâk îcâd eyledüm

192.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Hatın yâd eyleyüp bûs-ı ruh-ı zîbâdan el çekdüm
Humârın fikr edince sâġar-ı sahbâdan el çekdüm

Ferâġ itdüm hirâs-ı hecr ile rû-mâl-i rûyından
Zükâmın zikr idüp şemm-i gül-i ra'nâdan el çekdüm

3. Görüp fersûdegî-i sünbül-i bâġ-ı fenâ-hâki
Gam-ı sevdâgerî-i zülf-i müşgâsâdan el çekdüm

Rikâb-ı zîn-i kâm oldı cüdâ pây-ı te'emmülden
Ligâm-ı rahş-ı ümmîd-i cihan-peymâdan el çekdüm

Çü bildüm pâydâr olmaz safâ-yı 'âlem-i fânî
Kınâ'-ı çihre-pîrâ-yı zen-i dünyâdan el çekdüm

6. Zelîhâ-yı dil itmez meyl olursa Yûsuf-ı sânî
O rütbe dâmen-i vasl-ı neşât-efzâdan el çekdüm

Göŋülde 'ârız u ebrûsı merkûz olmaġın VAHYÎ
Nazar-bâzî-i mihr ü ġurre-i ġarrâdan el çekdüm

193.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . - -

Yine ol mâh-'izâruŋ lebini yâda getürdüm
Yine keyf-i mey-i nâbı dil-i nâ-şâda getürdüm

Olamaz saf-şiken-i ceyş-i teġâfül çü niyâzum
Sipeh-i âh u fiġânı aŋa imdâda getürdüm

3. Nigeh-i merhamet-âmîze degül vasla deger çak
Saŋa ey mâh-likâ bir dil-i âmâde getürdüm

Benem ol ʻâşık-ı mihnet-keş-i kühsâr-ı mahabbet
Ki müjem mertebe-i tîşe-i Ferhâda getürdüm

Suhan-ı VAHYÎ-i hoş-gûyı idüp pâyuŋa îsâr
Âb-ı hayvânı şehâ sâye-i şimşâda getürdüm

194.

Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

ʻArşa çıkdı hasret-i zülfüŋle efġânum benüm
Bir su'âl itseŋ ne var hâl-i perîşânum benüm

ʻÂşıkâne bir nigâhumdan bilür maksûdumı
Sevdigüm nâzük-hayâlüm pâk-izʻânum benüm

3. Derd-i ʻışk ile gül eylerdi fiġan bülbül degül
ʻAzm-i bâġ itse eger serv-i hirâmânum benüm

Niçe demdür mürde-i hecrem helâk-i hasretem
Sîneme gelse n'ola can gibi cânânum benüm

Bendeŋem âvâreŋem pür-yâreŋem bî-çâreŋem
Bir nigâh-ı şefkat it lutf eyle sultânum benüm

6. Görmeyem aġyâr ile VAHYÎ o gül-pîrâheni
Varmasun dâmânuma çâk-i girîbânum benüm

195.

Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Yârümüŋ ruhsâresi şûr-efken-i güldür benüm
Ol sebebden nâlişüm mahsûd-ı bülbüldür benüm

Kâkülüŋ fikriyle dûd-ı âhum oldukça bülend
Miski mest-i şerm ider bir saçlı sünbüldür benüm

3. Olalı leb-rîz sahbâ-yı hayâl-i laʻl-i dost
Hâtırum revnak-şikest-i sâġar-ı müldür benüm

Dilde zahm-ı ġamzeŋe tedbîr ey genc-i ümîd
Merhem-i nişter-keş-i ye's-i tahammüldür benüm

Hak budur VAHYÎ bu şiʻr-i tâzemüŋ her nüktesi
Tuhfe-cûy-ı nakd-i hemyân-ı te'emmüldür benüm

196.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Verd-i ruhuŋ izhâr idicek bûy-ı tebessüm
'Âşık-küş ider ġamzeŋi nîrû-yı tebessüm

Zahm-ı ser-i engüşti yeter Rüstem-i sabra
Pençe-dih olınca aŋa bâzû-yı tebessüm

3. Biŋ 'âkili ser-mest-i cünûn-ı heves eyler
Nîm-i nigeh-i şâhid-i dil-cûy-ı tebessüm

Nakd-i dil ü can hâk-rehi olsa sezâdur
Ol hûb-likâda ki ola hûy-ı tebessüm

Hep 'aks-nümâ-yı ruh-ı dildâr-ı emeldür
Ol âyîne-i sîne-i bî-mûy-ı tebessüm

6. Hakkâ ki 'aceb tarz-ı dil-âvîz ile geldi
Gülzâr-ı ruh-ı alüŋe şeb-bûy-ı tebessüm

VAHYÎ hele bu şi'r-i ter-i dil-keşüŋ oldı
Meşşâta-i gül-gûne-keş-i rûy-ı tebessüm

Harfü 'n-Nûn

197.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey bûs-ı la'li neşve-i câm-ı şarâb olan
V'ey zülf-i nâzı rûy-ı visâle nikâb olan

Bulsa 'aceb midür şeref-i pây-bûsuŋı
Sad hasret ile reh-güzerüŋde türâb olan

3. Tâ mahşer olmaya heves-i 'işret-âşnâ
Câm-ı şarâb-ı vasluŋ ile neşve-yâb olan

Elbette mest-i bâde-i bezm-i visâl olur
Nâr-ı ġam-ı firâk ile bağrı kebâb olan

Pür-dâġ-ı şevk-i lutfuŋ olursa sezâ şehâ
Mecrûh-ı na'l-i eşheb-i hışm u 'itâb olan

6. 'Işkum mı yâ şarâb mı ya ġamze mi yâ an
Hüsn ü cemâlüŋe sebeb-i âb u tâb olan

İtse NAZÎF-i şûha nazîre 'aceb degül
VAHYÎ-i şûh-edâ gibi hâzır cevâb olan

198.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Oldı can pâ-mâl-i rahş-ı hışm-ı cânân el-aman
Sâyeveş hâke döşendi cism-i bî-cân el-aman

Gamze-i cellâduŋ itdi kalbi vakf-ı bîm-i can
El-amân ey dil-ber-i fettân-ı devrân el-aman

3. Var mı ruhsâruŋ görüp meyl itmeyen ey reşk-i hûr
Mâh-ı tâban görse dir ey mihr-i rahşân el-aman

Gamzesi fihrist-i katl-i ‘âmdur ol âfetüŋ
Hışm-ı çeşmin görse dir Sâm u Nerîmân el-aman

VAHYÎ-i zârı zülâl-i vasluŋa şâyeste kıl
Kalmasun hicrân ile giryân u sûzân el-aman

199.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün
Muzâri‘ - - . / - . - - / - - . / - . - -

Bir verd-i ‘işve-bûdur ruhsâr-ı lutf-ı cânan
Her lahza hande-rûdur dîdâr-ı lutf-ı cânan

Peyveste gül küşâde bülbül terennüm-âver
Dûr ez-harîf ü deydür gülzâr-ı lutf-ı cânan

3. Tîġ-ı nigâh-ı nâza biŋ cân olur harîdâr
Kâsid-mmetâ‘ olmaz bâzâr-ı lutf-ı cânan

Bezm-i bahâra gelsün sâġar be-kef karanfül
Fermân-ı ‘işret itdi hunkâr-ı lutf-ı cânan

Târ-ı şeb-i belâda râh-ı safâ güm olmaz
VAHYÎ zuhûr iderse envâr-ı lutf-ı cânan

200.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . - -

Şerer-feşân olalı âteş-i mahabbet-i cânan
Derûnum eyledi me’vâ-yı bîm-i fürkat-i cânan

Şehîd-i hancer-i hun-h^{v}âr-ı ye’s ider beni ‘aklum
Zuhûr idince göŋülde hayâl-i vuslat-ı cânan

3. Fiġan fiġan yine itdüm siyeh sitâreligümden
Dil-i sitem-keşi vakf-ı belâ-yı hasret-i cânan

Safâ-yı râhatiyân-ı cihâna reşki ko ey dil
Yeter yeter saŋa fikr-i nigâh-ı şefkat-i cânan

Hezâr vech-ile ahsent tab'-ı VAHYÎ-i zâra
Nedür nedür bu pesendîde vasf-ı tal'at-ı cânan

201.

Müfâ'aletün Müfâ'aletün Müfâ'aletün Müfâ'aletün
Vâfir . - . . - / . - . . - / . - . . - / . - . . -

Hemîşe dili melâmet ider ümîd-i dem-i vefâ-yı bütan
Derûna ġarîb hâlet ider ġam-ı heves-i likâ-yı bütan

İderdi recâ-yı 'işreti dil harîk-i tenûr-ı 'âlem-i ye's
Olaydı eger neşât-güsil fütâdelere cefâ-yı bütan

3. Nice kosun ehl-i dil heves-i recâ-yı visâl-i bî-bedeli
Göŋülleri habs-i h^{v}âhiş ider nigâh-ı vefâ-'atâ-yı bütan

Belâları nev-be-nev irişür hemîşe derûn-ı bû 'l-hevese
Cihanda velî fesâne imiş mülâhaza-i safâ-yı bütan

Bu tâze zemîn-i dil-keşümi gören didi VAHYÎ hayret-ile
Zihî ġazel-i latîf [ü] zihî medîha-i dil-küşâ-yı bütan

202.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Güle sûret mi kodı 'ârız-ı rengîn-i bütan
Müle raġbet mi kodı la'l-i güher-çîn-i bütan

Sünbüli eyleye endâhte-i çâh-ı melâl
Böyle kalursa eger kâkül-i müşgîn-i bütan

3. Pestdür câm-ı Cem ü âyîne-i İskender
Var iken la'l-i leb ü sîne-i sîmîn-i bütan

Ey göŋül eyleme ümmîd-i vefâ dil-berden
'Âşıkı cevr ile öldürmedür âyîn-i bütan

VAHYÎyâ hancer-i nahvetle ider sîneŋi çâk
Rüstem olsaŋ da eger ġamze-i pür-kîn-i bütan

203.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Ey ser-i zülfini tarf-ı ruh-ı gül-fâma koyan
Hep budur fikr-i visâlüŋ dil-i nâ-kâma koyan

Ola bahtum gibi huffâş-ı şebistân-ı firâk
Seherî va'düŋ olan vuslatı ahşâma koyan

3. Eşk-i hasretle yusun perde-y-i çeşmin sarsun
Biŋ niyâz ile soyup dil-beri hammâma koyan

Haşre dek zerre-keş-i hecrüŋ olursa yeridür
Bûs-ı ruhsâruŋı te’hîr ile bayrâma koyan

N’eylesün neşve-i câm-ı Cemi VAHYÎâsâ
Bezm-i fikretde şehâ ‘aks-i lebüŋ câma koyan

204.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey yâd-ı la‘li mevsim-i şeybi şebâb iden
V’ey fikr-i çeşmi ‘âşıkı mest-i harâb iden

Pür-‘ukdegî-i zülf-i visâlüŋ mi baht mı
Hemvâre kâkül-i dili pür-pîç ü tâb iden

3. Mest itse bir nigehle humârı ‘aceb degül
Bûs-ı lebüŋle ‘işret-i bezm-i şarâb iden

Olsun mı cezb-i kalbde muhtâc-ı ġâzeger
Dest-i nigâha hûn-ı dilümden hizâb iden

Hep cünbiş-i recâ-güsil-i ġamzedür şehâ
VAHYÎ-i dil-şikesteyi pür-ıztırâb iden

205.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey derd-i ‘ışkı eşkümi bahr-i ‘amîk iden
V’ey fikr-i la‘li çeşmümi reşk-i ‘akîk iden

Baht-ı siyâhumı güzelüm bâd-ı âhumı
Ümmîd-i vaslı hûn-ı dil içre ġarîk iden

3. Âb-ı hayât-ı vuslata irse ‘aceb midür
Râh-ı talebde Hızr-ı hulûsı refîk iden

Bulmaz bu âsyâbda bir dâne-i murâd
Bahtı medâr olursa da fikr-i dakîk iden

Bu nev-zemînüme bula tanzîre iktidâr
VAHYÎ gibi kelâmını câm-ı rahîk iden

206.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ey çeşm-i fikri dîdesi vakf-ı humâr iden
V’ey zülf-i ‘aklı turreleri târmâr iden

‘Arz eyle nahl-i nâzı tezervâne kıl hırâm
Kimdür bilinsün ehl-i dili bî-karâr iden

3. Çeşmüŋ mi ġamze mi ruh-ı alüŋ mi turre mi
Ey şâh-ı ʻişve böyle seni şîvekâr iden

Bir vakt olur ki mahrem-i bezm-i nevâl ider
Ümmîd-i vaslı ʻâşıkına ġam-güsâr iden

Şahs-ı humâr olursa da tâ haşr mest ola
Yâd-ı lebüŋle nûş-ı mey-i hoş-güvâr iden

6. Zülf ü ʻizârın eylemiş evvel bahâr-ı hüsn
Berg-i hazân idüp beni zerd ü nizâr iden

Vahyî-i tâze-lehcenüŋ aŋlar kemâlini
Bu şiʻri zîver-i nazar-ı iʻtibâr iden

207.

Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Dil-i şûrîde mehcûr oldı yâr-i nâzenîninden
Zemîn ü âsmânı n'ola iŋletse enîninden

Gül-i mihr ü mehi harc-ı gül-âb-ı hayret eylerdi
O meh-rû itmese rû-pûş hatt-ı ʻanberîninden

3. Ne şûh-ı ʻişve-perverdür ki kasd itse cefâsından
Vefâ fehm itdürür ʻâşıklara çîn-i cebîninden

Görüp mir'ât-ı rûyın tûtî-i şîrin-makâl olsun
Alanlar harf-i vuslat laʻl-i nâb-ı sükkerîninden

Budur ümmîd tahsîn ide ol şûh-ı suhan-pîrâ
Bu şiʻri gûş edince Vahyî-i sihr-âferîninden

208.

Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Âftâba bakılur mı ruh-ı dil-ber var iken
Mâha kim raġbet ider mihr-i münevver var iken

Heves-i ʻûd u gül-âb olmaya mı vakf-ı ferâġ
ʻÂrızuŋda ʻarak u zülf-i muʻanber var iken

3. Kalb-i ʻuşşâk degül belki ecel havf eyler
Dest-i dildâr-ı kazâ-ġamzede hancer var iken

Murġ-ı dil lâne-güzîn-i ruhuŋ olmak güçdür
Anda çeşmüŋ gibi şeh-bâz-ı ecel-per var iken

Bakmazuz her büt-i ʻÎsî-dem-i deyr-i hüsne
Sanemâ sencileyin rûh-ı musavver var iken

6. Gayre şâyeste mi vasf-ı dehenüŋ insâf it
Vahyî-i nâdire-perdâz-ı suhanver var iken

209.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Meyl itmez âftâba ruh-ı enverin gören
Bakmaz şarâb-ı Kevsere la'l-i terin gören

Ser-mâye-i hayâtı ider müjde-i helâk
Destinde ol kazâ-nigehüŋ hancerin gören

3. Âyîne içre mihr-i küsûf-âşnâ sanur
Deryâda ol mehüŋ ruh-ı zülf-âverin gören

Rehn-i nezâregâh-ı ferâġ eylese sezâ
Sünbülsitân-ı 'âlemi kâküllerin gören

Tâ mahşer itmeye heves-i neşve-i neşât
Sahbâ-yı bezm-i vuslatınuŋ sâġarın gören

6. Biŋ cân ile 'aceb mi olursa helâk dost
Aġyâr içinde dil-ber-i meh-peykerin gören

Vahyî-i zâruŋ eylesün idrâk rütbesin
Bu nev-zemîn-i pâk-i füsun-perverin gören

210.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Zülfini fikr eylesün şeb-bûy u reyhân isteyen
La'lini endîşe kılsun âb-ı hayvân isteyen

Hâl-i rûy-ı al-i gîsû-perverin seyr eylesün
Sûziş-i pervâne-i şem'-i şebistân isteyen

3. 'Ârızın görsün iden gülzâr-ı cennet ârzû
Âhumı gûş eylesün bülbülden efġân isteyen

Tal'at-ı hûy-kerde-i yâri temâşâ eylesün
Verd ü şeb-nem âb u âteş dürr ü mercân isteyen

Leyle-i bedr-i vas[ı]lda şevk-ile ol gül-ruhı
Hâleveş âġuşa çeksün derde dermân isteyen

6. Nakd-i cân u dille varsun kûyına ol âfetüŋ
Dil-rubâ-yı şûh-meşreb pâk-dâmân isteyen

Yâre can benden nigâh-ı merhamet senden dime
Sulha virsün mi rızâ her demde biŋ kan isteyen

Meclisinde fikr-i hattıyla çekersem âh-ı serd
Rûyını görsün küsûf-ı mihr-i rahşân isteyen

9. Bir nigâh-ı lutfına biŋ cân kurbân eylesün
VAHYÎyâ ‘âlemde zevk-i vasl-ı cânân isteyen

211.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Gel ey ümîd-i dem-i vaslı peyk-i ceyş-i cünun
Nezâre-i der-i fürkatle oldı dîde zebun

Hayâl-i ‘ârız-ı alüŋ fikir-keş-i ruh-ı meh
Tasavvur-ı nigehüŋ tûtiyâ-yı çeşm-i füsun

3. Reh-i talebde olurduk fütâde-i çeh-i ye’s
Firîb-i ġamze-i şûh olmayaydı râh-nümun

Düşerse bûs-ı leb-i lutfı fikri ‘uşşâka
Kesâd-gîr ola bâzâr-ı bâde-i gül-gun

Cihanda VAHYÎ gibi reng-i kâma düş olmaz
Giyerse şâhid-i bahtı kabâ-yı bûkalemun

212.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Âh eyle dem-be-dem eser olmazsa olmasun
‘Arz it niyâzı kârger olmazsa olmasun

Bûs it dem-i visâlde la‘l ü ‘izârını
Meydân-ı ‘ışkda hüner olmazsa olmasun

3. Deryâ-yı ‘ışka fülk-i dil-i zârı kıl revan
Vuslat diyârına güzer olmazsa olmasun

Sâf eyle jeng-i şekveden âyîne-i dili
Ol şâh-ı hüsnden nazar olmazsa olmasun

Bî-bûs-ı la‘l ider dili tûtî ‘izâr-ı yâr
Mir’ât-ı sâf var şeker olmazsa olmasun

6. Bir kerre ‘âşıkuŋla ne var ‘azm-i gülşen it
Cânâ rakîb-i bed-güher olmazsa olmasun

Aldum o mâhı hâle-i âġuşuma bu şeb
Tâ haşr bir dahı seher olmazsa olmasun

Saġ olsun ‘ârız u kad-i mevzûn-ı dil-rubâ
Gülşende serv [ü] verd-i ter olmazsa olmasun

9. Vahyî bu nev-zemîn degül kâbil-i nazîr
A‘dâ yanında mu‘teber olmazsa olmasun

213.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

‘Âşıkuz ol şûha aġyâr-ülfet olsun olmasun
‘Andelîbüz ol güle hâr-ülfet olsun olmasun

Bu dil-i âvâre vakf-ı hüzn-i mâder-zâddur
Ol perî-ruhsâr âzâr-ülfet olsun olmasun

3. Ey dil-i şeydâ dahı mest-i mey-i hûş olmadın
‘Arz-ı hâl it yâre her-bâr ülfet olsun olmasun

Rûyına dil-besteyüz gîsûsı olmış olmamış
Tâlib-i gencîneyüz mâr-ülfet olsun olmasun

Kâġıd-ı kalbüm hat-ı ümmîd-i vasl itmez kabûl
Nazra-i lutfuŋla âhâr-ülfet olsun olmasun

6. H^{v}âbda görmez visâl-i dil-beri bu baht ile
Kalb-i zârum çeşm-i bîdâr-ülfet olsun olmasun

Bî-nazîr olmakdadur güftâr-ı pâküŋ Vahyîyâ
Tab‘-ı şûhuŋ vasf-ı dildâr-ülfet olsun olmasun

214.

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Şarâb-ı bezm-i elem mâtem olmasun n’olsun
Sirâc-ı meclis-i hasret ġam olmasun n’olsun

Sipâh-ı sabr-ı dile bâ‘is-i perîşânî
Hayâl-i zülf-i ham-ender-ham olmasun n’olsun

3. Derûn-ı ‘âşık-ı şeydâda derd-i mâder-zâd
‘İlâc-sâzı o ‘Îsî-dem olmasun n’olsun

Göŋülde zâhir olan verd-i ye’s-i vuslatuŋa
Sirişk dâneleri şeb-nem olmasun n’olsun

Humâr-ı dûrî-i la‘lüŋle bâde kan aġlar
Ya dîde-i leb-i can pür-nem olmasun n’olsun

6. Hayâl-i çeşm-i tesellâ-nümâsı cânânuŋ
Dil-i figârumuza merhem olmasun n’olsun

Hemîşe Vahyî-i tenhâ-nişîn-i künc-i firâk
Ümîd-i vasluŋ ile hem-dem olmasun n’olsun

215.

Müfte'ilün Fâ'ilün Müfte'ilün Fâ'
Münserih - . . - / - . - / - . . - / -

Çün gül-i bî-hâr yok hâr ile olsun
Kenz de bî-mâr yok mâr ile olsun

Yâr heman dünyede bî-keder olsun
Gâh bizümle geh aġyâr ile olsun

3. Rûşen olur kalbümüz zevk ü kederle
Nûr ile olmaz ise nâr ile olsun

Gam yimezem cevrler eylese bî-had
Tek dil-i şûrîdemüz yâr ile olsun

'Âşık-ı dîdâruŋa bir nazar eyle
Lutf-ıla olmazsa âzâr ile olsun

216.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Nikâb-ı zülfüŋi aç rûyuŋa nigâh olsun
Ko reşkden ruh-ı mihr-i felek siyâh olsun

Recâ-yı neşve-i câm-ı Cem eylemem sâkî
Heman baŋa leb-i dildâr bûsegâh olsun

3. O ġonçenüŋ gülüp açıldıġı baŋa besdür
Hezâr-ı zâr-ı dilüŋ kârı âh u vâh olsun

Nişân-ı nâvek-i ta'n olmadan kaçar mı diyen
Harîm-i gûşe-i ebrûsı dil-penâh olsun

Ben eyleyem o mehi zîb-i hâle-i âġuş
Hasûd necm-şumâr-ı şebângâh olsun

6. Göŋül göŋül seni medhûş-ı câm-ı vasl iderem
Rakîb tâbe-ecel baŋa kîne-h^{v}âh olsun

Bu nev-zemîni şeref-bahş-ı levh-i izhâr it
Ki hâl-i ehl-i hased VAHYÎyâ tebâh olsun

217.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Rûyı benüm olsun gül-i ra'nâ senüŋ olsun
Gîsûsı benüm sünbül-i bûyâ senüŋ olsun

Zâhid yetişür baŋa temâşâ-yı ruh-ı dost
Gülşende olan seyr ü temâşâ senüŋ olsun

3. Ey rind-i harâbât baŋa lebleri besdür
Bezm-i Cem ile sâġar-ı sahbâ senüŋ olsun

Bir gûşe-i çeşm ile nigâhın nazar eyle
Ey çarh aman yek-sere dünyâ senüŋ olsun

Feth olmadı ‘uşşâka mu‘ammâ-yı visâlüŋ
Gel şöyle şehâ VAHYÎ-i gûyâ senüŋ olsun

218.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Hoşdur ġamı vefâları gelmezse gelmesün
Derdi yeter devâları gelmezse gelmesün

Bir şâh-ı ‘işve-ceyşüŋ esîr-i hayâliyüz
Hışmı gelür vefâları gelmezse gelmesün

3. Erbâb-ı bezme müjde-i sahbâ yeter göŋül
Sâkî-i meh-likâları gelmezse gelmesün

Aġyâr ile safâda o dildâr-ı pür-cefâ
Derd ü ġam-âşnâları gelmezse gelmesün

VAHYÎ o şem‘-i hüsn-ile germ-ülfet ol yüri
‘Uşşâk-ı bî-nevâları gelmezse gelmesün

Harfü ’l-Vâv

219.

Müfte‘ilün Müfte‘ilün Fâ‘ilün
Serî‘ - . . - / - . . - / - . -

Verd-i ruhuŋdan idelüm kesb-i bû
Eylemedin leşger-i hicran ġulû

Deşt-i ġamı geşt ü güzâr eyledük
Vuslatuŋ ümmîdi ile sû-be-sû

3. Def‘-i ġama bâde gerekmez yeter
Hûn-ı dil-i zâr ile pür bir kedû

Hasret-i yâr ile sirişküm gezer
Zîbak-ı devvâr gibi kû-be-kû

Bir nigeh-i lutf-ıla şâd it dili
Şâhid-i bahtı görelüm hande-rû

6. Bezmümüze sâkî-i lutfuŋ gelür
Câm bir elde bir elinde sebû

Vuslat-ı yâre ire dil VAHYÎyâ
Râh-ı talebde iderek cüst-cû

220.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Seyr-i rûy-ı yâr içün 'azm eyledi gülzâra su
Berg-i gülle iktifâ itdi velî bî-çâre su

Reşkdâr-ı hâk-pây-ı dil-rubâdur var-ısa
Gitdi seyl-âb-ı sirişküm gibi kûy-ı yâre su

3. Âteş-i hicrân ile hâkister olurdı eger
Virmeseydi yâd-ı la'lüŋ bu dil-i bîmâra su

'Aks-i rûyuŋ zann idüp mâhı der-âġuş eylemiş
Var-ısa dîvâne olmışdur şehâ âvâre su

Cûy sanmaŋ intizâr-ı ru'yet-i cânândan
Zânû-yı şimşâda indi gülsitanda kara su

6. Fikr-i kaddüŋle n'ola rûyuŋda olsam eşk-rîz
Pây-ı serve hûbdur neşr itseler hemvâre su

Hâk-pây it cism-i âteş-tâbuŋ ey Vahyî ki tâ
Rûzgâr ile seni îsâl ide dîdâra su

221.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Seyr olınmaz tal'at-ı pür-âb u tâb-ı ârzû
Var-ısa baht-ı siyâh oldı nikâb-ı ârzû

Söyle ey sâkî-i kâm-ı ehl-i 'ışk olan felek
Var mıdur 'âlemde bir mest-i harâb-ı ârzû

3. Bezm-i ġamda biz hele kem-katresin nûş itmedük
Var-ısa sad pâredür câm-ı şarâb-ı ârzû

İtme meyl-i hall-i eşkâl-i temennâ ey göŋül
Çünki zîb-i nâr-ı ye's oldı kitâb-ı ârzû

Terk-i ümmîd it dilâ âzâde ol Vahyî gibi
Görmedük âşüftelerde feyz-yâb-ı ârzû

222.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

İdeli meyl-i mey-i vuslat sebû-yı ârzû
Rehn-i zehr-âb-ı firâk oldı kedû-yı ârzû

Bî-hicâb-ı zülf göstersüŋ cemâlüŋ bir nefes
'Âlemi vîrân ideydi hây u hûy-ı ârzû

3. Ârzû güm-geşte-i fikr-i hat-ı cânândur
İdemem ey dil senüŋle cüst-cûy-ı ârzû

Oldı san'atla ta'alluk-yâb-ı vasl-ı dil-rubâ
El-hased kuvvetdedür baht-ı nigû-yı ârzû

Bu ne hikmetdür gülistânın ider âteşsitan
Feyz-pâş oldukda bâġ-ı kalbe cûy-ı ârzû

6. Ol siyeh-bahtam ki ser-tâ-ser leb olsam eylemem
Devlet-i ye'sümde meyl-i bûs-ı rûy-ı ârzû

Ârzû-yı nâ-ümîdî eyle gel VAHYÎ gibi
Ey göŋül tâ key hevâ-yı güft-gûy-ı ârzû

Harfü 'l-Hâ'

223.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Hırz-ı can genc-i nihan reşk-i cihandur kaplıca
Dâ'imâ manzûr-ı ebnâ-yı zamandur kaplıca

Germ ü serd-i dehri çok görmiş bir 'ârif pîrdür
Mâ-cerâsın söylese âb-ı revandur kaplıca

3. Zâl-i çarhı havza ser-bâzîçe-i etfâl ider
Böyle hem-meşreb-kün-i pîr ü cüvandur kaplıca

Zâhidi 'uşşâk ile yek-reng ider hâssiyeti
Germ ü serde şübhesiz ülfet-resandur kaplıca

Âsmânuŋ mihr ü mâh u encümin hayrân ider
Ol zaman kim cilvegâh-ı dil-berandur kaplıca

6. Zîver-i âġuş-ı havz itdükçe her meh-pâreyi
Havzı hâle kendi gûyâ âsmandur kaplıca

VAHYÎ-i mu'ciz-beyâna kendüyi vasf itdürür
Gûyiyâ bir nev-cüvân-ı dil-sitandur kaplıca

224.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Bakmaz lebüŋ gören kadeh-i gevher olsa da
Sâkîsi âftâb meyi Kevser olsa da

Düşmez bu baht ile baŋa bir kez nigâh-ı hışm
Ser-tâbe-pây 'âlem eger dil-ber olsa da

3. Bâz-ı hayâlüm olmaya nâhun-zen-i visâl
Endîşe-intikâl ü melek-şeh-per olsa da

Olmaz tamâm nâle-i mâtem-güzîn-i hecr
Erbâb-ı derd-i yek-sere şîvenger olsa da

Olmaya çâk-i ceyb-i safâ bahye-âşnâ
Müjgân-ı şa‘r sûzen-i nişter-fer olsa da

6. Dil böyle vakf-ı mihnet-i eyyâm iken visâl
Olmaz velî ne fâ’ide olur ger olsa da

Bu nev-zemîne olmaya mânend VAHYÎyâ
Mecmû‘a-i cihan tolı şi‘r-i ter olsa da

225.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Ol ‘arak kim devr ider tarf-ı ruh-ı gül-fâmda
Lü’lü-yi şehvârdur gûyâ mücevher câmda

Bend olup dil ‘ışk-ı ruhsâruŋla târ-ı zülfüŋe
Muztarib bir ‘andelîb-i bî-nevâdur dâmda

3. İnkisâf-ı nısf-ı mihr-i ‘âlem-ârâ isteyen
Sînesin seyr eylesün ol âfetüŋ hammâmda

Geh cemâlüŋ gâh zülf-i ‘anberînüŋ yâd idüp
Âh u efġân eylerüz hasretle subh u şâmda

Bezm-i vasluŋda dil itse n’ola meyl-i bûs-ı rûy
Vaz‘-ı güstâhî-i tıflan ‘afv olur bayrâmda

6. Sâyeveş düş pâyına al dâmen-i hâşâkvâr
‘Âr u nâmûs olmaz ey dil ‘âşık-ı bed-nâmda

Nâvek-i ġamzeŋ yeter geçdük nigâh-ı lutfdan
Yâdgâruŋ vardur ey meh VAHYÎ-i nâ-kâmda

226.

Gazel-i Bî-Nukat

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Ol mürde dil ki vâsıl-ı va‘d-i visâl ola
Merg-âver olmasa meger ol ehl-i hâl ola

Dildâr olursa mâha mu‘âdil gerek dilâ
Hem dil virilmemek aŋa emr-i muhâl ola

3. Mahsûd-ı mihr olursa revâdur o al-rû
Kim dûd-ı âh hâle o mâh-ı kemâl ola

Her geh revâ olursa hased-kerde-i melek
Ol sâde-rû ki mevrid-i sihr-i helâl ola

Her dem-i vasl su’âl ol ol mâha VAHYÎyâ
Kilküŋ müdâm ke’s-i müdâm-ı me’âl ola

227.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Dil ki câm-ı h^{v}âhiş-i baht-ı siyeh ser-pûş ola
Bezm-i vuslatdan ümîd olmaz ki sahbâ-nûş ola

‘Âşıkâne cânı pây-endâz idersem çok degül
Ol perî yolında kim şâl-ı vefâ ber-dûş ola

3. Huccet-i isfendegî-i hâl-i ehl-i ‘ışkdur
Bülbülan pür-cûş olup pervânegan hâmûş ola

Hisse-yâb-ı derd-nûş-ı pür-cünûn-ı ‘ışk olan
Bezm-i ‘âlemde ne mümkin nîm-mest-i hûş ola

Şevkden fark-ı şeb ü rûz itmese şâyestedür
Ber-zükâ tâli‘ çün ol mâh ile hem-âġuş ola

6. Ruhların fikr eyleyüp hasretle olsam girye-pâş
Haşre dek rûy-ı zemin deryâ gibi pür-cûş ola

Feyz-yâb-ı yâd-ı la‘l-i yâr olup VAHYÎ gibi
Bir ġazel tarh eyledüm kim gûş iden medhûş ola

228.

Müfte‘ilün Fâ‘ilün Müfte‘ilün Fâ‘ilün
Münserih - . . - / - . - / - . . - / - . -

Şâhid-i dil rûyına ġâliye-i ġam koma
Gonçe-i zevk üstine jâle-i mâtem koma

Revzen-i eltâfuŋı eyle küşâd ey perî
Pîle-i hûn-âver-i zahmumı der-hem koma

3. Deşne-i merg-âşnâ oldı fetîl-i şifâ
Dâġ-ı dil-i zâruma bîhüde merhem koma

Cevrde itme şerîk baŋa rakîbi şehâ
Cennet-i bezm-i ġama dîv ile Âdem koma

Va‘d-i visâlüŋ nedîm eyleyüp ey meh-likâ
VAHYÎ-i ġam-perveri hecr ile hem-dem koma

229.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Bir vasl-ı dil-ber olsa soŋı fürkat olmasa
Bir ġonçe-i ter olsa ki hâr-ülfet olmasa

Her sifle-bîne ‘arz-ı cemâl itmese nigâr
Bir mihr-i hâver olsa ki bî-minnet olmasa

3. Zahmuŋla şâd olur dil-i mihnet-keşüm velî
Sînemde hancer olsa saŋa zahmet olmasa

Zevk-i visâlüŋ âhiri hecr olmasa şehâ
Âdem tüvanger olsa soŋı nekbet olmasa

Vahyî cihanda bu dil-i mihnet-keşîdeye
Bir mâh-peyker olsa ki bî-şefkat olmasa

230.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Kalb-i zârum zevk-yâb-ı vasl-ı yâr itmek nice
Hâleveş ol mâh-ı tâbânı kenâr itmek nice

Yâr merhem-sâz-ı zahm-ı sîne-i aġyâr iken
Dâ’imâ cism-i nizârum pür-figâr itmek nice

3. Deşt-i hasretde kemend-i âh-ı âteş-zâd ile
Sen gözi âhûyı san‘atla şikâr itmek nice

‘Akd olınmaz silk-i evsâfa füsun-sâzî-i yâr
Mest iken çeşm-i siyâhın pür-humâr itmek nice

Bûse-çînî-i leb-i dildâr ile bî-vehm ü bâk
Mevsim-i gül-nârda seyr-i Hisâr itmek nice

6. Bir nigâh-ı şefkat-âlûd-ı vefâ-âmîz ile
Vahyî-i bîmârı vakf-ı intizâr itmek nice

Kâbil iken Feyzîyâ her vech-ile saŋa cevâb
Kûçe-i sabr u sükûnı ihtiyâr itmek nice

231.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Şevk-i dille ‘işret itdük sahn-ı Kâġıd-hânede
Bezmi reşk-i cennet itdük sahn-ı Kâġıd-hânede

Bülbül-i zâr-ı dil-i şûhı be-kûrî-i rakîb
Ol güle hem-sohbet itdük sahn-ı Kâġıd-hânede

3. Sâġar-ı vuslat be-dest ü câm-ı bâde leb-be-leb
Yâr ile hoş ülfet itdük sahn-ı Kâġıd-hânede

Bâde bûs u câm rûy-ı al ü sâkî çeşm-i dost
Tarh-ı bezm-i vuslat itdük sahn-ı Kâġıd-hânede

VAHYÎ-i hoş-tab‘ ile bir şi‘r inşâd eyleyüp
Halkı vakf-ı hayret itdük sahn-ı Kâğıd-hânede

232.

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Bize rahm eylemede yâr ider ‘izzet ‘îde
Biz de itsek n’ola biŋ cân ile rağbet ‘îde

Ol mehi hâle ber-âverde görüp fehm itdüm
Ki düşermiş geh ü geh mevsim-i vuslat ‘îde

3. Meclis-i meyde bu şeb haylî münâsib düşdi
Mey saŋa sen baŋa ben ‘işrete ‘işret ‘îde

‘Arz-ı dîdâr idüp âşüftelere ġonçe-leban
Nev-be-nev virmededür revnak u zînet ‘îde

Mâh-rûlar o kadar oldı letâfet-bahşâ
Ki didi ehl-i nazar mâh-ı letâfet ‘îde

6. Rûze-i hecr gidüp ‘îd-i visâl olmaz mı
Hasretüz ey şeh-i bî-rahm ü mürüvvet ‘îde

VAHYÎ-i nâdire-güftâr berây-ı tebrîk
Eyledi nesr-i le’âlî-i fesâhat ‘îde

233.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Şeb-i târîk-i hecre mâh mihr-i yârdur dilde
Çerâġ-ı bezm-i ġam fikr-i ruh-ı dildârdur dilde

Ümîd-i bûs-ı ruhsâr-ı gül-i vasluŋla sultânum
Hemîşe ‘andelîb-i derd hicran-zârdur dilde

3. İrişmez dest-i sâkî-i müjem peymâne-i h^{v}âba
Hemîn etfâl-i feryâd u fiġan bîdârdur dilde

Çekerdi leşger-i hicrâna tîğın Rüstemâsâ lîk
Şeh-i endîşe-i vuslat katı bîmârdur dilde

Harîdâr-ı mmetâ‘-ı vuslat-ı dildâr olan VAHYÎ
Alup can nakdini gelsün bugün bâzârdur dilde

234.
Nazîre-i Antakî-zâde
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Ruh-ı dil-ber var iken zülf-i semen-sâsı ile
Gülşene meyl idemem sünbül-i bûyâsı ile

Baŋa endîşe-i çeşm ü leb-i dil-ber besdür
İstemem bezm-i Cemi câm-ı musaffâsı ile

3. Bilmezüz n'idügin 'âlemde dahı zevk-i visâl
Kâni'üz biz o mehüŋ va'de-i ferdâsı ile

Vakf-ı hecr olsun o 'âşık ki dem-i vuslatda
İde âzürde dil-ârâyı temennâsı ile

Eyleyüp Feyzî-i hoş-gûya nazîre Vahyî
Oldı reşk-i büleġâ lehce-i zîbâsı ile

235.
Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Şehâ nezâre-i 'uşşâkdan hicâb itme
Cemâl-i pâküŋi 'arz eyle ictinâb itme

Belâ-yı fürkatüŋe nev-fütâde bî-dilden
Recâ-yı vuslatuŋı gûş idüp 'itâb itme

3. Dem-i visâlde mu'tâd-ı lutf olan diller
Tahammül eylemeye hışm ile hitâb itme

Felek de hüsn-i meh-i hâledârı pest eyler
Siyâh zülfüŋi ruhsâruŋa nikâb itme

Firâk-ı yâr dil-i zâra Vahyîyâ besdür
Ümîd-i vasl ile bîhûde ıztırâb itme

236.
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

'Işk tahsîl idelüm dünyede hem-dem yerine
Tal'atuŋ seyr idelüm gülşen-i hurrem yerine

Dehen-i hande-kün-i yâre dönerdi ġonçe
Dür-i nâ-süfte nihân eylese şeb-nem yerine

3. Müje vü kâkül ü ebrûsı olaydı mihrüŋ
Meyl iderdi göŋül ol rûh-ı mücessem yerine

O tabîb eyler ise baŋa devâ-perdâzî
Hancer-i tîzi yeter yâreme merhem yerine

Bî-nazîr olmaġ-ıla sâkî-i meh-peykerümüz
'Aksini seyr iderüz câmda tev'em yerine

6. Bizi redd eyledüŋ aġyâr varur meclisüŋe
Ey perî dîv koduŋ cennete âdem yerine

VAHYÎyâ itmez isem n'ola dem-â-dem girye
Zahm-ı hun-pâşı kodum dîde-i pür-nem yerine

237.

Müfte'ilün Mefâ'ilün Müfte'ilün Mefâ'ilün
Recez - . . - / . - . - / - . . - / . - . -

Düşmese ger cemâlüŋüŋ sâyesi kâkül üstine
Eylemez idi bülbülan hîç fiġan gül üstine

Hâlüŋ içinde mû degül kâtib-i lem-yezel komış
Fenn-i füsûnı büsbütün dâne-i fülfül üstine

3. Âb-ı hayât-ı sîneden itdi lebüŋ beni ġanî
Ola mı nûş-ı âb hîç iki kadeh mül üstine

Lâyık-ı tab'-ı gül degül şâh-ı nebât iken bu kim
Nâle-i zâġı gûş ide naġme-i bülbül üstine

Saŋa niyâzumuz bu ey şûh heman ki VAHYÎye
Kûyuŋ içinde bakmayup geçme tecâhül üstine

238.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Handesin fikr it dür-i nâ-yâb gelsün çeşmüŋe
La'lini endîşe kıl hûn-âb gelsün çeşmüŋe

Bezm-i fürkatde 'izâr u cebhesin yâd eyleyüp
Gâh hurşîd ü gehî meh-tâb gelsün çeşmüŋe

3. Bak kef-i sâkîde câm-ı erġavân-ı bâdeye
'Ârız-ı gül-gûn-ı âteş-tâb gelsün çeşmüŋe

H^{v}âbgâh-ı lutf-ı dildâr-âşnâ ol gâh u geh
Bir nefes ey ye's-i vuslat h^{v}âb gelsün çeşmüŋe

Künc-i ġamda VAHYÎ-i âvârenüŋ gör hâlini
Ey şeh-i şefkat-nigâhum âb gelsün çeşmüŋe

239.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Göŋül sûzân-ı nâr-ı 'ışk o gül-ruhsâr nâ-puhte
Ne hâletdür ki ola âb puhte nâr nâ-puhte

İder germî-i câm-ı fahr ile taklîd-i la'l-i yâr
N'ola yâd olsa bezm-i 'işvede gül-nâr nâ-puhte

3. Gül-i gülzâr olurdı gül-şeker sûz-ı nevâsından
Egerçi olmayaydı 'andelîb-i zâr nâ-puhte

Yakarken sûz-ı âhum yârî-i 'ışk ile kühsârı
Ne sırdur itmeyüp te'sîr ola dildâr nâ-puhte

Gehî mihr-i hayâlüŋ pertev-endâz-ı fesâhat kıl
Suhan bâğında VAHYÎ kalmasun esmâr nâ-puhte

240.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Meyl iderseŋ eyle bir hurşîd -tal'at şeb-reve
Kim felek tercîh ide ebrûsını mâh-ı neve

Gûş tutma bezm-i vuslatda rakîbüŋ ta'nına
Hâle-i âğuşa al ol mâhı bakma 'av-'ava

3. Dime mihr-i evc-i hüsn itmez siyeh necmâna meyl
İmtihân it tâli'üŋ bir mâh-ruhsârı seve

Halka-i bâb itdi çeşmüm halkasın bir va'd ile
İntizârum def' ide lutf ide gelmekde eve

Hâl-i müşgin-mû ki hüsnüŋ hırmeninden habbedür
Seyr idenler necm-i gîsûdârı almaz bir ceve

6. Yâd-ı la'lüŋ câna bir câm-ı halâvet sundı kim
Sunmamışdur 'ışk-ı Şîrîn anı kalb-i Husreve

Gam yimez fersûde kalsa çün ketan tâ rûz-ı haşr
Bir şeb olan pîrehen ol sîne-i meh-perteve

Bir 'Acem fettânına oldı rubûde göŋlümüz
İltifât itmez biyâya gûş tutmaz bişneve

9. Âdem ol dildâr-ı gendüm-gûnı sevsün kim bihişt
Rûyına nisbetle beŋzer bûm-ı pür-hâr u heve

Gâzî Sultan Mustafâya VAHYÎyâ budur du'âm
Kim kemîne bendesi mahsûd ola Keyhusreve

241.

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Olalı lâzıme-i meclis-i hûban kahve
Oldı reşk-efken-i câm-ı mey-i rahşan kahve

İktibâs eyleyeli pertev-i mihr-i ruhuŋı
Şu'le-pâşîde olur mâh ile yeksan kahve

3. Cilvegâh idüp anı 'aks-i cemâl-i dildâr
Kıldı âyîne-i İskenderi hayran kahve

Yârî-i Hızr ile zulmetde bulur âb-ı hayât
Ol ki 'izzetle vire destine cânan kahve

Eser-i feyz-i cemâlüŋle idüp kesb-i kemâl
Oldı bir şûh-ı siyeh-çerde-i pür-an kahve

6. Yandı yakıldı ġubâr oldı reh-i 'ışkuŋda
N'ola bûs-ı lebüŋe olsa da şâyan kahve

La'l-i dildâr ile bir lahzada germ-ülfet olur
Mey-i nâb üzre bulursa n'ola ruchan kahve

Nakd-i cân u dili Vahyîveş ider kahve-bahâ
Nûş iden yârüŋ elinden iki fincan kahve

242.

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Zîb-i ruhuŋ oldukda şehâ kâkül-i şîve
Bâġ-ı nazarum eyledi bir sünbül-i şîve

Reftâruŋ ile olmasa bir ân müşerref
Peyveste olur 'arşa heman ğulğul-i şîve

3. 'Âlemleri sûzân ide te'sîr-i fiġânı
Rûyuŋdan eger olsa cüdâ bülbül-i şîve

Ber-bâd olur âdemde olan sabr u tahammül
Gamzeŋ olıcak mest-i harâb-ı mül-i şîve

Vahyî o gülistâna hezâr oldı göŋül kim
Bî-hâr nümâyân olur anda gül-i şîve

243.

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Meyl iderler dâ'imâ hûbân Kâġıd-hâneye
N'ola 'uşşâk olsalar pûyân Kâġıd-hâneye

Zıll-i eşcâr u çimenzâr u kenâr-ı cûybâr
Niçe meyyâl olmasun insân Kâğıd-hâneye

3. Bir yaŋa âb u hevâ bir yaŋa seyr-i dil-rubâ
Diseler kân-ı safâ şâyân Kâğıd-hâneye

Ey olan seyr-âşnâ-yı çeşm-i dil-ber âbda
Gör ne yüzden cân atar yârân Kâğıd-hâneye

Yûsufistân eylemiş gül-pîrehenler cûyını
Anuŋ-içün ʻazm ider ihvân Kâğıd-hâneye

6. Müjde teşrîf-i şehâdet nazra-sâz-ı rûyına
Seyre gelmiş nâz ile cânân Kâğıd-hâneye

Leb be-yâd-ı laʻl bâzû bâ-miyân-ı fikr-i dost
Vahyîyâ ʻazm it ġazel-gûyân Kâğıd-hâneye

244.

Mefʻûlü Fâʻilâtün Mefʻûlü Fâʻilâtün
Muzâriʻ - - . / - . - - / - - . / - . - -

ʻUşşâk-ı dil-figâra başlarsa tâze tâze
Müştâkdur göŋülden harf-i niyâza tâze

ʻÂşık görince yârüŋ her âşnâ nigâhın
Meftûn olur o şûh-ı hâtır-nevâza tâze

3. Pinhân iderdi ʻışkı kendinden ʻâşık-ı zâr
Âyîne olmayaydı mahbûb-ı râza tâze

Dîrîne vaʻd-i vaslın inkâr idüp dil-ârâ
Bend itdi yine vaʻdin dûr u dırâza tâze

Laʻlüŋ beyânıdur çün gitmez dehânumuzdan
Vahyînüŋ ey perî-rû eşʻârı tâze tâze

245.

Mefʻûlü Fâʻilâtün Mefʻûlü Fâʻilâtün
Muzâriʻ - - . / - . - - / - - . / - . - -

Oldukça ol perî-rû bahşiş-resân-ı ġamze
Cânumda cilve eyler zahm-ı sinân-ı ġamze

Kûyuŋda seyl-i eşküm itsem füzun ʻaceb mi
Şûyendedür anuŋla çün küştegân-ı ġamze

3. Çeşm ü ruh u dehânuŋ her biri şâh-ı fitne
Ammâ su’âl iderseŋ hep bendegân-ı ġamze

Tâkat götürmez âdem ol şûh-ı ʻişve-sâza
Kâküller ile itmiş imdâd ân-ı ġamze

Her hâl-i mûy-perver sahn-ı ruhuŋda VAHYÎ
Olmış sipâh-ı hüsne râyet-keşân-ı ġamze

246.

Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Şu'le-i dûd-pûş ya'nî âh
Sünbül-i la'l-gûş ya'nî âh

Çeşme-i âb-ı hecr ya'nî çeşm
Mest-i hûn-âb-nûş ya'nî âh

3. Micmer-i 'ûd-ı 'ışk ya'nî dil
Dûd-ı ahker be-dûş ya'nî âh

Gül-i hicrân-bûy ya'nî dâġ
Bülbül-i pür-hurûş ya'nî âh

Meclis-ârâ nedîm-i rûşen-dil
Kıssa-h^{v}ân-ı sürûş ya'nî âh

6. Sâġar-ı nüktedân-ı bî-sûret
Dikkat-âmûz-ı hûş ya'nî âh

Gerden-i düşmen-i dil-âzâra
Tîġ-ı âteş-fürûş ya'nî âh

Dâġ dâġ itdi VAHYÎ-i zârı
Nâr-ı tûfân-ı cûş ya'nî âh

Harfü 'l-Yâ'

247.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Hayfâ hicâb-ı şeng-i temennâ açılmadı
Gülzâr-ı dilde verd-i tesellâ açılmadı

Hattuŋ irişdi la'lüŋi bûs itmedük şehâ
İrdi bahâr ġonçe-i zîbâ açılmadı

3. Pür-hande oldı dîdesi mahmûr-ı nâz iken
Güller açıldı nergis-i şehlâ açılmadı

Nûş itmeyince câm-ı leb-i al-i dil-beri
Meclisde çeşm-i meşreb-i sahbâ açılmadı

Kaldı humâr-ı hecr ile bezm-i cihânda
Tab'-ı hazîn-i 'âşık-ı şeydâ açılmadı

6. Gîsûsıdur 'izâr-ı nazîfinde hat degül
Şeb-bûy çıkdı sünbül-i ra'nâ açılmadı

Zülfinde olmadı ruh-ı dildâr rû-nümûd
Def‘-i ġamâm idüp meh-i ġarrâ açılmadı

Çokdan tebessüm-i dehen-i yâri görmedük
Kaldı sadefde lü’lü-yi lâlâ açılmadı

9. Her demde mest-i ‘işve iken ġamze-i nigâr
VAHYÎ-i dil-figârına aslâ açılmadı

248.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Visâlin görmedüm hicrân ile zâr oldıġum kaldı
Gülin şemm itmedüm nişter-hor-ı hâr oldıġum kaldı

Fenâ mey-hânesinde dökmedüm bir cür‘a ya hayfâ
Heman bîhûde hâk-i pây-ı hammâr oldıġum kaldı

3. Müyesser olmadı bir kerre yârüŋ bûs-ı dâmânı
Benüm bu kûçede pâ-mâl-i aġyâr oldıġum kaldı

Ne gördüm habbe-i hâlüŋ ne içdüm şerbet-i la‘lüŋ
Tabîbüm hecr ile yıllarla bîmâr oldıġum kaldı

Harîm-i lutfa itdi VAHYÎ-i âşüftesin mahrem
Benüm kör tâli‘üm kim vakf-ı âzâr oldıġum kaldı

249.

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Nutk eyledük ol la‘l-i suhan-perver açıldı
Pîrâmen-i Kevserde şehâ güller açıldı

Rûyuŋla ruh-ı zerdümi peyveste gören dir
Gülşende ne takrîb ile nîlûfer açıldı

3. Âşüftelere itdi o meh ‘arz-ı tebessüm
Tüccâr-ı ġama dürc-i dür ü gevher açıldı

Müjgân-ı nigeh şâneledi turre-i yâri
Meclisde yine nâfe-i müşg-i ter açıldı

Ey bâġ-ı vefâ nâmiye-i vasf-ı ruhuŋla
Gül gibi dil-i VAHYÎ-i sihr-âver açıldı

250.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Çü ġamzeŋ nûş-ı câm-ı bâde-i şîveyle mest oldı
Nigâh-ı ‘işve çü müjgân-ıla hancer be-dest oldı

‘İzâr-ı tâbnâk-i yârda mâlîde-rû gördüm
Ne hâl oldı ki zülf-i ‘anberîn âteş-perest oldı

3. Şerâr-ı âh-ı âteşnâküm olmışdı fürûzan lîk
Görince cûşiş-i seyl-i sirişküm şu‘le pest oldı

Recâ-yı bûs-ı la‘l-i dil-rubâ düşvârdur zîrâ
Yem-i fürkatde hecri mâhî-i ümmîde şest oldı

Ser-i evsâf-ı zülfüŋ rû-nümûd oldukda tab‘ında
Dil-i VAHYÎ sipâh-ı fitneye cây-ı nişest oldı

251.
Gazel ü Müstezâd

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -
Mef‘ûlü Fe‘ûlün
- - . / . - -

Hüsn-i dehenüŋ ġonçe-i gülşende olaydı / Ey şûh-ı suhandan
Her hârı birer bülbül-i nâlende olaydı / Her lahza vü her an

Bu behcet ile eylese ebrûŋı temâşâ / Mâh-ı nev-i eflâk
Hurşîd gibi pâyuŋa efkende olaydı / Bî-tâkat u derman

3. Görseydi eger neşve-i câm-ı leb-i la‘lüŋ / Keyfiyyet-i sahbâ
Mest-i mey-i hayret ola şermende olaydı / Ey fitne-i devran

Hep itdiġüŋ ihsânın iderdüm saŋa ecrin / Ey tâli‘-i vârun
Yârümde olan ġamze eger bende olaydı / Çün tîġ-ı nümâyan

Mihr ü meh olurdı saŋa pervâne-i sûzan / Mânende-i hirbâ
Hurşîd ‘izâruŋ gibi rahşende olaydı / Ey şem‘-i fürûzan

6. Vasf eyler iseŋ lezzet-i güftârını yârüŋ / Ey VAHYÎ-i hoş-gû
Bârî suhanuŋ böyle hoş-âyende olaydı / Tâ fehm ide yâran

252.

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

Tâ câna geçer nevk-i ecel-zâġ-ı nigâhı
Hışm-âver olınca o mehüŋ çeşm-i siyâhı

Gîsû-yı ‘izâruŋ olalı deşne-i enzâr
Vakf eyledi dâġ-ı hevese sîne-i mâhı

3. Nûr-ı meh ü hurşîd olur sâye yanında
‘Uşşâk fürûzân idicek meş‘al-i âhı

Ol şûh olıcak ġurre gibi deşne-bürehne
‘Uşşâk degül havfa düşer mâh ile mâhî

Seyr itmedi mevcûd olalı taht-ı zarâfet
VAHYÎ gibi bir pâdşeh-i nükte-sipâhı

253.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

Tolsa mey-i ümîd ile mey-hâneler gibi
'Âşık açılmaz o güle mestâneler gibi

La'lüm hayâl ider diyü mecrûh ider dili
Zâhid şikeste itdigi peymâneler gibi

3. Kalbüŋde var-ısa heves-i zülf-i dil-rubâ
Pür-şerha eyle sîneŋi gel şâneler gibi

Hâl-i 'izârı merdüm-i çeşmümle kavl idüp
Dir yanalum bu şem'ada pervâneler gibi

Bağladı fikr kâkül-i hûbâna hayf hayf
Zencîre çekdiler dili dîvâneler gibi

6. Gencîne-i visâl olayum derseŋ ey göŋül
Ol hâk-i pây sen-dahı vîrâneler gibi

Bu nev-zemîn bahr-i füsûn oldı VAHYÎyâ
Çokdur nikâtı hak bu ki dür-dâneler gibi

254.

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilâtün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . - -

O turre kim taraf-ı la'l-i sâf-ı dil-bere düşdi
O sünbül-i tere beŋzer ki havz-ı Kevsere düşdi

Hayâl-i ġamze-i çeşm-i humâr-perverişüŋle
Dil-i sitem-keş-i her-bâra-mest hancere düşdi

3. Gelince bu dil-i ahker-güdâza fikret-i hâlüŋ
Hemân o 'anbere döndi ki kalb-i micmere düşdi

Dehân u rûyuŋa teşbîh olındı sehv ile çün-kim
O şerm ile kızarup ġonçe-berg-i gül yere düşdi

İdince vasfuŋı taksîm vâsıfân-ı zamâne
Bu şi'r-i nev dahı VAHYÎ-i nükte-pervere düşdi

255.
Nazîre-i Şehrî Çelebi
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Gördüm ol yâri baŋa hande-künan şöyl'itdi
Sabr u ârâm u karârın dil ü can şöyl'itdi

Olmadum vâsıl-ı menzilgeh-i ümmîd dirîġ
Kâmet-i tîrümi ol kaşı keman şöyl'itdi

3. Görüp aġyâr ile ol âfet-i bî-merhameti
'Âşık-ı şîfte-dil sîne-zenan şöyl'itdi

Hall-i eşkâl-i ġubâr-ı hatın endîşe idüp
Künc-i hayretde göŋül nice zaman şöyl'itdi

Eyledüm hasret ile rûyına bir nîm-nigâh
Hışm idüp baŋa o fettân-ı cihan şöyl'itdi

6. Siklet-i hattı görüp bezm-i ruh-ı dil-berde
Meclis-i hüsne vedâ' eyledi an şöyl'itdi

Vahyî-i nâdire-gû pâye-i i'câz üzre
Nazm-ı Şehrî ile bu şi'ri heman şöyl'itdi

256.
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Der-miyân itse o meh-pâre eger hancerini
Cânib-i 'âşık-ı ġam-gîne eger hancerini

Mahzen-i câna revân itmege âb-ı lutfın
Çıkarup belden o şûh itdi kemer hancerini

3. Ten-i zahm-âver-i 'uşşâkı delüp câna geçer
Rîşe-i rîş ile men' itmeseler hancerini

Gûşe-i dâġda bir şerha-i nev-peydâ var
İmtihân eylemiş ol ġonçe-i ter hancerini

Vahyî-i haste devâ-h^{v}âh ise olmaz çâre
Yâre-i câna fetîl ide meger hancerini

257.
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Cem' olur yârda çün hatt u 'izâruŋ ikisi
Olsa peyveste sezâ keyf ü humâruŋ ikisi

Yok yere fikr-i miyân u dehen eyler dil-i zâr
Dûrdur bahtum ile bûs u kinâruŋ ikisi

3. Hat-ı mevhûm ile âlûde gören zülfüŋi dir
İmtizâc eyler imiş mûr ile mâruŋ ikisi

Cân u dil mâ’il-i serv-i kad-i cânân oldı
Âşyân eyledi bir nahli hezâruŋ ikisi

Gâh endîşe-i ruhsâr iderem geh sîne
Dil-i sûzânuma bir nûr ile nâruŋ ikisi

6. Gamze-i yâr cüdâ olmadı dilden hergiz
Ülfet itmek ne ‘aceb bâz u şikâruŋ ikisi

Zülfini çözdi tırâş eyledi hattın cânan
Bir yere geldi hazân ile bahâruŋ ikisi

Yâri hem-sohbet-i aġyâr görenler didiler
Gûyiyâ oldı musâhib gül ü hâruŋ ikisi

9. Vahyîyâ dilde ber-â-ber heves-i kâkül ü rûy
Şehr-i ġamda bir olur leyl ü nehâruŋ ikisi

Gazeliyyât-ı Nâkısa

258.

Dîger

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Dil zevk-i vuslat u ġam-ı hicrâna bakmasa
Dildâr dahı ‘âşıka bî-ġâne bakmasa

Mâh eylemezdi cismini reşk-ile dâġ dâġ
Hâl-i siyâh-ı ‘ârız-ı hûbâna bakmasa

259.

Dîger

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Göŋül memnûn-ı ye’s ol zevk-i vuslat kanda sen kanda
O istiġnâ-nigeh dil-berle ülfet kanda sen kanda

Mükerrer da‘vî-yi hüsn ü bahâ ey gül-şeker tâ key
O la‘l-i ġonçe-şekl ü kand-lezzet kanda sen kanda

260.

Mef'ûlü Mefâ'ilün Fe'ûlün
Hezec - - . / . - . - / . - -

'Afv eyle günâhumuz İlâhî
Sensin çü penâhumuz İlâhî

Târîk-keş-i şeb-i hevâyuz
Göster bize râhumuz İlâhî

261.
Dîger

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Ey harîm-i revza-i pâküŋ matâf-ı kudsiyan
V'ey şemîm-i hâk-i müşgînüŋ 'abîr-i ceyb-i can

Rûy-mâl-i dergehüŋ fikriyle itdüm 'azm-i râh
Himmetüŋle eyleye teshîl umûrum müste'an

262.
Dîger

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Ne lutf u rahm u ne bûs u kinârdan bilürüz
Safâ-yı vuslatı biz intizârdan bilürüz

Nigâh-ı mest ile remz itse bûs-ı la'lini yâr
Yine o lutfı mey-i hoş-güvârdan bilürüz

3. Gubârveş bizi pâ-mâl iderse hışm-ı nigâr
O cevri kendümüze rûzgârdan bilürüz

[FARSÇA GAZELLER]

263.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Şehâ ber-micmer-i dil hecr-i rûyet ahker endâzed
Peseş endîşe-i zülf-i girih-gîr 'anber endâzed

Be-gird-i tal'at-ı cânan me-pendâr ez-hat-ı nev-mû
Zi-bîm-i bâz ġamze murġ nigehet şeh-per endâzed

3. Eger dîdî mey-i gül-fâm-ı ruhsâr-ı 'araknâkeş
Habâbâsâ külâh ez-mestî-i şevkeş ber-endâzed

Der-în deşt-i hevesnâkî ne-gîred dil zi-düşmen hûn
Ki û-râ tîr-i müjgân-ı hayâl-i dil-ber endâzed

Hayâl-i la'l-i cânan Vahyî ez-gencîne-i hâtır
Be-cây-ı rîg ber-satr-ı kelâmet gevher endâzed

264.

Müzeyyel Bâ-Sitâyiş-i Maktûl Feyzu 'llâh Efendi Rahmetu 'llâh

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Ni'metî k'ez pey-i û minnet-i nâ-kes bâşed
Câm-ı zehrîst ki ser-pûş-ı vey atlas bâşed

Çeşm dârem ki resed tîr-i ümîdüm be-hedef
Der-dilem tâ ġam-ı ebrû-yı mukavves bâşed

3. Eşk der-sîne-i hicrân-keşan tâb efzâst
Bahr der-gül-han-ı ġam reşk-dih-i hes bâşed

Nâzenînî ki zi-tû çîn-i cebîn-i âzâr
Ez-şeker-hande-i hûbân bes enfes bâşed

Tâ ki bâ-tost çonîn çeşm ü 'izâr u ebrû
Der-cihan şeş cihet-i vefk-i müseddes bâşed

6. Men u endîşe-i vasl u tû u icrâ-yı vefâ
Yek murabba' şode k'ez ye's-i muhammes bâşed

Vahyîyâ ger talebi pâye-i mihr-i gerdûn
Zerre-i lutf-ı veliyyü 'n-ni'amet bes bâşed

Zât-ı Mahmûd-siyer hazret-i şeyhü 'l-İslâm
Hâr bâ-terbiyeteş ġonçe-i nev-res bâşed

9. Mâhî-i sayd şode ger keremeş endîşed
Mahbes-i şest be-dô sakf-ı mukarnas bâşed

Ger koned heft bahir bâ-kef-i cûdeş taklîd
Genc-i emvâc tehî gerded u eflas bâşed

Tâ felek micmere-i mihr ü meheş gerdâned
Vasf-ı pâk-i tû der-û 'ûd-ı mülebbes bâşed

Metâli'

1.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Gören hicran deminde cûş-ı eşkin çeşm-i giryânuŋ
Yanında katre saymaz havzını Sultân 'Osmânuŋ

2.

Dîger

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Dü-çeşmüm çüfte havz oldı kemerler ebruvânumdur
Suyı fürkat deminde dökdigüm eşk-i revânumdur

3.

Dîger

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Yapsa biŋ muksim revâdur dîde-i giryândan
Lûle-i hûn eyleyen müjganların hicrândan

4.

Dîger

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Gehî ak sâde gâhî mâ'î hâreyle gezüp cânan
Gehî Cûy-ı Kebûd eyler sirişküm gâhî Ak Çağlan

5.

Dîger

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Küşte-i meydân-ı vasl olmaz begüm çâkşır ile
Sîne 'uryân ol da çeng âhengin it çak şîr ile

[TARİHLER}

1.
Târîh-i Vefât-ı Kerîme-i Hasan Paşa el-Vezîrü ’ş-Şehîd Vâlî-i Baġdâd

Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün
Recez - - . - / - - . - / - - . - / - - . -

Demdür ki fart-ı nâleden medhûş olup halk-ı cihan
Ola hücûm-ı âh ile mihr ü mehi çarhuŋ siyâh

Bâġ-ı siyâdetde yine bir serv oldı ser-nigun
Kim mislini görmez felek eylerse sad sâle nigâh

3. Seyyid Hasan Paşa gibi düstûr-ı ‘âlî-himmetüŋ
Bir duhter-i sa‘d-ahteri ‘ukbâya oldı rû-be-râh

Duhter degül nûr idi ol mahsûde-i hûr idi ol
Sûretde sîretde aŋa hayrân idi şâh u sipâh

Oldı Hanîfe aŋa nâm itdi ‘ibâdâtle kıyâm
Oldı şefî‘i pes enâm ‘afv ola var-ısa günâh

6. Kârı salâh u zikr idi mestûre idi bikr idi
Almışdı zîr-i ‘akdine bir vâlî-i leşger-penâh

Kim nâmı İbrâhîm idi düstûr-ı hoş-takvîm idi
Da‘vâ-yı ‘ilm ü hilmine olurdı a‘dâsı güvâh

Oldı egerçi Müşterî ol Zühre-hadde bu perî
Ammâ felek cem‘ itmedi bir burca çün mihr ile mâh

9. Bulmadı ‘ömri imtidâd almadı dünyâdan murâd
H^v^âb-ı ecelle mest olup kabr oldı aŋa h^v^âbgâh

Ol gerden ü rû n’oldı âh ol çeşm ü ebrû n’oldı âh
Ol zülf-i hoş-bû n’oldı âh ol la‘l-i pür-gû n’oldı âh

Kabr içre n’oldı ol beden kim yâsemendi yâsemen
Endîşe kıl bu hâli sen kalbe gele tâ intibâh

12. Ol tûtî-i şîrin-beyan hâk içre düzdi âşyan
‘Adn eyleyüp me’vâsını pür-nûr ide kabrin İlâh

Gûş eyleyince fevtini VAHYÎ didüm târîhini
Ola Hanîfe hânıma bezm-i cinânı cilvegâh [1124]

2.
Târîh-i Kerîme-i Hasan Paşa Merhûm

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Fiġan ki bâd-ı ecel gülşen-i siyâdetde
Daġıtdı bergini bir tâze verd-i ra'nânuŋ

Hadîce hânım olup zahmnâk-i tîr-i vebâ
Bırakdı hâk-i fenâya vücûdını anuŋ

3. Yegâne olmaġ-ıla hüsn-i hulk u halkda ol
Tutar eliydi görür çeşmi kalb-i dânânuŋ

Ol idi duhter-i pâkîze-i Hasan Paşa
Ki kaddin itdi dü-tâ lutfı zîr ü bâlânuŋ

Vezîr-i 'ârif ü kâmil müşîr-i deryâ-dil
Ki virdi hükmini lutf u 'atâ vü ihsânuŋ

6. Budur o bahr-i himem kim olurdı vaktinde
Kemîne katresi mahsûdı heft deryânuŋ

Budur o kân-ı kerem kim iderdi 'asrında
Dehân u dîdesini dûhte temennânuŋ

Bu zât-ı muhteremüŋ ol sülâle-i pâki
Ki nûr-ı çeşmi idi cümle-i ahibbânuŋ

9. Göreydi şîve-i reftâr-ı kadd-i mevzûnın
Olurdı kâmeti ham serv-i gülşen-ârânuŋ

Duyaydı lezzet-i güftâr-ı la'l-i şîrînin
Akardı aġzı suyı tûtî-i şeker-hânuŋ

Alaydı bûy-ı dil-âvîz-i zülf-i müşgînin
Satardı hîçe sabâ sünbülin bu sahrânuŋ

12. Cemâli halka unutdurdı mihr ile mâhı
Kemâli kadrini pest itdi çarh-ı vâlânuŋ

Velî ne fâ'ide olup cerîh-i tîġ-ı kazâ
Degişdi kasrını kabre sarây-ı dünyânuŋ

İdüp mezârını pür-nûr hazret-i Allâh
Makâmın eyleye cây-ı refî'i me'vânuŋ

15. Vefâtını işidüp VAHYÎyâ didüm târîh
Hadîce ola İlâhî enîsi Zehrânuŋ [1124]

3.
Târîh-i Mahdûm-ı Mükerrem-i Hasan Paşa el-Mükerrem

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Âh kim şîvengeh-i 'âlem olup vakf-ı ġumûm
Kalmadı bir dil ki anda olmaya jeng ü melâl

Eyledi 'Abbâs Big 'azm-i bekâ efsûs u hayf
Olmadın aŋa 'arûs-ı kâmdan 'arz-ı cemâl

3. Necl-i mes'ûd-ı Hasan Paşa şerîf ibn-i şerîf
Buldı zahm-ı nîze-i tâ'ûn ile çün i'tilâl

Şerbet-i câm-ı şehâdetle 'ilâc itdi aŋa
Ol Hakîm-i lem-yezel kim hükmi redd olmak muhâl

Ol nihâl-i 'işvenüŋ bâd-ı hazân-ı mevt ile
Berg ü bâr-ı hüsni oldı zerd-fâm u pây-mâl

6. Olmadı mihr-i cemâli zîb-i vakt-i irtifâ'
Şanzdeh sâl iken 'ömri oldı ma'rûz-ı zevâl

Bî-tavakkuf kasr-ı 'ayşı kabre tebdîl eyledi
İrci'î fermânına cân ile itdi imtisâl

Ravza-i cennet idüp kabrin makâmın 'Adn ide
Göstere aŋa cemâlin pâdşâh-ı zü 'l-celâl

9. Düşdi bir pâkîze mısra' Vahyîyâ târîhine
Eyledi 'Abbâs Big mülk-i fenâdan irtihâl [1124]

4.
Târîh-i Vefât

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Âh kim oldı yine bâġ-ı fenâda ser-nigun
Sarsar-ı merg ile bir serv-i bülend-i hoş-hırâm

'Azm-i 'ukbâ itdi İbrâhîm Big efsûs u hayf
Nev-bahâr-ı 'ömrde ruhsârı oldı zerd-fâm

3. Görmedin bezm-i cihânuŋ bir kemîne neş'esin
Sundı sâkî-i ecel sahbâ-yı mevti câm câm

Merkadin lutfıyla pür-nûr eyleyüp Rabbü 'l-'ibâd
Menzilin 'ukbâda kılsun revza-i dârü 's-selâm

Fevtine târîh içün Vahyî du'â-gû ne didi
Bula İbrâhîm Big gülzâr-ı 'Adn içre makâm [1106]

5.
Târîh-i Vefât

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Hücûm-ı bâd-ı ecelden bu gülsitanda yine
Dirîġ oldı perîşân bir gül-i handan

Selîm Big gibi bir nev-nihâl-i devleti hayf
Bırakdı hâke kazâ eyledi çü genc-i nihan

3. 'İzârını gül-i al iken eyledi nesrin
Bahâr iken o gülistân-ı hüsne düşdi hazan

Peyâm-ı fevti irişdükde gûş-ı ahbâba
Pür itdi 'âlemi feryâd u nâle vü efġan

Suhanveran bu du'âdan çıkardı bir târîh
Hudâ Selîm Bigi eyleye mukîm-i cinan [1127]

6.
Târîh-i Vefât

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Oldı ber-geşte yine bâġ-ı fenâ sahnında
Sarsar-ı merg ile bir gül-bün-i ra'nâ sad âh

'Âyişe kadın o mahdûme-i 'ismet-pîrâ
Eyledi 'âlem-i 'ukbâya teveccüh nâ-gâh

3. Mesned-i 'izzet iken nâz u na'îm içre yeri
Gûşe-i kabrde hâk oldı aŋa menzilgâh

Lutf idi şefkat idi halka kerîmâne işi
Kimseye şiddet ile itmez idi nîm-nigâh

Âteş-i fürkat ile olup ahibbâ sûzan
Didiler hasret ile girye idüp vâ-hüznâh

6. Gark idüp lücce-i eltâfına Mevlâ-yı Kerîm
Eyleye rahmet ü ġufrânın aŋa cây-ı penâh

Şerha-i cân u dil ile didi Vahyî târîh
Meskenin 'Âyişenüŋ eyleye Firdevs İlâh [1120]

7.

Târîh-i Dîger

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

‘Âyişe kadın o mahdûme-i ‘ismet-pîrâ
İrci‘î emri ile eyledi ‘azm-i ‘ukbâ

Nazar-ı rahmet ü ġufrân ile manzûre idüp
Hem-civâr eyleye Zehrâ-yı Betûle Mevlâ

3. Bu du‘â ile didüm fevtine VAHYÎ târîh
‘*Âyişe eyleye Firdevs-i berinde me’vâ* [1120]

8.

Târîh-i İntikâl-i Divitçi-zâde Efendi Kuddise Sırruhu

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Âh sad âh itdi bu çarh-ı denî-perver yine
Leşger-i âlâmı izhâr olmış-iken der-kemin

Halk-ı ‘âlem gûyiyâ bahr-i ġama ġark oldılar
Gitdi çün-kim dünyeden ol şeyh-i kâmil rükn-i din

3. Gavs-ı a‘zam mürşid-i a‘lem Divitçi-zâde kim
Vâsıl-ı esrâr idi ‘ilme ’l-yakin ‘ayne ’l-yakin

Rûh-ı pâki çün ‘urûc itdi şeb-i Mi‘râcda
Menzil-i a‘lâ-yı *ev-ednâ*ya dek gitdi hemin

İns ü cin ağlaşdılar feryâd-ı âh u vâh ile
Didiler hayfâ dirîġâ gitdi ol cennet-mekin

6. Dest-ber-gûş eyleyüp mâh-ı receb bir iki gün
Âh u efġâna tahammül itmeyüp gitdi hazin

Geldi dâl idüp kadin hâtif didi târîhini
Gitdi *biŋ toksan*da yâ Hû diyü kutbu ’l-vâsılin [1090]

9.

Târîh-i Vefât-ı Seyyid ‘Alâ‘u ’d-dîn Efendi Rahmetu ’llâh

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Âh kim tîġ-ı ecelle gülsitân-ı ‘ışkdan
Bir gül-i sad-bergi kesdi emr-i Rahmân u Rahîm

‘Azm-i ‘ukbâ eyledi ya‘nî o zât-ı muhterem
Keşf olınca zevk-i bezm-i vuslat-ı Hayy u Kadîm

3. Hazret-i Seyyid ‘Alâ‘u ’d-dîn Efendi kim odur
Şâh-ı evreng-i tarîkat sâhib-i kalb-i selîm

Çihl sâl irşâd idüp tâlibleri sâlikleri
Dâmenin tutdı iden meyl-i sırât-ı müstakîm

Hân-kâh-ı cennet içre hûr-ı halvet-gîr imiş
Rûh-ı pâkin anları irşâda gönderdi ‘alîm

6. Gûş idince fevtini halk-ı cihân itdi fiġan
Fürkati ahbâbı kıldı kûçe-i ġamda mukîm

Âb-ı dîdeyle yazıldı Vahyî bu târîh-i pâk
Öldi *biŋ toksan bir* içre ‘âzim-i sûy-ı na‘îm [1091]

10.
Târîh-i Lihye

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Gül-ġonçe-i hadîka-i Firdevs-i i‘tisâm
Ya‘nî Muhammed Aġa o mahdûm-ı tâbnâk

Verd-i ‘izâr-ı nâzükini jâledâr idüp
Nahl-i cemâl-i mehveşini itdi pür-sitâk

3. Ruhsat-dih oldı ya‘nî hat-ı müşg-bârına
‘Uşşâk içinde fark ola tâ ‘âkil ü hüzâk

Tahsîn ol musavver-i bî-irti‘âşe kim
Nakş ide safha-i güle san‘atla berg-i tâk

Reşk-i ruh-ı hat-âverüŋ itse sezâ şehâ
Ruhsâr-ı mâh-ı hâlever-i çarhı çâk çâk

6. Vahyî budur niyâz cenâb-ı Hudâya kim
‘Ömrin füzûn idüp hatını ide yümnnâk

Çıkdıkda câ-be-câ hatı târîhini didüm
*Biŋ toksan iki*de yüze çıkdı o hatt-ı pâk [1092]

11.
Târîh-i Vefât

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Âh kim bâd-ı ecel bâġ-ı fenâda eyledi
Bir gül-i neşküfte-evrâkı perîşân u ‘adîm

Ya‘nî bir ma‘sûm-ı pâk-endîş-i nüzhet-pîşeyi
Zîb-i bezm-i cennet itdi hükm-i Feyyâz-ı Hakîm

3. Rûy-ı gül-reng ü ten-i sîmîn olup zerrîn-fâm
Gûyiyâ oldı gül-i zerd gülsitân-ı na‘îm

Geldi emr-i *irci‘î* fermân-ı *lâ-yeste’hirun*
Virmedi ârâma ruhsat bir nefes Hayy u Kadîm

Eyleyüp pür-nûr kabrin revzasın bâġ-ı cinan
Mazhar-i eltâf ide dâ’im Hudâvend-i ‘alîm

6. ‘Azm-i gülzâr-ı bekâ idüp dirîġâ eyledi
VAHYÎyâ dâmân-ı şevk-i kalb-i ahbâbı dü-nîm

Kaldırup iki elüm didüm du‘â târîh ile
İde İsmâ‘île me’vâ gülşen-i ‘Adni Kerîm [1095]

12.
Târîh-i hatt-ı Yeki ez-Ehl-i Keyf-i Sütürde Rîş
Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün
Muzâri‘ - - . / - . - - / - - . / - . - -

Ruhsat-dih-i hat olduŋ çün-kim Selîm şâhum
Budur niyâz Hakdan kalbüŋ ferahla tolsun

Çün-kim zuhûr-ı hatla hâr-âver oldı gülzâr
‘Uşşâk-ı zâruŋ ey yâr ol demde hâli n’olsun

3. La‘lüŋ şarâb u hattuŋ esrâr u hâlüŋ afyun
Gel meclis-i vefâya bezm-i safâ kurulsun

Ruhsâr-ı tâbnâke hatt-ı vefâ yazıldı
Şimden-girü cefânuŋ defterleri dürülsün

Gördükde hatt-ı pâküŋ rûyuŋda bi ’l-bedâhe
VAHYÎ dimiş ki *mâhâ hattuŋ mübârek olsun* [1092]

13.
Târîh-i Vilâdet Ber-vech-i Mülemma‘
Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nahmedu ’llâh bi’ktizâ’i ’l-lutf
Ahsene ’n-nâse mâ de‘âhu hevâh

Ez-gülistân-ı feyz-bahş koned
Heme râ verd-i kâm-ı dil her gâh

3. İtdi bir tıfl-ı bî-nazîr ihsan
Tal‘atın görse reşk iderdi mâh

Haddehu bi ’z-ziyâ ‘adîle ’ş-şems
‘Aynuhu ‘ayn[un] ‘avvene ’l-İlâh

Yâ İlâhî kün ‘ömr-i û efzun
Be-hakkı *lâ İlâhe illa ’llâh*

6. Sulehâ zümresinde server idüp
Eyle ‘irfândan anı âgâh

Bi ’d-du‘â kâle VAHYÎ târîhâ
Şerrefa ’llâh kadra ‘abdi 'llâh [1092]

14.
Târîh-i Binâ-yı Kasr
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Ta‘âla ’llâh zihî me’vâ-yı Firdevsin ‘Adenâsâ
Ki şüd mahsûd gülzâr-ı na‘îm ü cennetü ’l-Me’vâ

Be-din nakş-ı nigâr in hâne reşk-i sâde levhân est
Gül ü şeb-bûy u nergis rûy u zülf ü dîde-i bînâ

3. Be-te’sîr-i nevâ-sâzî-i ‘uşşâk-ı müberka‘ kâm
Makâm-ı kâr-ı kâm sâhib-şerâr-ı ester ü bâdâ

Zi-tab‘-ı VAHYÎ âmed bâ-du‘â târîh-i itmâmeş
Mübârek bâd în kasr-ı mu‘allâ menzil-i a‘lâ [1094]

15.
Târîh-i Kasr-ı Âhir
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Ta‘âla ’llâh zihî me’vâ-yı matbû‘-ı bihiştâsâ
Ki fikr-i makdem-i şâh-ı cihân oldı aŋa bennâ

O şâh-ı Cem-livâ İskender ü Rüstem-veğâdur kim
Cihânı ‘adl ü dâdı itdi reşk-i cennetü ’l-Me’vâ

3. Cenâb-ı hazret-i Sultan Muhammed Hân-ı Gâzî kim
Cihân vakf-ı du‘â-yı tûl-i ‘ömri oldı ser-tâ-pâ

İdüp lutf u ‘atâsın pey-rev-i meyl-i dil-i pâki
Muzaffer eyleye her demde anı hazret-i Mevlâ

Anuŋ bir bende-i hâsı vezîr-i râst-tedbîri
Odur paşa-yı Mahmûdü ’l-hisâl-i sâhibü ’l-âlâ

6. Binâ itdi bu kâh-ı can-fezâ-yı ‘âlem-ârâyı
Sarây-ı devletin ma‘mûr ide Rahmân-ı zî ’l-a‘tâ

Nedür ol nakş-ı hayret-zâ nedür ol resm-i ġam-fersâ
Ki hergiz mislini seyr itmemişdür dîde-i dünyâ

Nesîm-i rûh-bahşından safâ kesb eyleyüp dâ'im
Ola erbâbı zevk ü şevkde bî-bâk ü bî-pervâ

9. Bu tarh-ı dil-keşe tahsîn ile VAHYÎ didi târîh
Zihî kasr-ı mu¤allâ menzil-i a'lâ-yı rûh-efzâ [1095]

16.
Târîh-i Ta'mîr-i Bezzâzistân-ı 'Atîk
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

Mütevellî-i Ayâ sofya Hüseyin Aġanuŋ
İki 'âlemde ola kalb-i şerîfi mesrûr

Eski bezzâz-sitan kühnelenüp niçe zaman
Olmış idi nazar-ı ehl-i 'imâretden dûr

3. İtdi ta'mîrine biŋ cân ile bezl-i himmet
Çeşm-i insâfına bir kerre olınca manzûr

Virdi tedbîr-i pesendîdesi bir sûret kim
Dîde-i hâtırı nezzâresi eyler pür-nûr

Bî-tekellüf göricek VAHYÎ didi târîhin
Eski bezzâz-sitân oldı yeŋile ma'mûr [1101]

17.
Târîh-i Lihye-i Musâhib Paşa-zâde Rahimehüma 'llâh
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Lev haşa 'llâh sun'-ı nakkâş-ı ezel tarz-ı 'acîb
Kim bulupdur berg-i gülde sûret-i şeb-bû vücûd

Necl-i mes'ûd-ı nedîm-i şehryâr-ı pâk-zâd
Menkabet-pîrâ Muhammed Big yem-i ihsân u cûd

3. Eyleyüp ruhsat-güzârı hatt-ı 'anber-fâmına
Oldı hakkâ rûy-ı pâkinde o hat revnak-füzûd

Hattını mes'ûd idüp 'ömrin füzûn itsün Hudâ
Câ-nişîn oldukça dilde fikret-i bûd u nebûd

Lafz^{an} u ma'n^{en} görüp VAHYÎ didi târîhini
Lihye-i müşgîne *biŋ yüz bir*de oldı rû-nümûd [1101]

18.
Târîh-i Lihye
Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Hezâr hamd Hudâ bâġ-ı kâm-ı 'âlemde
Küşâde olmada ümmîd-i sünbülistânı

O zât u hulk ile dervîş kim Muhammed Aġa
Hemîşe âġuş-ı tab'ında şûh-ı 'irfânî

3. Hat-âver oldı kıyâs eylemeŋ anı almış
Salâh milketini zabta hatt-ı şâhânî

Muharrem içre tırâş-ı hatın harâm idüp
Sahîfe-i dile yazdı hat-ı peşîmânî

Hatın mübârek ü 'ömrin füzûn ide Mevlâ
Be-hakk-ı lutf-ı latîfî be-hakk-ı Rahmânî

6. Ferâġ idince tırâş itmeden hat-ı pâkin
Sevâbı rûyına oldı nüvişte gör anı

Çıkar bu hâl-i musahhafla Vahyîyâ târîh
Yazıldı levh-i cemâlüŋde hatt-ı reyhânî [1107]

19.
Târîh-i Cülûs-ı Sultan Mustafâ Han 'Aleyhi 'r-Rahmeti ve 'l-Gufrân
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Bâreka 'llâh neşr idüp âfâka lutfın zü 'l-celâl
Hâne sûr-ı 'âlem oldı kalmadı vech-i 'abûs

Geldi sadr-ı devlete bir şâh-ı 'âlî-rütbe kim
Câh-ı iclâli kıbâb-ı çarhı eyler tabl u kûs

3. Saltanat böyle şehenşâha çekerdi intizâr
Gonçe-i bahtı açıldı buldı dâmâdın 'arûs

Tâc-ı şâhân-ı cihan reşk itse lâyık tahtına
Eyledi hengâm-ı teşrîfinde çün-kim pây-bûs

Hak ta'âlâ düşmen-i dîn üzre mansûr eyleyüp
Pây-mâl-i rahş-ı kahrı ola mülk-i Üngürüs

6. Dâ'im olup mesned-i devletde 'adl ü dâd ile
Sâye-i lutfında kimse görmeye hayf ü füsûs

Vahyîyâ erbâb-ı dâniş didiler târîhini
Ahsen-i hâliyle Sultan Mustafâ itdi cülûs [1106]

20.
Târîh-i Vefât

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. 'Azm-i 'ukbâ itdi 'Abdu 'l-vâhid ol mahdûm-ı pâk
Şemm idüp gülzâr-ı cennetden dimâġı râyiha

2. *Kaldırup iki elin* Vahyî didi târîhini
Ola 'Abdu 'l-vâhide me'vâ makarru 'l-Fâtiha [1093]

21.
Târîh-i Vefât

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

Rahmetî-zâde o mahdûm-ı güzin
Câmi'-i cümle-sıfât-ı mâdiha

İsmi Ahmed zâtı Mahmûdü 'l-hisâl
İsm ü zâtında sa'âdet vâziha

3. N'eyleyem ammâ ki sûk-ı 'ömrde
Herkese olmaz ticâret râbiha

Dehr-i dûnuŋ ġonçesin şemm itmedin
Aldı gülzâr-ı bekâdan râyiha

Gûş idince *irci'î* fermânını
Oldı 'illiyyîne rûhı sâyiha

6. Mâtemi ahbâbı medhûş eyleyüp
Fürkatinden oldı dünyâ nâyiha

Didi Vahyî fevtinüŋ târîhini
Meskenüŋ Firdevs ola el-Fâtiha [1107]

22.
Târîh-i Namâzgâh Der-Sarây-ı Cedîd

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

Semiyy-i fahr-i cihan hazret-i Muhammed Aġa
Ki zâtın eyledi Hak hüsn-i hulk ile teşrîf

Sitûde-hû ser-i bostânyân-ı hâtime kim
Du'â vü medh ü senâsındadur vazî' u şerîf

3. 'Atâ vü lutf u kerem lâzım-ı tabî'atıdur
Sehâ ile ider ma'dâsı eylese ta'rîf

Kemîne nazra-i ta‘mîrine olup manzûr
Namâzgâh-ı latîf oldı bu mahall-i nazîf

Gelüp ziyâretine VAHYÎyâ didüm târîh
Makâm-ı dil-keş ü ra‘nâ namâzgâh-ı latîf [1116]

23.
Târîh-i Vilâdet-i Şeh-zâde-i Cüvan-baht-ı Âhir
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Şâh-ı ‘âlî-rütbe Sultân Ahmed-i Dârâ-haşem
Hak bu kim şâyestedür eltâf-ı Rabb-i erhama

Yümn-i ikbâli cihânı hâne-i sûr eyleyüp
Feyz-i lutfı ‘âlemi hasr eyledi ‘ayş ü deme

3. Kalb-i pâkin dâ’imâ Mevlâ neşât-âmîz idüp
Pây-mâl ide ‘adûsın leşger-i derd ü ġama

Virdi bir şeh-zâde-i hurşîd-kevkeb aŋa Hak
Kim nazîri olmadı manzûr çeşm-i âdeme

‘Ârız-ı gül-fâmı reşk-endâz-ı tab‘-ı mihr ü mâh
Dîde-i bâdâmı evsâfında yok tâkat feme

6. *Bâreka ’llâh* serv-i sîm-endâm-ı bâġ-ı saltanat
Kim ider şevk-i kudûminden melâ’ik zemzeme

Şübhesiz tevfîk-i Mevlâdur şeh-i devrân içün
Nâ’il olmak böyle bir necl-i sa‘âdet-makdeme

Olsa bu şeh-zâde sâ’irden ‘aceb mi ser-firâz
Çün semiyy oldı sa‘âdetle habîb-i ekreme

9. Hak ta‘âlâ ‘ömrin efzûn eyleyüp iclâl ile
Satl-ı ıstablın hased-fermâ ide câm-ı Ceme

Gûş idince müjde-i teşrîfini şâdân olup
Lâyih oldı bir güzel târîh kalb-i hurreme

Zevk ü şevk ile teşekkür-gûne didüm VAHYÎyâ
Şükr geldi yümn-ile Sultan Muhammed ‘âleme [1117]

24.
Târîh-i Vilâdet-i Şeh-zâde-i Cüvan-baht
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Hazret-i Sultân Ahmed Hân-ı ‘âlî-şân kim
Görmedi ikbâlini Cemşîd ü İskender bile

Rub'-i meskûnı n'ola doldursa sıyt-ı şevketi
Vasf-ı pâki çünki neşr olmakdadur ilden ile

3. Virdi bir şeh-zâde-i sa'd-ahter aŋa zü 'l-celâl
Seyr iden ruhsârın almaz bir dahı mihri dile

Cebhe-i pür-nûrına olmaz mu'âdil mâh-tâb
Dest-mâl-i ebr ile Zühre meger rûyın sile

Gûş-ı eflâke n'ola irgürse bang-ı vasfını
Ol ki Rûhu 'llâha hem-nâm idigin anuŋ bile

6. *Bâreka 'llâh* yümn ile dünyâyı teşrîf ideli
Hirmen-i âlâmı şevk-i makdemi virdi yile

'Ömrin efzûn eyleye şeh-zâdenüŋ hem kendinüŋ
Hazret-i Hakdan hemân ey dil bu ihsânı dile

Gûş idüp teşrîfini VAHYÎ didi târîhini
Geldi 'Îsî ibn-i Hân Ahmed vücûda 'izz-ile [1117]

25.
Târîh-i Binâ-yı Menzil

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Sitûde-haslet İbrâhîm Aġa zât-ı kerem-pîşe
Bu devlet-hâneyi itdi binâya himmet-i 'uzmâ

Yapıldı feyz-i tedbîriyle bir menzilgeh-i dil-keş
Ki her nezzâresinde kesb olur bir hâlet-i uhrâ

3. İder intâc-ı hayret fikr olınsa şekl-i matbû'ı
Olınsa midhat-i kübrâ aŋa nisbet olur suġrâ

Zihî zîbende menzil kim nukûşı ġayret-i Mânî
Zihî rahşende me'vâ kim mesâsı dahvet-i kübrâ

Gül ü sünbül ruh u zülf-i nigâruŋ evvelin resmi
Benefşe hatt-ı 'anber-fâmına müsvedde-i ûlâ

6. Açılmış lâlenüŋ dâġ-ı derûnı anı remz eyler
Ki derd-i dildür ancak ehl-i 'ışka maksad-ı aksâ

Musaffâ câm ile 'âlem-nümâ revzenlerin seyr it
İçinde bir nefes sohbet olur biŋ seyrden a'lâ

Hudâ idüp mu'ammer sâhibin ikbâl ü devletle
Sa'âdet-hânesin kılsun kirâma mesned-i isnâ'

9. Görüp tahsîn ile VAHYÎ du'â-gûne didüm târîh
Müferrih cây-ı âsâyiş mübârek eyleye Mevlâ [1119]

26.
Târîh-i Dîger
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Bi-hamdi 'llâh yine Sultân Ahmed Hân-ı Cem-câhuŋ
Şu'â-i mihr-i ikbâlinden oldı pür-ziyâ dünyâ

Vücûda geldi bir şeh-zâde-i zîşânı anuŋ kim
Görince cebhesin medhûş-ı reşk olur meh-i ġarrâ

3. Mu'anber turresi 'ıtr-ı meşâm-ı sünbül-i hoş-bû
Mutarrâ ruhları gül-gûne-i rûy-ı gül-i ra'nâ

Ta'âla 'llâh zihî necl-i hümâyun-makdem ü mes'ûd
Bulınmaz kulzüm-i devletde mânendi dür-i yektâ

Ne işitdi nazîrin gûş-ı 'âlem olalı sâmi'
Ne gördi mislin anuŋ çeşm-i dünyâ olalı bînâ

6. Semiyy-i hazret-i 'Îsâ-yı Rûhu 'llâhdur çün-kim
Ba'îd olmaz idersem vasfını eflâke dek a'lâ

Velî çün vasfına yokdur nihâyet ol cüvân-bahtuŋ
Revâ semt-i du'âya eylesem 'atf-ı suhan hâlâ

Mu'ammer eylesün devletle Mevlâ şâh-ı devrânı
Yetişsün bâġ-ı ikbâlinde ol şeh-zâde servâsâ

9. Tamâm^{en} lafz^{an} u ma'n^{en} didüm târîhini Vahyî
Cihâna geldi *biŋ yüz on yedi*de hamd Han 'Îsâ [1117]

27.
Târîh-i Lihye vü Mansıb Berây-ı Kethudâ-yı Kilâr-ı 'Âmire
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

Hamd kilâr-ı şeh-i Cem-haşmetüŋ
Kethudâsı hazret-i Dervîş Aġa

Hüsn-i hulk ile olup 'âlem pesend
Ma'rifetle buldı şânı irtikâ

3. Eyleyüp beş pâdşâhuŋ hidmetin
Her birinden aldı tahsîn ü du'â

Oldı çün pergârveş hidmet-güzâr
Merkez-i nısfu 's-sülûki kıldı câ

Devlet-i Hân Ahmed-i zîşânda
Kâm-yâb itdi anı feyz-i Hudâ

6. Eyledi i‘fâ-yı lihye izn ile
Oldı rûzî mansıb-ı ‘âlî aŋa

Virdi bir hatt-ı hümâyûn-ı şerîf
Destine şâhenşeh-i sâhib-‘atâ

H^{v}âce-i dîvân sultânı olup
Anatolıda muhâsib ola tâ

9. Eyleyüp hattın sefîd ‘ömrin mezîd
Rütbesin Hak eyleye fevka ’l-‘alâ

Hıfz idüp ekdârdan Bârî anı
Kalbine lutf ile vire incilâ

Oldı bu peyġâm-ı şevk-engîz ile
Düşmenan maġmûm ahibbâ pür-safâ

12. Yazmaġa târîh-i hatt u câhını
Hâmesin tahrîk iderken VAHYÎyâ

Didi hâtif gûşına bu mısra‘ı
Hatt ile mansıb nasîb oldı saŋa [1121]

28.

Târîh-i Şeyhü ’l-İslâm-şüden Mahmûd Efendi Rahmetu ’llâh

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün

Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Sad hamd mihr-i feyz-i Hudâ eyleyüp tulû‘
İtdi hevâ-yı hâtır-ı ahbâb def‘-i reyn

Mahmûd Efendi yümn ile müftî ’l-enâm olup
Oldı du‘â-yı hayri ‘avâm u havâsa deyn

3. İtdi Hakîm-i lem yezel âyîne-i dilin
Sûret-nümâ-yı cûd-ı ‘Alî ġayret-i Hüseyn

Hükmi virilmez âb-ı revân-ı nevâlinüŋ
Eylerse de benânını fevvâre-i lüceyn

Zât-ı şerîfin eyleye Hak dâ’imâ masun
Ol hâlden ki anda ola ihtimâl-i şeyn

6. Evlâd-ı pâk-zâd-ı kirâmı bulup kemâl
Her biri ‘ilm-i ma‘rifete ola nûr-ı ‘ayn

Efdâl ü fazla menba‘ idüp hânedânını
Lutfıyla hem-nişînin ide ‘izz-i menzileyn

Zıll-i hümây-ı hıfzın aŋa Hak penâh idüp
Hussâdın ide hem-dem-i bûm u ġurâb-ı beyn

9. VAHYÎ görüp bu mertebe târîhini didüm
Mahmûd Efendi mesned-i fetvâyı kıldı zeyn [1125]

29.
Târîh-i Vefât-ı Birâder-zâde-i Sâhib-*Dîvân*
Müfte'ilün Fâ'ilün Müfte'ilün Fâ'ilün
Münserih - . . - / - . - / - . . - / - . -

Âh ki bâd-ı ecel bâġ-ı fenâda yine
Hâke salup itdi bir serv-i bülendi 'adîm

Eyledi 'Abdu 'l-Halîm dâr-ı bekâya sefer
Menzilini 'Adn ide hazret-i Rabb-i Rahîm

3. Almadı dünyâda kâm görmedi rûy-ı merâm
Hâline virsün nizâm rûz-ı cezâda Hakîm

'İlm ile me'lûf idi hilm ile ma'rûf idi
Sadrına mazrûf idi hak bu ki kalb-i selîm

Fevtine târîh ile eyledi VAHYÎ du'â
Cennetî ide Kerîm mesken-i 'Abdu 'l-Halîm [1118]

30.
Târîh-i Feth-i Cezîre-i Mora
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Ta'âla 'llâh zihî sâl-i hümâyun-fâl-i sa'd-encâm
Ki oldı sûg-ı ehl-i küfr ü sûr-ı fırka-i İslâm

İdüp Sultân Ahmed Hân-ı Gâzî dîne i'zâzı
Guzât nusret-i âyâta cihâdı eyledi ifhâm

3. Mora mülkin 'adû-yı dînden tahlîse kasd itdi
Olındı bahr ü berde iktizâ iden umûr itmâm

Vezîr-i a'zam u dâmâd-ı ekrem dâver-i 'âlem
'Alî Paşa-yı sâ'ib-re'ye virdi râyet ü a'lâm

Sa'âdetle olup serdâr-ı nasr-âsâr-ı heybet-bâr
Freng-i hîle-âhenge çeküp ceyş itdi katl-i 'âm

6. Kılâ'ın feth idüp zabt itdi ser-tâ-ser Mora mülkin
Gazâ-yı ekber itdi sa'yini meşkûr ide 'Allâm

Bu tevfîküŋ olur mı şükri kim hükmi olup nâfiz
İde bir ülkenüŋ teshîrine bir hamlede akdâm

Sadâkat-pîşe düstûr-ı savâb-endîşedür hakkâ
N'ola tekmîl-i 'arz-ı devlete eylerse sa'y-i tâm

9. Şecâ‘atde salâbetde sehâvetde zarâfetde
Misâli olmadı revnak-dih-i âyîne-i evhâm

Zihî şâhenşeh-i ferhunde-kevkeb kim ide Mevlâ
Bunuŋ gibi vezîr-i bî-nazîr ile aŋa ikrâm

Hudâ zât-ı şerîfin eyleyüp âfâtdan mahfûz
Du‘âsın eyleye vird-i zebân-ı halk subh u şâm

12. Bağışlaya şeh-i devrâna ol düstûr-ı zîşânı
Ola devletlerinde hâs u ‘âm âzâde-i âlâm

İdüp mihr ü mehâsâ birbirinden iktisâb-ı feyz
Umûr-ı devletüŋ bula esâsı dâ’im istihkâm

Du‘â-yı hayr u tahsîn âsmâna oldı peyveste
Olınca bu fütûhât-ı celîle zîver-i eyyâm

15. Bu feth-i bî-nazîre Vahyî-i dâ‘î didi târîh
Mora mülkin yine aldı ‘Alî Paşa-yı ‘âlî-nâm [1127]

31.
Târîh-i Vefât-ı Mahdûm-ı Vezîr Muşâr[un] İleyhi Rahimehüma ’llâh

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Hayf kim nâ-gâh mat‘ûn[en] idüp ‘azm-i bekâ
Hâşimiyyü ’z-zât-ı mahdûm-ı necîb ‘Abbâs Beg

Olıcak mecrûh-ı zahm-ı nîş-i zenbûr-ı ecel
Hun-feşân oldı şehâdetle vücûdı reg-i berg

3. Kimseye virmez amân ile zaman cellâd-ı merg
Hazır ol tîġ-ı kazâ-yı hissesinde başuŋ eg

Bu zen-i dünyâya dil virme vefâ-düşmendür ol
Ne hayâl-i vuslat it ne hâtır-ı aġyâra deg

Çün buyurmışdur hadîsinde resûl-i kibriyâ
Cîfe-i dünyâya raġbet eylemez illâ ki seg

6. Bülbül-i rûhı idüp pervâz târîhin didüm
Gülşen-i ‘Adn içre mesken eyleye ‘Abbâs Beg [1124]

32.
Târîh-i Vefât-ı Fâyik Efendi Rahmetu ’llâh

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Dirîġâ tünd-bâd-ı mevt ile bâġ-ı ma‘ârifde
Yine oldı hamîde bir nihâl-i müntehâ-kâmet

İdüp ‘azm-i bekâ Fâyik Efendi yakdı ahbâbı
Revân-ı pâkini Mevlâ ide ġark-ı yem-i rahmet

3. Müsellim fâyiku ’l-akrân idi semt-i ma‘ârifde
Husûsâ şi‘r ü inşâda kemâlin vasfa yok hâcet

Bilenler lezzet-i güftârını tercîh ider kanda
Anuŋla gitdi gûyâ resm-i ülfet vâdî-i sohbet

Ma‘ârifle letâ’ifle sadâkatle zarâfetle
Kuzât içinde buldı şân u şöhret devlet ü ‘izzet

6. Olup kâzî-i İznikmîd iderken müddetin tekmîl
Olındı *irci‘î* emriyle semt-i cennete da‘vet

Peyâm-ı fevtini gûş eyleyüp VAHYÎ didüm târîh
Ola Fâyik Efendinüŋ İlâhî meskeni cennet [1127]

MUSAMMATLAR

1.

İlâhî-i Murabba‘-ı Na‘t-i Şerîf

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

I

Nefse uydum ġaflet ile eyledüm cürm ü hatâ
Yâ Resûla ’llâh şefâ‘at kıl baŋa rûz-ı cezâ
3. Bî-kes ü bî-çâreyem hâlüm saŋa kaldı saŋa
Yâ Resûla ’llâh şefâ‘at kıl baŋa rûz-ı cezâ

II

Nev-be-nev fikr-i nevâlüŋ itmese reşş-i zülâl
Hânuman-sûz-ı ümîd olurdı çokdan sû’-i hâl
3. Şefkat it oldumsa da ġavvâs-ı deryâ-yı vebâl
Yâ Resûla ’llâh şefâ‘at kıl baŋa rûz-ı cezâ

III

Hayf kim sehv ile oldum deşt-peymâ-yı heves
Olmadum hâlî şenâ‘atden cihanda bir nefes
3. Çün ‘usât-ı ümmete sensin mu‘în ü dest-res
Yâ Resûla ’llâh şefâ‘at kıl baŋa rûz-ı cezâ

IV

Rû-siyâhem mücrimem gerçi niyâza yok yüzüm
Hâk-i pâya saçmada eşk-i recâ ammâ gözüm
3. Mest-i ümmîdem *bi-hamdi ’llâh* budur dâ’im sözüm
Yâ Resûla ’llâh şefâ‘at kıl baŋa rûz-ı cezâ

V

Nâle-i şeb-gîrin iden sıdk-ıla hârâ-güdâz
Derd-i ‘isyâna bulur lutfuŋ gibi bir çâre-sâz
3. Dimede VAHYÎ kuluŋ idüp saŋa ‘arz-ı niyâz
Yâ Resûla ’llâh şefâ‘at kıl baŋa rûz-ı cezâ

2.
Dîger
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

I

Hecr ile dil oldı zâr u nâ-tüvan
El-amân ey şâh-ı kevneyn el-aman
Vuslatuŋla eyle anı şâdman
El-amân ey şâh-ı kevneyn el-aman

II

Nefs-i bed-kîş eyleyüp hâlüm tebâh
Kâmetüm dâl eyledi bâr-ı günâh
Kendümi itsem yeridür vakf-ı âh
El-amân ey şâh-ı kevneyn el-aman

III

Zîre-çîn-i sofra-i ihsânuŋam
Neşve-cûy-ı sâġar-ı ġufrânuŋam
Mâ-hasal âvîze-i dâmânuŋam
El-amân ey şâh-ı kevneyn el-aman

IV

Dâ'imâ sehv ü hatâ ef'âlümüz
Sû'-i a'mâl olmada a'mâlümüz
Lutfuŋa kaldı hemân ahvâlümüz
El-amân ey şâh-ı kevneyn el-aman

V

Kıl şefâ'at Vahyî-i âvâreye
Çâre yokdur ġayriden bî-çâreye
Merhem ur lutfuŋla ol pür-yâreye
El-amân ey şâh-ı kevneyn el-aman

3.
Dîger
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

I

Müstemendem bî-kesem cürm ü kusûrum bî-'aded
El-meded ey mefhar-i dünyâ vü 'ukbâ el-meded
Kıl şefâ'at 'afv ide 'isyânum Allâhü 's-Samed
El-meded ey mefhar-i dünyâ vü 'ukbâ el-meded

II

Virmede nefs ü hevâ zevk ü safâya ihtilâl
Olmada günden güne efzûn ‘isyân u vebâl
3. Böyle kalursa helâk eyler beni bu sû’-i hâl
El-meded ey mefhar-i dünyâ vü ‘ukbâ el-meded

III

Nâme-i a‘mâl olınca rûz-ı mahşer âşkâr
Çok gül-i ümmîd olur bâd-ı ġazabla târmâr
3. Kendi hâk-i dergehüŋdür lutf umar Vahyî-i zâr
El-meded ey mefhar-i dünyâ vü ‘ukbâ el-meded

4.
Murabba‘

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

Merd-i ‘ârif kıl Hudâyâ ben kuluŋ kim bî-kesem
Meskenüm yâ Rabbi ben ‘ukbâda ‘âlî isterem
3. Mertebem a‘lâ olur ise olur senden kerem
Merg irişmezse İlâhî şevk ile yâ Hû derem

5.
Tahmîs-i Pervâzı Na‘t-i Şerîf-i Nâdirî Rahmetu ’llâhi Ta‘âlâ

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

I

Ey cemâlüŋ şem‘-i bezm-ârâ-yı kurb-ı Girdgâr
V’ey cebînüŋ mülk-i dîne âftâb-ı nûr-bâr
3. Enbiyâdur gülşen-i ‘ışkuŋda nâlende hezâr
Sen ki mahbûb-ı Hudâsın şevk-ile olsa ne var
Cebre’îl âvâre-i nûr-ı ruhuŋ pervânevâr

II

‘*Âcizân-ı mahşer üzre zıllüŋi teksîr içün*
Harr u tâbından rehâyı ümmete takrîr içün
3. Halka mihr-i ‘âlem-ârâ oldıġuŋ tenvîr içün
Şahs-ı pâküŋ ser-te-ser nûr oldıġın teşhîr içün
Sakladı dâr-ı fenâda sâyeŋi Perverdgâr

III

Şem‘-i zâtuŋ olmasa dönmezdi fânûs-ı felek
Zâhir olmazdı nukûş-ı hilkat-i ins ü melek
3. Mûcid-i arz u semâ vü Hâlik-i tayr u semek
İtmese lem‘ân nûr-ı vech-i pâküŋ şem‘i tek
Bunca eşkâl ü suver kandan olurdı âşkâr

IV

Matlab-ı a‘lâ-yı ev-ednâyı cây itseŋ n’ola
Rütbe-i mevsûfî-i Tâhâyı cây itseŋ n’ola
3. Dâ’imâ vuslatuŋa Mevlâyı cây itseŋ n’ola
Bir nefesde Sidre vü Tûbâyı cây itseŋ n’ola
Tîrveş itdüŋ makâm-ı kâbe kavseyni güzâr

V

Âsmânı âstânuŋ zann idüp bekler Mesîh
Ârzûmendî-i vasluŋdur eyâ server Mesîh
3. Dest-bûsuŋla şeref tahsîlini ister Mesîh
Mâ-hasal ger Hızr u ger İlyâs zinde ger Mesîh
Ümmetüŋden olmaġa çekmekde dâ’im intizâr

VI

Yâ Resûla ’llâh bir ednâ çâkerüŋdür NÂDİRÎ
Mazhar-i lutfuŋ olup ahz ide hazz-ı vâfirî
3. Kıl şefâ‘at tâ ki ola cennetü ’l-Me’vâ yiri
Tâlibân-ı feyzüŋüŋ VAHYÎ-i ‘âsîdür biri
Gerçi cürmi çokdur ammâ lutfuŋa yokdur şumâr

6.
Terkîb-bend

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

I

Ey şeh-i ‘işve-sipeh düşmen-i eltâf u vefâ
V’ey meh-i mihr-keş ü dil-ber-i pür-istiġnâ

Nigeh-i lutf ile evvel dili itdüŋ yaġmâ
Soŋra kılduŋ hedef-i nâvek-i dil-dûz-ı cefâ

3. Cânı itmekde esîr ol şiken-i zülf-i dü-tâ
Dili itmekde şehîd ol nigeh-i hûş-rubâ

Hâne-i kalbi yıkup dest-i sitemle cânâ
Eyledüŋ cilvegeh-i renc ü ‘anâ derd ü belâ

Âh u zâr eyler isem tutsun ahibbâ ma‘zûr
Âh u zâr ile olur ‘âşık-ı şeydâ meşhûr

II

Dil-berâ ġamze-i ġammâzuŋa kurbân olayım
Nazra-i çeşm-i füsun-sâzuŋa kurbân olayım

Tîġ-ı ‘uşşâk-keş-i nâzuŋa kurbân olayım
Hancer-i cevr-i ecel-bâzuŋa kurbân olayım

3. Gâh hışm u gehî i‘zâzuŋa kurbân olayım
O nigâhuŋdaki i‘câzuŋa kurbân olayım

Lutf-ıla şîveye âġâzuŋa kurbân olayım
Vakt-i güftârda âvâzuŋa kurbân olayım

Geh cefâ eyler iseŋ gâhî vefâ eyle dile
Hastedür cevr-ile lutfuŋla devâ eyle dile

III

Kıl tebessüm sanemâ dürr-i ‘Aden seyr idelüm
Eyle güftâruŋa bir ġonçe dehen seyr idelüm

Göster ol kâkül-i müşgîni resen seyr idelüm
Sâha-i Rûmda âhû-yı Hotan seyr idelüm

3. Hasret-i rûyuŋ ile verd ü semen seyr idelüm
Fikr-i hattuŋla yine tâze çimen seyr idelüm

Sîne-i ‘âşıka gel dâġ-ı kühen seyr idelüm
Bir zaman bâġçe-i derd ü mihen seyr idelüm

Çeşm-i dil bâde-i hicrâna olupdur sâġar
Kevser-i lutf ile toldur anı ey meh-peyker

IV

Dil-i şûrîdeyi mâtem-keş-i hicrân itdüŋ
Giceler tâbe-seher derd ile nâlân itdüŋ

Hasret-i la‘l-i lebüŋle cigerüm kan itdüŋ
Âteş-i hecr ile baġrum dahı biryân itdüŋ

3. Çeşmümi cûy gibi ‘ışk-ıla giryân itdüŋ
Cismümi mûy-miyânuŋ ile yeksân itdüŋ

Ser-te-ser mülk-i dili cevr ile vîrân itdüŋ
İtdigüŋ cevre cihan halkını hayrân itdüŋ

Yeter oldı yeter ey mâh-ruh insâf insâf
Eyle mihr-i dilümi ebr-i tazallumdan sâf

V

Nice bir dîde bu âlâm ile giryân olsun
Nice bir sîne bu ekdâr ile sûzân olsun

Sahn-ı kalbüm nice bir mahzen-i ahzân olsun
Bâġ-ı tab'uŋda gül-i lutf nümâyân olsun

3. Dimedüŋ 'âşık-ı şûrîdeŋe şâdân olsun
Olsun ey şûh-ı cefâ-pîşe-i pür-ân olsun

Râziyüz cevre ġam-ı hecrüŋe pâyân olsun
Tek temâşâ-yı ruhuŋ 'âşıka âsân olsun

İdemem sabr şehâ çeşm-i ġazabla bakma
VAHYÎ-i haste-dili âteş-i hecre yakma

7.
Tahmîs-i Gazel-i Yahyâ Efendi
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

I

İden pür nergis ü gül câmı yârüŋ çeşm ü gûşından
Alur bûy-ı vefâyı ġonçe-i la'l-i hamûşından
3. Gelince bezme dil-ber fart-ı lutf-ı bahr-i cûşından
Dirîġ itmez vefâsın 'âşık-ı bî-sabr u hûşından
Niçe hazz itmesün dil sâde-rûnuŋ bâde-nûşından

II

Bulanlar halka-i 'işretde bir bezm-i Cem ü Keyde
Görürler neş'e-i âvâz bülend ü naġme-i neyde
3. Riyâdur sûfî ta'nuŋ rind-i bî-pervâya her şeyde
Düşer tenhâda zâhid şübhesiz pây-ı hum-ı meyde
Düşürmez gerçi kim seccâdesin zâhirde dûşından

III

Şehâ ġamzeŋ niçün âşüfteŋi pür-ıztırâb eyler
Dil-i şeydâyı zülfüŋ gibi vakf-ı pîç ü tâb eyler
3. Unutmış resm-i lutfı dâ'imâ hışm u 'itâb eyler
Esâs-ı kârbân-ı hüsnüŋi sakın harâb eyler
Hazer kıl seyl-i eşk-i 'âşıkuŋ cûş u hurûşından

IV

Dil-i âvâre sayd oldı yine bir bû ’l-‘aceb dâma
Giriftâr oldı derd-i ‘ışka hem âlâm-ı eyyâma
3. Yeterken vaz‘-ı ebrû hışm-ı ġamze kalb-i nâ-kâma
Görinmez bir belâdur ‘âşık-ı bî-sabr u ârâma
Meded göstermesün zülf-i siyâhın kelle-pûşından

V

Ne rütbe ser-keş ü tünd olsaŋ ey şûh-ı melek-sîmâ
Licâm-ı sa‘y ile teshîr ider ‘uşşâkı bî-pervâ
3. Ne dir gûş eyle Vahyî şeyh-i fen pîr-i suhan-pîrâ
Alur biŋ cân ile nakd-i revâna ‘âkıbet Yahyâ
Lebüŋ kandini bâzâr-ı vefâ sükker-fürûşından

8.
Tahmîs-i Gazel-i Nasûhî

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

I

Gam-ı hecri idüp vuslat deminde yâd n’eylersin
Humârı bezm-i meyde eyleyüp îrâd n’eylersin
3. Zamîrüŋ itme fikr-i nâ-becâ mu‘tâd n’eylersin
Bu gündür gün ko olsun dil neşât-âbâd n’eylersin
Olup endîşe-i ferdâ ile nâ-şâd n’eylersin

II

Niçe demdür ki dil sûzân-ı rûy-ı tâbdâruŋdur
Esîr-i kâkülüŋ mecrûh-ı tîġ-ı şu‘le-bâruŋdur
3. Harâb-ı la‘l-i nâbuŋ mest-i çeşm-i pür-humâruŋdur
Naġam-gû bülbülüŋ pervâne-i zâr u nizâruŋdur
Yakup pervâneŋi ey şem‘-i âteş-zâd n’eylersin

III

Dil-i şeydâ niyâz itdükçe efzûn olmada nâzuŋ
Şikâr-ı kebg-i câna raġbet itmez çeşm-i şeh-bâzuŋ
3. Ne gördük iltifâtuŋ ne işitdük sarf-ı i‘zâzuŋ
Bulınmaz mülk-i istiġnâda şâhum şimdi enbâzuŋ
Nedür kasduŋ bu nahvetlerden ey bî-dâd n’eylersin

IV

Bilen erbâb-ı ‘irfandur yine mikdâr-ı ‘irfânı
Olan sâhil-nişîn idrâk ider mi ka‘r-ı ‘ummânı
3. Suhan dürr-i yetîmin itme zîb-i gûş-ı nâ-dânî
Kelâmuŋ ehle tevcîh eylemekdür saŋa erzânı
İdüp erbâb-ı cehle ‘arz-ı isti‘dâd n’eylersin

V

Bilendi bu nazîreŋle NASÛHÎ kuvvet-i tab‘uŋ
‘İyân oldı suhan erbâbına keyfiyyet-i tab‘uŋ
3. Cihân olsa sezâ ahsent-h^{v}ân-ı kudret-i tab‘uŋ
Bu nazm-ı pâkden fehm oldı VAHYÎ hiddet-i tab‘uŋ
Varup bir tâze vâdî eyleyüp îcâd n’eylersin

9.
Tahmîs-i Gazel-i ‘Avnî Efendi
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

I

Hayâl-i yârsuz bu çeşm-i eşk-efşânum eglenmez
Birer Yûsuf olursa ser-te-ser müjgânum eglenmez
3. Ba‘îd olmaz disem bir dem dil-i nâlânum eglenmez
Sefer ‘azmin mukarrer eylemiş cânânum eglenmez
N’ola tenhâ ‘adem mülkine gitsem cânum eglenmez

II

Ne kanlar yutdurur gör ey perî-rû âdeme ‘ışkuŋ
Derûn-ı ‘âşıkânı vakf ider derd ü ġama ‘ışkuŋ
3. Gamuŋla eylenüp fâş eylemezdüm ‘âleme ‘ışkuŋ
Hele muhtâc itmez ehl-i ‘ışkı hem-deme ‘ışkuŋ
Seni aŋdukça ammâ dîde-i giryânum eglenmez

III

Niçe kesb-i safâ itsün bu mihnetzârda âdem
Göŋül bî-sabr u dil-ber bî-rah[i]m derd ü belâ hem-dem
3. Firâkuŋla olupdur verd-i kâm-ı dil yaşı şeb-nem
Baŋa hâr-ı belâdur gül yüzüŋsüz gülşen-i ‘âlem
Bütün dünyâ benüm olsa dil-i nâlânum eglenmez

IV

Yeter ey ġamze-i hod-re'y dehri pür-şürûr itme
Gel ey çeşm-i vefâ-kirdâr kendüŋ reşk-i hûr itme
3. Dil-i 'uşşâkı cânâ cevrüŋ ile pür-fütûr itme
Serîr-i hüsne şâh olduŋsa da şâhum ġurûr itme
Bahâr-ı gülşen-i hûbî geçer sultânum eglenmez

V

Harâb itse sezâdur Vahyî çeşm-i dil-rubâ kevni
'İyandur her nigehde lutf-ıla âzârınuŋ bevni
3. Dimiş ol şâ'irânuŋ şûhı sâhib-nazm-ı hoş-levni
Bugün gül-geşt idermiş ol ser-âmed dil-berüm 'Avnî
Gelür kâşâneŋe sabr it gül-i handânum eglenmez

10.
Terkîb-bend-i Tevbe-nâme
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

I

Ey göŋül meyl-i gül-i 'ârız-ı dil-ber tâ key
Heves-i sünbül-i gîsû-yı mu'anber tâ key

Gülsitân-ı nazar-ı 'ibret olan çeşmüŋde
Nergis-i çeşm-i bütân ola musavver tâ key

3. Gâh olup mest-i visâl ü gehî mahmûr-ı firâk
Eylemeŋ kendüŋi 'âlemlere manzar tâ key

Deşne-i ġamze vü tîr-i müjesin yâd iderek
Olasın haste vü mecrûh u mükedder tâ key

Gördigüŋ servüŋ olup pâyına su gibi revan
Dil-i âzâde ola hâk ile hem-ser tâ key

6. Niçe bir ârzû-yı vasl ile hasret çekelüm
Kiştzâr-ı dile bir tohm-ı nedâmet ekelüm

II

Yeter ümmîd-keş-i vuslat-ı dildâr olduk
Yeter âlâm-hor-ı ġamze-i hun-hâr olduk

Yeter ol turre hevâsıyla düşüp sevdâya
Dîdesin fikr iderek derd ile bîmâr olduk

3. Câm-ı lutfın umarak devlet-i tâli'de hele
Nâ'il-i sâġar-ı zehr-âbe-i âzâr olduk

Ârzû-yı nigeh-i merhamet-i yâr iderek
Niçe müddet hedef-i ta'ne-i aġyâr olduk

'Işk-ı ruhsârı ile sînemüz itdük pür-dâġ
Zahm ile reşk-dih-i hâtır-ı gülzâr olduk

6. Geldi ol dem ki dili hâtıradan pâk ideyüz
Eşk-i ihlâs ile can çeşmini nemnâk ideyüz

III

Niçe bir nakd-i dili eyleye hûban yaġmâ
Nahl-i kalbe niçe bir lerze sala bâd-ı hevâ

Niçe bir bahtum ile zülfini hem-şekl görüp
Dest-i endîşe kura başuma çetr-i sevdâ

3. Niçe bir ceyb-i emel rehn-i kef-i ye's olsun
Vakf-ı hâr-ı ġam olup gûşe-i dâmân-ı recâ

Derd-i 'ışkıyla olup bir büt-i şûhuŋ rencûr
Niçe bir ola dil-i zâr-ı talebkâr-ı şifâ

Niçe bir 'ârî idüp habs-i çeh-i rüsvâyî
İdesüŋ kalbi rezîlâne tufeyl-i süfehâ

6. Vaktidür şimdi hevâ vü hevesi terk eyle
Hazret-i Hakka 'ubûdiyyetüŋi berk eyle

IV

Geçdi 'ömrüŋ heves-i midhat-i hûbanda senüŋ
Kaldı 'akluŋ girih-i zülf-i perîşanda senüŋ

Kaddine 'ârızına mâ'il olup cânânuŋ
Serv ü gül gibi dilüŋ kaldı gülistanda senüŋ

3. Fikret-i gerden-i kâfûr ile murġ-ı kalbüŋ
Yandı pervâne-sıfat şem'-i fürûzanda senüŋ

Masrafın tîr ü kemân itdi nukûd-ı eşküŋ
Ârzû-yı müje vü ebrû-yı cânanda senüŋ

Tîġına hancerine ol kadar itdüŋ tahsin
Ki hayâl olsa çıkar iki elüŋ kanda senüŋ

6. İmdi şimden-girü mir'ât-ı dilüŋ sâf eyle
Yeter oldı ko elüŋ sîneye insâf eyle

V

Rişte-i bâsıraya gevher-i 'ibret nazm it
Silk-i endîşeye yâkût-ı sadâkat nazm it

Vasf-ı dendânda tarh itdigüŋ eş‘âr yeter
Turre-i h^{v}âhişe lü’lü-yi nedâmet nazm it

3. Demidür dîde-i dilden akıdup derd-ile hun
Sübha-i ‘özrüŋe mercân-ı inâbet nazm it

Rîze-seng-i reh-i ebrâra sürüp pîşânî
Efser-i devlete elmâs-ı kerâmet nazm it

Zînetüŋ eyleme har-mühre-i efkâr-ı mecâz
Târ-ı zülf-i dile gel la‘l-i hakîkat nazm it

6. Leşger-i himmet idüp fikr-i sivâyı yaġmâ
Cilvegâh eyleye tâ kalbüŋi ‘ışk-ı Mevlâ

VI

Kaysveş lâne-i murġân-ı hevâdur serümüz
Evc-i maksûda ‘urûc itmege yokdur yerümüz

İtmeyüp zühd ü ‘ibâdât ile tahsîl-i sevâb
Oldı mu‘tâd-ı güneh tab‘-ı hatâ-perverümüz

3. Rütbemüz göklere irgürmek iken lâyıkumuz
Böyle kalursa eger yerde de kalmaz yerümüz

Hırmen-i ‘ömri bu ġafletle yakup nâr-ı ecel
Şöyle ber-bâd olayuz kalmaya hâkisterümüz

Ne kadar derd ü belâ gelse gerek başumuza
Ne kadar renc ü ‘anâ görse gerek gözlerümüz

6. Baŋa yâ Rab o hâletleri teshîl eyle
Kemligüm fazluŋ ile eylige tebdîl eyle

VII

Tevbe yâ Rab suhan-pâş-ı niyâz oldıġuma
Tevbe yâ Rab heves-perver-i nâz oldıġuma

Bir mehüŋ hasret-i hâliyle olup necm-şumâr
Subha dek hem-nefes-i âh-ı dırâz oldıġuma

3. Tevbe yâ Rab hevâ vü hevesi ‘ışk sanup
Mest-i ser-şâre-keş-i bezm-i mecâz oldıġuma

Fikr-i vuslatla girüp ma‘reke-i ikdâma
Nev-be-nev zahm-hor-ı deşne-i âz oldıġuma

Tevbe yâ Rab olup bülbüli her ġonçe-femüŋ
Âh-ı cangâh çeküp sîne-güdâz oldıġuma

6. Tevbe sad tevbe reh-i ma‘siyete gitdigüme
Tevbe sad tevbe dilâ nefse uyup itdigüme

VIII

Bir dahı meyl-i dem-i vuslat-ı yâr itmeyeyüm
Bir dahı ârzû-yı bûs u kinâr itmeyeyüm

Ruhların dîdelerin kâkülin aŋmak degil e
Bir dahı fikr-i gülistân u bahâr itmeyeyüm

3. Gülşen-i kûyını vasf eyleyerek dildâruŋ
Kendümi bîhüde bülbül gibi zâr itmeyeyüm

Leblerin aġzıma almak degül ol ġonçe-femüŋ
Vakt-i gül-nâr olıcak ʻazm-i Hisâr itmeyeyüm

Ol kadar eyleyeyüm fikr-i kadin dilden dûr
ʻÂlem-i hᵛâbda da bâġa güzâr itmeyeyüm

6. Şol kadar eyledigüm işlere oldum nâdim
Ki hatâ mülkin olur naʻra-i âhum hâdim

IX

Zû ʼl-celâlâ beni nişter-hor-ı hırmân itme
Cürm ü ʻisyân ile ser-geşte vü hayrân itme

Tünd-bâd-ı ġazabuŋdan beni hıfz it yâ Rab
Kâkül-i hâl-i dil-i zârı perîşân itme

3. Rûz-ı mahşerde idüp câh-ı hacâlet yerimi
Gül-nihâl-i emelüm hâk ile yeksân itme

Yüzümüŋ karasını âb-ı keremle pâk it
Bu fezâhatle beni mazhar-i hüsrân itme

Varıcak şerm ile lutfuŋ umarak hazretüŋe
Sarsar-ı hışm ile mülk-i dili vîrân itme

6. Ne kadar mücrim isem ġark-ı yem-i ihsân it
İki ʻâlemde beni mest-i mey-i ġufrân it

X

Yâ İlâhî şeref-i fahr-i cihan hurmetine
Âdeme nefh olınan rûh-ı revan hurmetine

*Leyle-i Kadr*deki vakt-i mübârek hakkı
Şeb-i İsrâda olan râz-ı nihan hurmetine

3. Eyleyüp sübha-i enfâsını vakf-ı ihlâs
Mest-i ʻirfân olan âgâh dilan hurmetine

Çeşm-i terden dökilen eşk-i nedâmet hakkı
Sûz-ı dille çekilen âh u fiġan hurmetine

Şeb-i fürkatde olan vahşet ü dehşet yerine
Dem-i vuslatda olan emn ü aman hurmetine

6. Ne kadar oldı ise lâyık-ı habs-i derekât
VAHYÎ-i rû-siyehi eyle mukîm-i cennât

El-ELGÂZ

1.

Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol dil-ber-i cihân-ârâ
Kâm-bahşâ vü menkabet-pîrâ

Şekli matbû' u kâmeti merbû'
Vaz'ı masnû' u pâyesi merfû'

3. Rûyı gül-rîz ü zülfi 'anber-bîz
Hatı nev-hîz ü câme reng-âmîz

Geh kabâsı sefîd ü geh gül-gun
Geh siyeh câme ile fitne-nümun

Gâh olur çün 'arûs-ı dîbâ-pûş
Zer ü zîverle halka 'işve-fürûş

6. Aŋa meşşâta tab'-ı pâk-i kibâr
Zînet-i zâhire ne minneti var

Hâs u 'âm olmış aŋa dil-dâde
Kimse 'ışkından olmaz âzâde

Pâk-dâmân u şûh-ı şîrînkâr
İder 'uşşâkı bir nigehle şikâr

9. Zülf-i pür-çîni murġ-ı câna kafes
Hanceri kûçe-i recâya 'ases

Beyze-i tîġ-ı ġamzesini kazâ
Kârgâh-ı ezelde çekmiş tâ

Aŋa kimse tasaddur eyleyemez
Mîr u paşa tekebbür eyleyemez

12. Meger ol nev-hat olına tercîh
Ki ide hüsni 'âlemi tefrîh

VAHYÎyâ fehm iden müsellim olur
Ehl-i 'irfân içinde mükrim olur

2.

Lüġaz-ı Dîger

Fe'ûlün Fe'ûlün Fe'ûlün Fe'ûl

Mütekârib . - - / . - - / . - - / . -

Nedür ol 'arûs-ı murassa'-libâs
K'ola h^{v}âbgâhında mahsûd-ı nâs

Seb[i]z-pûş olup gâh u geh sürh-pûş
Olur dâ'imâ meskenetle hamûş

3. Firâşındadur rûzda dâ'imâ
'Acebdür şebe irse olur cüdâ

Gıdâsı olupdur anuŋ sîm ü zer
Yidügin yine yer virürseŋ eger

Çü 'âşık ser-â-ser olup cismi dâġ
Yine 'ışk-ı dil-berden itmez ferâġ

6. Der-âġuş ola şûh-ı gül-ruhlara
O kasdı hemîşe safâlar süre

Murâdı olup dest-bûs-ı nigâr
Olur subh u şâm ol murâd aŋa yâr

Bakan cismine seyr-i gülzâr ider
O şevk ile fikr-i ruh-ı yâr ider

9. Olup cismi mânendi anda zeban
Dahı vüs'at üzre beġâyet dehan

Olur evveli cîm ü nûn âhiri
Dilâ reşk-i 'uşşâk olursa yeri

Bu ma'nâyı fehm eyleyen Vahyîyâ
Re'îs-i zarîfân olursa sezâ

3.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol tuhfe kulle-i mînâ
Meyl-i sebz üzre oldı cilve-nümâ

Burc ber-burc eyleyüp üstâd
Eylemiş muhkem anı çün pûlâd

3. Yıkmadın kimse kapusın açamaz
Habs olan anda taşraya kaçamaz

Ni'meti çok bilen koyup gidemez
Şûredür âbı kimse nûş idemez

Kişi nâ-puhte olsa her ne kadar
Bir zarâfetle yol bulup anı yer

6. Hakk-ı nân u nemek sayan âdem
Diyemez ben o ni'meti sevmem

Vahyîyâ feth iden bu nev-lüġazı
H^{v}ân-ı ‘irfândan yedi çerezi

4.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol mâr-ı ejdehâ-kâmet
Mâr iken kârı ‘âleme hidmet

Ekli yok şürb ile ta‘ayyüş ider
Ekserî şerbete ta‘attüş ider

3. Zahmet-i cû‘ ile nizâr olmış
Za‘f ile zâr u bî-karâr olmış

Yine kan dökmedür velî kârı
Zehri çok kimseye olur sârî

Gice olur ininde h^{v}âb-âlûd
Ya‘nî bî-hûş u pîç ü tâb-âlûd

6. Rûz olınca yine olup ber-pâ
San‘atın başlar itmege icrâ

Güci yetdigi kimseye ulaşur
Lâġarî tekyesin bile dolaşur

Bildürür nice âdeme haddin
Cezm ider fehmi fikr iden kaddin

9. Vahyîyâ keşf iden suhandâne
Câ’ize ber ‘asâ-yı şeş-hâne

5.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol dil-küşâ cihân-nümâ
Gâh olur pest ü gâh olur bâlâ

İhtimâm eylese anı mi‘mâr
Bir nefesde yıkar yapar tekrâr

3. Vardur içinde havz u fevvâre
Ki virür zîb ü zînet ol dâra

Çıkup inmekde olarak devvâr
Âb-ı fevvâresinde bir gül-nâr

Var meger bir kemer terâzûsı
Gâh irür sakfa âb-ı dil-cûsı

6. Sakfı zîbende vü mukarnesdür
‘Alem-i kubbesi mukavvesdür

Gerçi sûrâh çok zemîninde
Vehn yok lîk şeh-nişîninde

Dökilür katre katre âb andan
Hâne olmaz velî harâb andan

9. VAHYÎyâ anı idinen ma‘lûm
Sahn-ı ‘âlemde itdi def‘-i ġumûm

6.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol kal‘a-i ‘acîb ü rasin
Aŋa bir hıtta olmamış ta‘yin

Bâb-ı sakfında bâb sîne gibi
Geşt ider ‘âlemi sefîne gibi

3. İçi bahr-i sefîddür anuŋ
Eseridür o bahr-i tûfânuŋ

Anda var bir cezîre-i matbû‘
Kürre-i zemherîrveş merfû‘

Seyr iden anı kulle zann eyler
Sâhil-i bahre zılle zann eyler

6. Bir cezîre bu kim bihişt-misâl
Bî-bedeldür hevâsı âbı zülâl

Var anuŋ da içinde bir deryâ
Ki letâfetde yok nazîr aŋa

Eylemiş anı bir semek menzil
Semek ammâ ki haylî deryâ-dil

9. Kadi bâlâ vücûdı dahı kebîr
Olmış ol bahr aŋa havz-ı saġîr

Kuyruġı ferş ile bitişmişdür
Fevk-i ‘arşa başı yetişmişdür

Nûş idüp bahri bir harâret ile
‘Arz ider âdeme zarâfet ile

12. İdemez ‘arz olmasa ġavvâs
Bu kelâmı nişanla parmak bas

Kuyruġında dehânı gör ‘acebî
Burnı başında aŋla olma ġabî

Cümle evsâfın eyledüm işrâb
Fikr-i taġlîta düşmesün ahbâb

15. VAHYÎyâ feth iderse bir ‘ayyâr
Bula ehl-i suhan yanında vakâr

7.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . -

Nedür ol çâker-i nâzük-reftâr
Ayaġı yok topuġı parmaġı var

İncedür sarıġı kalyoncı gibi
Kavuġı çizmelerüŋ koncı gibi

3. Gündüz ahşâma dek eyler hidmet
Gice âzâd olup olur râhat

Gicede hidmete itse ikdâm
Yakar âteşlere anı huddâm

Harfi penç evveli cîm âhiri yâ
Bilmeyen itmeye da‘vâ-yı zekâ

8.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol iki ahter-i seyyâr
Ki feleklerle oldılar devvâr

Eyler iken bile tulû‘ u ġurûb
Biri birini görmemişler hûb

3. Her biri gerçi ahter-i kihter
Lîk hurşîd ü mâhdan bihter

Görinür sûretâ sehâbâsâ
Nûrı ammâ ki âftâbâsâ

Rûzı maġmûm olursa da mekşûf
Şebi mekşûf olursa da meksûf

6. Ahter-i sa‘d-ı burc-ı hikmetdür
Reh-nümâ-yı fezâ-yı ‘ibretdür

Bir siyeh şâlı gûyiyâ bürinür
Halka tîr ü kemân ile görinür

Oldı bârân anuŋla germ-ülfet
Berf ile var bürûdeti ġâyet

9. Hükmin ol ahterüŋ beyân idelüm
Eseri n’idügin ‘iyân idelüm

Nazar iden aŋa olur hod-bin
Bunı ‘ilmü ’l-yakîn kıl ta‘yin

Bu eser olsa munkatı‘ ammâ
Ola peydâ kıyâmet-i suġrâ

12. Vahyîyâ fehm iden nazar-bâzuŋ
Yeridür sadrı bezm-i i‘zâzuŋ

9.
Lüġaz-ı Dîger

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün
Hezec . - - - / . - - - / . - -

Nedür ol nev-cüvân-ı sîm-pehlû
Dem-â-dem dîdelerden akıdur su

Aŋa dil-dâde iken şâh u dervîş
Esîr-i ‘ışk o da giryân u dil-rîş

3. Vücûdı şerha şerha dâġ-ber-dâġ
Yine ġusl ü vuzûda eyler isbâġ

Şifâ-yı sadr bulmaz dökmese yaş
Aŋa rahm eyler âdem olsa da taş

Zer ü zîverle ol şûh-ı dil-ârâ
Olur ‘uşşâk-ı zâra hâlet-efzâ

6. İder zevk-i bihişti nutk u tezkîr
İderse mâ-cerâsın saŋa takrîr

Bunı fehm eyleyen sâhib-tabî‘at
İde Vahyî derûnın bâġ-ı cennet

10.
Lüġaz-ı Dîger
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün
Hezec . - - - / . - - - / . - -

Nedür ol münzevî dervîş-i hayran
Ki çıkmaz hânesinden taşra bir an

Lisân-ı halka tutarsaŋ velî gûş
Sayarlar anı rind-i hâne-ber-dûş

3. Fakîr-i bî-nevâ ser-pâ bürehne
Komışdur câmesin var-ısa rehne

Meşin tennûre idinmiş o kallâş
Metânetle murakka' hırkası taş

Olursa ol murakka' pâre pâre
Medâr olur yine bir pâre kâra

6. Se harf oldı anuŋ tâzîce nâmı
Gezer seyyâh olup Mısr ile Şâmı

İder VAHYÎ bu remzi fehme himmet
Çeküp baş hırkaya bulan selâmet

11.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol iki havz-ı pâk-i latîf
Çüfte havz aŋa nisbet ile kesîf

Oldı bir tâka ikisi beste
Buldı kuvvet suyın içen haste

3. Suyı ġâyetle sâf turna gözi
Kimsenüŋ yok letâfetine sözi

Dibine akçe düşse pâre olur
Sûzen içinde san menâre olur

VAHYÎyâ fehm iden kebîr olsun
Ma'rifetle kemâl pîr olsun

12.

Lüġaz-ı Dîger

Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol kulle-i cihân-nümâ
Ki olur kıblegâh-ı mîr ü gedâ

Rûzgâr itmez aŋa hîç zarar
Kühnelenmez geçerse biŋ yıl eger

3. Tarzı matbû' u resmi şevk-efzâ
Fî 'l-mesel bir 'arûs-ı bî-hemtâ

Aŋa bânîsi 'arşı sakf itmiş
Fukarâ ola diyü vakf itmiş

Lîk süknâsın eylemiş meşrût
Olana 'ışk u şevk ile mahlût

6. Bir gice sâkin olan anda velî
Saġ çıkmaz sabâha gör keseli

Keşf iden Vahyîyâ bu ma'nâyı
Açdı dilden zalâm-ı sevdâyı

13.

Lüġaz-ı Dîger

Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol şahs-ı münhanî-i nahîf
Kendi pâkîze vü libâsı nazîf

Münzevî meyl-i ihtilât itmez
Kimseye 'arz-ı inbisât itmez

3. Lîk pîr ü cüvân ile mahrem
Ber-ser ü rû tutar anı âdem

Gerçi kim bâġban degüldür bu
Dolıdur desti sünbül ü şeb-bû

Dil-berüŋ zülf ü hattı fikriyle
Cebhe vü rûy-ı alı zikriyle

6. Cismini 'ışka lâlezâr itmiş
Sînesin ya'nî şerhadâr itmiş

Nâm u şâna yok i'tibârı anuŋ
Lîk ma'lûmdur 'iyârı anuŋ

Gâh künc-i hafâda kâ‘id olur
Gâh kasr-ı zücâca sâ‘id olur

9. Ekseriyâ olur ta‘âm u şarâb
Aŋa ‘ûd u ‘abîr ü ‘ıtr u gül-âb

Sulehânuŋ enîs ü ġam-h^{v}ârı
Süfehânuŋ mu‘în ü pindârı

Ceyş-i hîre talî‘a-i cerrâr
Sipeh-i fitneye dahı dümdâr

12. Nâmı Türkî vü Fârisî se vü çâr
Kılca yok ‘aybı vü hüner bisyâr

Her kim eylerse n’idügin ta‘yin
Aŋa bir kîse tolusı tahsin

İsmini resmini beyân itdüm
*Mâ hüve ’l-vâki‘*i ‘iyân itdüm

15. Bilmeyen ġayri dil-hırâş olsun
Bıyıġı dikine tırâş olsun

14.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol tuhfe kubbe-i suġrâ
Yapmış anı mefâzede bennâ

Üstüvâr u musanna‘ u hemvâr
Dil uzatma dilüŋ yanar zinhâr

3. Vech-i teşbîhi var aŋa yâran
Diseler türbe-i şeh-i mâran

Mahzen-i sükker eyleseŋ anı
Nâmı olurdı zehr dükkânı

VAHYÎyâ çâr harfdür ismi
Şerbet-i hecre şîşedür cismi

15.
Lüġaz-ı Dîger
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

Ol ne nâzük mîve olur ey piser
Mazhar-i hayrü ’t-ta‘âm-ı *mâ-hazar*

Ni‘met-i cennet gibi tabh istemez
Dûzah erbâbından olanlar yimez

3. Kesret-i eklinde yokdur imtilâ
Belki ekl oldukça artar iştihâ

Vardur eklinde hezârân intifâ‘
Lîk heftâdı müberhen bî-nizâ‘

Ekl iden bel‘ itmez anı def‘ ider
Def‘ idüp terk itmez anı ref‘ ider

6. Şekl-i kissâ gibidür ammâ nahîf
Ekli insânı ider pâk ü nazîf

VAHYÎyâ elden koma ikrâmını
Bî-vuzû alma lisâna nâmını

16.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol turfe şehr-i bî-mânend
Evleri muhkem ü mülûk-pesend

Yolı hemvâr u çeşmesi cârî
Ratb iken hâk sebzeden ‘ârî

3. Halkınuŋ ekseri siyeh-pûşan
Mestleri velî ‘arak-nûşan

Tîġ der-kâr ü küşteler pâ-mâl
Fî ’l-hakîka ne ceng var ne cidâl

Satılan anda kâle-i Hama
Semeni dürr-i pâk-i bî-hemtâ

6. Hîle ta‘lîm iderken İblîse
Ehl-i sûkı yine tehî kîse

Emredi mültefit şuyûhı mihan
Fukarâ aġniyâ ile yeksan

Kimse kânûnını anuŋ bozamaz
Ehl-i küfr anda râkib^en gezemez

9. Ol ki VAHYÎ bu remzi fehm eyler
Hâs ola aŋa belde-i ‘Abkar

17.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . -

Nedür ol Mevlevî-i sebz-külâh
Ki fenâ itmiş anı mahv ü tebâh

Cismi yok görinür ancak bir ser
Sâ'at-i 'ömrine olmış mihver

3. Külehi ġayr idinür başına tâc
Bu külâhı başa eyler îlâc

Külehi çıksa eger başından
Ola pür-kâse kefî aşından

Bunı fehm eylese bir nâdire-bin
VAHYÎyâ başına tâc-ı tahsin

18.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol pâk-tab' hidmetkâr
Kâbil ü nükte-fehm ü kâr-güzâr

İtmez izhâr-ı 'acz efendisine
Kûhı tahmîl iderse kendisine

3. Def' idüp şerr ü şûr u ġavġâyı
Dost eyler senüŋle ma'dâyı

Keşf-i râz eylemez emânetkâr
Sîne-i sâfı mahzen-i esrâr

Ehl-i 'ilm ü suhanver ü 'ârif
Var mı bir fen ki olmaya vâkıf

6. Söylese sözde hîç lâf itmez
Ne diseŋ anı dir hilâf itmez

Dir isem aŋa 'askerî yeridür
Sanki üskûfli bir yeŋiçeridür

Giydügi hep libâs-ı fâhirdür
Gâhî pinhân u gâhî zâhirdür

9. Gâh ider âteş-i ġamı teskin
Gâh olur bâ'is-i fiġân u enin

Gâh sükker akar zebânından
Gâh âteş çıkar dehânından

Aġzın öp VAHYÎ ol suhan-sâzuŋ
Çöze bendin bu kîse-i râzuŋ

19.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol pâsbân-ı bî-fânûs
Şeb-rev-i kûçe-gerd çün câsûs

Ceng-cûyende erkegi dişisi
'Ases ammâ ki yok 'ases başısı

3. Eylemez havf mîr ü paşadan
Çekmez el şerr ü şûr u ġavġâdan

Aŋa kâdir ki eyleyüp tedbîr
İde bir sa'b kal'ayı teshîr

Gâh bir şehre katl-i 'âm eyler
Halkınuŋ kârını tamâm eyler

6. Gâh anı bir 'acûz sayd eyler
Defter-i küştegâna kayd eyler

VAHYÎyâ fehm iden bula rif'at
Avcı başılıġa giye hil'at

20.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol turfe mâr-ı pîçîde
Tu'me berçîde vü cihan-dîde

Nısfı bî-rûh u âhiri zî-rûh
Gelür anuŋla niçe kâra fütûh

3. Hamle eylerse âdemi kaçırur
Kaçmayup dursa zehrler içirür

Süzilüp gâh olur levendâne
Sarılur nahl-i kadd-i cânâne

Unıdup fikr-i turre vü ca'dı
Görse insân aŋa olur sa'dî

6. Kârı şerr ü fesâd bir ef'î
Lîk neyl-i merâma var nef'i

VAHYÎ fehm iden eylesün idrâk
Olur insâf o mâr içün tiryâk

21.
Lüġaz-ı Dîger
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün
Hezec . - - - / . - - - / . - -

1. Nedür ol al yaŋahlı tâze mahbûb
Gehî Yûsuf olur gâhîce Eyyûb

22.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

1. Nedür ol selh-hâne-i memdûh
Bulınur anda günde biŋ mezbûh

2. Kesilür gerçi dâ'imâ kurban
Damlamaz taşına velîkin kan

3. Aŋlayan levnden selâmetini
Bildi kassâbınuŋ hazâkatini

23.
Lüġaz-ı Dîger
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün
Hezec . - - - / . - - - / . - -

Nedür ol pür-hüner cerrâh-ı dânâ
Hıcâmetde bulınmaz aŋa hemtâ

Açar bir def'ada yüz şerha-i ter
Tutar her şerha içün başka nişter

3. Acıtmaz şerhasından kan akıtmaz
Velîkin yarası yıllarca gitmez

Birinüŋ ursa nişter sînesine
Urur evvel dil-i bî-kînesine

Olursa VAHYÎyâ hâtır-pesendi
Bu 'akdi hall ider ŞEHDÎ EFENDİ

24.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . -

Nedür ol tekye-i hemvâr-ı binâ
Oldı meşrûta-i erbâb-ı fenâ

Cümle sükkânı nemed-pûşândur
'Işk bezminde kadeh-nûşândur

3. Giyinüp hırkaların halvetde
Çıkarırlar olıcak kesretde

İnkisâr almadan olan hâ'if
Anlaruŋ semtini olmaz tâ'if

VAHYÎyâ her kim anı feth eyler
Zurefâya olur o ser-defter

25.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol muttasıl iki hâne
Ru'yeti feyz-bahş olur câna

Biri fevkânî biri tahtânî
Kendine mâ'il eyler insânı

3. Beyt-i süflî vesî' ü 'ulvî teng
Zâhir egerçi ikisi hem-reng

Kürevî ikisi de sûretde
Degül ammâ küre hakîkatde

Beyt-i 'ulvîde revzen ü bâbı
Andan almalı dâne vü âbı

6. Koŋşı kapusı vardur 'ulvîden
Geçe süflîye istedükçe geçen

Bu iki hâne şey'-i vâhiddür
Sâhibi zâhid ü mücâhiddür

Gâlibâ 'âbidâna kâ'im olur
Sanma kim ġâfilâna nâ'im olur

9. Gâh âteşlere olur gül-han
Gâh olur âb ü tâb içün mahzen

Gâh kandîlveş mu‘allak olur
Geh muhallâ gehî müverrik olur

Bu lüġaz VAHYÎ ‘ârifânecedür
Hallinüŋ semti nâzükânecedür

26.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol murġ-ı yek-per ü deh-pâ
Şekli matbû‘ u kâmeti bâlâ

Şâh-bâz ile eylesem temsîl
Tîz-perlikde olmaz aŋa ‘adîl

3. Hüsni tâvûsdan füzunterdür
Belki ‘ankâ ile ber-â-berdür

Mâlik olmış egerçi deh deste
N’eyleyem desti pâyına beste

Rûyı yâ mültehî ya sâdecedür
Cânı yâ penç ü yâ ziyâdecedür

6. Penç ü yekdür ser ü dehânı bil
Cümle şeyden alurlar anı bil

Dürlü dürlü ta‘âmı var anuŋ
Enfesi hüsndârı insânuŋ

Günde ekl itse on nefer âdem
Siyr olmaz ġıdâsı olmaz tam

9. Mübtelâ sû’-i mi‘deye ammâ
Kay’ ider her ne yerse subh u mesâ

Peri olsa şikeste bî-pervâ
Pâylarla ider o tayy-i hevâ

Pâylarda şikeste olsa eger
Yine düşmez zemîne geşt eyler

12. Seri kat‘ olsa olmaya eseri
Rûhı kabz olsa görmeye zararı

VAHYÎyâ fehm iden suhan-perdâz
Evc-i rif‘atde eylesün pervâz

27.
Lüġaz-ı Dîger
Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

Bil nedür ol kalʿa kim olmış ʿiyan
Bir gürûh olmışlar anda pâsban

Niʿmete müstaġrak iken subh u şâm
Yimez içmez söylemez anlar kelâm

3. Bunlaruŋ eşkâline itseŋ nigâh
Kimi ak kimi kızıl kimi siyâh

Cümlesi ol kalʿada mahbûsdur
Taşra çıkmakdan bular me'yûsdur

Ol zaman kim ola ol kalʿa harâb
Pâsbanlar içün olur feth-i bâb

6. Cümlesi eylerler ʿazm-i sebzezâr
Her biri yapar başına bir hisâr

Evveli kâf oldı zâdur âhiri
Raġbete lâyıkdur el-hak fâhiri

28.
Lüġaz-ı Dîger
Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol iki şahs olup zevceyn
Biri birini eylemişler zeyn

Birisi merddür anuŋ biri zen
Müttehidler arada yok sen ben

3. Her biri serv-kadd ü hûb-likâ
Lîk yek-pâ vü nâkısu 'l-aʿzâ

Birinüŋ pâyı kendüye bînî
Anda hem dîde-i cihan-bîni

Birinüŋ pâyı enfidür hem fem
N'eyleyem nutka yok mecâl ebkem

6. İçirürler aŋa budur ʿâdet
Kırmız ile benefşeden şerbet

İçer ammâ ki hazma yok imkân
Başı döner gelür heman ġaşeyan

Kay’ idüp def‘ iderse râhat olur
İtmese haste-i yübûset olur

9. Yine içer müli olur şerbet
Hükmin icrâya tâ bula kudret

Elde h^{v}ânende gibi dâ’iresi
Bilür edvârı lîk yok nefesi

Gâh olur kutb-ı vakte hidmetkâr
Gâh olur mest ü gâh esîr-i humâr

12. VAHYÎyâ penç harfdür nâmı
Fehm iden aldı ‘ilmden kâmı

29.
Lüġaz-ı Dîger
Müfte‘ilün Müfte‘ilün Fâ‘ilün
Serî‘ - . . - / - . . - / - . -

Bil nedür ol cünd-i Süreyyâ-nizâm
Fâtih-i ebvâb-ı kılâ‘-ı-merâm

Olmasa bir kal‘aya bunlar yakin
Çihre-nümâ olmaya feth-i mübin

3. Her birinüŋ var siperi başda
Sihr-nümâ hamle vü perhâşda

Tîġ u sinân ile degül müftehir
Âlet-i harb ancak aŋa münhasır

Birbirine nusret idüp dâ’imâ
Oldı bular rifk ile müşkil-küşâ

6. Ekl-i nefâyisle bulup iştihâr
Eylediler niçeleri hissedâr

Bunlar içün ekser olur intihâb
Kakma ilik kuş başı fâhir kebâb

Kimisi sünnî kimisi sürh-ser
Her biri bir san‘at ile mu‘teber

9. Kimi tavîl ü kimisi mu‘tedil
Kimi kasîr olmaġa da muhtemel

Kimi sunar câm-ı şehâdet saŋa
Olmış iken şemmede âlet saŋa

Kimi ‘ibâdette olur muktedâ
Ehl-i hevâya kimi lu‘bet-nümâ

12. Kimi muhallâ kimisi sâdedür
Tâc-ı ‘izâma kimi dil-dâdedür

Kâ’im ü râki‘ dahı sâcid bular
Geh müte‘addid gehî vâhid bular

Olmasa bunlar okınur mı kitâb
Olmasa bunlar bilinür mi hisâb

15. Didiler erbâb-ı suhan Vahyîyâ
Bu lüġazı feth idene merhabâ

30.
Lüġaz-ı Dîger
Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . -

Nedür ol leşger-i sâhib-savlet
Maġribî-sûret ü Hindî-sîret

Milket-i Rûmda hükmi ġâlib
‘Arabistâna çok olmaz râġib

3. Düşmene girmede haylî pür-fen
Siper ü nîzesi a‘zâsından

Hasmınuŋ âletin alup sipere
Cismine irmez anuŋ yara bere

İdinür her biri bir hânesi teng
Tûşesi olur anuŋ âhen ü seng

6. Gerçi hâkim degül ammâ zâbit
Biri birine kulûbı râbit

‘Âlem olurdı harâb olmasa ol
Bulamazdı kişi eyvânına yol

Kad ü kâmetde kimi ‘ivec gibi
Cücedür kimisi Ye’cüc gibi

9. Bunlaruŋ başına çok hâl gelür
Gâh nîk ü gehî bed-fâl gelür

Kimi evrengde sultanlık ider
Kimi keştîde kapûdanlık ider

Oġrı gibi tutılurlar gâhî
Olmamışlarken o râha râhî

12. Kiminüŋ boġazına ip takılur
Kimi âteşlere yanar yakılur

Kapularda kimi olur mahbûs
Kimisi dâra çekilür menkûs

Kimisi tomruġa urılur anuŋ
Kimisi de işe sürilür anuŋ

15. Gerçi sârik degül anlar mesrûk
Olur işkencede ammâ medkûk

Vahyîyâ bu lüġazuŋ haylî adak
Feth iden itdi der-i dânişi dak

31.
Lüġaz-ı Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

Nedür ol altı hem-dem ü hem-râh
Mahrem ü râzdân-ı bende vü şâh

Her biri nev-cüvân u sâde-'izâr
Her biri hoş-nihâd u hoş-kirdâr

3. Kişi anlarla hıfz-ı sıhhat ider
Hem 'ibâdetde isti'ânet ider

Altısı birden olsa isti'mâl
Her mahalde olur münâsib hâl

Olsa yâ dördi yâ ikisi eger
Yine sâhiblerinüŋ işi biter

6. Olsa yâ beş ya üç ya bir ammâ
Eyler insânı suhre-i zurefâ

Vahyîyâ bu lüġaz müsellemdür
Çıkaran bezm-i zevke mahremdür

32.
Lüġaz-ı Dîger
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

Bil nedür ol 'âlem-ârâ merd ü zen
Kim gelür anuŋ elinden her düzen

Biri zulmet birisi âb-ı hayât
Zulmeti 'ayn-ı hayât âbı memât

3. Bahr-i esveddür biri biri sefîd
Ak deŋiz ammâ telâtumda şedîd

Ma‘denî biri nebâtîdür biri
Oldı hayvânî ve lîkin zâhirî

Ma‘denî düzmiş nebâtîden mihâd
Ol da hayvânîye itmiş istinâd

6. Ma‘denîden idinüp ol da libâs
Birbirinden hüsn iderler iktibâs

Bu lüġazdur gûyiyâ genc-i defîn
VAHYÎyâ fehm idene sad âferin

33.
Lüġaz-ı Dîger

Fe‘ûlün Fe‘ûlün Fe‘ûlün Fe‘ûl
Mütekârib . - - / . - - / . - - / . -

Nedür ol siyeh-çerde mahdûm-ı pâk
Olur dâ'imâ ‘ışk-ıla tâbnâk

Perî-rû melek-hû semen-bû latîf
Sehî-kadd ü gül-had nazîf ü nahîf

3. Rubûde aŋa ins ü cinn ü melek
Olınca perî böyle olmak gerek

‘İbâdetle me'lûfdur dâ'imâ
Salâh ehline bu olur pîşvâ

Külâh-ı seri tâc-ı zerrîndür
Nişîmen aŋa taht-ı la‘lîndür

MU‘AMMEYÂT

1.
Be-nâm-ı Mustafâ
Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. Dehân u çeşm ü ruh-ı yâri eyle gel seyran
Anuŋladur göŋül ‘âlemde feyz-i bî-pâyan

2.
Be-nâm-ı Seyfî
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Hoş yaraşdı tarf-ı rûy-ı yâre zülf-i ser-nigun
Kim ider nezzâresi ‘uşşâka îrâs-ı cünun

3.
Be-nâm-ı ‘Abbâs
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Dîde çeşm-i mest-i cânânı görüp pür-nûr olur
Bânî-i dildür diyü hâtır dahı ma‘mûr olur

4.
Be-nâm-ı İmâm
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Cismini sûzân iderdi reşk-ile itdükçe âh
İki zülf-i ‘anberînüŋ resmini görseydi mâh

5.
Be-nâm-ı Sinân-ı Ümmî
Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. Çü meyl-i bî-had-i dil rûy-ı yâredür her dem
Yine anuŋla bulur zahmına göŋül merhem

6.
Be-nâm-ı Yahyâ
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Bir zamîri nakşını yârüŋ lebi hâmûş iken
İntikâl eylerdüŋ ammâ ġamzedür hep men‘ iden

7.
Be-nâm-ı ‘Ömer
Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

1. Gördigüm dil-bere çün hâle sarılmam dir imiş
Dil-i şûrîde meger mâh-‘izâr ister imiş

8.
Be-nâm-ı ‘Alî
Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. O mâh ile gice bî-had safâ-yı vuslat iden
Cihanda biŋ yaşasun kalur ise saġ ve esen

9.
Be-nâm-ı Bekir
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Bir nigehle şöyle zahm urduŋ dile kim gûyiyâ
Sînede peykânı kaldı tîrüŋüŋ ey kaşı ya

10.
Be-nâm-ı Temîm
Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. Leb-i tebessüm-i cânâna bezl-i cân eyler
Meger ki ‘ışk-ıla âşüfte oldı ġonçe-i ter

11.
Be-nâm-ı Sâbit
Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. Bütânı itdi dil-âşüfte lezzet-i leb-i yâr
Hisâbı var serine dâġın eylese tekrâr

12.
Be-nâm-ı Ca‘fer
Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

1. Zülfüŋ ser-i dili idüp ey mâh kendîden
Mecrûh-ı cevr olsa n’ola soŋra pâ-şiken

13.
Be-nâm-ı Dâvûd
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Mudârâ câmesin çâk itdi dest-i ye's ile hâtır
N'ola peyveste kılsaŋ tîrüŋ oldı cân u dil hâzır

14.
Be-nâm-ı Zâtî
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

1. Kendi dâ'î olur âşüftelige 'âşıkı yâr
Ki ruh u zülfine bir iki dür asmış tekrâr

15.
Be-nâm-ı Râmî
Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. Şarâb câmesin eylerdi çâk 'âşıkvâr
Olaydı kendüye peyveste neş'e-i leb-i yâr

16.
Be-nâm-ı Zeynî
Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. Çü mâh rûy-ı nikâb-âverin göre yârüŋ
Yanında ebrû-yı pür-çîn ola o ruhsâruŋ

17.
Be-nâm-ı Sinân
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

1. Mihre bî-had nâz ider ol şîvekâr
Yüzi nûrından idince hissedâr

18.
Be-nâm-ı Şâhîn
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

1. Mihrveş eylerdi rûyın şu'le-bâr
Mâhı kendüye mukârin görse yâr

19.
Be-nâm-ı Ahmed
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

1. İsm-i cânan ki harfi çâr olur
Birin ihrâc idince biri kalur

20.
Şu'ayb
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . -

1. Didüm ismüŋ nedür ey meh-peyker
Didi ol nısfı durur zıdd-ı hüner

21.
'Osman
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Ol perî-rû dâ'imâ çün-kim Hudâya şükr ider
Başı ucında bulur kalkınca bir zer her seher

22.
Hüseyin
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

1. İsm-i 'Osmân olınca nâ-bînâ
Gelse bir sîn olur adı peydâ

23.
Muhammed
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün
Hezec . - - - / . - - - / . - -

1. Didüm bir dil-bere ismüŋ beyân it
Didi nâz ile ol bir medde muhtâc

24.
'Alî
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

1. Dil-bere ismüŋi bağışla didüm
Didi esmâ içinde birdür adum

25.
İsmâ‘îl
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün
Hezec . - - - / . - - - / . - -

1. Şu ismüŋ pâyına neşr it ‘iyâlüŋ
Ki bir bûseyle hâsıldur hayâlüŋ

26.
Halîl
Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

1. Gicede hecrüŋ-ile uyhunuŋ âb ü tâbı
Gitdi sun câna mey-i la‘l-i leb-i nâ-yâbı

27.
Sâlih
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Âb u âteş sulh olurdı çeşmin itse tîredâr
Bir nigehle Rüstemi kılsa hirâsan vechi var

28.
Ziyâ
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Sabâ yârüŋ ruhından almış iki hâl-i şûrîde
Birisin cânına kor birin eyler merhem-i dîde

29.
Tâhir
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Reh-i bî-ġâyede işkeste-pâ eyler ġamuŋ cânı
İçende âh idersem ey perî ma‘zûr tut anı

30.
Zahîr
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Hüsn-ile ruhsâr-ı pâki eyledi kendin şehîr
Eyleyüp izhâr bir hâl-i siyâh-ı bî-nazîr

31.
‘Alî
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Nûr-ı mahz olmışdur ey dil ol meh-i ‘âlî-cenâb
Hâle itse âftâbı ola bî-had feyz-yâb

32.
Garîb
Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. Recâ-yı vuslata havfıyla gerçi varmaz dil
Dil-i hazîn düşer hâsılı bu şübheye bil

33.
Fethî
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. ‘Âşık-ı güm-geşte-dil fevt itdi vakt-i vuslatı
Muttasıl oldukça zinde beklesün ol fursatı

34.
Kadrî
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. O bâlâ-kâmetüŋ dâmânın öpse mâh lâyikdur
Ki vechi ile ol şâh-ı cihân akrâna fâyikdur

35.
Kemâl
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Mâh-rûyı âh-ı bî-had çekdürür bülbüllere
Gülden itdi hâlesin var-ısa hüsn ol dil-bere

36.
Latîf
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Hüsnüŋe dil-bestedür ‘akl-ı Felâtûn-kemâl
Zülfüŋe peyvestedür dilde hemîşe hem hayâl

37.
Velî
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Dem-i nezzâre oldı şevk-bahş-ı hâtır-ı ġamgin
Miyân-ı mûy u rûy-ı lâle-reng ü ebrû-yı pür-çin

38.
Hâşim
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

1. Olsa peyveste tâk-ı 'arşa sezâ
Âh-ı dil mihr-i bî-hadüŋle şehâ

39.
Yûsuf
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Olup me'yûs akıtdı âb-ı dîde 'âşık-ı sâ'î
N'ola lutfından âhir olsa kendi vuslata dâ'î

40.
Be-nâm-ı Seyyid Ahmed Sûzî-i Âteş-nihâd
Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün
Muzâri' - - . / - . - . / . - - . / - . -

1. Ol mihr-i hüsni nev-be-nev idüp nezâregâh
Rûy u miyân u pâyına toyınca kıl nigâh

41.
Hâmid
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Görüp ebrûŋı geldi ġurre şevke bî-karâr oldı
Ruhuŋ fikriyle bedr oldı velîkin dil-figâr oldı

42.
Mustafâ
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Dehân u çeşmine bî-had tufeyl ol dil-berüŋ ammâ
Göz açdurmaz hirâs-ı ġamzesi 'âşıklara aslâ

43.
Mustafâ
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Şarâbî câme giydükde safâ-yı bî-had eyler yâr
Derûnında tutar bir âftâbuŋ rûyını her-bâr

44.
Muhammed
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Mahal bî-hadd ü bî-pâyan meded-res olsa cânâna
Cihânuŋ bendedür halkı ser-â-pâ şâh-ı devrâna

45.
Enîs
Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

1. Dil-ber ki ser-i zülf ola ruhsârına perde
Medhûş ider 'uşşâkını hengâm-ı nazarda

46.
Muhammed
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Dil tahammül câmesin çâk itdi gördi meh yüzin
Zülfini dahı göreydi çâk iderdi kendüzin

47.
Mâdih
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. O âfetsiz eger mihr olsa meclis olmaya rûşen
İki zülfin aŋup âhir dü-tâ kıl kaddi hasretden

48.
Ahmed
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

1. Çâre-i yâre-i dil ġamze-i hun-hâr olsa
Şerha içre baŋa bir hancer-i zerkâr olsa

49.
‘Ömer
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Gerçi ġamzeŋ gösterür her lahzada zîbâlıġuŋ
Lîk hüsnüŋ hışm ile tahkîk ider ra‘nâlıġuŋ

50.
Mûsâ
Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

1. Târ-ı zülfüŋ leb-i la‘lînüŋe peyveste gören
Gird-i hâtemde şehâ hurde sevâd eyler zan

51.
Ahmed
Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

1. Göŋül bâġ-ı tahayyülde gül-i maksûdına yetdi
Leb-i hasretle geldi bûs-ı rûy-ı fikr-i yâr itdi

52.
Hasan
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. Çû bîned şûh-ı ‘aklem zülf-i tû der-dest-i nâ-dânî
Leb-i hayret gezîd ez-ġam be-dendân-ı perîşânî

53.
İbrâhîm
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. İki cânibden tarîk-i ‘ışkı su almış şehâ
Biri eşk ü birisi fikr-i cemâl-i dil-rubâ

54.
İshak
Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün
Müctes . - . - / . . - - / . - . - / . . -

1. Didüm o dil-bere ismüŋ ne ise di baŋa gel
Didi kim āhir-i eshārdan çıkar evvel

55.
Tâhir
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

1. Bilmek isterseŋ kim oldıġın nigâr
İsmi tashîf ile olur âşkâr

56.
Muvaşşahât-ı Be-nâm-ı Ahmed
Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

1. İzhâr idemez sûzişini 'âşık-ı şeydâ
Hâl-i dil-i zârum güzelüm âhdan aŋla

2. Meyl eyleyeli zülfüŋe bir tûl-i emelvâr
Dilde anı feryâd-ı sehergâhından aŋla

57.
Muvaşşah-ı Be-nâm-ı İsmâ'îl
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . -

Âh kim tîġ-ı ġam-ı hecrüŋ şehâ
Sînede ârâm eyler dâ'imâ

Mâ'il-i hüsnüŋ olanlar sıdk-ıla
'İşret-i hecrüŋle kesb eyler safâ

3. Yansa nâr-ı fürkatüŋle ġam degül
Lâyıkıdur 'âşıkuŋ derd ü belâ

58.
Mustafâ
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

1. O meh pâyın çeküp dâmânın öpdürmez saŋa bir kez
Hayâl olsa dil-i âşüfte ammâ hîç aman virmez

RUBAÎLER

1.
Rubâ‘î

1. Yâ Rab suhanum riyâz-ı ‘irfân olsun
Her harfi nazîre-i Gülistân olsun

2. Bir vech-ile âb u tâb bahş it aŋa kim
Mahsûd-ı ruh-ı zekâ-‘izârân olsun

2.
Rubâ‘iyyât Der-Teveccüh-i Râh-ı Hicâz Gofte-end Elif

I

1. Ey mûcid-i kâr-hâne-i arz u semâ
V’ey mevkid-i meş‘al-i zuhûr-ı dü-serâ

2. VAHYÎ kuluŋı şeh-i rusül hurmetine
Kıl iki cihanda mazhar-i zevk ü safâ

II

1. Ben haste vü bî-kes ü ġarîbem yâ Rab
Hasret-keş-i hem-dem-i tabîbem yâ Rab

2. Lutf u keremüŋ tabîb ü ġam-h^{v}ârum kıl
Çün ‘âzim-i dergeh-i habîbem yâ Rab

III

1. Yâ Rab baŋa mahabbetüŋ her dem yâr it
Gehvâre-i dilde tıfl-ı ‘ışkı bîdâr it

2. Tâ hatt-ı lutf kabûl ide kâġıd-ı kalb
Mesh-i yed-i feyz ü kudretüŋle âhâr it

IV

1. Yâ Rab dilümi hizâne-i ‘irfân it
Kirdârumı rişte-i dür-i ihsân it

2. Serdî-i hevâ marîz-i cürm itdi beni
Ma‘cûn-ı nevâl-i ‘afv ile dermân it

V

1. Yâ Rab kederüm safâya eyle bâ‘is
Derd-i dilümi devâya eyle bâ‘is

2. Çün eyledigüm hatâya oldum nâdim
Lutfuŋla anı ‘atâya eyle bâ‘is

VI

1. Her derdüm idüp ‘inâyetüŋle ifrâc
Ben hasteyi eyleme tabîbe muhtâc

2. Lutfuŋla mukaddemât-ı fikrüm itsün
Yâ Rab netâyic-i murâdum intâc

VII

1. Ey zerre-i lutfı mihr-i rahşan ferah
Kıl bendeŋi zîb-i sadr-ı eyvan ferah

2. Aç verd-i murâdumı nesîm-i fazluŋla
Eyle dil-i zârumı gülistan ferah

VIII

1. Yâ Rab beni itdi nefs-i zâlim güstâh
Kim oldı makâlüm ü fa‘‘âlüm güstâh

2. Güstâhlıġum karîn-i ‘afv u lutf it
Oldıysa da ger cemî‘-i hâlüm güstâh

IX

1. Ey şâh-ı cemî‘-i pâdşâh-ı ‘âlem
‘Afv eyle günâha mübtelâdur âdem

2. Serdâr-ı gürûh-ı müznibânam lîkin
Her demde recâ-yı ‘afvuŋ ile şâdam

X

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

1. Ey vâhid ü Kahhâr olan hazret-i Allâh
V’ey ‘Âlim ü Settâr olan hazret-i Allâh

2. ‘Afv eyle günâh-ı bî-şumâr-ı ehl-i zenbi
Ey Ekrem ü Gaffâr olan hazret-i Allâh

3.
Rubâ‘iyyât Der-Ravza-i Mutahhara Be-Muvâcehe-i Şerîfe-i Mu‘allaka est

I

1. Ey Vahyî açup hizâne-i ebyâtı
Çek silk-i beyâna dürr-i hüsniyyâtı

2. Yaz na‘t-i şerîf mefhar-i ‘âlem içün
Tertîb-i hurûf ile rubâ‘iyyâtı

II

1. Ey ‘illet-i ‘âfirîniş arz u semâ
   V’ey rûyı yanında mihr ü meh ‘ayn-ı hebâ

2. Bir lem‘a-i feyzüŋ isterem ihsân it
   Eyle dil-i pür-melâli memnun-ı ‘atâ

III

1. Ey efdal-i enbiyâ habîb-i vehhâb
   Olmaz mı kitâb-ı fazluŋa bu bir bâb

2. Kim devlet ile sen olmadıkça dâhil
   Feth itmeye kimseye bihişti bevvâb

IV

1. Ey şâh-ı ‘atâ sipâh-ı vâlâ-himmet
   İskender olur kuluŋ olan bî-minnet

2. Hızr-ı keremüŋ refîk iden râh-reve
   Zehr-âb hayâtdur ziyâdur zulmet

V

1. Ey zâtı olan zuhûr-ı kevne bâ‘is
   Nûruŋdan olur ziyâ-yı hestî hâdis

2. Ol bezm-i visâle evvelin sânîsin kim
   Ma‘şûk ile ‘âşıka bulınmaz sâlis

VI

1. Ey cebhe-i enverî sirâc-ı vehhâc
   Zulmetden olan senüŋle olur ihrâc

2. Cibrîl iremez sürâdik-i rif‘atüŋe
   Yetmez mi delîl aŋa emr-i Mi‘râc

VII

1. Ey bâb-ı şefâ‘ati ‘usâta meftûh
   Lutfuŋdur iden dil-i hazîni meşrûh

2. Sar dest-i keremle merhem-i ihsânuŋ
   Peykân-ı hevâ derûnum itdi mecrûh

VIII

1. Ey resm-i der-i nevâline sed güstâh
   V’ey kâ‘ide-i ‘atâsına red güstâh

2. Çok mı döşenince h^{v}ân-ı lutfuŋ ferdâ
   Şeb‘ân-ı şefâ‘at olsa bî-had güstâh

IX

1. Ey Hâmid ü Ahmed ü Muhammed Mahmûd
İsmüŋdür olan redîf-i ism-i ma‘bûd

2. Şâhid dileyen fazîlet-i bâhireŋe
Kılmaz mı teşehhüd-i salâtı meşhûd

X

1. Ey gâm-ı güneh şefâ‘atüŋle mültez
V’ey bende vü şeh himâyetüŋle mültez

2. Elbette olur ġıdâ-yı mikrâz nedem
Leb k’olmaya kand-i midhatüŋle mültez

XI

1. Ey cism-i şerîfi ġayret-i nûr-ı basar
Pervâne-i şem‘-i ‘ârızuŋ şems ü kamer

2. Vasfuŋ sıġamaz sahîfe-i imkâna
Yüz biŋde birin beyân-ı kasd itsem eger

XII

1. Ey h^{v}âce-i kâm-bahş-ı erbâb-ı niyâz
H^{v}ân-ı keremüŋ vesîle-i tohme-i âz

2. Bir bezm-i kemâle zîb-i sadr olduŋ eger
İdrâk olamaz o meclise mahrem-i râz

XIII

1. Ey kulzüm-i bî-kerân-ı feyz-i akdes
Dest-i keremüŋ yanında Hâtem nâ-kes

2. Bir mertebe bezl-i nakd-i cûd itdüŋ kim
Hemyân olamaz o nakde çarh-ı atlas

XIV

1. Ey hulkı tabîb-i derd-i şâh u dervîş
Bîmâr-ı ġam-ı firâkam oldum dil-rîş

2. Ma‘cûn-ı nevâl ü şerbet-i lutfuŋla
Bulmaz mı şifâ derûn-ı vuslat-endîş

XV

1. Ey dürc-i dür-i giran-bahâ-yı ihlâs
Feyzüŋ dile eyle reh-nümâ-yı ihlâs

2. Zulmet kapuŋa gelince kesb eyler nûr
Kûyuŋda bulur riyâ safâ-yı ihlâs

XVI

1. Ey zerre-i hâk-i pâyı kân-ı zer-i feyz
Hak tab‘uŋı kıldı bahr-i pür-gevher-i feyz

2. Rü’yâda bile humâr-ı haclet göremez
Destüŋden içen piyâle-i Kevser-i feyz

XVII

1. Ey vasfına mahfil-i sa‘âdet meşrût
V’ey medhine minber-i siyâdet merbût

2. Bir nokta kadar kusûr yokdur sende
Olmazsa ‘aceb mi nâm-ı pâküŋ menkût

XVII

1. Ey sırr-ı suhan-sütûr-ı *Levh-i Mahfûz*
Ferş olsa yoluŋda ‘arş olurdı mahzûz

2. *Levlâke lemâ halektü*den fehm olınur
Sen olmasaŋ olmaz idi ‘âlem melhûz

XIX

1. Ey besmele-i kitâb-ı sun‘-ı sâni‘
Yıllarca gören cemâlüŋ olmaz kâni‘

2. Biŋ şerm ile eylerem recâ vuslatuŋı
‘Afv eyle kusûrum olma lutf it mâni‘

XX

1. Ey pâdşeh-i serîr-i hüsn-i iblâġ
Bir kâlıba nush u pendi itdüŋ ifrâġ

2. Kim lezzet-i nutk-ı pâküŋe reşkinden
Yakdı serine ‘akîde-i sükker dâġ

XXI

1. Ey mâye-i iftihâr-ı eşrâf-ı selef
İtdi seni Hak Halîline hayr-i halef

2. Bir dürr-i yetîm-i bahr-i hikmetsin kim
Mevlâ saŋa ‘ışk-ı pâkini kıldı sadef

XXI

1. Ey tab‘ı le‘âl-i lutfa deryâ-yı ‘amîk
La‘l-i lebüŋ oldı ġayret-i câm-ı rahîk

2. Her katresin itdi bahr mercân-ı kemâl
‘Işkuŋla sirişkin eyleyen reşk-i ‘akîk

XXIII

1. Ey taht-nişîn-i milket-i *erselnâk*
V'ey yekke-süvâr-ı ʻarsa-i *aʻtaynâk*

2. Şeh-bâz-ı nigâhuŋ evvelin saydında
Cibrîli iderse çok mı zîb-i fitrâk

XXIV

1. Ey neyyir-i mihr-i zerre-i evc-i kemâl
Çık ebr-i hafâdan eyle izhâr-ı cemâl

2. Mahmûr-ı firâk olan dil-i zârumı kıl
Ser-mest-i şarâb-ı câm-ı leb-rîz-i visâl

XXV

1. Ey rûy-ı melîhi asl-ı hüsn-i takvîm
V'ey nutk-ı fasîhi ġıbtagâh-ı *Tesnîm*

2. Her bir nefesinde cümle-i zî-rûhuŋ
Saŋa ola biŋ salât ile biŋ teslîm

XXVI

1. Ey şekl-i bedîʻi mahz-ı nûr-ı Yezdan
V'ey sadr-ı vesîʻi kehf-i ʻafv ü ihsan

2. Bir zerre degül ruhuŋ yanında hurşîd
Bir katre degül ʻatâŋa nisbet ʻumman

XXVII

1. Ey haste-i ʻışka zikri dürc-i dârû
V'ey kalʻa-i şevke fikri burc u bârû

2. Zülf ü hatuŋ itdi bâġbân-ı hikmet
Bostân-ı kemâle sünbül ü ʻanber-bû

XXV111

1. Ey kûyı matâf-ı kudsiyân-ı dergâh
V'ey bâbı melâz-ı ʻârifân-ı âgâh

2. Kân-ı kerem ü ʻatâ vü ihsansın sen
ʻÂlemlere rahmet itdi zâtuŋ Allâh

XXIX

1. Ey ʻışkı saʻâdet-i dü-kevnüŋ semeni
Hak iki cihâna pâdşâh itdi seni

2. Pür-cürm iken isterem yine rûz-ı cezâ
Manzûr idesin nigâh-ı lutfuŋla beni

XXX
Hâtime-i Rubâ‘iyyât

1. Sad hamd ki na‘t-i pâk irüp pâyâna
Dergâhuŋa oldı tuhfe dervîşâna

2. VAHYÎ kuluŋa şefâ‘at it sultânum
Oldıysa da ġark lücce-i ‘isyâna

4.
Rubâ‘iyyât

I

1. La‘lüŋ mül-i neşve-bahşâdur cânâ
Rûyuŋ gül-i ‘ışka zîbâdur cânâ

2. Fikr-i ruh-ı vuslatuŋ nigâr-ı ümmîde
Âyîne-i bî-ġış u mücellâdur cânâ

II

1. Fikr-i mey-i vasluŋ itdi cânı mest-i harâb
Kim şevk ile sîne-i figârum oldı rebâb

2. Hûn-ı dil-i zâr bezm-i ‘ışka besdür
Bûs-ı leb-i la‘l-i yârdan lâzım mı şarâb

III

1. Cânâ bir lutf-ı nigâh ile kalbüm şâd it
Güm-geşte esâs-ı kâh-ı ‘ayşı âbâd it

2. Güm-râh-ı fezâ-yı derd-i hicrân u ġamem
Lutf ile tarîk-i şevk-i vasla irşâd it

IV

1. Feryâd-ı hezâr-ı zâra rûyuŋdur bâ‘is
Mestî-i dil-i figâra bûyuŋdur bâ‘is

2. Güm-kerde-reh-i mesâcid olmaġa zühhâd
Meyyâlî-i gülsitân-ı kûyuŋdur bâ‘is

V

1. Ey fikr-i ruhı mecâlis-i hicrâna sirâc
V’ey bûs-ı ‘izârı derd-i bî-pâyâna ‘ilâc

2. Lâyıkdur ol şeh-i fiten-leşger eger
Hûbân-ı cihandan hemîn alursa harâc

VI

1. Ey zülf-i siyâhı sünbülistan ferah
V’ey lutf-ı nigâhı cân-ı bî-can ferah

2. Elden komam ey perî-likâ dâmânuŋ
Çâk olsa da ye’s ile girîban ferah

VII

1. Ol zülf-i siyâh-ı müşg-âsâr ferruh
Hem ‘ârız-ı âftâb-ı envâr ferruh

2. Biŋ cân ile bende olsam itmeŋ ta‘yîb
Ruh ferruh u ġamze ferruh u yâr ferruh

VIII

1. VAHYÎ benem ol zarîf-i mu‘ciz-îcâd
Kim her suhanumda oldı biŋ sihr îrâd

2. Mahsûd-ı tıbâ‘-ı ehl-i ‘irfân oldı
Her şi‘r-i ferah-fezâŋa itdüm inşâd

IX

1. La‘lüŋ gören eylemez çü meyden iltizâz
Âhum işiden ider mi neyden iltizâz

2. Âşüfteye cevr ü lutf yeksandur k’olmaz
Medhûşa ne kemden ü ne eyden iltizâz

X

1. Ol hâl-i siyeh ne sihr-perver Hindûdur
Bir fitnesinüŋ helâki yüz biŋ câdûdur

2. ‘Âşıkları düşmen-i gül ü sünbül iden
Ol ‘işve-gûn ruh u vefâ-bû gîsûdur

XI

1. Ey dîde-i mesti pâdşâh-ı ‘âlem-i nâz
V’ey ‘âşık-ı zârı sâ’il-i bâb-ı niyâz

2. Rahm eyle rahm ki bağrumı pür-hûn itdi
Şeb-tâbe-seher fiġân u zâr-ı dırâz

XII

1. ‘Âşık ki ola visâl-i cânandan me’yûs
Bir haste-i muztaribdür ol candan me’yûs

2. Dil-hastelere kazâ-yı mübremsin sen
Kim çeşmüŋi görse ola dermandan me’yûs

XIII

1. Ey dürc-i dehânı ġonçe-i gülden hoş
   V'ey bûs-ı lebi piyâle-i mülden hoş

2. Mecmû'a-i hüsnüŋ içre söyle var mı
   Ol iki latîf mısra' kâkülden hoş

XIV

1. Can ġâreti ol nigâr-ı sehhâra mahsûs
   Gam hâleti 'âşık-ı giriftâra mahsûs

2. Hemvâre kalursa böyle katl-i 'âm eyler
   Ol ġamze ki oldı çeşm-i bîmâra mahsûs

XV

1. VAHYÎ benem ol mâlik-i gencîne-i feyz
   Benden irişür cihâniyâna çîne-i feyz

2. Ol mihr-tab'-ı cihân-ârâ zihnüm
   Reşkümle yanar kamerde dâġ-ı kîne-i feyz

XVI

1. Ey 'âşık-ı zâr eyleme ġamda ifrât
   Çün itdi o meh saŋa keremde ifrât

2. Lâyık mı ki ben olam mey-i hicrân ile mest
   Aġyâr ideler 'ayş ile demde ifrât

XVII

1. Ol kim ola seyr-i gülsitandan mahzûz
   Olmaz mı nezâre-i bütandan mahzûz

2. Sad serzeniş ü hezâr tevbîh ey dil
   Ol tab'a ki olmaya cüvandan mahzûz

XVIII

1. Meyl eyledi var-ısa ruh-ı cânâne şem'
   Meclisde yanup yakıldı çün pervâne şem'

2. Çün eylediler 'izâr-ı yâre teşbîh
   Dür dökdi düşüp hicâba dâne şem'

XIX

1. Yâr eylemez ise bendeden ihsânı dirîġ
   Bende ide mi o yârdan cânı dirîġ

2. Sun la'lüŋi ey tabîb-i can dil-hastelere
   Çün hâzık olanlar eylemez dermânı dirîġ

XX

1. Rûyuŋ da güzel o zülf-i hoş-bû da latîf
La'lüŋ de güzel fem-i suhan-gû da latîf

2. Seyr eyleyen olsun mı dâġ-ı 'ışk bedel
Gerden de güzel o hâl-i hindû da latîf

XXI

1. Dil ol hat u ol 'izâra 'âşıkdur 'âşık
Bülbül çü gül ü bahâra 'âşıkdur 'âşık

2. Âyîne-i rûyuŋı görelden tûtî-i dil
Ol la'l-i şeker-şi'âra 'âşıkdur 'âşık

XXII

1. Bir zâlim-i bî-amân fettandur ġamzeŋ
İşkeste dilâna fitne-i candur ġamzeŋ

2. Şâyeste nişânesi dil ü cân olsa
Bir nâvek-i hüsn ü peykân-ı andur ġamzeŋ

XXIII

1. Bir dil-bere mübtelâ-yı bî-cân oldı göŋül
Evvel nazarında zâr u hayrân oldı göŋül

2. Hun katresi kuhl-i çeşm-i sıhhat olsa yeri
Bir tâze tabîb-i câna kurbân oldı göŋül

XXIV

1. Ol dem kanı kim visâlüŋe mahrem idüm
Nezzâre-i tal'atuŋla şâd u hurrem idüm

2. Şimdi ferihüm bu sözdür ancak ki dirüm
Ol yâr ile ben de bir zaman hem-dem idüm

XXV

1. Ol dil ki ola esîr-i çeşm-i hûban
Tîr-i eleme vücûdını itdi nişan

2. Hûn-ı dil ile laht-ı ciger buldı heman
Ol kimse ki oldı tekye-i 'ışka mihman

XXVI

1. Vahyî kanı ol zamân-ı vasl-ı cânan
Ki her nefesi degerdi sad dil ü sad can

2. Gitdi o zamân u geldi ol demler kim
Hicrânı bile çok görür oldı devran

XXVII

1. Cânândur ol siyâh u müşgîn gîsû
Kim zühdi ider imâm-ı mihrâb-ı ebrû

2. Bir nazrasına tahammül itmez ol çeşmüŋ
Sad sâhir-i Bâbil ü hezâran câdû

XXVIII

1. Ey meh beni hâk-i rehle yeksân eyle
Tek pertev-i mihr-i rûyuŋ erzân eyle

2. Çekdüŋ ġam u fürkat ü cefâ niçe zaman
Lutf ile vefâlar ile ihsân eyle

XXIX

1. Cânâ dilümüz hecr ile maġbûn itme
Âşüftelerüŋ bağrını pür-hûn itme

2. Yâ va'd-i dem-i vasl ile memnûn itme
Yâ eyler iseŋ hulf ile mahzûn itme

XXX

1. VAHYÎ yeter yeter bu mu'cize-perdâzı
Neşr eyledüŋ 'âleme nukûd-ı i'câzı

2. Bir lehcede cünbiş itdi dildâr suhanuŋ
Reşk eyledi dil-berüŋ nigâh-ı ġammâzı

5.
Rubâ'î-i Fârisî

1. Gül-ġonçe-i bâġ-ı hikmetest în û hoşest
Dürr-i sadef-i hakîkatest în û hoşest

2. Goft ân-ki nezâre gerd bâ-çeşm-i insâf
Mu'ciz-eser-i tabî'atest în û hoşest

MUKATTA‘ÂT

1.
Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

1. Şevk-i ziyâret-i haremeyn idüp iştiʻâl
Yakdı hezâr dâġ-ı mahabbet bu sîneye

2. VAHYÎ-i dil-figâr girîbân-çâk olup
Hakka tevekkül eyledi girdi sefîneye

2.
Dîger
Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

1. Mısr engininde kum çeken adam yerindedür
Virse ‘abîr rütbesi rîg-i beriyyeye

2. Mir’ât-ı dehrde göremez rûy-ı râhatı
Keştîden ol ki çıkmaya İskenderiyyeye

3.
Der-Mesîre-i Kadem-i Nebî ‘*Aleyhi ’s-Selâm* Nüvişte şüd Der-Mısr-ı Meşhûre est
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Çihre-sây-ı resm-i pây-ı Ahmed-i muhtâr olan
Neş’e-yâb-ı feyz olup ser-tâ-kadem envâr ola

2. Hâk-i pây-ı şâh-ı *mâ-zâġ*ı idenler tûtiyâ
Dûr-bîn-i bî-nazîr-i ‘âlem-i esrâr ola

4.
Dîger
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Pây-ı şevk olsa eger zîb-i rikâb-ı rahş-ı seyr
Kasr-ı mîrâhûra ‘atf eyle ‘inân-ı raġbeti

2. Zevk-i enhâr u çimenzâr u dıraht-ı sâyedâr
Âdeme tezkîr ider hakkâ safâ-yı cenneti

5.
Dîger
Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Hezec - - . / . - - . / . - - . / . - -

1. İnsâf ile bak ey dil-i bisyâr-siyâhat
Zevki bu mahallüŋ hele bir câda bulınmaz

2. Mânendini çak cennet ü Kevserde görseŋ
Bu âb u hevâ hâsılı dünyâda bulınmaz

6.
Dîger
Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün
Remel . . - - / . . - - / . . - - / . . -

1. Brusada bir büt-i 'Îsî-dem-i tersâyînüŋ
Deyr-i hüsn içre 'aceb rûh-ı musavverliği var

2. Gam-ı hecr-ile Keşiş tağı idüp dâġ-ı dili
Eşk-i 'uşşâkı Pıŋar başın ider reşk-ile zâr

7.
Dîger
Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Bir kalem kaşlı mürekkeb saçlı kâtib dil-beri
Halkı mecnûn ideyazdı sahn-ı Kâġıd-hânede

2. Hakk olınmaz nakş-ı vaslı safha-i endîşeden
Açsa biŋ şak gezlek-i hicran dil-i dîvânede

8.
Dîger
Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün
Hafîf . . - - / . - . - / . . -

1. Mihr ü mâhuŋ kırânı var didiler
Bir yere cem' olınca Ahmed 'Alî

2. Başlasa âh u zâra 'âşıklar
Çağırur tağlar Muhammed 'Alî

9.
Ve lehu Dîger
Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün
Hezec . - - - / . - - - / . - - - / . - - -

Cenâb-ı mefharü 'l-akrân İbrâhîm Efendinüŋ
Bu kasr-ı dil-keşi olmış neşât-efzâ vü ġam-fersâ

İder ezhâr-ı reng-â-reng ile eşcâr-ı gûn-â-gun
Dil-i ashâb-ı ‘irfânı şiküfte çün gül-i zîbâ

3. Husûsâ sünbül ü zerrîn ü şeb-bûy u karanfül fûl
Açup erbâb-ı tab‘uŋ tab‘ın eyler bülbül-i gûyâ

İdüp zevk-i derûnıyla mu‘ammer sâhibin Allâh
Ola kasr-ı ferah-fermâsı yârân-ı safâya câ

Gelüp ihvân ile Vahyî bu cây-ı ‘işret-âbâda
Bedîhîce bu birkaç beyti itdi şevk-ile imlâ

10.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün
Hezec . - - - / . - - - / . - -

Elif kaddin görüp ‘âşıklarından
Biri bûs itdi anuŋ püşt-i pâsın

Harâm olsun meye teşbîh idersem
Leb-i dil-berdeki Kevser şarâbın

3. Meded ey şâh-ı mülk-i fitne-kâkül
Nihân itme o meh-rûnuŋ ‘izârın

Dem-â-dem ârzûmend-i vefâdur
Sorarsaŋ Vahyî-i âvâre hâlin

11.

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün
Muzâri‘ - - . / - . - . / . - - . / - . -

Çün rişte-i dilem be-firâkat keşîde est
Zevk-i ümîdvârî-i vuslat çeşîde est

Goft an ki dîd turre-i müşgîn ber-ruhet
Der-berg-i verd-i sünbül-i hoş-bû demîde est

3. Deryâ-yı heft-râ be-sûy-ı ġark mî-keşed
Her katre k’ez-û dîde-i zahmem çekîde est

Cânâ zi-hâl-i rûy-ı hayâl-i tû dâne-dih
‘Ankâ-yı dil zi-lâne-i vuslat perîde est

12.

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün
Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . -

1. Kâred ânân-ı mahabbet nakş-bendân-ı hulûs
Ez-firâkat dest-i ber-zânû-yı hasret mî-zenend

2. Tabl u kûs u çeng ü mûsîkâr u sentûr erğanun
Ez-cüdâyî-i tu gül-bang-ı şikâyet mî-zenend

13.

Nazm-ı ‘Arabî

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Remel - . - - / - . - - / - . - - / - . –

1. Reşşeha ’d-dîvâne bi ’l-ifsâhi ‘arrîfü ’z-zaman
Reşşaha ’l-elfâza bi ’t-telmîhi ve ’l-ma‘nâ ’l-melîh

2. Habbe-zâ şems[ün] ‘alet envâruhâ fevka ’l-‘ulâ
Yencelî minhâ büdûri ’l-kalbi ke ’l-vechi ’s-sabîh